

Ivar Aasen

Norsk maalbunad

**Samanstilling av norske ord
etter umgrip og tyding**

Skrive 1876
Utgjeve i Oslo 1925

Framsida
Føreord (1997)
Innleiing av Sigurd Kolsrud

Alfabetisk utgåve

Elektronisk utgåve
Det Norske Samlaget
Oslo 1997

NORSK MAALBUNAD

SAMANSTILLING AV NORSKE ORD
ETTER UMGRIP OG TYDING

AV
IVAR AASEN

OSLO
DET NORSKE SAMLAGET
1925

FØREORD (1997)

Norsk maalbunad er det største verket av Aasen som ikkje vart gjeve ut i levetida hans. Det innbundne manuskriptet vart funne i papira etter Aasen, og Sigurd Kolsrud stod bak utgjevinga i 1925. Kolsruds **Innleiding** er svært opplysende for den som vil vita meir om denne forvitnelege ordboka. 1925-utgåva kom i fotografisk opptrykk i 1975.

Denne elektroniske utgåva byggjer på bokutgåvene, og sidenummereringa (frå og med **Innleiding**) er den same. Typografien følgjer òg bokutgåvene, men sperra skrift er her gjort om til kursiv. Den einaste store skilnaden er at dei alfabetiske registra bak i boka ikkje er tekne med. I staden er det laga ei fullstendig **alfabetisk utgåve** av heile boka.

Norsk maalbunad er skanna og korrekturese ved Dokumentasjonsprosjektet, Universitetet i Oslo.

Oslo, januar 1997

Oddmund Løkensgard Hoel

INNHALD

	Side
Innleiding	V–XII
Samling af Synonymer og Ord som i Betydningen staae nær ved hinanden (1843)	XIII–XVI
Norsk Maalbunad	1–231
Plan til Avdeilding og Samanstilling	3– 8
A. Frumverket (I–IX)	9– 59
B. Emne (X–XV)	59–99
C. Umstøda (XVI–XXI)	99–147
D. Mannsfora (XXII–XXX)	148–219

INNLEIDING

Arbeidet med ei logisk eller systematisk samanskaring av alle norske ord etter deira ulike tyding har fylgt Ivar Aasen gjennom meir enn 30 aar. Det heng i hop med mange andre av hans granskingar og tiltak, og det tér godt fram eit grunndrag i givnaden hans. Han har havt ei serskild evne til aa rada umgrip saman, til aa skilja og skipa ovringane i tankerekkjor, og til aa fylgja desse rekkjone gjennom ordi, gjennom nemningane. Heile ordfanget fylkar seg hjaa honom i tydings-ætter, i flokkar av ord under ulike hovud-emne. Dette logiske draget kjem godt fram i dei alfabetiske ordbøkene med dei klaare og visshøve uttydingane. Men det er og synbert i maallæra hans, der ordformene likso mykje er utgreidde med umsyn til tyding, med tanke paa deira verd for umgrips-skiljingi, – som etter upphav. I dikt og lærestykke er nemningane tekne med ein merkeleg kunnskap um samhøvet millom tankeheimen og ordriket, millom sak og namn. Han gjekk ikkje berre etter umsynet til jamvekt og velklang, han var god økonom òg. Ordi skulde nyttast rett og vel, dei var merke paa tankar, til aa skilja umgripi og kjenna dei att paa. Og for landsmaalet var det mykje um aa gjera at det var ord nok til dei emne som kjem fram i eit skriftmaal, nemningar til dei tankar som er samla i eit høgare aandsliv.

Røtene til Norsk Maalbund kann me fylgja langt attende. Naturgranskingane hans i 1830-aari var ei god fyrebuing; han sette daa upp fleire systematiske listor paa dyr- og voksternamn, og han skriv upp andre nemningar med. Han lærde seg til aa tenkja greidt og sjaa røyyslone fraa aalmennelege synsstader. Greidskap og plan er det i alt han tek seg fyre. Det sermerkjer hans fyrste grammatikalske arbeid, og me finn i ordtøkesamlingane hans fraa denne tidi ein skipnad med samanføring under visse hovudemne (kunster, arbeid, rikdom, armod o. s. b. Daa han tok til aa granska bygdemaali og setja upp ordbok, var det greidt aa fylgja ulike greiner av livet, der nemningane hørde i hop. Det finst eit lite hefte etter honom, med overskrift Navne paa adskillige Ting; der har han – venteleg sist i 1830-aari – teke til aa skriva upp ord som fylgjest aat i bruk, soleis

namn paa hus og reidskapar, ord fraa laaven og stabburet, for mat og dyr og anna. Sidan (1842–43?) har han auka med ord for slikt som Legems Udseende, Bopæl og Næring, Sindets Bevægelser og Tilstande, Dyrs Legemer, Stemme, Sygdomme og so burtetter.

Paa ein maate heng Norsk Maalbunad i hop med det aalaget han fekk i 1842 av vitskapslaget i Trondheim aa laga ogso ei dansk-norsk ordbok (sjaa Syn og Segn 1902 s. 468). Han visste at dei norske ordi kunde ha fleire tydingar, og jamvel skifta mykje i bruk fraa bygd til bygd; til fleire nærskyldte umgrip kunde det svara eitt ord i dansk. Difor vart det turvande aa samla ordi etter emne, so ein kunde ha oversyn og vita det rette samhovet millom dei. Ordsamskipling etter tyding vart daa ei fyrebuing til den dansk-norske ordboki, og heile tidi sidan heldt han fast ved det at slike granskingar var eit naudsynlegt grunnlag for arbeidet med aa finna raakande umsetjingar til danske (framande) ord. Men etter kvart har denne samanskaringi vakse fram til eit sjølvstendig verk.

Det fyrste tiltaket finn me fraa tidi etter han var ferdig (januar 1843) med ordboki for Sunnmøre, Nordfjord og Sunnfjord. Daa sette han upp ei liti systematisk ordliste. Det som fekk han til aa gjera det, var vel skyldt det som dreiv han i aari næst etter 1850 og 1873, daa han laga Samanskaring af norske Ord og Norsk Maalbunad. Han tok kvar gong ordfanget fyre seg og saag etter kva for emne hadde serskilde nemningar i norsk, eller kva rikdom og armod maalet hadde i dei ymse leider. Paa den maaten fekk han sjølv betre greide paa kva for umgrip han vanta ord for i samlingane sine, og kva han skulde spyrja etter til utfylling.

I 1843 var det elles ein serskild ting som sette han paa det. Med han var i Nordhordland, fekk han lesa Dansk Synonymik av P. E. Müller (1829). Slik gransking var alt gamal i Danmark, og Müller har samla eldre arbeid (Sporon m. fl.) attaat sine egne (jfr. F. P. J. Dahl i Forord til utgaava 1853). I utgreidingi si fylgjer Müller ein viss “Sagorden”, og fremst (s. XXVII–XL) har han ei liste paa dei ordi han tolkar, under overskrifter som Kundskabsvæsen, Villien, Religion, Dyder og Laster o. s. b.

Me ser at Ivar Aasen her fann noko han kunde kjennast ved. Aaret fyrr hadde han lese Müllers bok Om det islandske Sprogs Vigtighed (1813), som serskilt talar um nemningane (jfr. s. 8 Lexikalsk Rigdom). No fekk han alt betre fyre seg. Dansk Synonymik las han sist i juni 1843, og til 21. juli har han sjølv skrive ei Samling af eenstydige Ord. Me har òg eit lite hefte etter honom med paaskrift Synonymer, og inni ei Samling af Synonymer og Ord som i Betydningen staae nær ved hinanden (her avprenta s. XIII–XVI). I oppradingi er det ein viss likskap med Müllers, men tankerekkja er hans eigi, og det ser ikkje ut til at han har tenkt aa skriva tolkingar til dei einskilte ordi slik som Müller gjorde.

Sidan dreiv han og jamførde danske ord (etter Molbechs ordbok) med norske; og sist i august 1843 arbeider han paa “en nøiere Udvikling af nogle Ord, som kan have flere Betydninger”. Dette siste

kjenner me att i ei liti bok, der han greider ut ord som alt, anna, Bor, burt, dei, dæ, fyre, Gar, Hand og hann, og andre slike. Denne granskingi av samtydingar eller mangtydingar fylgjer honom vidare; fraa 1845 er det nokre Forarbeider til en norsk Ordbog i same leid, jfr. det han segjer i stykket Om en Ordbog over det norske Almuesprog samt en dertil hørende Grammatik (i Det Kongl. N. Vidensk. Selsk. Skrifter i det 19de Aarh. IV s. 62).

Me ser òg at han har havt emnet fyre seg med han heldt paa med Det norske Folkesprogs Grammatik (1848, sjaa t. d. § 202–9, 146, o. fl.) og Ordbog over det norske Folkesprog (1850, jfr. Fortale s. VI og XIII). Men sjølve ordsamskiping i etter ein maate som i 1843 laut han venta med til han hadde faatt andre arbeid undan seg.

Alt i 1851 med han var heime paa Sunnmøre, byrja han (22. januar) aa sjaa gjennom ordboki si og skriva upp slike ord “som have et meget omfattende Begreb og kunne bruges i den vanskeligere Stil”. Det er vel dette me finn att i eit lite arbeid med namnet Dunklere Begreber, ei samling i 26 flokkar av ord for 1. Sind og Sindstilstande, 2. Følelse, Sands og Fornemmelse, 10. Besiddelse etc. Det var etter han hadde laga Exempel-Samling til Planen for en norsk Sprogform (utg. saman med dei seinare Grundtanker til en Afhandling om en norsk Sprogform (1854) av Knut Liestøl i Maal og Minne (1917 s. 22–33). Sist i januar og fyrst i februar har han sett upp eit Nyere Begrebs- System, og etter dette skreiv han eit Udkast til en Ordning af Ordenes Betydninger eller Begreberne i Sproget. Det er 12 smaa sidor, med utvalde døme som er samla i 54 Afdelinger under 9 Hovedstykker, soleis: A. Verden og Naturen (I. De levende Væsener, 1–6; II. Den livløse Natur, 7–12; III. Tids- og Stedsforholde, 13–18), B. Menneskelige Anliggender (IV. Leveskik, 19–24; V. Aandsyttringer, 25–30; VI. Udretninger, 31–36), C. Forskjellige Begreber (VII. Omstændigheder, 37–42; VIII. Beskaffenhed, 43–48; IX. Mængde 49–54). Ord av alle slag staar her saman, som i 1843; dei er no skrivne i ei landstorm. Me finn att baade dei ord som Synonymer 1843 har, og dei i Dunklere Begreber 1851, og mange nye.

Men han fann snart “adskilligt at erindre” ved skipnaden sin. Han har set at dei ulike ordklassone ikkje fylgjest aat ved inndeilingi; i sume bolkar vart det meir gjerningsord, i andre mest namnord, og so elles. Fraa dei neste aari har me fleire ser-samlingar, Ordning af de korte Adjektiver paa 2 smaa ark, no. 1–32) og Ordning af eenstavelses-Verber (1 ark, no. 1–25). I mai 1854 skriv han ei Ordning af de norske Verber efter Betydningen (Materiale til en Synonymik) paa 24 blad (no. 1–62). Dette er fyrste aaret han nemner arbeidet i aarsmelding i Kyrkjedepartementet, og der segjer han at ei slik synonymisk samskiping av ordi er ikkje berre eit naudsynlegt fyrearbeid til ei dansk-norsk ordbok, men “ogsaa overalt et vigtigt Hjælpemiddel ved Behandlingen af Sprogstoffet og blandt andet ved alle Udarbejdelser eller Forsøg paa at skrive i Folkesproget”.

I 1856 gjorde han det ferdigt, etter ein ny plan med serskilte inndeilingar for kvar ordklasse. Han har gjort det paa den maaten

at han leita igjennom ordboki si og dei tillegg han hadde til henne, og sette ordi i rekkjor. Namnordi tok han til med 15. januar, og han har gjort ifraa seg ordboki og tillegg 20. februar; 5. juni har han skrive *Ordning af Navneordene* (Substantiverne) i det norske Maal. Det er eit hefte paa 50 kvartblad i 100 stykke, og det inneheld mest likso mykje som dei andre ordklassone til saman. Um hausten (1. oktober– 6. november) skriv han paa same vis adjektivsamlingi (57 stykke). So tok han III. Verberne; i september har han samla sterke verb, og so skipa han alle gjerningsord i 48 rom (dei intransitive 1–24, dei transitive 25–48). Etterpaa tek han IV. Pronomener, og so V. Partikler; der har A. Adverbier 15 rom, so kjem B. Præpositioner, C. Konjunktioner. D. Sammensætningsord og E. Løse Partikler. – Dette fyller andre heftet, og baki er det eit sams register til heile verket, som har faatt namnet Samanskaring af norske Ord.

Det er ikkje likt til at han har teke dette for noko sjølvstendig verk enno; det er ikkje nemnt i arbeidsplanen fraa 1852 (sjaa Syn og Segn 1913 s. 344), der han elles har med baade ei framandordbok og ei dansk-norsk ordbok, og serskilt talar um Naturhistorisk Terminologie (til Indførelse i et Tidsskrift). Dette siste skreiv han òg um i aarsmeldingi til departementet, der han fortel at samlingi er ferdig. Naturhistoriske nemne hadde han stelt med i juni 1853 og september 1856; i januar 1855 skreiv han upp trenamn til Asbjørnsen. Det vart likevel berre Norske Plantenavne han kom til aa gjeva ut (i Budstikken II (1860) s. 9–37). Dyrnamni let han liggja, for han var ofte uviss um kva slag og ætt dei hørde til; han tok dei fram att i 1867 og seinare.

Men til hjelp ved andre arbeid har nok Samanskaring ofte vore. Den dansk-norske ordboki har elles ikkje havt stor framgang desse aari. Etter ein liten freistnad i 1843 (Halvdan Koht i Ivar Aasen (1913) s. 167) hadde han fleire gonger emna paa ei framandordbok, som han gjorde meir i stand i 1857, og i 1860-aari dreiv han òg noko med “norrøning”. Men meste tidi laut daa gaa til sjølvle maallæra og ordboki, som det trongst nye utgaavor av. Norsk Grammatik (1864) har mange minningar fraa Samanskaring, soleis i § 153–155 der han talar um samhovet millom tydingi ordi har og kynet deira, og paa ymse stader i bolken um Orddannelse etter Betydningen § 267–296 (t. d. § 277 um folkenamn, jfr. Samanskaring 14, Norsk Maalbunad 66 og (i Skrifter i Samling I s. 117–118) diktet Vidsidh); i § 390–391 skriv han um Mængden af Udtryk for de nødvendige Begreber. I Norsk Ordbog (1873) finn me mykje meir av tilvisingar til synonym enn det var gjort i fyrste utgaava, og uttydingane har havt stor nytte av arbeidet med den logiske oppradingi av ordfanget.

Sjølvle Samanskaringi har han nok lenge tenkt aa vøla paa, av di ho “ved en forandret Ordning og større Fuldstændighed kunde blive et meget nyttigt Arbeide, som baade i høi Grad vilde lette Udarbeidelsen af en Ordbog med norsk Forklaring, og tillige vel kunde udgives særskilt til Brug for dem, som vilde foretage en videre Granskning af Sproget” (aarsmelding for 1872). Alt i 1859 har han

eit tillegg til substantivi (no med titlane i landsmaalsform), og utetter aari fekk han ei mengd med nye nemningar til utfylling. Daa saag han og at inndeilingi kunde vore greidare. I 1860 fekk han tak i P.M. Roget's Thesaurus of English Words and Phrases. Denne namngjetne ordsamlingi (fyrste utgaava 1852) er bygd etter same grunntanken som den Ivar Aasen hadde for si. Sjølv det aalmenne umgripet er det fyrste, so kjem dei serlege; kvart ord er lekk i eit vidare tankesamband. Men systemet er noko ulikt det Ivar Aasen fylgde, og det er større. Det er 6 klassor, for Abstract Relations, Space, Matter, Intellect, Volition og Affections; i kvar klasse er det fleire bolkar (Existence, Relation, Quantity etc.), og i kvar bolk er det fleire stykke, i alt 1000 (1920). Par og motsetningar er alltid samanførde. Boki er fyrebilete for D. Sanders' Deutscher Sprachschatz (I 1873, II (alfab. reg.) 1877). Ivar Aasen fann god studnad for sin plan hjaa Roget og Sanders, og lærde mykje av dei, fyrst og fremst av Roget. Men arbeida um si samling etter hans system kunde han ikkje; han tykte inndeilingi var noko kunstig; nemningar som naturleg høyrde i hop kunde koma paa reint ulike rom. Andre synonymiske verk han kunde raadføra seg med, var so ulike hans eige at han ikkje vilde taka etter dei, t. d. Weigands Wörterbuch der deutschen Synonymen (2. utg. 1852), og A. F. Dalins Svenska språkets synonymer (1870). Han heldt daa fyrst fram paa det gamle grunnlaget sitt, med tillegg og umskipingar.

Fraa 1873 er vel dei fleste av dei utfyllingar som er skrivne i Samanskaring. Han har arbeidt mest i juli, august og september dette aaret. Men "ved alle disse Tillæg blev denne Ordliste efterhaanden saa overfyldt og forviklet, at den høilig behøvede en Omskrivning tilligemed en ny Ordning og Afdelingsmaade" (aarsmelding for 1874).

Denne nye avbolkingi streva han med lenge, fyrr han fann ei som han tykte var brukande. Ivar Aasen vilde ha alt i naturlegt samanheng, greidt og likevel vitskapleg rett. Difor dreiv han mykje med sak-gransking i ulike emne desse aari. Difor tok han og fram att eit arbeid som var paatenkt alt i 1852 og hadde vakse fram av Samanskaring 1856 og kome noko langt i 1857 og 1858, men som hadde faatt liggja uferdigt sidan. I 1857–1858 kalla han det for Samdrag or Vitmaalom, i 1875 vart det Heimsyn. Paa mange maatar var dette ei prøve um det norske ordfanget rokk til for alle dei krav som slike utgreidingar kravde. Men det ser òg ut som sjølv innhaldet i ordi, sjølv tydingssamanhenget i nemningane har teke honom kvar gong han stelte med ordsamskiping etter emne. Det vart mest som aa setja ordi i Samanskaring um til setningar, til forteljing; skulde han tyda ordi rett, vart det utgreiding.

Me kann sjaa korleis Heimsyn og Norsk Maalbunad liksom fylgjest aat lange leite. Fyrste bolken i Heimsyn er Um Jordflata (sjaa Norsk Maalbunad I. Land, II. Vatn); andre er Um Luft og Veder (N. B. III. Luft); tridje Um Himmelklotarne (N. B. III. 26); fjerde Um Jordbolkarne; femte Um Skapningen paa Jordi (N. B. IV, V og VI); sette Um

Menneskja (N. B. VII og fleire stykke elles); sjuande Um Folkeskipnad (serleg N. B. XXX. Samliv). Soleis er det i Norsk Maalbunad mest fyrste luten (Frumverket) og noko av siste (Mannsfóra) som er utgreidt i Heimsyn; umfram dette kjem det her ein aattande historisk bolc Um Tilstand i fyrre Tider, som ikkje beintfram har rot i ordsamlingi. I 1857–1858 hadde han teke med noko um maal og um skrift; men det skaut han ut no.

Attaat arbeidet med Heimsyn stelte han med nye planar for ordsystemet. Med sakgranskingi fekk han òg betre inndeilings-grunnlag, og han kom til aa laga eit næstan nytt verk. Det er nok so at dei fleste overskrifter fraa Samanskaring gaar att i Norsk Maalbunad; men det er ofte i anna samanheng og med større uppdeiling. Ein ting som volde stor umskiping var det at han no atter – som i 1843 og 1851 – skulde ha alle ordklassor saman. Slik hadde Roget og Sanders det med, og Ivar Aasen tykte dette var greidare, endaa ymse emne kunde vera rikare paa ord av eitt slag enn av andre (sjaa t. d. 36 Urter, 77 Hamlag, 120 Mun, 137 Ljod). Upprading av Huggríp fraa 3. oktober 1873 har tilvising til alle stykke i Samanskaring.

Umflytjing og auking vart det og naar han som Roget og Sanders skulde ha ein gjennomført skipnad med paring og motsetning. Soleis har Sanders t. d. 31 Gröbe–32 Kleinigkeit, 100 Häufigkeit–101 Seltenheit. Ivar Aasen hadde noko av dette i 1856, men i 1875 tok han det med i dei fleste stykke der det naturleg høvde, soleis 15 Væte–Turrleike, 16 Frost–Tidning, 23 Kulde–Varme, 24 Ljos–Myrker; jamnan har han og berre ordet Motsetning (Motlag, Motsett). Sume ting i overskriftene minner òg um dei framande verki, soleis ved 235 Vitring (Signification, Communication), 257 a Medferd (Tractation), 100 b Verende (Wesen, Person), o. fl. Men elles er det ikkje so stor likskapen.

Heimsyn var han ferdig med vaaren 1875 (prenta til jol), og resten av aaret gjekk til arbeidet med uppradingi av norske ord. Ein plan fraa 27. mai 1875 er grunnlaget for den nye Samstilling (som han ofte kallar det), og 1. juni tek umskrivningi til. Men under arbeidet veks det mange nye greiner ut, og sume stykke vart òg umflutte etter dei var skrivne (t. d. i 94 er eit punkt c) klen Ting flutt til 99).

Han gjer som i 1856 fyrst uppteikningar av ordboki, og so skriv han stykki ferdige. Me ser han har nytta ut heile ordboki og seinare tillegg (sjaa t. d. Sogosegjar 60, Dysta 64, Elsk 217 b o. fl.). Arbeidet gaar lett undan for honom; 8. juni er han ferdig med no. 16 i den nye Samstilling, 16. juni med no. 36, 25. juni med no. 52 (Dyr), 3. juli med Mann (VII), 9. juli med Ande (IX), 15. med Emne (X), 31. med Maal (XIII), og sidan fylgjer bolc etter bolc i jamn framskriding. Sume har likevel vore vrang aa greida; Tilfelle (XX) driv han med fraa 13. til 21. september, Tilstand (XXI) fraa 22. september til 8. oktober, Vedgjerd (XXVI) fra 15. til 26. november. Men “endelig” den 5. februar 1876 var han ferdig, 12. februar har han skrive Register (I), og so fekk samlingi namnet Norsk Maalbunad.

Arbeidet har nok havt heile hugen hans; han tykte det var “mere interessant end mange andre” (1875); men han heldt det ikke for fullferdigt,

det laut endaa nokor umskipping og auking til. Fyrebils let han samlingi vera til det ho fyrst var tenkt til, ei hjelp for honom sjølv ved andre granskingar. Og sidan hadde han ikkje raad med eit slikt storarbeid som ei ny umskrivning hadde vorte. Han tenkte paa det i 1880, men daa hadde han andre ting fyre.

Soleis kom Norsk Maalbunad til aa verta liggjande. Fyrst tok han til med ei ny utgreiding um eigennamn, et sergrein av ordfanget som han hadde skrive um i 1854–1855 (i Folkevennen), og gav ut Norsk Navnebog i 1878. Sidan kom andre utgaava av Norske Ordsprog (1881). I 1879–1881 kom Knud Knudsen med si store bok Unorsk og norsk eller fremmedords avløsning. Paa ein maate var det same arbeidet som det Ivar Aasen hadde teke paa seg i 1842; men det er greidt han ikke kunde vera nøgd med dette verket, og i 1880 tok han sjølv til med ei Dansk-norsk Ordbog. Men som i 1850-aari tenkte han det høvde best med mindre samling av utvalde ord. I 1883 var han ferdig, og det er ei greidt arbeid (jfr. S. Schjøtt i Fortale til Dansk-norsk ordbog (1909) s. XII). Men han var for varsom og streng til aa gjeva det ut; det var berre “et simpelt Ordregister med Tilføielse af et Par Ord som Oversættelse for hvert af de i Registeret opstillede Ord. Der mangler altsaa en nærmere Bearbejdelse med Tilføielse af visse afvigende Betydninger og visse særegne Talemaader” (1882). Det som leita honom mest, var den tanken at han ikkje kjende det norske maalet godt nok til aa finna dei rette ordi til umsetjing. Det var endaa mange nemningar som vanta; det saag han daa han hadde laga Norsk Maalbunad, og dette nemner han serskilt i aarsmeldingi for 1877 var ein grunn til at han kvidde seg for eit arbeid som berre vart ufullkome. Daa hadde Hans Ross prenta fyrste tillegg sine til den norske ordboki (i Nyt norsk Tidsskrift I), og Ivar Aasen stunda paa framhaldet; men Norsk Ordbog kom ikkje ut fyrr 1889–1895, og det vart for seint.

Det er berre smaa rettingar og utfyllingar i Norsk Maalbunad fraa desse seinare aari. Han hadde boki jamt framme med han heldt paa med Dansk-norsk Ordbog, og i 1883 laga han ein ny vegvisar til ho, “et større Register over de mest omfattende danske Ord med Henviisning til de i den ovennævnte Sammenstilling opførte Grupper, hvori man kunde vente at finde tilsvarende norske Ord” (avprenta her i utgaava s. 224–231). Sidan tok han – som etter 1856 – atter fram dei naturhistoriske nemningane, serleg dynamn (mest i 1883 og 1884). Men sidan vart det ikkje meir. Soleis kann me segja han kom attende dit som han hadde teke ut ifraa.

Norsk Maalbunad har vore lite nemnd og mindre nytta. Hjalmar Falk har eit par ord um boki i minnestykket um Ivar Aasen 1897 (Arkiv för nordisk filologi XIII (IX) s. 378), og Halvdan Koht fortel um arbeidet i minneskrift 1913 (Ivar Aasen, granskaren, maalreisaren, diktaren, s. 103, 167).

Det som har vore gjort av utgreiding i denne leid etter Ivar Aasen har mest vore knytt til sakgransking, serleg av folkeminne.

Mange nye nemne er òg framdregne, soleis i ymse naturvitskaplege arbeid. Mykje av nybrot har me i dei lærebøker og vitskapsverk som er skrivne i landsmaalet i seinare aar. Men det meste er nok enno urørt.

Utgaava fylgjer handskriftet; det er ikkje ofte det har vore torv til beinking og utjamning. Misskrivingar er sjeldsynte, dei er daa retta etter Norsk Ordbog (soleis ufløyd 175 b, Lettre 159 (jfr. 162 a), atal 254 a, Fantetaat 256 b, Olafsvoka 152 a, Umsveit(?) 289 a). Han vik stundom av fraa ordboki, som Kvæmingsmann 57 b, Turkebum 47 a, Kvarner 70 (sjaa N. O., Kvann 2), Markvost 107 b. aa-a skriv han âa, soleis grâa, hâa. – Han set ofte merke paa opne og tronge vokalar; det hadde kann henda lønt seg aa fylgja honom i det, men det hadde vorte noko drjukt aa faa til slik merking alle stader, etter Norsk Ordbog. – Ord med fleire samansetningar er gjerne skrivne med bindeteikn berre ved eitt av tilleggji, og soleis er dei prenta (t. d. Gardeigar, -gjenta, gut, mann; ljosblaa, -brun, graa, grøn, gul, leitt, raud, voren).

Avstytingane er:

Adj. – adjektiv.

Adv. – adverb(ium).

etc. – et cetera (og so frametter).

Conj. – konjunktion.

f. – femininum (kvendkyn).

f. (i Register) – fylgjande.

Jf. – jamfør.

m. – masculinum (mannkyn).

M: – merk (i ms. M:, Mk.).

Mots., Motset. – motsetning (ogso Motsett eller Motlag).

n. – neutrum (inkjekyn).

No. – nummer.

Personl. – personlege (um verb).

Pron. – pronomen.

S., s. – sjaa.

s. (etter verb) – seg.

samf. – samfengt.

serl. – serlege.

Subst. – substantiv.

V. – verb(um).

(V. a.) – verbum activum.

(V. n.) – verbum neutrum (utan objekt).

Til utgaava er det gjeve tilskot fraa Fridtjof Nansens fond og Peer Væringsaasens Nationalfond.

Oslo i desember 1924.

Sigurd Kolsrud.

SAMLING AF SYNONYMER

OG ORD SOM I BETYDNINGEN STAAE NÆR VED HINANDEN
(1843)

1. **Landet. Havet.** – Land. Øi. Holm. Skjær. – Fall. B\$de. Flæde. Flud. Skalle. – Fjaar. Bug. Vik. Vaag. Poll. – Synd. Vaul. Kjøile. Straum. Os. Mynne. – Val. Leire. Fjøre. – Øir. Grande. Bankje. – Nès. Taangje. Odd. Pynt. Klubb. – Bakkje. Bratte. Berside. Nakke. Knaus. – Hammar. Stup. Fløg. – Fjell. Berg. Aas. – Honn. Tind. Tipp. Nipe. – Ku. Koll. Kass. Tu. Haug. Tue. Hol. Holt. – Rabb. Rinde. Rane. Rìs. Reine. – Heid. Lid. Lægd. – Skrìde. Glenne. Plìte. Skòr. Flaa. Helle. – G`yl. Fonn. Svør. Skree. – Ur. Loftur. Mòl. – Stein. Helle. Berg. Skjerv. Svæd. – Dal. Kop. Hòle. Sæld. Djuv. Slòke. Vète. – Gjòtt. Grofs. Hellar. – Elv. Aa. Grov. Veite. Renne. Hyl. Dam. – Vatn. Tjenn. Sòile. – Myr. Dyngje. Depel. Dikje. Evje. – Voll. Jamne. Flòte. Slette. – Jor. Mold. Aur.

2. **Træer. Væxter. Træmaterialer.** – Skog. Kìme. Mork. Mo. Ryst. Runn. R`yde. – Or`yde. Ovæne. Moras. – Gras. Haa. Høi. Lod. Lyng. Kjørr. Krampe. – Væg. Raas. Gòte. – Stokk. Kjepp. Straangje. Skaate. Legg. – Trode. Staang. Tein. – Stav. Staur. Paale. Pjaak. – Stømn. Stu. St`yl. Stylk. Stjant. Stikke. Rot. Taag. Koll. Topp. Vise. Renning. Kvist. Grein. – Skat. Bar. Snaar. Ris. Kumb. Kubb. Butt. Knubb. – Skide. Flis. Spøne. – Fjøl. Bor. Plaankje. Hun. Spildre.

3. **Dyriske Legemer.** – Bùl. Kropp. Kròv. – Haar. Skjegg. Bust. Ull. Ru. – Krull. Brus. Lokke. Larkje. Tokje. – Hud. Skinn. Ròd. Svor. Hold. Haarrem. – Skolt. Skalle. Skjelte. Haudeskaal. Hause. – Munn. Kjæft. Trant. Tryne. Snut. – Mule. Lèpe. Lippe. – Bring. Bringe. Brøst. Barm. – Dòv. Kors. Rauv. – Hale. Rumpe. Spæl. V`yle. Spùr. – Vaamb. Buk. Liv. Magje. – Gonn. Tarm. Ilaate. – Feitt. Talg. Istre. – Kjòt. Spekk. Flesk. – Sìn. Vorde. – Fot. Legg. Bein. Gaanglim. – Fot. Lom. Labb. – Bein. Knok. Kaatre.

4. **Luften. Veiret.** – Lygt. Himmel. – Veir. Himmelsbragd. Veiraatte. Ægt. Røte. – Oveir. El. Eling. Bye. Fuke. Kave. – upplette. uppljøse. upphaldige. – Aavabùr. Rægn. Yr. Dogg. – Slette. Dap. Slufs. – Snjøv. Fjautr. Hagl. – Brìde. Skavl. Vaul. – Bròtfør. Skare. Avraang. – tøjie. røvle. tine. braane. – Kyld. Kulde. Frost. Gnallefrost. – frjøse. ise. kjøva. krape. – Hele. Klakje. Tèle. – Krape. Is. Jukel. Skuggaal.

– Læke. Læveir. Tøir. – Yl. Fjelde. Varme. Hite. – Gøve. Moe. Vaatrøik. – Musk. Dism. Nistr. – Flod. D`yne. Tore. – Kov. Skodde. Gyrje. – Sky. Torve. Tokje. Hause. Bakkje. – Bleik. Slime. Dæmbe. – Drag. Drætte. Draatt. – Vind. Kùl. Gust. Græle. Graae. – Storm. Harveir. Husebrøt. – Flage. Gjære. Bye. – Lìn. Løgje. Upphald. – Dòv. Dus. Stogg. – Baare. Sjø. Skavl. – Tunghold. Drag. Sud. Brim. – Gjøl. Grøivl. Dining.

5. **Rummet.** – Stad. Plass. Flekk. Prik. – Maat. Mærkje. Maal. Raand. Strik. – Ende. Topp. Hynne. Snippe. Jark. Rør. Jar. Kant. Lìd. Side. Hand. – Rom. Rømd. Vidd. – Vidd. Vidaatte. Strekning. – i. paa. vùd. mæ. hja. – til. aat. mot. ataat. – fraa. av. or. – fyre. forbi. um. – imyllaa. igjønna. – stad. vekk. av. – yve. aaver. aavapaa. – bak. att. itte. – didt. burt. dær. – vid. aava. – heim. framma. – inn. utta. – naar. synna (og modsat).

6. **Tiden.** – Tid. Bel. Mund. Maal. – Rid. Tak. Stund. – B`yl. Tokt. Bolk. – Morgaa. Otte. – Degning. Lysing. Attelysing. – Dag. Ijøst. aalljøst. – Myrkning. Skyming. Kveld. dimt. myrt. avdaga. – nyst. nylè. i stad. ùm dan. – sida. snart. trakst. – før. fyst. fystende. – daa. naar. mèda. – tidt. oftaa. jamt. – stødt. stesse. stændigt. – imsaa. stundaa. sumtide. – braatt. snart. snøgt. snærte. – seint. laangt. længje.

7. **Forhold. Mængde.** – Møle. Stykkje. Bolk. – Lùt. Part. Del. – Ende. Stubbe. – Grand. Smul. Smitter. Lukk. Pile. – Bos. Fl`ys. Fjom. Fjukr. – Mængd. Mylske. Nøgd. – Holve. Helt. Helming. – alt. heilt. fullt. – mykje. storaa. svært. – lite. knapt. smaatt. – nøke. sùmt. ettkvart.

8. **Beskaffenhed.** – stor. vid. rømelè. – stor. høg. laang. – liten. stytt. kort. laag. – dryg. holl. d`ylen. – breid. tjukk. diger. – smal. tynn. grann. smiger. – stærk. magtig. – veik. vùsalle. kvæden. – har. traust. fast. stød. – mjuk. blaut. fos. laus. ostød. – lett. snar. snærten. – tung. sein. styrven. oveiden. tungfør. – bein. jamn. slett. flat. – krocket. ojamn. bøgjen. – rett. skikkelè. go. gild. – raang. orett. vond. laak. ring. ussel. – ny. fæsk. frisk. ung. – gamalle. aldra.

9. **Stilling.** – Stad. Støde. Plass. – Sess. Sòte. Sæte. Lège. Lægje. – staa. rise. rue. – sitje. hukje. krukje. – lute. kure. krøke. – liggje. vère. – halle. skjeive. slute. – haange. dille. slyngje. slette. – vindt. skakt. skjeivt. – fatt. bøigt. bændt. – stramt. strakt. tant. – lagt. sett. stellt.

10. **Bevægelse.** – gaa. fare. reise. – springe. laupe. sende. renne. – dylpe. trippe. hoppe. bykse. – aule. krjøpe. krøke. kry. krykkje. – reike. skride. rige. rigse. rjaale. – halte. skaake. skjeive. bingse. hokre. hinkre. – skrøke. snaave. rape. rase. – dette. rjøke. rise. fare stad. skjøte stad. – rulle. trille. valtre. velte. kante. trinte. – rynje. drysje. sprette. – drjøpe. drople. skvette. – spire. frøse. sille. renne. fosse. paule. – skumple. skøle. slumpe. sutle. puple. – sige. renne. sikle. – sige. sekke. felle. – skjelve. pipre. histre. dirre. disse. – røke. drive. fljøte. – fjøke. fljøge. drive.

11. **Handling.** – leggje. setje. – take. trive. knipe. – halde. bære. – give. fli. rette. faa. – bære. føre. flytte. bringe. – drage. trekkje.

dragse. tølge. slitte. – kaste. slængje. hive. søile. dryle. – slaa. bûke. baanke. kakke. – drive. jage. stride. skjote. skjærre. skræme. – drive. klæme. kile. – trykkje. trængje. klæme. – knipe. klipre. klæmbre. kreiste. klistre. – føre. skjøte. yta. – skue. skumpe. støite. – stikke. smette. træde. – stikke. pøte. pilke. – gnage. skrape. skave. nuggje. skure. – rive. kløive. flekkje. – bände. bøigje. krøkje. – brjøte. knekkje. krase. – fløigje. føikje. straa. drysje. sprette. – lette. fløite. røise. lyfte. – benke. rette. jamne. strekkje. tøjgje. ræmbe. tænje. rekkje. – bite. klefse. gnavle. – sue. supe. lepje. drikke.

12. **Forandring.** – gro. vekse. trivast. mune. – minke. kverve. mjone. – stane. stogge. stanse. stillest. sævast. linke. – vidne. rømost. vikkast. – dragne. tøgne. rakne. slitne. – brotne. breste. rimne. springe. klovne. flakne. løsne. – losne. løse. løise. – døvne. rene. mogne. saane. ulne. rotne. – blotne. mjukne. morkne. – braane. smelte. smoltne. lopne. – laupe. storkne. st`yrne. tjukne. – friskast. frikkast. kvikne. limne.

13. **Fornemmelse.** – sjaa. skøde. gløse. stire. synest. tîme. `ygne. – høire. lyde. lydest. – kjenne. tikje. mærke. fornæme. – Aangje. Brjaal. Lyft. Tæv. – Kipp. Kvepp. Kjøl. – rædd. kvæk. kveppen. – kolne. rysje. askrast. – krite. maure. kleie. – værkje. smerte. svide. – teine. sneise. rive.

14. **Udseende.** – lyse. skine. glanse. glîme. glitre. – kvîte. blîke. blænkje. brîde. – skimte. skjome. – myrkje. svørte. skyggje. – m`yrt. dimt. dunkelt. – ljøst. blakt. bleikt. – muskete. imete. myrjete. – Aal. Raand. Strik. Strip. Reik. Blèse. – Ring. Gjør. Rikke. Flame. – Flekk. Bot. Prikk. Sprikle. Flukr.

15. **Lyd.** – gnette. knette. smelle. – ruske. skraape. raave. – gnaake. gnikse. gnelle. – buldre. skaldre. skramle. skrelle. – dynje. glymje. dundre. hurre. ramle. – hurle. surle. tjøte. sjøde. puple. kvæse. – slumpe. skøle. skvample. – kvære. knyste. gnette. nastre. saangre. kvine. – staanke. stynje. hæse. – frøse. skyrpe. plystre. – vaale. veie. skryle. – syngje. hauke. lille. – klyngje. surre. laate. – laate. pistre. kvistre. niste. – gnelle. rine. ræmje. – jærme. brækte. – brogge. kneggje. – tryte. raute. belje. – skrike. hyle. ræmje. – rjøte. ryle. gryla. – murre. rjøte. snurkle. – tjøte. solle. sjaue.

16. **Stemme. Tale.** – snakke. tale. prate. – seie. skîpe. fortelje. søgje. – tumsen. tagalle. kortsvarige. – snakksame. maangorige. laangsnakkjen. – grannmælte. skvellen. høgsmælte. – grovmælte. hartalande. – tidtmælte. snartalande. – stam. kleis. lesp. – tøve. vatle. prime. hyrje. lyrje. – slarve. sutle. struple. vade. dise. drøse.

17. **Ydre Egenskaber.** – Andskap. Ognelag. – Handebûr. Nakkebûr. – storsleien. breidlette. – stygg. ljøt. gibben. skryten. – vakker. fair. snild. pæn. nett. fin. – grann. spinkjen. laangsløkjjen. – beinvaksen. raklè. – fatt. krøkjjen. kryla. kassvaksen. – snærten. lettføre.

18. **Legemstilstand.** – frisk. sunn. fjerm. førlè. rørige. – Sykje. Sjukdom. Svakkheit. – Repp. Lime. Faraang. Sveim. – svakk. peilen. pjaskjen. skarven. skrapalle. – klen. laak. sjuk. – klenfingjen. svakkfingjen. peilalle. skarvalle. harkjen. tuskjen. – klenvøren. sjukvøren.

o. s. v. – Daavr. Svimbr. Ør. – Ovìt. Svime. Daanelse. – Igl. Mot. Hugbìt. – Rìv. Rensl. Hald. Nìt. – Flage. Rìd. Flod. Fløkje. – Kjeim. Mynjad.

19. **Sindstilstand.** – Hug. Lyst. Lost. – Hugnad. Mùn. Hyggjelse. – Glède. Gaman. Moro. Fantri. Spøkri. – Kjæte. Kipne. Ville. Galskap. Galningsheit. – gild. glad. feien. – livlè. lettliiva. livm`ykjen. – kipen. kaat. lystige. – vill. galen. uppøste. – Lòt. Faar. Føre. Møle. Skjeim. – Tykk. Fortröt. Harm. Sinne. – tykkjen. snyrten. furten. gretten. sær. sint. – galen. rasande. avskapt. – tulla. faavise. halgalen. – tver. raangvise. – rædd. fælen. kveppen. – Ogje. Ræddhüg. Fæle. – Skrekk. Kipp. Kjøl. – syrje. attelite. aangre. – Saknad. Attelit. Ank. Otte.

20. **Indre Virksomhed.** – tænkje. meine. tru. – slutte. gisse. vone. vente. – sk`yne. forstaa. begripe. – mærke. prøve. røine. freiste. – lære. ta itte. kløkjest. vikkast. – Næme. Taankje. Framtøkje. – Vìt. Skyn. Forstand. Lag. Hald. Snìd. Begrìp. – haa. hugse. minnest. – tvile. æve se. undrast.

21. **Indre Egenskaber.** – snartænkte. greidtøke. visstøke. – gapen. eintænkte. – klok. vis. tænkt. – ovare. oskyven. oveiden. forvaaga. – djerv. hærige. torige. stolt. storagtige. øgjen. – tyd. blid. fjelslè. hyggjelè. snild. skikkelè. – vond. ill. ful. slu. sløg. – strid. streng. oliven. oskynjige. aalitsame. – godige. godslè. hjartige. raust. skynjige. beinige. – traas. mein. tvèr. obeinige. – nau. nikker. knapp. nærsedde. nisk. treisk. – Beine. Mandom. Hjarte.

12. **Omstændigheder.** – Hepne. Lukke. Lagnad. – Ohepne. Vanlukke. Ohæming. – Olukke. Skade. – heppen. lukkelè. sæl. – Gagn. Nytte. Like. – Mun. Framslag. Vinning. – mune. folle. forslaa. Mængd. Nøgd. Rikdom. – Armod. Fatigdom.

23. **Kjøn. Alder.** – Menneskje. Folk. – Mann. Karmann. Selle. Kar. Fyr. – Gut. Dreng. Ungkar. – Taus. Jente. Pike. Vækje. Fesje. – Kaane. Kjæring. Kjelle. Kvinnfolk. – Ban. Ungje. Ungdom. – Flokk. Ly. – ung. kvæden. banskjen. – tekòmen. aldra. gamalle.

24. **Bopæl. Næring.** – Gar. Tun. Bø. Jor. – Eng. Mark. Slætte. – Aakr. Ækre. Reit. – Huus. Bygning. Laan. – Stòve. Kammers. Kòve. Klève. Hokk. – D`yr. Luke. Gluggje. – Golv. T`yle. Tuft. – Loft. Læm. Hjell. – Bite. Bjelke. Spærre. – Tak. Tekkje. – Møne. Ræve. Rot. Raft. Ufs. – Ram. Bjørlad. Brøst. – Grue. Eldstad. Omn. – Kraa. Hynne. Nøv. – Stav. Standar. Stolpe. – Brüt. Staal. Skytje. – Fehus. Fjøs. Stall. – Baas. Gare. Stekkje. – Annmarkje. Buskap. – Naut. Bukr`yter. – Kr`yter. Fe. Beist.

26. **Arbeide.** – arbeide. slæpe. stræve. træle. grave. – kave. kravle. vaande. – bale. bakse. skarve. skrape. – vaase. tvage. tjaake. – fure. skure. skrubbe. kile. – klutre. krutle. tutle. rutle. putle. – klatre. larve. kratle. kolke. bratle. – balle. kotle. kolle. tøvè. tufse. fitle. knøde. klaasse. – drunte. sele. sippe. rele. loke. koke. – rote. rjone. hilore. drøle. – sein. seinføre. avleiden. – lat. døvèn. røten. – flittige. stræven. graven. – trottige. trøiten. uthaldige. griddige. – hyra. hytta. tidige. fjerm. triven.

NORSK MAALBUNAD

PLAN

TIL AVDEILDING OG SAMANSTILLING

A. Frumverket.

I. Land.

1. Land (Jord, Buland).
2. Landsbolk.
3. Grunn.
4. Leite (Strand etc.).
5. Høgder. Berg etc.
6. Dypter. Dal etc.
7. Marker.
8. Landslag. Tillægje etc.
9. Føre.

II. Vatn.

10. Vatn (Elv, Os, etc.).
11. Vatsmaal. Flaum etc.
12. Strøyning.
13. Baarelag (Gjelv, Driv).
14. Væta.
15. Vætelag. Raaleike etc.
16. Frost og Tidning.

III. Luft.

17. Luft. Himmel.
18. Sky. Skylag.
19. Musk (Eim. Hilder etc.).
20. Veder.

21. Vind.
22. Nedburd, Eling.
23. Varmelag. Kulde. Eld.
24. Ljos og Myrker.
25. Luftmerke (Gil, Brag. Ljon etc.).
26. Himmelbular (Sol etc.).

IV. Jordfang.

27. Stein. Steinslag.
28. Malm (Metall).
29. Steinlikinde.
30. Jordslag.
31. Gyрма (Understad etc.).
32. Myrja (Rusk. Hima etc.).

V. Vokster (Plante).

33. Voksterslag.
34. Tre. Treslag. Teinung.
35. Kjørrvokster.
36. Urter.
37. Gras. Korn etc.
38. Løynsprettingar. Mose etc.
39. Voksterhop. Skog etc.
40. Voksterdeild (Stuv. Koll).
41. Fræ (Frukt).
42. Voksterlag. Ivokster etc.

VI. Dyr.

- 43. Dyrslag.
- 44. Spendyr. Klodyr etc.
- 45. Fuglar.
- 46. Snauddyr. Ødlor, etc.
- 47. Fiskar.
- 48. Liddy. Skordyr etc.
- 49. Blautingar. Makkar etc.
- 50. Dyrehop. Elde etc.
- 51. Tilvekstring. Unge etc.
- 52. Dyrnæme (Dyr etter Laget).

VII. Mann.

- 53. Menneskja. Mann, Kvinna.
- 54. Lyd. Tenarar etc.
- 55. Skyldfolk.
- 56. Sivjungar (Verbrøder etc.).
- 57. Kjenningar.
- 58. Bufolk (Standfolk).
- 59. Verkkfolk.
- 60. Kunstfolk.
- 61. Umbodsfolk (Embættesfolk).
- 62. Raadfolk. Hovdingar.
- 63. Einstødingar.
- 64. Folk etter Dug og Vit.
- 65. Folk etter Laget.
- 66. Folkeslag. Landsmenner.
- 67. Folkehøp. Ætt, Fylgje.

VIII. Likam.

- 68. Bul (Kropp).
- 69. Bulbygnad. Bein etc.
- 70. Bulryfte. Sida etc.
- 71. Hovud. Munn.
- 72. Limer. Utlimer.
- 73. Innvol.
- 74. Hudtekkja. Haar etc.
- 75. Vedvokster. Horn etc.
- 76. Bulskapnad.
- 77. Hamlag.

- 78. Lyte. Saar etc.
- 79. Trivnad.

IX. Ande.

- 80. Ande.
- 81. Skrymt.
- 82. Vette (Tussar etc.).

B. Emne.

X. Emne (Materia).

- 83. Emne (Kraftemne etc.).
- 84. Bruksemne.
- 85. Tilfang. Fyreraad.
- 86. Trefang.
- 87. Husfang. Smidefang etc.
- 88. Klædningsemne.
- 89. Fodringsemne. Matfang.
- 90. Mat. Grjon etc.
- 91. Drykk. Drykkjefang.
- 92. Bot-emne. Lækjedom etc.
- 93. Ifylling. Underlag etc.
- 94. Avfall. Skrap.

XI. Slag (Genus).

- 95. Slag. Avelde etc.
- 96. Fylgjeskap. Vedkoma.
- 97. Likleike.
- 98. Einskap. Samleike.
- 99. Ting. Næme.
- 100. Verende. Eining (Individ).

XII. Mengd.

- 101. Tal. Talhop.
- 102. Mengd. Faaleike.
- 103. Muga (Mukka).
- 104. Breida. Flo.
- 105. Hop. Skreid.

- 106. Lad. Lessing.
- 107. Bundel. Vase.
- 108. Skant. Grand (Smule).
- 109. Deild.
- 110. Stykke (Jf. Heilskap).

XIII. Maal.

- 111. Storleike.
- 112. Høgd. Lægd.
- 113. Lengd. Stuttleike.
- 114. Breidd. Vidd.
- 115. Fylla. Tomleike.
- 116. Vegt.
- 117. Verdmaal. Kostnad.
- 118. Maating. Umaate.
- 119. Tilskøyt. Avtak.
- 120. Mun (Grad).

XIV. Skap (Form).

- 121. Skapnad.
- 122. Skiveskap. Hinna etc.
- 123. Flata.
- 124. Kuv. Langkuv.
- 125. Klump.
- 126. Hyrneskap. Snippa etc.
- 127. Lengja. Grein etc.
- 128. Bøyg. Krok.
- 129. Ring. Lykkja.
- 130. Brot. Rukka etc.
- 131. Dokk. Hola. Skora.
- 132. Opning. Hol etc.

XV. Lag (Qualitet).

- 133. Lag. Eigenskap.
- 134. Svip (Aasyn).
- 135. Lit. Litskifte.
- 136. Glans. Døkkleike.
- 137. Ljod.
- 138. Ange (Odor).

- 139. Smak.
- 140. Utlag, Slettleike etc.
- 141. Skirleike. Finleike.
- 142. Hardleike, Mjukleike.
- 143. Trauste. Brøyskleike.
- 144. Styrke. Vanstyrke.
- 145. Friskleike. Ufriske.
- 146. Stand (Hævd). Ustand.
- 147. Verd. Uverd.
- 148. Tokkelag. Godtokke etc.

C. Umstøda.

XVI. Tid.

- 149. Tid (Stund).
- 150. Dagstid.
- 151. Aarstid.
- 152. Merketider.
- 153. Tidskilnad. Fyretid etc.
- 154. Upphav.
- 155. Ende.
- 156. Alder. Nyleike.
- 157. Varing. Jamne.
- 158. Hast. Seinleike.

XVII. Stad.

- 159. Rom (Vang).
- 160. Stad (Locus).
- 161. Maat. Samfelling.
- 162. Værstad. Grend.
- 163. Merkestad. Verkstad etc.
- 164. Utkant.
- 165. Trøm. Endemaat etc.
- 166. Sida.
- 167. Stemna.
- 168. Veg. Leid.
- 169. Far (Spor).
- 170. Rømd. Trong.

XVIII. Støde (Situation).

- 171. Støde. Standing. Lega.
- 172. Tilsnuing. Tillægje.
- 173. Nærleike.
- 174. Tilgjenge. Berrsyn.
- 175. Fristand. Fastleike.
- 176. Serstøde (Isolation).
- 177. Rading. Rad. Lekk.
- 178. Samstøde.
- 179. Tettleike. Tunnleike.
- 180. Stødleike. Utrygd.

XIX. Rørsla (Motion).

- 181. Rugl. Risting. Kipp.
- 182. Gletting. Fall.
- 183. Skubbing.
- 184. Umsviv. Krokferd.
- 185. Likams Rørsla.
- 186. Andlits Rørsla (Mina).
- 187. Gang. Sprang etc.
- 188. Gangelag.
- 189. Ferdskap. Sjoferd etc.
- 190. Kav (Sterk Rørsla).

XX. Tilfelle.

- 191. Hending.
- 192. Umskifte. Vending.
- 193. Uppkoma. Orsak. Fylgja.
- 194. Stadning. Avferd.
- 195. Aatleid. Letting.
- 196. Hindring.
- 197. Høve. Kvæmleike.
- 198. Uhøve. Ukvæmd.
- 199. Heppa. Vinning.
- 200. Uheppa. Tap.

XXI. Tilstand.

- 201. Tilstand (Umstand).
- 202. Vering.

- 203. Vanting.
- 204. Torv. Utorv.
- 205. Moglegskap. Uvinna.
- 206. Lettvinna. Vande.
- 207. Velgang. Godlag, Ulag.
- 208. Ro og Uro.
- 209. Framvokster. Veksing, Minking.
- 210. Øksling.
- 211. Liv og Daude.
- 212. Dvale. Svevn. Vakster.
- 213. Førleike. Uførskap.
- 214. Hold. Fodertorv.
- 215. Hudlag. Muting.
- 216. Tilfelle i Likamen.
- 217. Sykja. Aatøkje.
- 218. Heilning (Batning).

D. Mannsfora.

XXII. Vit.

- 219. Røynsla. Gaaing.
- 220. Minne. Vanminne.
- 221. Tanke. Von. Hugsviv.
- 222. Tru. Tvil.
- 223. Merksemd. Forvitna etc.
- 224. Vit (Skyn). Vanskyn.
- 225. Vitlag. Villska.
- 226. Tankelag. Rettvisa etc.

XXIII. Hug (Vilje).

- 227. Huglynde. Godlynde etc.
- 228. Lot (Humør). Gaman etc.
- 229. Lyst. Ulyst.
- 230. Mod. Vanmod.
- 231. Vilje. Motvilje. Ofse.
- 232. Hugnad. Uhugnad.
- 233. Tol. Vandsemd. Utol.
- 234. Sjølvmåting. Storlynde.

XXIV Vitring.

- 235. Vitring (Indication).
- 236. Læta.
- 237. Tale. Ord.
- 238. Tiltale (Vinleg etc.).
- 239. Fortelnad. Soga.
- 240. Døming. Lov og Last.
- 241. Avtale. Løyve. Ordcast.
- 242. Munntame. Godlaat etc.
- 243. Stev. Song. Spel.
- 244. Skrift. Brev etc.

XXV. Gjerd.

- 245. Gjerning. Verkstykke.
- 246. Sysla. Jordbruk etc.
- 247. Freistnad. Stræv.
- 248. Trott. Utrott.
- 249. Tilsyting. Veiding. Avle.
- 250. Tilbuing. Reiding.
- 251. Hagleike. Vanhegd.
- 252. Ferd. Spakferd etc.
- 253. Leik. Spel.
- 254. Paafund. Vipror.
- 255. Sed. Høgferd. Vansed.
- 256. Livnad. Dygd. Udygd.

XXVI. Vedgjerd.

- 257. Medferd. Vedrøring etc.
- 258. Driving. Atterhald.
- 259. Førsla. Flutning.
- 260. Skiping. Felling. Festing.
- 261. Sundring. Skilning.
- 262. Tilverkning.
- 263. Tilskaping. Bøygning etc.
- 264. Umbunad. Tekkjing etc.
- 265. Utreiding. Prydnad.
- 266. Vøling. Umgjerd.
- 267. Tying, Meiding etc.

- 268. Røkt. Fostring.
- 269. Hugbrigding, Eggjing.
- 270. Møding. Nøyding etc.

XXVII. Bureide (Bygnad etc.).

- 271. Bustadmerke.
- 272. Hus.
- 273. Husryfte. Vegg. Tak.
- 274. Husrom.
- 275. Husreide. Eldstad etc.
- 276. Stydjeverk. Pall etc.
- 277. Førsleverk. Dragverk.
- 278. Ilaat. Gøymsla.
- 279. Kjerald.
- 280. Farkost (med Deilder).

XXVIII. Handreide.

- 281. Reidskap. Handyvle.
- 282. Vinneveler.
- 283. Veideveler. Sjoreide etc.
- 284. Emningsreidskap. Bitjarn.
- 285. Husreidskap. Matgjerdreidskap.
- 286. Festeverk. Band etc.
- 287. Vevreidskap.
- 288. Klædebunad.
- 289. Smaareide. Prydeverk etc.
- 290. Deilder av Reidskap.

XXIX. Eign.

- 291. Eign. Eignarmuner.
- 292. Sameign. Skifting.
- 293. Eigebyte. Giving. Kaup.
- 294. Leiga. Festemaal.
- 295. Millomgreida. Forskylding.
- 296. Avgifter. Føderaad etc.
- 297. Bustyring. Øyding etc.
- 298. Bustand. Innkoma etc.

XXX. Samliv.

299. Skyldskap. Sivskap.

300. Samnøyte. Kjendskap.

301. Heimlag. Lydlag.

302. Uppfostring. Lærdom.

303. Lagfesting. Vigsla.

304. Lagskipnad. Styring. Rett.

305. Samgreida (Saker).

306. Samkoma. Møtelag.

307. Hjelp. Ubeine.

308. Vyrndad. Uvyrndad.

309. Velde. Undermagt.

310. Tevling (Kappstræv).

311. Samhelde. Fred.

312. Usemja. Strid.

313. Hollskap. Godvilje.

314. Uhollskap. Illvilje.

315. Fredgjerd. Soning.

I. Land.

(Land, Grunn, Marker, Landslag, etc.)

1. Land.

a) samfengt. – Berg. Bygd. Dal. Fastland. Fjell. Grunn. Heim. Holm. Jord. Land. Landjord. Lende. Mark. Nes. Rike. Skage. Strand. Uppland. Vidaatta. Øy. Øyland. – Verd(i).

b) serlege. – Austland. Nordland. Vestland etc. – Utland. Norig. Sverige. Danmark. Holland. Engelland.

c) etter Bunad. – Buland. Bygdarlag. Fødebygd, Fødeland. Grannbygd, -lag, land. Grend. Grendarlag. Heimbygd, -land. Nybygd. Storbygd. Umkverv. Øydeland, -mark.

d) etter Tillægje. – Avbygd. Avdal. Bergland. Fjellbygd. Fjordbygd. Havland. Høgland. Innland. Jadar. Laagland. Midland. Sjoland, -bygd. Tverdal, -fjord. Utbygd.

e) etter Lag. – Aldeland. Baleland. Berrsnøyda. Farlende. Fiskeland. Forland. Frostland. Grasland. Grjonbygd. Høyland. Kornbygd, -land. Markland. Matland. Myrlende. Skogbygd, -land. Uland. Vaalende.

2. Landsbolk.

Aattung. Bolk. Bygd, -arlag. Dalføre, -lægje. Fjord. Fjordung. Fylke. Gardelag. Gjeld. Grend. Herad. Koll. Kring, -el. Kverve. Legd. Leite. Lende. Repp. Rike. Rota. Skipreida. Sokn. Strok. Tinglag. Umkverv. – Landskap?

Eign. Hovudsokn. Kongerike. Kyrkjesokn. Vald. Bidlag.

Smaastykke. – Bot. Duk. Flekk. Geire. Glenna. Jadar.

Kile. Krinsel. Kvarv. Kvisl. Lykkja. One. Rast. Rime. Ruta. Ryft. Strimel. Svarv. Teig. Tridjung. Vang. Von.

3. Grunn.

a) *samf.* – Aur. Aurhella. Bakke. Berg, -grunn, lende. Berrfjell. Berrsnøyda. Bjørga. Botn. Brok. Bæd? Digsenda. Dike. Dile. Djupe. Dov, Dove. Dya. Dyngja. Elta (Eldstad). Eng. Evja. Fen. Fjøra. Flaa. Flota. Flædd. Gald (Gadd). Gardfar, -rot, støde. Glenna. Glopmark, -urd. Gormyr. Grande. Grasbotn, -svord. Grunn. Grunne, -ing. Grynna. Grøde. Hall. Hella. Hjell. Hol. Jamna. Jord. Jørve. Kamp. Kjøl. Koppmol. Kraa. Kvam. Kviksenda. Land. Lege (a). Leira. Lofturd. Lyngmark, -rot. Lægje. Mark. Mel. Mo. Mol, f. Mold. Molgrunn. Mosebotn, -mark. Myr. Møra. Pall. Rabb. Rad, n. Rime. Rinde. Riv. Rjod. Rye. Salta. Sand, -grunn, mo. Sate (Sete). Sike. Skalle. Skarv, n. Skjer. Skjerurd. Skjerv. Skogland, -løysa. Skor. Skrabb. Slad. Sloka. Snaudberg, -fjell. Snøyda. Stede (Stedje). Stein, -grunn, humul, lende. Støde. Svad. Svadberg. Svoda. Tele. To, f. Torva. Trod. Trokk. Tuft. Urd. Uryde. Val. Vallmark. Veisa. Vidarløysa. Voll. Vor. Øyr. – Tillende. Ulende.

b) *i Vatn.* – Aafar. Aal. Botn. Djupaal, -reina. Dyebotn. Egg, f. Evjebotn. Flag(?). Flaabotn, -grynna. Gorbotn. Grunning. Grynna. Havbrun, -sbotn. Klakk. Leira. Ljosbotn. Marald. Marbakke. Mardyna. Molbakke. Molbrot, -reina. Mærrein(?). Mørbakke. Riv. Sandbotn. Skalle. Sliebotn. Svadbotn. Tangfjøra. Tarebotn, -staal. Utgrynna. Vatsfar. Veita.

c) *Skjer.* – Bleikja(?). Bode. Drange. Fall. Fallgard. Fles. Flud. Flæda (Fløda). Havskjer. Løynbode, -fall. Riv. Ræda. Skjer, -gard. Slode(?). Stabbe. Tange. Øyrartange.

M: Brot (i Elv). Ford(?). Vad. Val. Vodul (Vaul).

4. Leite.

a) *samf.* – Augleite. Bolk. Drol. Flekk. Gjegne. Grunn. Heimrast. Kring. Leite. Mune(?). Ring. Rømd. Skeid. Stad. Stelle. Strekkja. Stroka. Støde. Svarv. Syning. Toler. Umkverv.

M: Mannheim. Storheim. Verd(i). – Himmelleite.

b) *serl.* – Aaslag, -mark, røme. Bakkelag. Bergsida, -slad. Byske. Dal. Dalsida, -slad. Dokk. Drag. Døld. Eid. Einang. Firne? Fitjar. Fjell, -sida. Flaa (Flaan). Flot(a). Flott. Fly. Flæa, Flædd. Glenna. Grøde. Hall. Heid. Hjell. Hol. Hole. Holt. Hom. Innkelv. Jamna. Kime. Kjerr. Kjerre. Kjos. Kneik. Kop. Kraa. Krike. Kval? Kvam. Kvelv (Kvæv). Kvarv. Kvisl. Køyta. Laut. Lein. Lid. Liddrag. Lo(?).

Lund. Lægd. Mel. Mo. Mork. Myr. Pall. Plita. Rabb. Rape. Ris. Rjod, Rjota. Rust. Sate. Seil. Skarv. Skog, -lid, mo, røme. Skor. Slade (Slane). Sletta. Slor. Snidberg. Snære. Stede, m. Strand. Svad. Tele. To. Tveit (Grastveit). Tverdal etc. Urd, Urddrag. Vang. Vatsdrag. Vida. Voll. Øyr.

c) *mot Vatnet* (Strand). – Andnes. Aafjøra. Aastede. Bale. Bard. Bradd. Elvfjøra, -stede, stød. Flodmaal. Forlende(?). Fyra. Grande. Havstrand. Hop. Kvisl. Ladberg. Landstig, -tøkje. Leira. Mol. Nekk. Nes. Nesodd. Næring. Odd. Os. (Pynt). Rurberg. Skage. Snage, Snav. Stad, n. Strand. Stød. Tange. Tangrand. Utnes. Utskage. Valk(?). Vor. Øyartange. Øyrartange.

5. Høgder.

Aksl. Aabraut. Aas. Aas-egg, lag, møne. Bakke. Bale. Benk. Berg, -knatt, sida, snev. Bratta. Braut. Brekka. Brot. Brun. Egg, f. Fjell. Fjellbrun, -gard, lag, maan, rist, rygg. Fjelltele, -tind, topp. Flog, -berg, fjell. Hamar. Haug. Hause. Heid. Hjell. Hogn. Hole. Holt. Horg. Horn. Hott. Hov. Hovda, n. Hovde. Huk. Hump. Hø? Høgd (Hædd). Høgfjell, -land. Kamb, Kamp. Kjøl. Kleiv. Klepp. Klett. Klubb. Knabb. Knatt. Knaus. Knippa. Knoll, Knolte. Knut. Koll. Kult. Kuv. Lege, m. Leite. Lid. Mule. Myling. Nakk. Natt (m.). Naus. Nev. Nipa. Nobb. Nolte. Nos. Nuk. Nup. Nut. Pall. (Pynt). Rabb. Randberg. Rande. Ribbe. Rid. Rime. Rinde. Ris. Rist. Rjuv. Rolt. Rust. Rygg. Sate. Skage. Skut. Stabbe. Stall. Stapp. Støyt. Tind. Tipp. Topp. Tubba. Tuv. Tuva. Tverberg. Ufs. Ufslag. Vigga(?). Vite. Vor. Vorda (Vol).

6. Dypter.

Aadjuv. Aal. Bauk. Bergklypa, -skora, skorta. Dal. Dalføre, -lægje, slad. Dile. Djup, -aal. Djupe, -ing. Djuv. Dokk. Dolp. Drog. Dump. Dypt. Døld (Dæld). Elvarfar. Fall. Fjellskard. Fonnstøde. For, f. Geila. Gil, n. Gjota (Gjøtt). Gloppa. Glova. Glup. Glyvra. Gløypa. Gorhol. Grofs. Grop, -a. Grov. Grubba. Grumma. Grupla. Gruva. Gryvle. Grøypa. Hellar. Hol. Hola. Holdyvle. Hyl. Ilestøde. Jokk. Jordhola. Kjos. Klove. Kluft. Klypa. Kold. Koldjup. Kop, Kopa. Kulp. Kvæla. Køyla. Laut. Lægd, Lægje. Meit. Raak. Renna. Seila (Sel?). Skard. Skor. Skora. Skorta. Slakke. Slegd. Sloka. Sløkja. Staup. Stoppa. Strupe. Stup (Fossestup). Sukka. Svekk. Søkk. Søkkja.

Søyla. Tjørnstøde. Trollgryta. Vatsdrag, -far, hola. Veita. veta. Votustøde.

Adj. – djup. djuvutt. dokkutt. flaagrunn. groputt. hyljutt. ilendt. kvavt. langgrunn. laag. løkjutt. nærdjup. seilutt. sidlendt. stauputt. tverdjup.

7. Marker.

a) *Utmark.* – Audn. Aalmenning. Aalmerke. Beite. Beiteland, -mark. Brend. Brok, f. Bugang. Buhage, -mark, rekster. Dal (Sæterdal). Fjellbeite, -mark, slætte. Geitehage. Gjota. Glenna. Graskjos, -laut, lende, mark, vaks. Grode. Grøde. Hage. Haglende. Hamnegang, Hamning. Haustbeite. Heideslaatt. Heimehage. Heimrast, -sæter. Hestvang. Høybol, -jord, land. Kjøl. Kvivoll. Langaas, -heid, støl. Laut. Lid. Lo(?). Lon. Løde-eng, -slaatt. Mark. Markeslætte. Mjøstøl(?). Mo. Mork. Nesja. One. Rape. Rast. Rekster. Rjod. Ryft. Saudebeite. Selsbø. Skogarkime, -rime, rive. Skor. Skridemark. Slaatt, -a. Slaattelaut, -mark, teig. Slætte. Smalemark. Snøyda. Stede (Finnstede). Støl. Stølsvoll. Sæter. Sæterbol, -kvi, mark, vang. Tele. Trod. Tødemark. Uteng. Uthage, -loner, mark, rast. Utslaatt. Vang. Vaarbeite, -hage, støl, sæter. Vidaatta. Voll. Øydemark.

b) *Bømark.* – Atterlega. Aaker. Aakerfleck, -kjelva, land. Aakerreina, -skøyt, spott, teig. Brenna. Brennfleck. Brote. Broteland. Budvoll. Bø, -mark. Duk. Døl. Eign. Eng. Enge. Englende, -slætte. Fit. Fiteng. Flot. Fold(?). Fraudeng. Gard. Gjerda. Gjerde (Gjore). Hage. Haabeite. Heimemark, -slætte, teig. Hævd. Innlegg. Jord. Jordveg, -vidd. Kalvhage. Kjelva. Kornbol. Kornbygd, -jord. Kos, f. Kru. Kvi. Kvi-eng, gard, mæle. Leigebol, -maal. Losig. Loteig. Lykkja. Nybrot, -lenda, mark. Reit. Risfall. Rothogg. Rudning. Rudsla. Saahæve? Seng. Sik, f. Sjølvtanda. Skrinna. Slaatteteig. Spott (Jordspott). Svida. Svideland. Tadsig. Taag, n. Teig, -lag. Teppa. Tjukkeng. Trad. Træde, Trøde. Tunka. Tunteig. Tøda. Tødemark. Vaalfall. Voll. Von. Ækra. Ækremark.

M: Aldegard, -hage. Apallgard. Eplehage. Erterhage. Hampevelta. Humlehage. Kaalhage. Næpereit, -trøde. Rabbereit. Rugbrote, -væle. etc.

8. Landslag.

Buland. Farlende. Jordkynd, -lag, merke, slag. Landslag. Lende. Mark. Tillende. Tillægje.

Avsøla. Aaslende, -mark, røme. Bakkelende. Baksøla. Beitemark. Berglende, -mark. Berrsnøyda. Bratta. Bumark. Djuplende. Dokkemark.

Fjellmark, -røme. Flatlende. Forsøla. Grasmark. Grunnlende. Haglende. Høglende. Jamna. Kjørrmark. Laaglende. Laamy. Leirjord. Lyngmark. Moland. Moldmyr. Mosemark, -myr. Myrmark. Rabbemark. Raalende, -mark. Romlende. Sandfjord. Skarv. Skogland, -røme. Skrapmark. Skrinna. Slettlende. Snøyda. Steingrunn. Svadmark. Tjørnemark. Torvmyr. Tronglende. Tunka. Turrlande. Ukjøme. Ukvidde(?). Ulende. Umark. Underlenda. Urdmark. Yryde. Vallmark. Vaalende. Vaatlende. Vidarløysa. Øydeland, -mark.

Adj. *a) i Utsyn.* – aaslendt. aasutt. bakkutt. baarutt. bergkjend. berglendt, -rik. bergutt. berr. berrsnæv(?). berrsynt, -teven. blautlendt. brattlendt. brekkutt. brott. dalutt. djuvutt. dokkutt. dolputt. dumputt. fjellkjend, -lend, voren. fjellutt. flatlendt. flaalendt. gaarutt. gilutt. glennutt. groputt. hallendt. hamrutt. haugutt. heidsleg. hengjelendt. hjellendt. holtutt. holutt. humputt. høgfjellat, -lendt. jamn. kjørrutt. kleivutt. klundrutt. kneikutt. knultrutt. krofsen. krunglutt. laagfjellat. laaglendt. lettær. moselendt. myrlendt. nesutt. rabbutt. rindutt. romfjellat, -lendt. seilutt. sidlendt. skallutt. skardutt. skoglendt. slettlendt. smaafjellat, -grynt. snaud. steinfengd, -kjend, lend. steinutt. storfjellat. storgrytt. storsteinutt. tindutt. trongfjellat, -lendt. turrfengd, -lend. ujamn. urdutt. uslett. vidsveimt. vikutt. øyrutt.

b) i Grunn. – aurlendt. aurutt. blautlendt. daudmyld. diglendt. dikjutt. dilutt. dimmyld. djuplendt. dyutt. fenutt. grunnlendt. hardlendt. hyljutt. klæklendt. lausmyld. leirutt. løkjutt. mager. melutt. moldrik. myld. mørutt. raalendt. sandlendt. senden. skjerlendt. skrinn, -lendt. smaagrynt, -steinutt. storgrytt. svartmyld. søylutt. tjørnutt. turrlendt, -myldt. vatskjend. vaatfengd, -lend.

c) i Tillægje. – attkolvd. austhall, -vend. avsølt. baksølt. fonnhætt (-hæv). frostfri, -hard, hætt, næm. hardsokt. innkvævd. kringfløytt. kvavt. landfast. nordvend. skridhætt. snohard. sollaus. solrik. sølt. umfløytt. vederhard, -skaa. vestvend. vindhardt, -skaatt.

d) til Vokster. – aarvand. aarviss. bolkkutt. fraudig. frævsam? frøy? grasgod, -kjend, rik. grorlaus. gorsam. høygod. korngod, -rik. lodmyken, -rik. lyngvaksen. mosebunden. runnutt. rustutt. seinlendt. skinnæm. skogvaksen, -laus, rik. skrinn. snarlendt. snim. ufræv? vaarbraad, -fengd, fim, grødd, kjømd, næm, skjøt. voksterrik. vokstersam.

e) til Vinneskap. – annvinn, drivande. flyteleg. folkefræg. hardbeitt, -sløg. harken. lausbeitt. lettlendt, -sløg, vunen. lunneleg.

mannfræg (-frek). meinlendt. romlendt, -sløg. seinsløg. snarsløg, -vinn. tronglendt, -sløg. tunglendt, -pløgd. tungvinn (-vunnen). ulendt.

M: fraudfrek, tadfrek.

9. Føre.

(Landslag etter Veder og Aarstid)

Avberra. Avdrift. Avrang(?). Aabrot. Berra, Berva. Blaabrede. Blaais, -støda. Blindhaalke, -is, svell. Blote. Brede. Brotføre. Fjelltøyr. Flekkesnjo. Fonn. Frose. Før(d). Føre. Førefall. Gjø(?). Glop. Grop. Hardang; Hardføre. Haalka. Haalke. Hela. Him. Hjaarn. (Kjaadn). Hurkleføre. Is. Isbrede, -føre, hella, lega. Jordskrida. Jøkulføre. Jørve. Kjøv. Kjøvsvell. Klake. Kovsvell. Krakeføre. Kramfonn, -snjo. Kremma. Lettang. Løypeføre. Meinføre. Meinis. Mjellsnjo. Mjøll. Oresvall. Oring. Ovanfall. Rakleføre. Renneføre. Rim. Ros. Rota. Skare, -føre. Skarka. Skavl. Skidføre. Skjelføre. Skjerpa. Skreid. Skrida. Skridlaup. Skugg. Sledeføre. Snidklake. Snjo (Beltesnjo, Kne-, Legg-, Okle-, Skosnjo). Snjobrede, -faan, folga, fonn, føre, him, krav, løysa, løysing. Snjo-naam, rid, rota, skavl, skrida, æka. – Spæk (Speik?). Stein-ros, rota, skrida, sleipa, snerke. Stolpeføre. Svell (Svall). Svor. Taa(a). Taakka. Tele. Telebotn, -grop, skot, skreid. Trugføre. Tøyr. Uføre. Uppskot, -støding. Vatsskrida (-fonn). Vaarbløyta. Vetterføre. Vor. Æka. Øyring.

M: Isbrune. Svellbrune. – Alvedans.

Adj. – avberr. bergsvadt. blotutt. farande (mannfarande). fennt. fonnutt. før. førleg. galdtrakkad. gangande. glamren. hallmeitt(?). hardfør. harkall. haal. haalkutt. helutt. isfarande, -før, laupen, næm. isutt. jordsvadt. jøklutt. kjøvd (uppkjøvd). klakad. krakad. køyrande. lettfør. ruklutt. sifennt. skakall. skavlutt. skranglutt. snjofast, -heil, laus. snjomyken. spækt. stauputt. stopputt. svaden. svellutt. svikhaal. taaen, taanad. telad. telefri. tid, tiden. tild. tungfør. tøyad. ulendt. underhaal. vegfast, -laus. vadande. vokutt.

Verbum. – berkast. blota. dapa. drevna. fana. fenna. flekka. frjosa. førast. glopa. gropa. haalkast. hela. hima. klaka. krava. kremmast. lava. ravla (røvla). rima. skjerkna. spækja (speikja). stinka. svadna. svella. svila. taana. tela. tidna. tøya. vatnast (vaslast). øyra.

II. Vatn.

(Vatsmaal, Strøyning, Baarelag, Væta, Vætelag)

10. Vatn.

a) standande. – Ave. Brunn. Bug, Bugt. Dam. Dape. Dave. Demma. Djuping. Dyvle. Evja. Fjord. Flag. Flaan. Floe. Fly. Grunning. Hav. Havsjø, -stykke. Hyl. Ilestøde. Innsjø. Kav. Keila. Kil. Kopa. Kulp. Køyl. Køyta. Log (Lag). Lon, Lona. Mar (in comp.). Nor. Os. Pir. Poll. Putt. Raak. Ron. – Sjø. Stemm. Stillvetne. Stodebekk. Sund. Svad. Søyla. Tjørn. Tjørnfly, -støde. Tverfjord. Vatn. Vaag. Vik.

b) rennande. – Aa. Aakoma. Bekk. Bekkjesisig. Elv. Foss. Fosshogg. Grov. Grovarsikla. Gyldra. Ila. Kaldkjelda. Kaldspyta, -vesl. Kjelda. Løk. Olda. Orkoma(?). Renna. Sev. Spyta. Straum, -foss. Streng. Strok. Stryk. Tida. Tidvermsla. Tveraa, -elv. Vatsaader, -drag. Vatsfar, -ferd, føre. Vekja, Vekjedrag. Vell(?). Vermsla. Vesl. Æd (=Aader).

c) Vatskant etc. – Aamot. Bjugt. Elvos. Fjordbotn. Fjordgap, -mynne. Havgap, -sauga. Kjos. Mynne. Os. Ræse. Sog (Aasog). Strok. Vatsbotn, -ende, os. Vaagsbotn. – Brot. Flodmaal. Loge. Sjolok, -maal, skorpa, trøm. Vatslok, -maal, trøm. – Vad (Brot).

M: Blaamyr. Storemyr. Hysebygd.

11. Vatsmaal.

(Stig og Fall). – Aaflaum. Elvvokster. Fall. Fjøra. Flaum. Flod. Fløde. Fløding. Gjøljøra. Haustflaum. Kippesjø. Marbakkefjøra. Nekkjing. Ovflaum, -fløde. Ovvatn. Sjoan. Sjøfall. Sjønekkjing. Spring. Stedfylling. Storfløde, -sjoan. Uppflog, -gang, stig. Utanvokster. Utfall. Vatsflog, -fløde. Vaarflaum.

Høgsjø, Laagsjø. Sjoarstad. Vetterstøde. – Kvernarbyr, -vatn.

Adj. – baatfarande. fallande. fallen. fløytt. flødd. fullflødd. halvfallen, -flødd. høgsjoad. kvernfør. laagsjoad. nekt. roande. siglande. sjoad. utfallen.

Verb. – falla. fløda. fløyma. hogga. nekkja. skjota. stiga. veksa.

12. Strøyning.

Aagang. Aasog. Drag, -vatn. Elvarstraum. Foss, -hogg. Gir. Gjøt. Havstraum. Landstraum. Rekster. Rensla. Røst. Straum. Straum-ila(?), gir, rand, røst. Streng. Strind. Tverstraum. Tvistraum. Understraum. Uppsig.

M: Andsjo. Andstraum. Framsjo. Motbaara, -straum.

Kvervel. – Atterbera. Atter-ida, kippa, reke, renning. Ave.

Bak-evja, ida, straum. Evja. Havsvelg. Hovade. Ida. Ila(?). Korgamma. Kringvoda. Kvervel. Malstraum. Ringstraum. Sveiv. Tunnida. Uppevja. Uppida. Vodekall.

Sig. – Andskare, Bergsig. Drop. Fjellsig. Leke. Nedsig. Teledrope. Veggslag. Veggjerune.

Adj. – andsjoad. fossutt. gjotsjoad. idutt. strid. strykt. strøymd. tverstrøymd. tvistrøymd.

V. – bulla (bullra). driva. drjupa. dropla. fløyma. gjosa. hella. hylja. ida. kulpa. pira. purla. putra. reka. renna. ræsa. sevja. siga. sikla. silla (sisla). skvelpa. slagga. strøyma. stökka. syra. tilla. tippa. tyta. vessa.

13. Baarelag.

Rørsla i Vatnet. – Alda. Aldetopp. Avgjerd. Baara. Baaredal. Brim. Brimhest, -sjo. Brot. Brotsjo. Buller. Bylgja. Bærling. Damlesjo. Drag. Dragsud. Dyning. Fallbrot. Gaara. Gjelv. Grunnbrot, -moder, støyt. Grøyvl. Gøyl. Havbaara. Havsjo. Krakk, n. Krappsjo. Landgjelv. Langalda. Løynbylgja. Løyngjelv, -vaag. Manglesjo. Org(?). Revja. Sjo. Sjoarburd. Sjogang. Skavl. Skol (Baareskol). Skval, -ing. Smaabaara. Smaasjo. Stoplesjo. Storbaara, -sjo. Straumbaara, -røst. Straumsjo. Sud. Suddrag. Tungalda. Tungsjo. Undersjo. Uppfar, -skot. Vaag, f. Vindbaara. Yr (Sild-yr).

Driv. – Baareskum. Driv. Drivgarde, -kast, støyt. Elgarde. Foss. Fræning. Frøs. Gaus. Gjerda. Gos. Gøys. Kless. Musk. Rok. Rok-flaga, -foss, garde, musk. Sjo driv, -rok. Skval. Skvett. Sprett.

M: Bauk. Bog. Spir. Sprut. Spræn. Strøym. Turrok.

(Stilla). Blak. Blik. Daudvatn. Logn. Lygna. Løgje. Løgt. Stavstill. Stilla. Svartestilla.

V. (*Rørsla*). – bauka. baara. brima. brjota. bulla. bæra. bærta. driva. drusla. fjuka. flæsa. fossa. frøsa. garda. gausa. gjosa. gøysa. gøyva. ida. krakka. kvitbæra, -fyssa. leika. lækja seg. muska. pupla. purla. revja. rima. rjuka. rugga. ruska. skvala. skvampla. skvelpa. skvetta. skvinkla. skværa. spira. spretta. spruta. spræna. stolpa. stopla. sverva. søyda. vella.

Adj. – baarestor. drivsam. hardsjoad. rokutt. skvettsam. storsjoad.

(Motlag). kjørr, kurr. logn. mak. sel. sjoheil. spak. still.

M: baarestill, straumstill, vindstill. – stavstill.

14. Væta.

a) samf. – Andskare. Bergsig. Blod. Bredevatn. Byrkja. Dogg. Driv. Drop. Dy. Fjellsig. Fløde. Fraud. Froda. Gall. Gletta. Grunnsig, -væta. Heilevaag. Herdslevatn. Isvatn. Kaldvæta. Kjeldevatn. Koda. Kvatvatn. Kvitvella. Laug. Lavdogg. Laavatn. Ljosvatn. Mauk? Mjølkk. Myrvatn. Raake. Regnvatn. Rodvatn. Saft. Saksevatn. Selta. Sig. Sikl. Sillaug. Sjo. Sjøvæta. Skol. Skrauv. Skum. Skval. Solta. Suft. Suvl. Sveite. Taar. Teledrope. Ufsedrope. Vasle. Vatn. Veigja. Veska(?). Væta. Yr.

b) tillagad Væta. – Barlog. Blanda. Blekk. Bleng. Brunn. Einelog. Flot. Gil. Gletta. Humlelog. Huning. Høylog. Iblanda. Kornlog. Lag. Lake. Log. Lut. Mjød. Mjølkk. Mysa. Olje. Rjode. Saup. Siga. Skyr. Sod. Soll. Syra. Tøysa. Vin. Vyrter. Øl.

c) Tjukkvæta. – Berm. Dya. Feime. Feitt. Flot. Glop. Glya. Grugg. Kleima. Klysa. Kvap. Kvaada. Kvelja. Kvæde. Lap. Laa. Lyse. Mylska. Røra. Salve. Save. Seima. Sevja. Sirup. Sleipa. Sli. Slima. Smeita. Smelta. Smolt. Smyrja. Surka. Surpa. Tjøra. Tjørelog, -veigja. Ulka. Var. Vaag.

d) Avfallsvæta. – Auster. Aale. Daudvatn. Dravvatn. Glaam. Hegløge. Kjeld. Kvievatn. Land. Lek. Mig. Raaske? Rotauster. Siga. Skol. Skuler(?). Skvip. Slagg. Sleeve. Slækja. Sokl (Sikl). Sputt. Sukl. Sutr. Svidevatn. Tvag. Tvætte. Tøda. Vasle.

M: Eiter. Maurmig.

e) Skvett. – Dank. Dogg. Drope. Fræning. Glup. Munnfylla. Skvett. Skyld. Sope. Spir. Sprett. Streng. Strøym. Sup. Vaatt.

M: Feitt-auga. Sveite.

15. Vætelag.

a) Raaleike. – Blote. Bløyta. Dogg. Glop. Glya. Jordmugga. Jordslag. Kremma. Kvap. Læka. Mugga. Rak(?). Rake. Raae. Raaleike. Raame. Raaske. Rot. Røyta. Selta. Sevja. Slag. Subb. Svade. Søydna, Søydsla. Terreløysa. Vanturk. Vaatrake, -røyk. Veggslag. Væta.

Adj. – aalvaat. baden. blaut. doggslegen, -vaat. dyvaat. gorblaut, -raa. klessen. kvapen. lepjutt. mar-raa. muggen. raa (gjenomraa). raaleg, -voren. sivaat. slagen. slomen. sodden. subben. suftig. svaden. sveig, -en. sæven. søgg. vassen. vatsdrukken, -full. vaat, -leg, sam. vætefull.

M: raabergad. raasteikt. vansteikt. vanturkad.

Verb. – blota, blotna. doggast. glopa. klessa. klistra. kvapa. mugna. raakast. raana, raast. sevja. slagna. sleipna. sliast. sodna. sveigna. søggna. vaslast. vaatna. vessa. vægja.

b) Turrleike. – Bokning. Doggløysa. Hardning. Hæsa. Kaldturk. Lodturk. Skin. Skjerpa. Skjæning. Skræning. Solturk. Stike. Terre (Fisketerre, Hesjeterre, Høyterre etc.). Turk. Tusning. Vatsløysa. Vaarhæsa.

Adj. – avdegd. baden. boken. bosnad. doggfri. gjeddad. gjennomturr? jamturr. halvturr. knasturr. lopnad. skinen. skraaen. ssterven. stinn. tornad. turr. turrleg, -voren. tusnad. upptornad. utturkad. vatstrengd. vætelaus.

M: forturkad. linnturkad. spiken. turrfengen.

Verb. – badna. bokna. bosna. hardna. hæna(?). hæsa. sina. skjænest. skorpna. skraana. snerpa. spikna. stikna. stinnast. torna. trenna. turkast. tusna. visna.

16. Frost og Tidning.

a) Frost. – Frose. Hela. Iskrav. Issor. Kjøv. Klake. Kov. Krape. Krav. Kryng. Lavsnjo. Mjøll. Or, Oring. Rim. Rimfrost. Snjokrav. Sor. Spæk. Steinsnerke. Strope. Svell. Tele. Telefrost. Uppgang. Uppstapp. Vidis.

M: Blaa-is. Rovis. Skrovis. Staalís. Tvibotn. Tvistade.

Adj. – beinfrosen. grunnfrosen. hardbunden. helad. islaupen. isnæm. klakad. kravad. mjell. randheil. rimad. svollen. telad.

V. – frjosa. hela. isa. kjøva (upp). klaka. krava. kreppa. kry. ora. rima. sora. sorka. spækja (speikja). svella. svila. tela. – ganga upp. islaupa. stinka.

b) Tidning. – Andskare. Braadning. Glop. Halvgota. Isbrot, -ferd, gang, løysing, run, vekkja. Kremma. Læka. Ran. Raak. Raas. Run. Ræsing. Snjograut. Teledrope, -skot. Vok.

Adj. – gropnad. kram. roven. taaen. tid, tiden. vokutt.

V. – andskara. braadna. dapa. gropna. kremmast. løysa. revla (røvla). rovna. runa. ræsa. taana. tidna. tæsa. tøyra. (s. No. 9).

III. Luft.

(Sky, Vind, Veder, Varme, Ljos m. m.)

17. Luft (Vind).

a) Blak. Drag. Gust. Luft (Loft). Veder. Vindrom. Vindbelg. Vindbola, -knut. – Vinddrag. Ande.

M: Daam. Gim. Muske. Snev. Tekk. Tev. – Godluft. Illtev. Raaluft. Rottev. Udaam. Øydeluft. Vaarlufft etc.

b) Blaa. Blaahøgd. Endeløysa. Heid. Himmel. Rot, n.(?) Stjernehimel. Upphøgd. – Storstova. Vederstova. Vindheim.

c) Dagslit. Himmelbragd, -lag, merke. Skylag. Skylit. Syn. Vederbraa. Vederhaatt, -lag, slag, støde.

18. Sky.

Blaamoe. Bleik. Bylme. Demba. Fleima. Floke. Fuka. Glya. Glyma. Glæma. Græla. Græma. Græn(?). Hause. Havbakke. Hima. Humbakke. Kveldsrode. Moing. Mol. Morgon-moe, -rode. Nordbakke. Raudmoe. Rode. Skoddebakke. Skotungsbakke. Sky. Skybakke, -dott, floke. Skyhause, -rand, reina, tarve, tove. Slima. Tarve. Taame. Taamsky. Tjukka (Tjukka). Toke. Tose. Tove. Ur, m. Vesterbakke. Vindbelg. Yrja. Ysma. Æsing.

(Skylag). Bakke. Belg. Botn (Bott). Dott. Eplesky. Flodsky. Gyrja. Gyрма. Havgyrja, -skodda. Hitesky. Kauresky. Krotasky. Langæsing. Lid. Lopp. Netjesky. Reina. Rikkesky. Rognesky Skarfora. Torebotn, -hause, sky. Vindrode, -sky.

M: Dagbleik. Durm. Havelta, -to. Utlokkarglya.

(Rørsla). Drag. Draatt (Austan-, Nordan-, Sunnan-, Vestandraatt). Drog. Drætte. Fjelltose. Havelta. Skydraatt. Tvidraatt.

Adj. – demben. glyen. grælen. himen. molen. slimen. tarvutt. skyad (aalskyad. jam-, lett-, sam-, tung-, tunnskyad). tjukk (aal-, sitjukk).

19. Musk.

a) *Musk*. – Aalmoe. Aalrøyk. Damb. Demba. Dimma. Disma. Dumba. Fjellskodda. Frostgov, Frostrøyk. Gauv. Gubba. Gyv. Havskodda. Himmelskov. Hitemoe. Kaldmoe. Kave. Kov. Kovdamm, -kvaft. Kvaft. Landmoe, -røyk. Lausskodda. Moe. Morøyk. Musk. Myrkeskodda. Nister. Rok. Røyk. Røykfloke, -staal. Skodda. Skoddebakke,

bakke, -dott, floke, gyrja, kov, musk, staa. Solmoe. Solrøyk. Taame. Toka. Tokedott. Torvrøyk. Tosa. Turrskodda. Ylmoe, Ylrøyk. Yrja.

b) Eim. – Brandrøyk, -tev. Brune. Duns(?). Dyros. Eim. Fjøretev. Geim. Geis. Gim. Gjos. Gjoster. Gos, Gosa. Gov, Gova. Gufs. Guft. Gyft. Jordmugga. Luft (Lukt). Mannyl. Ome. Os. Røyk. Svidtev. Svæla. Søydna. Torveim. Vaatrøyk. Yl.

c) Hilder. – Bivn. Brag. Brign. Gidder. Gildring. Hildring. Saabivn, Saabrag, -brign. Saagidder, -gidn. Solgidn. Vaargidn.

d) Klaare. – Blaae. Glan. Glett, Glette. Glott. Glugg. Glytte. Heid. Klaare. Ljor. Ljoske.

Adj. – bleikdæmd. bylmen. dembutt. dim. dumben. dumleg. fleimutt. glyutt. gruten. gyrmen. himutt. hjaamutt. humen. kavutt. koven. mouutt. muskutt. myrjutt. myrk. rusken. skoddefull (aalskoddad). skumleg. slimutt. slyen. tarvutt. taamad, taamutt. tokutt. uskir. yren. ysmen.

(Motlag). bjart. glanutt. gluggutt. heid. heidblaa. klaar. klaarflekkutt, -skimlutt. lett. ljosleitt. rein. (reinskurad). skir. skylaus. spegelklar. stjerneklar. upplett. yverklar.

Verb. – bolka. bylma(?). glana. glossa. glyast. glyggja. gruta. gyrma. heida. himast. kjøva. klaarna. letta. ljora. moast. molnast. skya. taamast. tjukkna. yra. æsa.

20. Veder.

Barveder. Blaaster. Doggfall, -løysa. Dumbeveder. Eleveder. Elta. Fjellaatta. Fjellfok. Glan. Gletta. Gluggsol. Graaveder. Godveder. Groveder. Grødeveder. Havelta, -gyrja, to, ætt. Himmelsbragd, -lag. Hum. Høyterre, -veder. Illveder. Kaldyrja. Klarveder. Kov. Landveder. Lettveder. Linnveder. Lodturk. Maksveder. Muskeveder. Nedburd (s. f.). Nordanveder. Nordætt. Ovanburd. Raaveder. Regnhimmel, -løysa, veder. Ruskeveder. Røyteveder. Sjøveder. Skin. Skjerpa. Slaattedogg, -veder. Smaaveder. Snjoelta, -himmel, veder, vederaatta. Sol. Solgangsveder. Solløysa. Solskin. Stillveder. Sud-ætt. Sunnanveder. Svaakveder. Terre. Tjukkeveder. Traustveder. Traae. Traaveder. Turk. Turrveder. Umgangsveder. Utlokkarveder. Uveder. Vatsskin. Vaarhæsa, -veder. Vaatveder. Veder-aatta, bolk, braa. Vederhaatt, -lag, slag, støde, ætt. Vesterætt. Vetterveder. Vindbolk. Voksterveder. Væskjing(?). Yrja. Ætt.

M: Dæseveder. Folkeveder. Hundeveder. Trollveder. Viljeveder.

(Skifte). Atterkast. Braadvending. Umslag. Vederbrigde, -byte, skifte.

Stilla. – Blak. Blik. Daudveder. Glya. Kjørra. Landlivd. Lavdogg, -regn, snjo, veder. Lavskog. Livd. Logn. Lygna. Raunsveig. Røytestilla. Stavstilla. Svartestilla. Vindløysa.

Adj. – andkvæm. andlett. blaasall. blidsleg. dimen. døkk. elsaar. elutt. flodutt. fukutt. graaleitt. graavedrall. grinall. hard-elt. haustleg. kjøven. klaar. koven. leidarfør. lett. linn. makleg. nedburdsam. regnall. regnleg, -sam. ruskall, ruskutt. samvederleg. skum. skurutt. slufsen. smaavedrall. snjomyken. svaak. traavedrall. turrleg. upplett. usynleg. utrygg. vaarleg. vetterleg.

kjørr. logn. still. – baarestill. straumstill. vindstill.

V. – blika. drusla. duska. floda. fræna. hagla. hegla. kjøva. lemja. mugga. muska. regna. siregna. skina. sletta. slufsa. smaaregna. snjoa. stillregna. tora. vedrast. yra.

21. Vind.

Ande. Blaaster. Blekk, m. Dal-gust, -snoa. Drag. Dragvind. Dæl(?). Eim. Elvsnoa. Fift(?). Fjellgust, -snoa. Gaana. Gnerra. Gnæs. Gosa. Graae. Græla. Gufs. Guft. Gul, Gula. Gust. Guste. Gyfsa. Gyla. Havgula. Haa, n. Hæsa. Iblaaster. Kaldsnoa. Kaare. Kjøla. Kul. Lauvvind. Lettvind. Lævind. Morgonkjøla. Nare. Novtot. Rak, n. Rek, Rekarkjøla. Røna(?). Skjella. Skoddevind, -yrja. Skotung. Slør. Smaaveder. Snoa. Snære. Solgangsveder. Stein-aust, -vind. Svala. Terre. Tverskjella. Veder. Vind. Vind-ande, -drag, gul, gust, kul, svipa. – Yrja.

I Stemna. – Austankjøla, -vind. Botning. Havgyrja, -ætt. Landgula, -nørding, røna, skotung, snoa, synning, vind. Nordandrag, -kjøla, vind. Sunnandrag, -vind. Sudrøna, -skjella. Sudskotung. Utnørding, -røna, synning. Utanvind. Vestandrag. Vestangyrja, -rok, vind. Øylending.

I Tilhøve. – Andveder. Andvind. Byr. (Brudarbyr). Klovind. Motveder, -vind. Ovbyr. Seglvind. – Framvind.

Flaga. – Brodd. Brosa. Brysja. Bygja(?). Byl. Drivgarde. Drog. Dump. Elgarde. Fauka. Flaga. Fuka. Føykja. Gjerda. Gysja. Gøyva. Kast. Kasteflaga. Knut. Kvervel (-vind). Rokflaga, -garde. Rosa. Skjør. Spong. Sunnankast. Tunnarknut. Tynnekall(?). Vestankast. Vindbyl, -flaga, gjerda, kast, kave. Vindknut, -kula, kvervel, skjør, svipa.

Storm. – As. Asveder. Aaveder. Brotveder. Driv. Drivelta. Fallveder, Felleveder. Fokveder. Forveder. Gøyva. Hardende. Hardveder.

Himmelsfok. Husbrot. Illrid. Jordfok. Mannskræma. Ovveder. Ovvind. Rasveder. Rennedriv. Rennefok. Rok, -veder. Ruskeveder. Rut. Ryk. Sjodriv, -rok. Skadeveder. Storm. Storveder. Strusl. Turrok. Vaadeveder.

Adj. – blaasall. blæst. fullblæst. drivsam. flagutt. græsen. gustutt. hardsnækjen, -voren. jamblæst. jamn. kastutt. kjølen. mak, -leg. næden. ofsen. ovhard (aahard). roksterk. rosutt. skadsterk. snækjen. solfaren. spak, -leg. sterren. stormsam. strid. tung. ujamn. umlaupande. ustød. vindall. vindsam.

M: sjoheil. kverv?

austbær. austleg, -røn. baut. byrleg. framrøn. innleg. innrøn. landbær, -røn, var. nauv. nordleg, -røn. rad. rak. sudbær, -leg, røn. utleg. utrøn. vestleg, -røn.

Verb. – anda. blaka. blaasa. blekka. drabba. draga. dæla. flaga. gjosa. gjosta. gnæda. gnæsa. gosa. grâa. græla. græsa. gufsa. gula. gusta. hâa. hæsa. kasta. kaara. kjøla. kula. kylja. muska. nara. rada s. ruska. ruta. skjella. snoa. snækja. snæra. spengja. storma. tura.

22. Nedburd.

Barveder. Dap. Duskregn. Elkov. Fenning. Fræning. Hagl. Haglebar, -brest. Halvgota, -sletta. Higl (Hegling). Iming. Kramsnjo. Lavregn, -snjo, veder. Lemjing. Mist. Mjellsnjo. Mjøll. Mugg. Muskregn. Myggeregn. Nedburd, -bæra. Ovanburd. Ovregn, -vatn. Regn, -veder. Regnyr. Siregn. Sivæta. Skodderegn, -yr, Skol, n. Skurveder. Slafs. Slatter. Sletta. Slufs. Snjo. Snjofall. -sletta. Snjovederaatta (-rid). Spillregn, -vatn. Stillkave, -regn. Traaregn. Turrsnjo. Vallesletta. Vindslekkja. Væta. Yr. Yreregn.

M: Drivmjøll, -snjo. Eitersnjo. Føykja. Heideskav. Kvitefluga. Lavskog. Raunsveig. Snjodriv, -fok, him, musk.

Eling. – Brodd. Brysja. Bygja(?). Dyneflod. Drivgarde. El. Elgarde. Eling. Fauka. Flod, n. Floding. Flodskur. Fløde. Fræn. Fuka. Gysja. Gøyva. Haglskur. Hardél. Illrid. Kave. Kov-eling. Nedstøyt. Regnél, -eling, skvett, skur, spill. Rid. Rosa. Rysja. Skur. Skvett. Slettekave. Snjo-eling. Snjokave, -rid. Sprett. Toreflod, -fløde, skur. Turrfloding. Vederél. Vindflod.

Upphald. – Atterhogg. Dov. Dus. El-dus, rov, løjje. Glan. Glott, Glytte. Hevling. Hæs. Kveldsdus. Kvild. Lin. Ljor. Lotte. Lygna. Lyse. Lyv. Løjje. Løgt. Mæl. Slot. Stogg. Trot. Upplin. Uppluse. Van. Vederkvild. Æk. Øykt?

Adj. – bløytesam. elsaar. elutt. floden. hardélt (elutt). lauslaaten. nedburdsam. regnall. regnleg, -sam, tung. skurutt. slufsen. smaaélt. snjofull, -sam. storélt. vaatleg, -sam. yren.

avheidad, -klaarnad. glanutt. heiden. klaar. lett. ljornad. reinskurad. upphaldig. upplett. uppljos.

V. – bera ned. dapa. dropla. drusla. duska. ela. fjukra (fjautra). floda. flyssa. fræna. hagla. hegla (higla). hella. hylja. ima. ledja (ned). lemja. løkja. mugga. muska. regna. silla. siregna. sirenna. slatra, sletta. smaaregna. snjoa. spilla (ned). storregna. yra.

dusa. glana. gletta. glossa. heida. hevla. klaarna. letta. ljora. ljoska. lysa. riva (i). skina (av). vedrast.

M: lygna. smækka. spakna. stillast. (S. vætetag 15).

23. Varmelag.

a) Kulde. – Avkjøling. Aveld(?). Brennkalde. Brysja. Frose. Frost (s. No. 16). Frostherdsla. Gnallfrost. Gnisterkulde. Havkjøld. Hukrefrost. Ising. Iskulde, -veder. Kalde. Kaldmoe, -snoa, turk, yrja. – Kale. Kjøla. Kjöld. Kjølsna. Kulde. Kule. Morgonkjøla. Nasebit. Nattefrost. Ovfrost, -kulde. Skadkulde. Smaafrost. Sprengkulde. Svalke (Svale). Traakulde. Turrkalde. Veggemun. Vetterkulde.

M: Elgskjelv. Elskjøl. Gaukerid. Illrid. Kaldrid, -rykk. Knut. Nekkjerid. Reinkalverid. Reinskjøl. Urid. Urykk. Vaarsrid.

Adj. (til Kulde). – blaakald. frostnæm. graakald. huskald. hustren. iskald. isnæm. jøkulkald. kald. kaldkjølen. kaldsleg, -snækjen. kaldvoren. kalen. kjølen. meinkald. ovkald. raakald. smellkald. sval. svalvoren. svidande. utkolnad. vindsval.

V. – frjosa. isa. kjøla. kolna. rena. svalna.

M: hukra. hustra. kulsa. ryggjast. rysja.

b) Varme. – Bade. Bak. Blyr. Brennhite. Brune. Dagsmidja, -milda. Fjelge (Fjelgde). Heita. Hite. Kokhite. Lin. Linna. Linne, -ing. Lumme. Lumra. Lunk. Lykka. Lyske. Lyv. Lyveder. Læka. Læveder. Milda, -ing. Movarme. Orne (Odne). Ovwhite. Solbak, -hite, stike, varme. Steikhite. Stike. Tusk? Tøyr. Varme (Vermde). Yl. –

M: Kaketøyr. Lefsetøyr.

Adj. – blyren. brennheit. fjelg. floen. flødd (mjølkeflødd). gloheit. glødd. heit. heitvoren. kokande. kokheit. linn. lum. lunkad. ly. læ. mild, -sleg. mo. mosen. movarm. ovheit. sjodande. sodden. solbakad. sølen. varm. yljad.

V. – blyrast. fjelgna. fløna. gløda. hita, hitna. koka. linnast. lunkast. lymma. lyna. lyngja. læna. mildast. orna. sjoda. sodna. stikna. svida. varmast. ylja.
c) *Brensla* (Eld). – Baal. Brand. Bras. Brise. Briseld. Brising. Eld. Elding, f. Fyr. Kveiksla. Lauseld. Ljoneld. Log. Loge. Naudeld. Nying. Rideld. Rukl. Tor, n. Verme.

Bueld. Gyv, Gøyve. Lysing. Røykje. Støleld. Vokeeld. – Eldsprett. Flugsa. Gneiste. Tandre. – Brand. Glod. Kol.

M: Husbrand. Skogbrune. – Skadeverme. Vaade-eld. – Brenning, Brensla. Gløding. Kveiksla. Sviding. Tendring.

V. – brasa. brenna. brisa. fata. fengja. fræsa. gløda. gneista. kveikjast. kvisa. loga (=flamma). rukla. sjoda. spraka. svida. tira, tora. – tandra, -ast.

M: glødast. liva. – slokna. sløkka.

24. Ljos og Myrker.

a) *Ljos*. – Dag. Dagsljós. Eldsljós. Geisle. Glim. Koleljós. Ljome. Ljos. Ljoske. Lyse. Maaneljós, -skin. Sjaanad, Sjon. Skin. Sol. Solgeisle, -skin. Straale. Syn. (Vegsyn).

Glima. – Blaamoe. Bleik. Blik. Dagsbrun, -meit. Dagsprett. Dagsrand. Glima. Isblik. Kveldsrode. Lysing. (Atterlysing). Meinlyse, -syn. Morgonrode. Raudmoe. Rode. Skardljós. Skrimsla. Snjoglima. Solglima. Tiring. – Nattsol.

Adj. – aalljós. bjart. farsynt. klaar. leidarljós. ljós. maaneljós. stjerneklar. tirande. vegsynt.

V. – dagast. elda (fyre Dag). glima(lima). graana (i Glas). ima. ljóska. ljósna. lysa. skimta. skina. skjoma. tira. tora.

b) *Myrker*. – Dimm. Dimma. Hum. Hume. Kolmyrker. Kov. Myrker. Myrkning. Nattlit. Røkk(?). Skrymsling. Skugge. Skuming. Skumt.

M: Maanemyrkje, Solmyrkje.

Adj. – aalmyrk, -svart. dimm. døkk. halvmyrk. humen. kolmyrk, -svart. koven. myrk. skum. stummyrk.

V. – dimmast. gjømla(?). hyma. kvelda. myrkja. myrkna. skrymsla, skrymta. skumast, skumta. skyma, skymra.

25. Luftmerke.

a) *Gilar*. – Elhovud. Elstuv. Gard (Vedergard). Gil (Solgil). Gisl (Gil, Gidd, Gidder, Gikk). Giksl, Gjell(?). Huv (Solhuv). Maanegard. Regnboge. Regnstuv. Sol-gard, gisl (gidd, gigg). Solgylte, -huv,

høve, møy, ulv, ur. Traavedersgard. Ur. Urgang. Vederboge. Vedergard, -hovud, stuv, ur.

b) Brag. – Brag. Bragd. Ljoske. Lyse. Nordlyse. Snjolyse. Vederbrag, -ljoske, lyse. Vindbragd. Vindlyse, s. 19.

c) Vetteljos. – Blaalyse. Draugljós. Feigdarljós. Moreld. Naaljos. Skitfot. Spegling. Varljós. Vatsvang. Vetteljos.

d) Rap. – Drake. Stjernerap. Vederbrand.

e) Ljon. – Braae. Byrting. Elding. Kornmoe. Ljon. Ljoneld. Lufting (Lukting). Lygneld. Lysing. Skimt. Toreskimt. Vederleik. Vederljós.

f) Ljodmerke. – Dyna. Husbreida(?). Tora. Torebrak, -dune. Toreslaatt.

M: Vederbrest. Vederdune.

Bergljom. Brak. Brimtot. Dune. Dvergmaal. Elvdune. Fossedune, -tot. Glym. Havbrest. Jorddune, -skjelte, skjelv. Ljod. Ljom. Lydrumba (Dustetrumba). Marm. Novtot. Om. Sjudune. Sode. Sus. Søyd. Tot. Tur. Vedermaal(?). Vindtot.

M: Havbrest. Havbrot. Vindbrak.

Verb. – braga, bragda, bragla. brega. brikja. glima. gløsa. skimla. skjoma. skraama. skrima.

(Til Ljon) braa (brjaa). ljona (lygna). skimta. «veleika».

(Um Ljod) braka. dynja. glymja. ljoma. søyda. tjota. tora. tura.

26 Himmelbular.

a) Sol. – (Bjarta. Blidekjella. Gamla. Gamlekjella etc.). Hertil V. – bryna. ovra. renna. rjoda. spretta. – glada. søkka.

b) Maane. – Halvmaane. Nymaane. Ny. Nedar. Maane, -tel, -tendring.

c) Stjerna. – Dagstjerna (=Vagnstjerna, Stjerna). Fiske-kall, -krok, sveinar. – Vagn. Vagnboge, -skaak. – Litle-Vagn. – Sjaustjerna. – Blaastjerna(?). Nordstjerna. – Helebraut. Snjoraak, -revel. Stjernebraut. Vederbraut. Vetterbraut. Vetterferel, -gata, veg.

(Flutningsstjerna). Fatigstjerna. Kveldstjerna. Morgonstjerna. – Halestjerna. Risstjerna.

Himmelteikn. Dyreringen(?). – Vedren, Tjoren, etc.

Himmelkringen. Himmelromet, -rømdi. Verdi. Viddi. Storeheimen. Vidheimen. Endeløysa.

IV. Jordfang.

(Steinriket. – Malmar, Jordslag, Gyrma etc.)

27. Stein.

a) Berg. Bergslag. Grjot. Mor(?). Stein. Tel.

b) *Steinslag.* – Avlstein. Bergdrop. Bladstein. Blautegrjot. Blaaberg. Bryneberg, -grjot. Dvergsmeide, -nagle, stein. Dropstein. Eldstein. Esja, Esjeberg. Flint. Flisberg, -grjot. Glim. Glimstein. Graaberg, -stein. Grjotberg. Grytstein. Gygrekling. Hall. Hallstein. Hardstein. Heineberg. Hella. Helleberg. Humul. Humulstein. Jarnberg, -stein. Kamp, -estein. Kattarstein. Koparberg. Koppestein. Kraakegull, -sylv. Kvernarberg, -grjot. Kvithikel(?). Kvitstein. Kyrning. Limstein. Magnete. Marmor. Raudegrjot. Raudkyrning. Sende(stein). Skalberg. Skyggjestein. Slipestein(grjot). Stein, -slag. Tavlestein. Telgjestein. Tinna.

M: Bustein. Dynestein. Torestein. Faistein(?).

c) *etter Skap og Lag.* – Aahall. Aastein. Bryggstein. Dverglod, -spel. Fjørestein. Flindra. Hyrnkuv. Kokstein. Kopp. Koppel. Nibbestein. Risestein. Skeivling. Skjerhella. Smaahall, -stein. Vaggestein.

d) *Tyta.* – Bruntyta. Eitel. Geitel(?). Heggeitel (Heggel). Hikil(?). Kvittyta. Kyrning. Raudtyta. Staaltyta. Tyta.

e) *Malmstein.* – Bergmalm, Myrmalm. Spring. Malmaader.

28. Malm.

Bly. Gull. Jarn. Kopar. Sylv. Tin. – Sink. Kviksylv. – Nysylv. Massing. Tambak. Klokkemalm.

Malm (Metal). Blekk. Bladmassing.

Myrjarn. Bergjarn. Raajarn. Staal.

29. Steinlikinde.

Alun. Blaastein. Blyant. Blykvite(?). Boras. Brennestein. Demant. Fargestein. Gips. Glas. Hakmette(?). Kalk. Kamfor. Kitt. Kol (Steinkol). Korelstein. Krit. Lim. Limstein. Limsyster. Murstein. Perla. Pipeleir. Posselin. Raudkrit. Rav. Salpeter. Salt. Skjel (Skjelpadda). Steinkol. Svaavel (=Brennestein). Svertestein. «Fiktril». Tigel. Vinstein.

Kvaadeslag. – Bik. Harpeis. Lakk. Lakris. Sukker. Treakel. – Kvaada. Tyre. Vaks. – Gummi.

30. Jordslag.

Aur. Aurmold. Blaaleir. Brennetorv. Daudmold. Depel, Depelsvorta. Dunjord. Dyjord. Esjemark. Fokjord. Gorjord. Grastorv. Graa-aur. Grut (Grus?). Halvleira. Jord, -merke, slag. Kvikleir, -sand. Laa, Laamy. Leir. Leiraur, -botn, hella. Mel. Mele. (Mjæla). Meljord. Malmrokka. Mo, Mojord. Mold, -slag. Mylda. Myrjord, -mold, svorta. Møra. Raudaur, -mylda. Sandaur, -jord. Steintorv. Svartmylda. Svarttorv. Svorta, Svortedepel, -myr. Søylemold. Torv, -jord. Torvmyr. Varjord (Vargjord?). Veisa. Veisejord.

Digsenda. Drivsand. Foksand. Kviksenda. Sand.

31. Gyrma.

a) *Understad*. – Aur. Berm. Brim. Dragse. Drav. Drevja. Gragse. Grugg. Grut. Gurm. Korg, m. Krota. Kur. Kvataur, -gor. Kveik. Mjor (Mør). Oskeroe. Saltbrim. Skaare. Skova. Skrot. Skræda. Slipesand. Solta. Understad. Veisa.

b) *Gyrma* (Raamyrrja). – Blote. Dya. Evja. Feime. Feitelygna. Flogga. Fraud. Froda. Glya. Gor. Greppa. Gyrja. Gyrma. Gysja (Gysk). Halvgrøyta. Hjaam. Kjøra. Kleima. Klessa. Klysa. Kvap. Kvelja. Kymre. Løypa. Meisk. Mo. Molma. Mukka. Myke. Raan. Rusk. Røra. Saula. Saur. Seima. Skaroska. Skjør. Skrauv. Skuler(?). Skum. Slagg. Sleipa. Sli. Surka. Surp, -a. Søyla. Ufysna. Ulka. Var. Yverlæta.

c) *Avskot*. – Bar. Drit. Garde (Gare). Gorneskav. Kamar. Kaup. Lo. Lort. Mel. Myk. Parle. Ryd. Skarn. Skit. Spya. Tad. Talle. Tuvekrit. Var (Augnevar). Øyrnasaur.

M: Hegløge (No. 14). Kvap. Ryda. Snor. Svoll. Vaag. Verk.

32. Myrja.

a) *Oskerusk*. – Aaka. Aamyrrja. Demba. Eimyrja. Eldfaan. Eldfjom, -myrja. Esja. Fal. Falske. Fauna. Fauskemjøl. Faa. Faan. Filspen. Fjom. Fjuk, Fjukr. Flus. Føne. Føyk. Føyra. Glodskjøra. Glosa. Høymod. Kol-aur, -mure, stubb. Kylsna. Lav. Luv. Mad. Mal. Mask. Maursand. Maaremjøl. Mjøll. Mo. Mod. Morke. Mugga. Mygla. Myl. Myrja. Oska. Rot. Rusk. Sinder. Singl. Skar. Skav. Skjelsand. Smidjeaur, -sindr. Snart. Snus. Sop (Avsop). Sorp. Stubb. Søpl. Tafs. Tovt. Usle.

b) *Duft*. – Damb. Duft. Dumba (Dumt). Dust. Føykja. Gov. Gyft. Gyv. Musk. Rusk. Studa(?). Taam.

c) Hima (Yverlag). – Aafall. Eir. Fal. Farde. Faan. Flogga. Flukka. Folga. Gravrust. Gund. Hela. Him. Hy. Kolhim. Kopareir. Korpa. Lav. Musk. Rur. Rust. Skaan. Skorpa. Snerke. Snjorust. Solgund. Sot. Taam. Var.

d) Velta (Samrekster). – Grande. Jørve. Mol. Rulla. Rus, Røys. Skreid, Skrida. Urd. Valk. Vor. Yre. Øyring.

M: Aasope. Dragse. Drose. Flassop. Hære. Morke. Mukr, Murk. Myl. Rade. Reksl. Ræl. Skortveit. Sældebos. Tafs. Viste.

V. Vokster.

(Voksterriket; Tre, Urter, Gras, Risla, Fræ etc.)

33. Voksterslag.

a) Tre. Bar-tre. Buska. Lauvtre. – Brumskog, Barskog. – Alde-tre. Altre. Bu-tre. Tuntre. – Vid. Treslag.

b) Kjørr. Lyng. Snære. – Fjellkjørr etc.

c) Urt. Blomgras. Blekkjegras. Blom. Soleia.

d) Gras. – Aksegras. Bordegras. Straavokster. – Haa. Elja. Forne (Fyrne). Sina. – Lod. Korn. Saad, Sæde.

e) Løynblømingar. Moldfoer. Mose. Tang etc. Samfengt. – Grode. Gror. Grønska. Vokster. – Grønd.

V. – aala. brydda. gro. grødst. renna. ræsa. skjota (upp).spretta. veksa. M: grønka. lauvast. bløma. frævast.

34. Tre.

a) serlege. – Alm. Apall. Asall. Ask. Barlind. Beinvid. Bergfletta. Bjørk. Bok. Brakall (=Trollhegg, Hundhegg, Hundvid). Eik. Eine (=Brisk, Bruse, Brake, Sprake). Epletre. Fura (=Toll). Gran (=Tella). Hagtorn. Hasl. Hegg. Hyll. Ister. Istervidja. Kjølbjørk. Klunger (=Torn, Tyrner, Hjupetorn). Krossvid (=Skoghyll, Beinvid). Lidvid. Lind. Løn. Maavid. Movid (=Or, Urvill, Vinbær, Rips). Njupetorn. Older. Orbær. Ore (=Aare, Orr, Øre). Osp. Palma. Pil. Pæretre. Raun. Raunasall. Ringvid. Rose-tre. Selja. Seljeasall. Slaapa. Solbærtre. Sur-apall. Tindvid. Trollvid. Tysbast (=Tyvid, Tivid). Valbjørk(?). Vider, Vidja. Vidvendel (=Vibendel, Ringvid, Revol). Vivang(?). Vin-tre.

b) etter Laget. – Adelfura. Femning. Flograun. Fraudask, -gran. Frøybjørk, -gran. Geitefura. Gortoll. Grovberkja. Gulberkja. Hengjebjørk. Herda. Kage. Klungerbjørk. Knurveskog. Krake. Krampe, Kranke. Krekla, Kreksa. Krungla. Krupp. Lauvbuska. Luddegran. Myrkrake. Ovtre. Raudfura. Raasarbjørk, -fura. Reksta. Risla. Soppeggran. Steinbjørk. Stugur(?). Svartore. Torme-tre. Tusla. Tuvra. Voksterskog. Ytefura.

c) Ungtein. – Aarsskot, -vokster. Nyrune, -spretting. Renning. (Hasle-, Heggje-, Raune-, Selje- renning). Rune, Runne (Rynning). Spretting. Sprote. Tein. Teinung. Ungrunne, -tein, tre. Upprynning.

d) uheilt Tre. – Borkarløyping. Fausk. Fleinfura. Gadd. Gjemma. Holstuv, -tre. Kranke. Laag. Losta, Lostebjørk. Nave. Nedloga. Ramp. Raudeine. Ropp. Rotløyping, -velta. Ryte. Savløypa. Skate. Skjevel. Skryte. Sott. Surtoll. Torrale (Turrøle). Vindfall.

M: Rekevid, -kjepp, stokk. Trosvid. Vindbrot.

35. Kjørrvokster.

Bitlyng. Bjørnebær (=Blaabring). Blaabærlyng. Blem(?). Blokkebærlyng. Bring (Brogn). Brislyng(?). Bulyng, Bustelyng. Fjellkjørr, -ris, snære. Griplyng (Grepplýng). Kise (Kjesa). Kjørr. Klaaris, -vid. Krekling (=Kraakebær, Krækjebærlyng). Lyng. Mingleris. Mjølberlyng. Myrebærlyng (-lauv). Myrtyta (=Tranebær, Trante). Pors (Post). – Rape (Fjellrape, Rabb, Kise, Bjørkepors, Fløbjørk, Mingleris, Fjellris, Kjerringris). – Rjupebærlyng. Ryskjelyng (Røslýng). Skrubbelauv (Skrubba, Svinskrubba, Hønsbær, Silkebær). Taagebærslauv (Tæger, Tægebær, Tælgebær, Steinbær). Trytelyng (Skintryta, Blokkebær, Mikjaalsbær). Tytebærlyng (Tyta, Tyting). Viderkjørr (Seljelyng, Fjellmoe).

Kjørr av Smaa-tre. – Bjørkekjørr. Eineryde. Isterkjerre. Klungerryde. Knurveskog. Olderkjerre. Seljekjørr. Urvillkjørr. – Kragg, -skog. Krampe, Krape. Krusk.

36. Urter.

Arve (Vatsarve). Aakerblom, -kaal, lauk, senap. Balderbraa (Balderblom, Krageblom, Prestegull, Skjorgull, Blindeblom, -kjuka). Beinurt. Bergbruse (Bergblome, Fjell dusk, -fru, ros, Sifylla). Bergknapp. Bjørnblekkja, -turft. Blautarv, -tistel. Blaabjølla (Blaaklokka,

Bjølleblom). Blaahatt (=Blaaknapp, -koll, Hattarblom). Blaasoleia. Blaaveis. Blekkja. Bolleblom. Borre. Brestkaal. Burot (Bu. Graabu). Busleikja. Buvebær. Daae (=Dæ, Dægras, Aakerpipa, Holnetla, Kattnotla). Drolleblom. Dylla (=Dyndla, Dilla). Engkall. Erter. Fegra. Flismegras. Fræstokk (=Meldestokk). Fuglefræ (=Titingfræ, Harefræ, Ripe, Niprell, Titingrug etc.). Fylblom. Gauksura. Gaupla. Geitskor (Geiske, Mjølke, Eldmerke, Raudbu, Gupla, Føyk). Gjeldkarvi. Groblad (=Groblokka, Lækjeblad). Gullboste (=Kveldsvæva, Fivelblome, Lekkjeblom, Haarkall). – Gulrokk (=Lungerokk, Kongsljos). – Haldgras. Hamp. Haneblom. Harefot (Jaselabb). – Hovsoleia (=Skolp, Døleblom, Mjølkeblom, Ryssehov). – Hugvendel (=Marihand, -stake). Humle. Humleblom. Hundsløkja (=Hundkjeks, Bikkjekjeks, Rakkekjessa, -sløkja). – Huslauk (=Smørbukk). – Høymola (=Hestesyra, Gampesyra, Hundsyra, Bikkjesyra, Hundrispa). – Ilegras. Jordbær, -eple, not. Kampegas. Karvi. Kaal, -rot. Kaapa (=Marikaapa, -stakk, Fellestakk, Rukkestakk, Stokka). Klengja. Knappurt (=Erterknapp). Kolblekkja, -blom, stokk. Kusymra. Kvann, -jol. Kvitblad (=Kvitmo, Skore, Oljeblad). Kvittekoll, -koming. Kvitsymra. (=Geitsymra, Kvitveis, -visa). Lauk. Lauvtistel. Leirfivel, -gull, skreppa. Lilja (2). Lin (=Horr). Linbendel (Skorv). Linsyster. Ljogras (=Joe gras, Fugleljo, Fuglerter). Lungerot. – Malurt. Marisko (=Klauv). Mjødurt. Modra (Maura, Møyra). Moseblom. Mugubbe(?). Mura. Mustar (Senap). Myrhatt, -kongla. Mækja. Netla. (=Brennenata, -neta). Nykkjeblom, -blokka, gull (=Punga, Tjørneblom, Vatsrosa). Nykleblom. Næpa. Pengegras. Rabba. Rams. Raudkoll, -soleia. Reinfarn (Tansegras). Reinsura. Revebjølla (=Reveleika, Fingerbjørg, -gull). Ringblom. Romegras. Rylk (=Harhaus, Ølkall). Røyspost. Saltgras. Sintogsrot(?). Sjauskjæra. Skarsøta (Søta). Skaalblom (=Skinsoleia, Smørbloom). Skjorblom (Styvmorgull). Sløkja (Jol, Geitol, Stut, Skvetta). – Smella. Smæra. Solblom (=Hestebloom, -fivel). Solvendel. Sprengrot (=Selsnæpa). Sura. Svinerot (-kjerne). Svoleblom. Svæva. Systergras. Tepperot. Tettegras (=Mjeltekross). Tinar. Tiritunga (=Gullsko, Marilykle). Tistel. Tjørebloom. Torhjelm (=Tyrihjel, Turrelma, Orrfløykja, Lushatt). Tradblom (Vesleblom). Trauska (=Trøyska, Dokkerot, Kvitrot). Tribblekkja (Myrkong, Bukkeblad). Trimjelta (Trimjølkbloomster). Trollbær. Turft (=Turtna, Tryft). Tussebær. Vallerrot(?). Vallsaks. Valmoe. Vatsgras. Veid (Veigras, Vefloke, Skolmegras). Vendelrot. Vettergrode.

(N.b. Lengste Namni undansleppte. Sj. «Budstikken», 1860.)

37. Gras.

a) *Høylo*d (Straa). – Blaagras, -ryskje. Bordegras. Bostegras (=Myrbust, Bjørnboka). Bunt (=Funt, Punt, Fræeng). Dagrapp (=Engjargras, -havre). Faks. Ferjer(?). Finn, -gras (=Finntaatt, -topp, -skjegg; Vindskjegg, Villgras). Flog. Floghavre (=Landhavre, Svarthavre, Trollhavre). Frysla. Gjegla. Havregras, Hesthavre. Kjevlegras (Reverumpa). Kvein (=Engstraa, Lidbrodd). Kvika (=Kvikve, Eksing). Lidløysa. Linnrøyr (=Fløyelsstraa). Malrug (=Sandrug, Ruggras). Myrfivel (=Myrdun, -koll, lopp; Myrull, Haarkall, Fivel, Fivelrokk). Myrstorr. Ragebunt, -straa. Ripstreng. Rusk (Ryskje). Røyr, Røyrgras. Sev, Sevgras. Sina. Skeine, -gras. Skjak (=Skjæraks, Svimling). Smele (=Smyle). Sprett. Staurgras (=Strættegras, Lopurka). – Tov, Tovgras, Tuvgras. Tørla, Torling. Veikjesev

b) *Korn* (Saad). – Bygg: Flatbygg, Flurebygg, Torebygg, Valbygg; Hummel, Hummelkorn; – Halvbygg, Hamlekorn, Blandkorn. – Havre. – Korn; Reinkorn, Seinekorn, Snarekorn. – Kveite: Kollkveite, Kubbekveite. – Rug: Vetterrug, Væring.

Saad, Sæde; Saakorn. – Vaarsæde. Kappsaad, Kappsæde. – Brotekorn. Kjelvekorn. – Lest (Ruglest). Lod.

c) *Gror*. – Aal. Brodd. Eigind. Gror. Sprote. Vaargror. – Avløde. Haa. Nygrøde. Nylode, -rune. Tøda. – Ettergror. Grønalm. Sidgroa, Sidrune (Sirunna). – Grønd, Grønska. Tørla(?).

d) *Visning*. – Daud-elja, -sina. Elja. Fjorold. Fjorruv. Forne. Fuskegras. Fyrne (Gamallfyrne). Sina, Sinegras.

e) *etter Laget*. – Fjellgras. Fraudeng. Heidegras. Laagras. Myrgras. Skrinnegras. Tjukkeng. Tødegras, -høy. Vollgras, -høy. Ækrehøy.

38. Løynspretingar.

a) *Telg og Vippeslag*. – Bjørnekamb (Kambegras). Burkne (=Brom, Blom). Einstape (Einstakk, -stamp, Ormestamp). Fugleburkne. Gaasefit. Giske. Grafte. Ikornrumpa. Jamne. Kraakefot. Lok (Saudelok). Moldfoer. Olavsskjegg. Ormestukk, -gras (stamp). Rokk. (=Kjerringrokk, Stuk, Fylsrova, Rakkerova, Reverova). Ræblom. Sirilrot (=Sisselrot, Søterot, Steinsøta). Skavgras (Skjefte, Skjerpa, Tvogestylk). Slok (Buslok, Jarpeslok). Snelda (Kjerringsnelda). Stuk (Stukk). Tafse. Telg (Telgblom, Talgegras). Torbola (=Hestespreng). Vippegras.

b) Mose. – Bjørnmose. Graamose. Husmose (Veggemose). Myrmose (=Kvitmose, Raudmose). Skogmose. Stuttmose.

c) Lav (Skjerpa). – Alvnæver (Elvabelte). Berglav. Bjørkeskjegg. Blik. Braudmose (=Matmose, Islandsrose). Furelav. Granlav. Gulmose (Snjomose). Korke. Kraakelin, -stry. Kviteblik, -mose. Litmose. Reinsmose. Steinblik, -mose, skova. Svartelav.

d) Tangslag. – Boletang. Butang, -tare. Draugsøl. Gjelvtang. Grønska. Hestetare. Knuppetang. Martaum (Marhalm, -alm). Skolmetare. Skraama, Skraametang. Smelletang. Spenetang. Steinsleipa, -sli. Svinetang. Søl. Tang. Tare. Tongultare. Trolltang.

M: Grunnvid, -vokster. Marlauk (Marhalm, Aalegras, Sjøgras). Sjøgror, -tre, vid. – Tyss. – Svamp (Sjovott?). Skyfall (=Draugspy, Trollkjerringsmør, Trollspy).

e) Sopp. – Bladsopp. Einasopp (=Kraakemat). Fisball, -sopp. Flugesopp. Kjuka. Knivsopp. Knyska (Knjosk). Kviteknyskja (Kaata). Matauke, Mjølauke (=Bogna). Raudsopp. Skurvesopp. Sopp. -

Farde (Fare). Hy. Hya. Mugga. Mygla.

39. Voksterhop.

a) Tre og Kjørr. – Byrke (Birkje). Byske. Eike. Fjellsnære. Holt (Granholt, Hasle-, Oreholt). Kjerre (Isterkjerre, Viderkjerre). Kjos. Kjørr s. 35). Lund. Lune. Lyngrabb. Mork. Ris. Runn (Hasle-, Raune-, Seljerrunn). Rust (Orerust etc.). Ryde (Eineryde, Klungerryde). Skog. (Bar-, Lauv-, Snaarskog. Aske-, Bjørke-, Eike-, Fure-, Gran-, Hasle-, Løne-, Ore-, Ospe-skog. Beiteskog, Brum-, Hogster-, Nate-, Næver-, Timber-, Vidarskog). Skogarkime. Skog-lid, -mo, rabb, rime, snar, tykkje, vaks. Smaaskog. Snaar (Snære). Tormeskog. Tykkje. Uryde. Voksterskog.

M: Eske(?). Espe. Fyre. Røyne(?). Øre.

b) Gras og Gror. – Avgrøde, -løde. Aaburd. Aavokster. Brus. Dusk. Grasbotn, -sord, vaks. Grode, Gror. Grøde. Grønd. Haavokster (Hov). Lav. Lest. Lod. Lode. Nygrøde, Nylode. Ryske. Røte. Røyve. Sæde. – Tangrand. Tarestaal.

M: Eng. Fit. Slætte. Tjukkeng. Vang. – Beite, Hage. – Dott. Floke. Ida. Ruska. Sveip. Vase. – Bruse.

40. Voksterdeilder.

a) Stuv. – Ale. Aal. Brodd. Bul. Helma. Kall. Legg. Nave. Rot. Rune. Røyr. Skate. Sprote. Stjore(?). Stokk. Stomn. Stratt. Straa. Stubbe (Stumme). Stuv (Stavar). Styl (Stjøl). Stylk. Tangel. Tannar. Taag. Tein. Tongul. Tægje. Vond.

M: Fork. Ramp. Ropp. Ryte. Skryte. – Gjeddefura. Raunkall.

Ilag. – Adel. Aader. Bast (Beste). Bork. Flaa. Flæe. Gaare.

Geita. Grønvæta. Hinna. Kvein. Lid. Merg. Molma (Malm). Næver. Pipa, Røyr. Save, Sevja. Skyr. Taar. Taatt. Trevle(?). Ugg (=Brodd, Naal, Torn). Vid. Yta.

b) Koll. – Agge (Ange). Aks. Bar. Barlom, -naal. Blad. Blekkja. Blokka. Blom, Blomster. Borre. Brum. Buska. Dufs, Dusk. Eksing. Flo. Fræ. Gras. Grein. Hamar, Hams. Hjelm. Kage. Kank. Kaal. Kjuka (Furekjuka). Klo. Kluft. Knupp. Kogla, Kokul, Kokle. Koll, Kolse. Kongul, Kongla. Krum? Kumar. Kvist. Kvistelag. Kvost. Lauv, -blokka. Lom. Mjøll. Mura(?). Naal. Ogn. Palma. Peskja. Prjona. Ris. Risla (Havrerisla). Rispa. Roma. Rosa (Klungerrosa). Skat. Skjegg. Skolm (Skjelmer). Skotbelg, -blad, holk. Snarp. Snaar. Sneis. Snerpa. Studa(?). Sula. Sveig, Sveigja. Svige. Tegla. Topp. Vise (Moltevisse, Heggje-, Raune-, Natevisse).

Hams. – Agner. Barkjuka. Dumb(?). Erterskolm. Flas. Flekk, n. Flus. Fræhamar, -hus. Hamar. Hams (Natehams). Hjelm. Kjuka (Furekjuka). Kogla. Kokle, Kokull (Fure-, Grankokle). Kongla. Moltekrans. Nateskurn. Næver. Ogn. Pesa (Peskja). Ras. Rus. Saad. Skal (Skval). Skjelme (Skjølle). Skolm. Skop(?). Skurn (Skurm). Trinating, Tvonating.

Avfall. – Bos. Dregse. Dumb. Faa. Flis. Flus. Hære. Kras. Lav. Mod. Mol. Mukr, Murk. Myl. Nik, Nugg. Rade. Reksl. Risp. Skav. Spræk. Sældebos. Tafs. Tros. Tveit.

41. Fræ (Frukt).

Alda. Bær. Frukt. Fræ. Grøde. Hagebær. Kart. Kjerne. Kneppe. Knyting. Korn. Mat. Saad, Sæde.

Serlege. – Asallbær. Aakorn (Akall). Bauna. Bjørnbær. Blaabær. Blokkebær (=Mikilsbær, Tryta). Bringbær. Eikenot. Einebær (=Brakebær, Briskebær). Eple (Sureple, Søteple). Erter (Graaerter, Gulerter). Fuglerter (Graserter). Gandeple? Heggjebær. Hjupa (Slettehjupa, Søthjupa). Humle. Hønsebær. Jordbær. Karvi. Kissebær. Korn (Bygg, Havre, Rug). Korta. Krækebær. Linfræ. Maabær.

Melde. Mjølber. Molta (=Myrebær). Myrtyta (=Tranebær). Nakkebær. Njupa. Not (=Tining, Gultining). Orbær (=Movidbær, Vinbær). Ploma. Pæra. Raunebær. Ro. Saur. Skrubba. Solbær. Stein. Stikelsbær. Straabær? Taagebær. Titingfræ (=Harerug). Trollbær. Tytebær. Valnot. Vidbær (=Vinbær).

M: Ugjerdsling.

Rotfrukt. – Jordeple, -not. Kaalrot. Næpa. Poteta. Rabba. Rot. Rova. Steinbær. Søterot. – Gulrot.

Til Hams: Borre. Kokul (Kjuka). Kumar (Krum).

42. Voksterlag.

a) Ivokster. – Andvid. Borkaata, Borkelaup. Bøyg. Floke. Flure. Gaare. Gygrasop. Jadar. Joklevid(?). Klure. Knott. Krok. Kvost. Lokkevid. Lunde. Marekvist, -kvost, sop. Marklunger. Nuta. Raudmor. Ridel (Riel). Rikka, -evind. Ripel. Rir, Rirrot. Runne, -rot- Sigmundssvipa. Sveip. Tinar. Tvervid. Vinda (Dragvinda).

b) Aalag (Tilvokster). – Askula. Flus. Flæe. Galleple. Kart. Kartnæver. Kaata. Kjuka. Kjøgla. Klummekorn. Korpa. Korpenæver. Kula. Kvaada (Gorkvaada, Rennekvaada, Løynkvaada). Kvæde. Lav. Skjerpa, Skorpa, Skrukka. Tafs. Tunder.

c) Veilskap. – Agnfall. Barsøyr. Blekk, m. Borkelaup. Brank. Brune. Eigindfall. Fausk. Fleina. Fork, Føyra. Gnag. Hogg. Innrote. Jadar (Gro-jadar). Kalv. Kjelda, Kjeldevid. Laup (Kvaadlaup). Makkesmog. Mjølauke. Moldaks (=Kolaks). Moldhavre. Rive. Rot, Rote. Skora. Snjobraut. Sprunga. Stor. Stuvrot (Stomnrot). Stuvslit. Søyr. Tomsaad. Tros. Turrlaup, -rot. Underrot. Veila. Vindbrot.

M: Alvedans, Hyvaks. Svellbrune.

Veksing. – Bløming. Eksing. Fræving. Frøya(?). Gjerd. Gror. Kyrning. Mating. Raas. Rune. Sevja. Skot. Svade.

VI. Dyr.

(Spendyr, Fugl, Fisk o. s. v.)

43. Dyrslag.

Dyr. Kvikinde, Kvikl. Liv, Livende. (Livskapning. Livting?).

M: Bein. Haar. Kjeft. – Bul. Skrott. Ting. Vett?

a) Spendyr (Sogdyr?). – Fjorføtting. Gangdyr. – Klodyr. Rædyr. Udyr. Villdyr. Skoghater. Skod (Skot). Utjo. – Hovdyr.

Aledyr. Magedyr. – Klauvdyr. Bu. Budy, -fe, skap. Fe. Fenad. Smale. Smaafe, -log. Smædd, Smæe. – (Beist, Krøter). Heidning.

b) Fugl. – Utfugl. Ræfugl. Skogfugl. Sjøfugl (Sumfugl). Songfugl. Spikke. Titing. – Alefugl. Tunfugl.

Stegg. Kall. Bolt. – Høna.

c) Fisk. – Sjøfisk. Vatsfisk. – Ferdarfisk. Uppsigfisk etc. – Mjeltefisk, Mjølke; Rognfisk, Rygna.

d) Krek. – Flygje, Smaaflygje. Hater. Aat. Ormaat. Utjo. – Skjolddyr(?). Skurk. Troll, Smaatroll.

e) Makk. – Snigel. Kuvung. Skjel. Sjøkrek, Sjøtroll.

(Samfengt). Auke. Barme. Burd. Foster. Make. Moder. Unge. – Bøle. Elde. Føde. Krull. Kveik. Legde. Røte.

44. Spendyr.

a) Klodyr (Taadyr). – Katt (Kause, Fross, Puse; Kjetta, Køysa, Kjettling). – Gaupa (Revgaupa etc.). – Jarv (Erv, Bjørnserv, Fjellfross). – Røysekatt. Kvitekatt, Lekatt. – Mord (Steinmord etc.). – Oter (Slenter). – Svintoks (Svinsokk, Grævling). – Bjørn (Bjørnkall, Bamse(?); Birna, Bingsa, Bera, Hunbera; Hun = Hyn). – Ulv (=Varg, Skrubb, Buve, Graabein; Ulva, Ulvtik). – Hund (Buhund, Ullhund, Kovern; Rakke; Bikkja, Tik, Tiksa, Tispa; Kvelp, Hundsunge). – Rev (Reva, Revja, Revtik; Revunge). – Melrakke (Mærakke, Fjellrakke, Kvitrev).

(Gnagdyr). Rotta. Mus (Skogmus etc.). – Vond (Moldbauk, Jordvond, Vatsvond). – Stubbemus. – Lemende (Lomund, Lemelde, Lomeldre). – Ikorn. – Bjor (Bøver). – Hare (Here, Jase; Seta, Jasegeit). – Bustyvel (Pinnesvin). – Vandskjer; Musskjer, -skjerel. – Moldvarp(?). – Flogmus(?), Skjaavengja (Skinnvengja, Skinnfika, Vederbloka).

b) Hovdyr (Digerdyr). – Øyk (=Hest, Fole, Gamp; Vetlide, Vetrung, Tvovetter; Merr, Horsa, Rossa, Ryssa; Fylja, Tvovetra; Fyl: Hestfyl, Horsefyl). – Asne(?), Æsel.

(Klauvade). Svin (Gris, Galt, Rone; Su, Sugga, Syta, Gylta. Purka; Gylt, Kyting, Grisunge).

c) Klauvdyr. – Elg (Bringe; Elgskolla). – Rein (Graadyr; Reinsbuk; Simla; Nekk, Reinkalv). – Hjort (Rauddy; Hind, Hjortkolla, Dyrkolla). – Geitsmale (Bukk, Kidling; Geit, Hadna, Kidla; Kid). – Saud (Veder, Bekre, Saudbuk; Søyda, Tikka, Skjedda(?), Gimber; Lamb). – Naut (Ukse, Tjor, Tidung, Butidung,

Butiming, Gredung, Bol, Stut; Ku (Kyr), Kussa, Kviga; Kalv, Kusse, Bagg, Risbit).

d) *Sveivdyr*. – Kobbe (Sel; Kobbunge, Avmødring). Erkn (Haverkn). Brimul(?). Huvesel(?). Rossmaal.

e) *Sporddy* (Kval). – Springar. Kvitfisk(?). Vagn (Hoggvagn, Staurvagn, Staurhyrning, Vagnhogg, Vagnhund). – Grindkval. – Nisa (Nysa, Isa). – Nebbekval. – Stubb(?). Sildekval. Røyderkval. Tuvekval.

M: Slettebak. Huskval, Trollkval.

Tillag. – Til a) Ospemord, Skrogg. Veidehund. Trebjørn. – b) Gadd. Skark, Gjell; Fylmerr, Tobba. – c) Haldsbukk(?), Dragsimla. Sympa. Lambsaud, Ærsaud. – Gjeldung. Kalvku, -kviga. Mjelteku.

Framande: Apa, -ekatt. Einhyrning. Fil(?). Løva. Raadyr. Steinbukk, -geit. Villgeit, -katt, svin.

45. Fuglar.

a) *Ræfugl*. – Falk. Vindhauk (Vindfubb, Vederhauk, -haldar, Vederleik, -starr, stiller). Hauk. Høsehauk. Sporvhauk. Ørn (=Are). Gleksa (Flugsa). Fiskegjod (-gjø). Skjorveng. Vaak (Snjovaak?). Ula, Kvitula. Bergula (Bergulv, -støyt; Steinulv, Stunulv, Ropar, Hubror, Hugjod). Kattula.

b) *Skogfugl*. – Spetta, Svartespetta (Hakkespetta, Treknarr, Trekurr, Vidkurr, Geirtrud). Grønspetta (Gulspetta, Vidkleppe, Vidhakka; Treklakk, -klopp, pikka, spetta, vekkja; Kakkspjota, Krasspjot). Knarr(?). Saagauk. Gauk. Herfugl. Ramn (=Korp, Krump). Kraaka. Kaa (Kaia?). Skjor (Skjær, Skata). Skogskjor? Skrikja. Raudskjor (Raudskrikja, Lavskrikja, Granskjor, Tollskrikja, Tellkjuksa). Nateskrikja(?). Stare. Kveldknarr. Svola (Taksvola, Sandsvola). Steintit (Steindylp, -dubb, depp, jubbe, skit, skvett, skyrr, stjart). – Raudhals (Blodfugl). Raudstert. Trast. Maaltrast (=Nattvaka). Graatrast. Ringtrast (Sysvorta, Susvorta). Svartetrast (Kolsvorta). Svinsvorta. – Fossekall (=Elvarkall, Straumhest, Tvaattekona, Tussefugl). – Erla (Linerla, Linilla, Ninilla; Ringerla, Ringilla, Ringla; Igda, Dissa). Buerla (Saaerla, -illa, Saalinilla, -ninilla. Saarina). Gardsmett, -smoga (Navapist, Tumetit?). – Tita (Tit, Tet, Kjeta). Kjøtspikka (Kjøtmeisa, Talgukse, Spiketet, Solskinfugl?). Topptita (Mesette?). Fuglekong. Lerka. Skur (Gulskur, -spikke, sporv; Grønskur). Snjofugl (Snjospike,

-titing). Sisk? Irska (Erska)?. Tvitt(?). Sporv (Sporr, Graasporv; Spikke, Titing). Domherre (-pape). Telltit (Kongulbit, Barhoggar). Krossnebb. – Duva.

c) *Hønsfuglar*. – Paafugl. Høns (Hane, Tupp; Høna; Kjukling). Kalkunhane. Rapphøna(?). Jarpe. Tidur (Tødur, Teer, Barhane, Fjoderhane, Storfugl; Røy, Tidurhøna). – Orre (Orrhane; Orrhøna, Yrkna). Rjupa (Lidrijupa); Skarrjupa (Fjellskarv).

d) *Vadfugl*. – Sandmyle(?). Rundfugl. Lo, Heidelo (Fjell-lo, Aakerlo, Myrlo; Fjellblistra, -tita, jarpe?). – Vipa. Tjeld (Skjortjeld). Trana. Hegre. Spue. Klyvja. Stelk (=Graatjeld, Kviketjeld, Skvaptjeld). Strandtita (Stranderla, -vipa, Laksetita, -titra). Brushane. Fjørepist (Rurpikka?). – Rugda (Blomrukka, -rikka, Holteskryta, Krokkvist?). Humregauk (Rossegauk, Ryssegauk; Himmerhest, Skoddefole,; Horsebukk, Myrebukk, Raageit, Vedergeit, Jordgeit). – Myrsnipa(?). – Aakerriksa (Aakerhøna; Illriksa).

e) *Sumfugl* (Sjofugl). – Terna. Krytja. Maase (Kvitmaase, Skaarung). Sæding. Havmaase (Svartbak). Ædmaare (Gulføtting). Kive (Jo, Jobonde, Livre-Jo, Tjuve-jo). Havfole(?). Lira(?). Stormsvola(?). Svana (Svon). Gaas (Villgaas, Graagaas). Gagl (Gogl). Urdgaas (Fagergaas?). And (Pile); Dunna. Stokkand (Grasand, Blaahals). Blesand. Saurand (Krikt). Svartand (Sjoorre). Skjorand. Havella (=Straa-and, Trodførar; Onglemakar?). Æd (Ædarfugl). Havorre? Fiskand. Havsula. Skarv (Kvitlaaring). Toppskarv. Imbre (Hymber, Ømmer). Lom. Smaalom. Langve (Lomvie?). Teiste. Sjukong (Sjukutt). Lunde (=Tole). Alka. Geirfugl(?).

Uvisse Slag. – Aksskrikja. Gaukføda. Hampigda. Havskaar. Heidlom. Kavand. Murteferja. Rotgaas. Skrekkja. Svorta. Vindtit.

46. Snauddyr.

a) *Skjelpadda* etc. (Framand).

b) *Ødlor*. – Ødla (Øla, Orla); Edla (Eila, Ela). Fjorfit, Fjorføtla; Firfot, -føtla (Froføsla?).

c) *Ormar* (Orm, Orma, Yrma, Yrmla, Yrmling). – Slo, Ormslo; Sleva, Sløa; Ormedla (Staalorm). – Buorm (Snaak). – Eiterorm (Hoggorm, Gulfræning).

d) *Froskar*. – Frosk (Fraud, Frausk, Trausk; Lappe, Lopp, Hopp). – Gro (Lappegro; Padda, Podda, Moldpodda; – Holopadda, Ropadda, Rumpetroll). – Gram (Vatsødla).

47. Fiskar.

a) *Stinnuggar*. – Aaborre (=Skjebba, Tryta). Hork(?). Rjot (Auskjer, -rjot, Rinald, Hurr, Knurr). Marulk (Ulk, Forosk, Frusk, Fisksympa). – Auger (Ugur etc. Klokkar, Raudfisk, Raudfjøder). Tindauger (Glos?). Stikling (Hornsyl, Tindauke, Tindaure, Steinbit). – Spir (Geir, Pir, Stokkaal, Makreel). Styrja (Laksstyrja). Tangbroasma. Aalekuva. Steinbit (Havkatt). Fløyfisk(?). Rognkjeksa (Rognkall, -kjølsa). Breidkjeft (Videkjeft, Steinulk, Marulk). Blagume (Blaaskolt, -staal, mage; Raudnebb, Sypika). Berggylta (Berggalt, -nebb, sugga; Rota, Gandarrota).

b) *Linnuggar*. – Hesling (Haslung). Træl (Murt, Lauvmurt). Id (Idmurt). Brasme (Brasma). Blaasporð(?). Løya. Gorkime (Gorkyta, -løya). Gjedda. Horngjæla (Nebbesild). Laks (=Leksing, Svilung, Svile, Silung; Tart, Pjakk). Aurride (Aure, «Orje»; Kjøda, Kræda, Agneta; Blika, Byrting, Sjobyrting; Lugg, Nuve). Røyder (Røyr, Røya). Gip (Kolmunn). Slom(?). Lodda. Horr (Harr). Sik (Skadd, Rysling). Vembe (Lakesild). Gudlaks (Blankesteyn). – Sild (Mad, Mussa, Bladsild, Notsild, Storsild etc.). Brisling. – Torsk (Skreidtorsk, Vaartorsk; Smaatorsk, Raudtorsk, Taretorsk; Grunning, Kroppung, Nadd, Modd, Gjedd; Rut, Hil, Slaap). Smelta (=Nyss, Kolga). Hysa (=Kolga, Bladhysa). Kvitling (=Kvitling, Bleikja, Lysing, Smelta). Kolmule. Seid (Seidufs, Ufs, Dill, Kril, Kot, Murt, Pale, Risping, Kjevlungseid, Smaaseid, Storseid). Lyr, Lysing(?). Longa (Vallonga). Byrkjelonga. Lake. Tangsprel. Brosma (Bolebrosma). Leist (Skoleist, Berglaks). Flundra (=Skuldra, Raudflekka). Skrubba (Kvassa). Skjebba (Sandskjebba). Kveita (Hellefisk, Styving). Piggvar(?). Skjaafundra. Tunga. Sil. Aal. Sjonaal (=Tangnaal, Grunnaal).

c) *Brjoskfiskar*. – Styrja (Haastyrja). Haagylling (=Gulhaa, Havkatta, Sjkatta, Isgalt, Blankhaa etc.). – Haagjæla. Haabrand (=Haamerr). Brugda (Brygda). Haakjerring (Haaskjering). Svarthaa. Haa (Bladhaa, Ridhaa). – Skata (Havtaska?). Tindebikkja. Steinsugar (Steinbit). Linaal (Niauga). Sleipmakk (Slimaal, Kvitaal, Piraal, Orm, Igraal).

Uvisse Slag. – Aakot. Blaataaska. Buk (Aarbuk). Flira. Gand. Hornung. Krøkla. Lyster. Nors. Pelar (Kuntepelar). Raudfjødring. Sutar. Sylvfisk, -kveita. Sørve. Tangsnelda.

48. Liddyr.

a) Skordyr. – (Skurkar). Skurk, Skurketroll (Skarptroll, Helstikka, Hanklokka). – Smellar (Kjølmakk). Ljosmakk. Stjernemakk. – Mol (Mott, Øydelus). Veggjesmid. Skinnæta. Tordivel (=Moldukse, Aakerkjetta; Saagylta, -kall, mann). Turkebum. Timbremann. Gullsmid (Gullskurk, Gullhøna). -

(Rettvengjor). Tvistyrta (Kluftetroll). – Sirissa. Engjespretta (Engtyta, Slipar, Grashopp). -

(Netvengjor). Styng (Stingar, Bustyng, Øyrestyng, Augestyng, Ormestyng). – Vengla (Langfötta, Ørsnildra?). Ugg (=Elvarkall, Vatsmakk). – Maurnykk(?).

(Aadervengjor). Maur (Migemaur; Stokkmaur, Hestemaur, Tuvemaur, Svartemaur, Raudmaur, Eitermaur; – Flogmaur). – Kvefs (Kveks). Storkvefs (Bedrum). Bia. Humla (Jordhumla).

(Flusvengjor). Fivrelde (Fyrveld, Fryvil, Flyer, Vervel; Marihane, -høna; Aama, Doggaam, -orm). – Skogflyer? (Skogmakk). – Grasflygje (Grasmakk). Smaaflygje (Mol, Skormol).

(Halvskjoldar). Bladlus. Skrumkrek (Trollklysa). – Veggjelus.

(Tvivengjor). Skreidmakk? (Makkeskreid, Skreid, Budrag, Bureip). Myhanke (Mehank, Myhak; Smikka; Sprett, Vatskall, Sprakk, Sprakl). My (Knott, Flygje, Hater, Aater, Ormaat). Vengla (Kvitfot)? – Klegg (Blinding, Flugebjørn). Brims (Bøyk; Vere, Buvere). – Fluga (Fljuga; Makk, Joe). Steinfluga(?). Veiter (Saudelus).

(Sugarar). Loppa (Flo?). – Lus (Tipa, Kreksa; Gniter).

b) Runddyr(?). – Kongurvaava (Konglo, Kingel; Spinnkjerring, Vevkona, Vevkjerring). – Braae (Raudlus, Kostelus, Raudkjella). Flaatt (=Flatt, Hasleflaatt). – Maare? (Mit, Mott).

c) Krabbeslag. – Krabbe. Taskekrabbe (Tangausa, Paltosk?). Hyvring (Hyrving, Skryta, Trollkrabbe). – Hummar. – Buhummar. Rækja. Marflo (Marflød, -fluga). – Fiskelus. Fiskebjørn(?). Aat (Botnaat, -sog. Grunnaat -sog; Fiskeaat, Raudaat; Eskja). – Skolorm (Skaanorm, Tusundfoting).

49. Blautingar.

a) Makkar. – Makk. Fjøremakk (Sandmakk; Agnmakk, Ongulsmakk). Jordmakk (Raudmakk; Meitemakk, Aurridmakk). Igle (Blodigle). Hestigle (Marigle, Rossigle, Røsulv?). – Magemakk (Magorm). Smaamakk (Makkebøle). Vatsmakk (Hespemakk?). Kvorm? Kveis (Fiskemakk). Livrigle (Sandigle). Toknetroll.

b) Slimdyr. – Spruta (=Sprøyta, Sputa; Akkar, Ankartroll; Kappar; Haldar; Kaula, Migkaula; Sjomige?). – Sugar(?). – Snigel (Snygjel, Snivel). Svartesnigel (Sleipa, Regnsleip, Geitsleip). Graasnigel. – Hussnigel. – Kuvung (Kung, Fjørekung). Sylvkung. Kvitekung. Hornkung (Kuhorn, Buhund, Kukkelur).

c) Skjel. – Rur (Bergrur, Mingla). – Olbogskjel (Flødskjel). Ostra. Øyreskjel (Harpeskjel, Haneskjel, Kjerringøyra). – Kraakeskjel (Blaaskjel, Geitskjel, Agnskjel). Odeskjel (Ovdeskjel, Gjøskjel, Hesteskjel, Torskeskjel, Fiskeskjel). Elvarskjel (Perleskjel). Bekreskjel (Bekra, Bumba, Sandskjel). Kuvskjel (Kuskjel, Mjølskjel, Mjølausa). Sandmige (Sandskjel, Sjomige, Skvetta). Langskjel (Knivskjel, Slidra). Skutemakk (Jagtemakk).

d) Straaldyr. – Kraakebolle (Kjerringbolle; Igulkjer, Ilkjer, Julkjer, Ullkjer, Iskjer). – Matrikla (Krossfisk, Korstroll). Marneta (Mannæta). Klyssa (Klysa, Kobbeklysa; Kobbeglysa; Kobbesputt; Gopla; Sjokalv). – Sjukusa. Sjoris (Grunnvokster). Sjøvott (Svamp).

50. Dyrehop.

Andmarke. Berg (Fiskeberg). Breida (Fuglebreida). Brote. Bu. Bu-fe, -skap, nøyte. Bøle. Bøling. Dott. Drift. Drætte. Dune. Elde. Fe. Fenad (Fonar). Ferd. Flokk. Flygje. Fygle? Fylgje. Føde. (Fugleføde). Gavl (Ædgavl). Geit-fe, -smale. Grind (Kvalgrind). Hater. Hop. Horg. Kast. Kru. Krull. Kvinginde. Kyrlag. Lag. Legde. Lopp. Myhanke. Nøyte (Ungnøyte). Old. Ormaat. Parak(?). Rekkja. Rod. Rune. Røte. Skare. Skormol. Skot (Skod?). Skreid. Slag. Slod. Smale. Smaafe, -log. Smædd, Smæe. Snaal(?). Staal (Fiskestaal). Stim. Straal. Strod. Strok. Torp. Ungfe. Usle. Vak. Vase. Vinda. Voda. Yrja.

M: Budrag, Bureip. Makkeskreid. – Sprakk, Vatskrek.

51. Tilvekstring.

a) Unge. – Auke. Barme. Billing. Blending. Boggris. Bur, Burd. Dill. Dunkril. Emne (Hestemne etc.). Foster. Frums-unge. Fyl (Hestfyl, Horsefyl). Got (Gaatt). Gris(unge). Hun (Hyn). Kalv (Uksekalv, Kvigkalv, Kussa); Kalvsunge. Kid (Hadnekid, Bukke- kid); Kidjunge. Kjettling. Kjukling. Kril. Kvelp. Kyting. Lamb (Gimberlamb, Vederlamb). Murt. Mussa. Nekk (Reinskalv). Skaarung. Trinling. Tviburar. Tvinning. Unge. – (Tillag). Kidjekid, Lambelamb. Kot (Kjøda?). – Homn. Skotning. Stor.

Samfengt. (*Elde*). – Al. Av-elde, -kjøme, koma. Bol. Bøle. Elde. Føde. Koll(?). Krull. Kviginde. Lag. Legde. Mad. Røte. Undanelde. Ungfenad, -nøyte, smale. – Gneiste. Kveik. Øksling.

b) *Eldre Kvikinde*. – Avmødring. Aarung. Bagg. Einstøding. Femaaring. Firaaring. Gardekalv. Klavenaut. Risbit. Seksaaring. Stilling. Styving. Triaaring, -nætting, vetter. Tviæring. Tvivetter. Tvovetra(?). Veterlide (Vetle, Vetel). Vetrung. Yvergang.

Gamalt: Braffa(?). Gadd. Skark. Skotgamp, -merr.

c) *Øksledyr*. – Butidung, -timing. Eldesmerr, -saud, ku(?). Frumsa. Fylmerr. Gotfisk. Gradbukk, -galt, hest, ukse, veder. Gredung. Haustbæra. Kalvku, -kviga. Kvigekyr. Lamsaud. Make. Mjeltefisk (Isselfisk). Nybæra. Rognfisk. Runnbekre. Rungbukk, -stut, veder. Stodhest. Tidfisk. Tidung, -skviga. Tjor. Vaarbæra. Yksne-ku. Ærsaud. – (Tillag). Blesmegeit. Brundbukk, -stut, støding, veder. Odmerr, -purka.

d) *Budyr*. – Aledyr, -fugl, gaas. Bjøllku, -saud. Drageku. Driftefe. Febikkja, -hund. Foderku, -naut, saud. Gjeldbukk, -ku. Gjeldukse. Gjeldung. Gjeldveder. Gjelk. Grasnaut. Heimeku. Inn- stod-ku. Livfe, -gris, naut. Mjølkeku. Slagt. Teming. Utegangar.

M: Andmarke. Bu-bekk, -skap. Bøling. Fenad. Lausfe, -naut.

52. Dyrnæme

med Nemning etter Laget.

a) *etter Skap og Svip*. – Bagge. Basse. Borre. Byste. Bøyg. Einhyrning. Erv. Gnasse. Hake (Hakefisk). Hykja. Kjerv. Knott. Kolla. Krembel. Krok. Krøkja. Kult. Kuv, Kuva. Lubb, Lubba. Lufs. Lugg, Lugga. Lurva. Nuv. Nyddung(?). Nyvel. Pysja. Rugg, Rugga. Spira. Sugg. Tarve. Tufts, -a. Tulla. Ulikinde. Vesling.

b) *etter Hold og Trivnad*. – Arming. Aaløkje. Buve. Dyvja. Furk. Gorbelt, -kagge, pose, sekk. Gravelde. Haake. Hekel. Hil. Istrevomb. Krabbe. Krake. Krekilde (Krikil). Krjup. Krypel. Kræde. Likne(lse). Naudarting. Naælde, Naaeting. Ovbeist, -naut, skrott. Rak. Rækling. Skark. Skarre. Skraap. Slaap. Slaater. Tase, Tasse. Tingeste. Tjon. Trave. Tufts, -a. Vaater. Vombarkagge.

c) *etter Lynde*. – Angryta. Bitar, Bitbikkja. Brjot, -ar. Brotmerr. Drom. Einstøding. Eiterblaasa, -pose, tagg. Ettersugg. Floghom, -merr, rakke. Fuling. Fyla. Gardskam, -tyne. Gast. Gropsaald. Hoggar. Hoggtonn. Illbyste, -nøyte, ur. Kjeftauke,

-ausa. Kaating. Kjeksa. Kvemleide. Leidende. Mannskræma. Meinbægje. Meinløysa. Myting. Oding. Ofse. Ovrike. Radd, Ragg. Rekar. Rekjelde (Rekekjepp). Rekstarbikkja. Rennebikkja. Rothol. Rusk, m. Ræbeist. Ræbikkja. Sinnetagg. Skjemdarting. Skræma. Sletta, Slettebikkja. Slya. Stratt. Styggja. Svivyrda. Tennebikkja. Tjon. Tothol. Traablaasa, -kjeksa, kjelke. Troll. Trollbeist, -fisk, fugl. Trysjar. Tverbløyg, -krok. Udygja. Udyr. Ufryskje. Ufygle. Ufyllefat. Ugrøde. Utange. Uting. Utjo(?). Utlaupar. Utskjemma. Uvedersfugl. Villbasse, -gast. Villur.

Tillag til ymse Slag: – (Fisk) Vaarfisk; Garn-, Linefisk. – (Fugl) Morgon-, Natt-, Otte-, Vaarfugl. – (Sild) Istre-, Slog-, Straal-. Stroksild.

VII. Mann.

(Folk, Huslyd, Kjenningar, Bufolk, Verkfolk etc.)

53. Menneskja.

a) Mann. – Dreng. Glunt. Gubbe. Gume(?). Gut. Kall. Kar. Karfolk, -mann. Kate. Mann. Mannfolk. Pilt. Ryss. Segg. Selle. Svein. Ungkar, -gut, svein. Vaak.

Dandemann, -svein. Drengkall. Fegge. Framsleng, -styving, vekstring. Frumvekstring. Fyr. Gnasse. Gorre, Gosse. Gutunge. Gypling. Hogstall. Hyl (Hyn). Karsemne. Mannsemne. Nyemning. Pjokk. Pøyk. Skaarung. Sleng. Stakall. Styving. Sveinkall. Vekstring. Vilung? (VillingsGlunt).

b) Kvinna. – Drok. Dros. Fru. Gjenta. Gumma. Jomfru. Kjella. Kjerring. Kona. Kvende. Kvinna, Kvinnfolk, -mann. Møy. Seggja (Sigga). Taus. Terna. Ungmøy. Viv. Vækja.

Dandekvinna, -møy. Djoka. Fenta. Fesja. Framslengja. Fyrkja. Fækja. Gjentunge. Kolla? Koneemne. Megga. Møykjerring. Pika. Slengja. Snot. Styva (Styvingsgjenta). Tauskjerring, Tausunge. Tota. VilungsGjenta.

c) samfengt. – Barn (Gjentebarn, Gutarbarn). Barnsunge. Folk. Foster. Gamallmenne, Gamling. Kind. Koggebarn? Mann (i Karmann og Kvinnmann). Mannsbarn. Menne. Menneskja. Moderbarn. Nyfødning, Reivling. Smaafolk, -lyd. Sogbarn. Straabarn. Umage. Umegd. Ungbarn, Ungdom. Unge. Ungfolk, -lyd. Ungmenne. Utange. Vaak. Voggebarn.

M: Bul. Kjake, Kjeft. Kropp. Liv. Skrott. Tviføtting.

Fyre visse Tilhøve. – (Mann). Einbue. Enkjehøve, -mann. Granne. Lesargut, Møtingsumage. Oskeladd.

(Kvinna). Enkja, Enkjemannshøve. Lesargjenta, -taus. Sengjarkona (Barnsengkona). Sogmoder.

(Samfengt). Avmødring(?). Frumsunge. Einberne, -ing. Lesarbarn. Ljosbarn. Skirslarbarn.

54 Lyd (Husfolk).

a) Sjølvfolket. – (Mann). Bonde. Fader. Fosterfader, -son. Husbonde, -fader, haldar. Mann. Son. Verd (Vert).

(Kvinna). Dotter. Fostermoder, -dotter. Husfru (-frøya?). Husmoder. Matmoder. Moder. Verda (Verta).

(Samfengt). Bulyd(?). Folk. Foreldre. Fosterbarn. Huslag. Huslyd. Hyske. Lag. Lid. Lyd. Varnad. Ætt.

b) Tenarar. – (M.) Dreng. Fehyrding. Gardsdreng. Gjætar, Gjætel. Hestedreng, -svein. Husbonddreng. Hyrding. Løypegut. Onnunge. Reidesvein. Skurdmann. Slaatemann. Stalldreng, -svein. Stordreng. Tenar (Braudtenar, Medtenar). Vinnekar. Visargut. Ærendsvein.

(Kv.) Agtardeigja. Ambaatt(?). Ansekolla. Barngjøla, -fostra. Budeigja. Deigja. Gjenta. Mjeltetaus. (Pika). Raksterdeigja. Reiddeigja. Stillkolla (Stillar, Stullar, Stiar). Stortaus. Sæterdeigja, -taus. Stortaus. Taus. Terna. Visargjenta.

M: Baksterdeigja, -kona. Kokka.

(Samf.) Gardsfolk. Onnefolk. Skurdlyd. Slaattefolk. Vinnefolk.

c) Lydfylgje. – Folgefolk, Folgekona, Folgemann. Forlog. Forlogsfolk. Fyrefolk, -mann. Føderaadsfolk, -kona, mann. Holdsfolk, -kona, mann. Gamlefolk. Korfolk, -kall, kjerring, kona, mann. Livaurefolk, -kona, mann. Notfolk; Notkall, -kjerring. Uppsetfolk. Vilkorfolk.

Innlegg. Legdarfolk, -kall, kjerring, stakar.

55. Skyldfolk.

a) Mann. – Broder, Broderon. Dotterson. Eigebarn. Einberne. Fader, Faderbroder. Firmenning. Frende. Gamlegodfar. Godfader, Godson. Halvbroder. Langgodfar. Moderbroder, -fader. Oldfader(?). Rettebroder, -fader. Sambroder. Son. Sonarson. Systerson. Systrung. Trimenning. Trinnling. Tvinnling.

M: Barme? Brødrung(?). Fegge. (Framande: Bestefar, Pape).

b) *Kvinna*. – Broderdotter. Dotter. Dotterdotter. Fadersyster, -moder. Gamlegodmor. Goddotter, -moder (Gomor, Gumma). Halvsyster. Langgodmor. Moder. Mormor, -syster. Oldmoder(?). Rettemoder. Rettesyster. Samsyster. Syster, -dotter.

Framande: Mamma, Bestemor.

c) *samfengt*. – Barn. Barnebarn. Eigefolk. Einberning. Faderfolk. Fadersida, -ætt. Foreldre. Forfeder. Godbarn. Godforeldre. Halvsystkin. Moderfolk, -sida, ætt. Retteforeldre, -systkin. Samfrendar(?). Samsystkin. Skyldfolk. Skylding. Systkin. Systkinborn. Vardnad. Ætt (Ægt). Ættarfolk. Ætting. -

(M: Slegt?).

Hertil og: Avkjøme. Elde. Føre. Legde. Old. Slod(?). Sæde. Ættlegg, Ættriv.

M: Bøle. Krull. Røte.

56. Sivjungar (Hjonskylda).

a) Mann. – Bonde. Brudgume. Dottermann (=Maag). Dove. Farsystemann. Husbonde. Kall. Mann. Maag. Maagenaute. Morsystemann. Styvfader, Styvson. Systemann. Verbroder. Verfader.

b) *Kvinna*. – Broderkona. Brud. Enkjebrud. Etterbrud. Farbrorkona. Fru. Gifta. Husfrøya(?). Kjerring. Kona. Morbrorkona. Sonarkona. Styvdatter, Styvmoder. Vermoder, Versyster.

c) *samfengt*. – Andstøypingar. Gifte. Hjon. Make. Parfolk. Sivjasystkin. Sivjung. Styvbarn. Verforeldre.

Framande: Ægtefolk, -par, makar.

Fyregjengje. – (M.) Bidel. Festarmann. Festing. Friar. Fyrstemann. – (Kv.) Festargjenta (-pika), Festarmøy. Fyrstekona. -(Samf.) Brudfolk. Festarfolk. Kjæraste.

57. Kjenningar.

a) *Grannar* etc. – (M.) Bygdarmann. Fosterbroder. Frende. Gjedlike? Granne. Granngut. Heimselle(?). Jamaldre, -like. Jamning. Kjenning. Kunning. Lagsmann. Landsmann. Like. Make. Namne. Næste. Næstemann. Repping. Selle. Skeidbroder. Soknarmann. Staalbroder. Tverbue(?). Vedlike. Vin. Vitjar.

(Kv.) Bygdarkvende. Fostersyster. Granngjenta, -kona, taus. Landskvende. Soknarkvende. Staalsyster.

(Samf.) Aarsborn. Bygdarborn, -folk. Feggjar? Gardsborn. Grannfolk. Grendarborn, -folk. Jamnautar. Kjendsfolk. Landsfolk. Soknarborn, -folk.

b) Fylgjesfolk. – (M.) Bidlegut, -mann. Bodsmann (=Bidel). Bruddreng, -leidar, svein, stavar. Fadder. Fylgja, -esmann. Fyregangar. Gjest. Gudsfader, -son. Hjaasessmann. Kjellarsvein. Kvambelsmann. Kvæmingsmann. Lagverja. Leidesvein. Ljosson. Maalsmann. Skjenkjarsvein. Verd (Vert).

(Kv.) Brudgjenta (-pika), -kona. Framburdskona. Gjævekona. Guddotter. Gullmoder. Klevekona. Ljosdotter, -moder. Nærkona (Jordmoder). Reiddeigja. Reidekona. Straamoder.

(Samf.) Brudfylgje, -lid, reid. Farnøyte. Ferdalag. Fylgje. Fyregangsfolk. Hjaasvæve. Kvilenøyte. Ljosbarn. Matnøyte. Sengnøyte. Talnøyte. Vitjarfolk.

c) Gjagnarar. – Avhendar. Bjodar. Bulagsmann. Festar. Givar. Hjelpar. Kaupar. Kravsmann. Leigar. Lutvinnar. Næstemann. Reidar. Sameigar, -fiskar. Seljar. Sidemann. Skuldmann. Sogemann. Spursmann. Svarsmann. Søkjar. Talsmann. Tilhøyrar, -skodar. Tingar. Utsending. Valmann. Veljar. Vitne.

Amlod. Bodslott. Bukbroder. Busse. Eltar. Fiende. Forfylgjar(?). Freistar. Gjøljar. Kappleikar, -roar. Leikbroder. Likemann. Medhaldar, -hangar, stridar. Motmann, -mælar, standar. Sleita. Slimegjest, Snikjegjest. Stridsmann. Trautebror. Umsæta. Uvin.

58. Bufolk.

a) Bonde. Borgar. Bufolk, Bumann. Bureising. Busete. Bygslemann. Bymann. Drotten(?). Eigar. Einbuar. Einbøling. Eineigar. Gardeigar, -gjenta, gut, mann. Huskall, -kjerring. Husmann. Jordardreng, -gut, taus. Jordeigar, -gjenta. Landdrott. Leigar. Leiglending. Lutbrukar. Nybøling. Odelskvist, -mann. Paktar. Plassefolk, -mann. Rudningsmann. Sjølveigar. Strandsitjar.

M: Dalbue. Fjellbygg. Fjordemann. Havskolp. Innlending. Nesværing. Sjolending. Strandbygg. Upplending. Øyværing.

b) etter Standet. – Bause. Bekse. Bokke. Bose. Bugge. Gauve. Herremann. Kagse. Kause. Knagse. Knape. Puke(?). Riking. Storing.

M: Halvhempa, -kovring, storing.

Arming. Fatigmann. Hjelpeløysa. Naudarmann. Olmosa. Smaafolk, -menne. Smæling. Stakar. Sæling. Vesalmann.

M: Biddar. Tiggjar. Fant. Herke.

59. Verkfolk.

a) i aalmennare Drift. – Bergmann. Byggjar. Driftemann. Ferdesmann. Ferjemann. Fiskar. Flutmann. Gardmann (-vord). Gravar. Hagemann. Handlar. Handverkar. Hushaldar. Hyrdar. Jordbrukar, -mann. Kaupmann, -svein. Kramar. Kramkar. Køyrrar, Køyresvein. Mylnar. Rodsfolk, -kar. Siglar. Sjöfolk, -mann. Skipar. Skjotkar. Skyttar(?). Styrman. Sundmann. Tenestedreng. Vaktar. Veidemann. Verkmann. Vinnefolk, -kar (=Onnefolk).

b) Handverkarar. – Bakar. Baatebyggjar. Blekksmid. Bokbindar. Bryggjar. Bygningsmann. Fargar. (=Litar). Feldmakar. Garvar. Glasmakar. Grovsmid. Gullsmid. Hattemakar. Hjulumakar. Kjetelsmid (Katlébotar). Koparsmid. Knappmakar. Laggar. Ljaasmid. Maalar. Murar, Murmeister. Naalemakar. Onglemakar. Prentar. Rakar. Reipar. Rokkesvarvar. Seglmakar. Skeidebindar. Skipsmid (-sbyggjar). Skomakar. Skræddar. Smid. Snikkar. Spinnar. Støypar. Svarvar. Timbrar, Timbremann. Tunnemakar (Kiper). Vevar.

c) Medverkarar. – Berar. Berjar. Bøtar. Dragar. Flagar (Marafagar). Fløytar. Ganar. Haldar. Handlangar. Hoggar. Kokar. Kolbrennar. Lods (Kjendmann). Malar. Mælar. Onnefolk. Roar. Rydjar. Sagar. Slagtar. Slaattefolk. Sløgjar. Steikjar. Steinbrjotar, -hoggar. Svein, Tenar. Timbermerkjar. Treskjar. Uppskrivar. Vaktar. Vegvisar. Vinnefolk.

60. Kunstfolk.

a) Avteiknar. Bilætesmid. Diktar. Felar. Fyrelesar. Grødar. Himmelkjennar. Klerk. Kunsting. Kvædar. Landmælar. Leikar. Lækjar. Lærar. Maalar. Meister. Minneteljar(?). Munk. Pipar. Reknemeister. Rimar. Ritar. Skald. Skrivemeister. Skulemeister. Sogosegjar. Songmeister. Spaamann. Spelar. Stevjar. Stilar. Stjerneikar. Støypar. Syngjar. Talar. Teiknemeister. Trumbeslagar. Uppfinnar. Urtekjennar. Versemakar.

M: Aaderlatar. Blodtakar. Dyrilækjar. Kursmid. – Dansar. Gangar. Skidløypar. Springar.

b) Læringar. – Byrjar. Emning. Lesargut, -taus. Læregut, -svein. Læring. Nyemning, -menning, mörung. Næming. Skaarung. Skulegut. Svein. Unæming.

c) *Aatgjerdsfolk*. – Aatgjerds kall, -kjerring. Fessekall. Fessekjerring. Kvaksalvar. Putrekall. Runekall, -kjerring. Signekjerring(?). Spaakall, -kjerring. Vigslekall. Visekona, -kall.

M: Trollkall, -kjerring.

61. Umbodsfolk.

a) Bidel. Bodsmann (s. 57). Bygdarvaktar. Dekn. Embættesmann. Formann. (Formyndar). Framburdsmann. Framføresmann. Fullmagt. Fyregangsmann. Fyremann, -standar, talsmann. Gardsdreng(-vord). Gjestgivar. Hovdreng. Hovmann. Husbonddreng,-haldar, styrar. Hyrding. Jordbytar. Kjendmann. Klokkar. Kyrkjevaktar,-verja. Lagverja. Maalsmann. Medhjelpar. Meklar. Raadsdreng,-mann. Rotemann. Sendemann. Skilsmann. Skjotsmann. Skogfut. Skrivarkar. Skynsmann. Stemnevitne. Styrar. Talsmann. Tilsynsmann. Tingmann. Tolk. Umbodsmann. Umraade. Utleggjar. Utsending. Valmann. Verja. Ærendsvein.

Merk: Agtar. Bestemann. Gjætar. Hermann, -svein(?). Hestkar. Landverja. Ordførar (Kvæmingsmann). Rakkar. Vaktar.

(Kv.) Fyrestoda. Læremoder. Nærkona. Raadskona, -moder. Stedkjerring (=Festekona).

b) *Embættesmänner*. – Amtmann. Bisp. Borgmeister. Domar. Fut. Fyrestandar. Herførar. Lensmann. Lækjar. Lærar. Meister. Prest. Provest. Raadmann. Raadsherre. Riksraad (Regjering). Sakførar. Skrivar. Skulemeister. Tolk. Tollmann. (Tillag). Bankmann. Bergmeister. Brandvakt. Byfut. Fyrvaktar. Hamnefut. Landbruksmann. Postmeister. Skogmeister. Vegmeister.

(Framande). General. Inspektør. Kaptein. Kommandant. Løtnant. Offiseer. Politiemann. Professor o. s. v.

62. Raadsfolk.

a) Bas(?). Bestemann. Eigar. Formann. Fyremann, -standar. Fyrestoda. Førar. Herførar. Herre. Hovding. Hovudsmann. Husbonde. Landdrotten. Leidar. Meister. Notarbas. Raadar. Raadsherre, -mann. Reidar. Riksraad (Regjering). Skipar. Skulemeister. Stjornar. Styrar, Styremann. Umraade. Yverraadar.

M: Bjodar. Bodar(?). Drivar. Føringsmann. Haldar. Lagar. Rettleidar. Skilar. Tilskipar. Vegleidar, -visar.

b) Hovdingar – Drotten(?); Drottning. Fyrste. Greive. Hertug. Keisar, -fru. Kong (Konung). Kongsbarn, -dotter. Kongsemne, -frende, son. Landsfader, -herre, styrar. Underkong.

M: G. N. einvaldr, fylkir, gramr, hilmir, jöfur, ræsir, þengil etc.

63. Einstødingar.

a) Attergangar, -gløyma. Busete. Dagleigar. Einberning. Einbue, -støding, trøding. Ettersugg. Fange. Farre. Flogham. Frikar. Gardvord. Gisl. Halvhempa, -kovring, storing. Heimaling, -lausning, støding. Innlegg. Kringlaupar. Landslaupar. Langferding. Lauparfant. Lausgangar, -kar. Legdargut, -kall. Leigemann, -svein. Myting. Nygjest. Rekar, Rekekjepp. Runte. Røming. (Sjauar). Sjølvfostring, -føding, haldar, stýring. Splint. (Snork). Straafant, -fenta. Tater. Træl. Tuntræl. Utlending.

b) *i Verket.* – Andøvar. Ausar. Baatsmann. Bindar. Brotningskar. Fekar. Fiskehentar. Garnmann. Gjelkar. Halskar. Haasete. Hestkar. Katlebotar. Kjempemann. Kongskar, -mann. Kvalfangar. Maraflagar. Meitar. Merkjjar. Notarmann. Raadsvein. Riddar. Setjar. Tekkjjar. Vakar. Vakt, -mann. Vegar. Vindar.

c) *i Heppa.* – Gjølægut. Heljargubbe, -kar. Herremann. Lukkefugl. Makeløysa. Neskonung. Skjoldmøy. Veidelest. Vinnar. Sigerherre, -vinnar. Banemann. Utsopar. – Midling. Oskeladd. Skaarung. – Gip (= Lunnar, Steikjar, Vatsfis). Kolkjeft. Landtroll. Tapar.

d) *ymse Slag.* – Augnetenar. Bidlevekkja. Bodslott (s. 57). Byrdesopar. Fantegut. Frilla. Helar. Kjeksa. Køyta. Okerkall. Rakkar. Rennefilla. Sleita. Slimegjest, Snikjegjest. Tiggjar. Umbodskufta. Upphavsmann.

M: Bygdarskam. Folkeskjemma. Mannskræma. Skjemdarting.

64. Dugande Folk.

Folk etter Dug og Vit. – Baskar. Bjor. Brytjar. Drivar. Fagna-kar, -kona, mann. Flognæme. Flygel. Fri-kar. Gløggauga, Gnasse. Greiding. Gøyva, -ing. Hardgeire, -geitel. Hardhause. Harding. Hause. Herkjempa. Hoggjar. Hoggtonn. Hyggjebonde. Igel(?). Kappe. Kappleikar. Kause. Kjempa. Klippar. Kloking. Kløyvar. Knage. Kult. Leikar. Munargut, -mann. Ovhouse. Ovkar, -kona, mann. Rise. Rivar. Rugg, -a. Skjebba. Skrubbar. Slita. Sluging. Slumpargut. Sole. Sopar. Staale. Strithest. Stritmerr.

Strævar. Sugg. Sule. Søytel. Tjaakar. Travar. Trysjar. Træl. Tveng. Vaasar. Vising.
M: Flogham. Morgonfugl. Ottefugl. Ovskalle.

Motsetning. – Arming. Blauting. Dagdvelja, -tjuv. Dauvhovud.

Dauving. Dolg. Drom. Dusting, Dysta. Døla. Faame. Faavitring. Fjaap. Fogg, f.
Fume, -ing. Gagnløysa. Gap, Gapa. Gauk. Gaale. Gaare. Gjæla. Gorleting.
Heimaling. Hykja. Jaala. Keiv, -a. Kjæla. Klaar. Krake. Kreist. Krjup. Kruk
(Krok). Krøkja. Kviding. Lake. Larv. Leting. Loska. Matrøyta. Mismenne.
Mysling. Olmosa. Pir. Pist. Rating. Raadrøgje. Romrekje. Rækling. Save. Saal.
Saaming. Skjelteleting. Skræling. Skvett. Slark. Slaap. Sletta. Slok. Slott. Slurv, -
a. Slæn. Sløysa. Smaafarding. Spræn. Stakar. Staur. Stolle. Stusse. Styving.
Sæling. Sæma. Tasse. Taaver. Toka. Tomsing. Tomskolt. Tosk. Trehending, -hest,
neve. Tuss, -a. Tull, -ing. Tusseladd. Tusull. Tvifaaming. Tyl. Tøle. Udygja.
Umage. Umenne. Uviting. Val(?). Vanmenne. Vaade (Vaae). Vaater. Vesallmann,
Vesling. Vimring. Vimull (-ur). Vitløysa, Vitvilling. Væe(?). Væme. Ørstjønna(?).

(Av Sykja). Krylrygg. Krypel. Krypling. Naaeting. Sjukling. Stauk.
Stavkall. Sykjing. Veiling.

Meir til Adj. som: halt. handveik. krakksæt. kramføtt. lamen. maattlaus.
nomen. stighalt. ufør. vanfør etc.

65. Folk etter Laget.

a) i Svipen. – Basse. Bause. Bengel. Bilut. Blaamann. Borre. Byting.
Dunsa. Dyvja. Fillefant, -gjenta, gut, kall, kjerring. Fineting, n. Furk. Fusse. Gand.
Gimpa. Glaam. Gorbelt etc. Graamann. Gribbing. Græla. Hamøle. Haake. Hekel.
Hengsla. Hil. Hyming. Kagge. Kaanke(?). Knott. Ladd. Ljoting. Lufs. Lurva.
Maggedysa? Naaelde. Naaeting. Nokke. Nusk. Nyvel. Rise. Rugg, -a. Rull.
Rusull. Ryggja. Røyving. Skitmenne, -su. Skraa. Skrukka. Slamp. Slams, -a.
Slaater. Slemba. Slode. Sløra. Spæling. Staale. Stikel. Strake. Strik. Stygging.
Sugg. Svegge. Tarve. Tasse. Totra. Trask. Trave. Tufs. Tvoga. Tysja. Ufrjona. Ulk.
Varduvla, -dyvle. Verg (Tverg). Vombarkagge.

b) i Lynde. – Amlod. Bit, -ar. Drøym. Eintrøding, -viting. Fante. Fuling.
Galning. Gams. Gjekkk. Gnaur. Gnik. Godbarn. Goddagsfugl. Godmenne, -tull.
Grett. Grin. Guds barn, -mann. Hasse. Heia. Heidning. Herjar. Husbjørn. Illbræda.
Illing. Illmenne, -uge,

-ur. Kaating. Knarr. Knøs. Kuse. Leikfugl. Meinbløyg, -krok, sperra, spik. Niding. Ofse, Pining. Pir, -a. Raskolla, -kopp. Rettarløysa. Rjot. Rut. Saud. Sinnepose, -tagg. Sjølvvyrding. Skass. Skavar. Skinnar. Skjessa. Skrubbb. Smæling. Snerpa. Snerra. Storkar, -nakke. Stunulv. Sulting. Sytar. Trautebror, -mor. Traabukk. Traaing. Traanavar, -veder. Troll. Trønske. Trættegast, -makar. Tulling. Tverbløyg, -bygel, drivar, hummul, krok. Ugrøde (Ogrøt). Vandivle. Vaagehals. Velar. Villbasse, -gast, ing, skytt, styring, ur. Vimring. Øla. Øsa. Øsekolla, -kopp.

c) i Ferd og Vane. – Ageløysa. Andøra. Apekatt. Bretting. Brjot. Brothest, -merr. Daare. Disar. Drikkar. Dumbsnut. Eikja. Ertekjepp, -stikka. Etar. Fagrefot. Fark. Farre. Flak. Flaakjeft. Flaas. Flogs. Fyllefant. Fyrkja. Galning. Garp. Glan, -a. Glankar. Gropsaald. Hakefant. Haarkall. Hermegast, -kraaka. Hora, -ehest. Jattar. Keik. Kimpel. Kjeftauke, -ausa. Kjæla. Kleima. Knigt. Kraas. Krok. Kumling. Kvemleide. Kvims, -ar. Leida, Leiding. Livleida. Ljugar. Luring. Løkje. Løysa. Matmann. Myting. Narr, -estikka. Naut. Olderkong. Ordgjotar. Ovdrikkar, -etar, nøyte. Pining. Pist. Prakkar. Prettemakar. Radd. Ranglefant. Rassar. Raamesmid. Rivhest, -merr, ulv. Rusk, -ar, ebjørn. Ræda. Rørekolla, -kopp. Sisempa. Skalk. Skamfyla, -løysa. Skarn. Skeik, -a. Skeiv, -a. Skjelmer. Skjøkja. Skolfat, -trog. Skravl, -ar. Skøyteløysa. Slafs, -a. Slagskjempa. Slarv, -a. Sleik. Slong. Slott. Slure. Slurv, -a. Slusk. Sløya. Snakkar. Spekraaka. Sprett, -a, elaat. Spurdag. Stamegauk. Storetar, kjeft, skropar, øydar. Subb, -a. Svabb, -a. Svaalar. Tusedill, -fut. Tit. Tjon. Tjuv. Tule. Turegast. Tverstøyt. Tvættekolla, -kopp. Tøvekolla, -kopp. Tøysa. Uppetar. Uskøyta. Ustyrja. Usæta. Utange. Utoa. Utøydar. Uvyrda. Uæta. Vargule. Vasekolla, -kopp. Vasp. Vasula. Vavre. Veive. Vinglar. Vitløysa. Vyrdløysa.

66. Folkeslag.

a) Landsmänner. – Bumann. Døl. Fjellmann. Fjordfolk. Innlending. Landsfolk, -mann. Nordmann. Sjolending. Upplending, -lendska. Øybue. Øyefolk, -mann. (S. 58).

(Serlege). Austbygding, -folding, lending, lendska, mann. Aamøting. Begning. Byklar. Dalemann, Daling. Egder. Eikværing. Fjording, -væring. Fosning. Frosting. Frøning. Fyrd, Fyrdska. Granssokning. Halling. Hardeng, -a. Hellandsfare. Holming. Hord. Hurdøl. Jadarbue. Krødling. Kvamvær (=Kvem, Kveming). Lending. Listing. Lystring. Lø (=Lomvær). Mobygg. Moing. Mør,

-a, ing. Nesing. Nesværing. Nord-døling, -fare, fjording, lending, møring, væring. Noring. Nør. Oddvær. Ostring. Radværing. Ranværing. Rissværing. Saltværing. Selsværing. Skafsæing. Skjedving(?). Skjoldbue. Sogning. Strandbue, -bygg. Strending. Strinding. Stryning. Suddøling, -lending, fjording. Sud-æsing, -øyning. Sunndøling, -fjording, møring. Sydring. Sygner, Sygna. Telebonde, -gut. Tinndøl. Totning. Trumsing. Utbygding, -folding. Utmann, -væring, øying. Vatning. Vatsbue. Vaagvær. Vestbygding. Vestlending. Vester-æsing. Viking. Vinbygg. Voss, -a. Vær, -a, ing. Æling. Ølsbue. Øying. Øyning. Øyring. Øyvær, -ing. o. s. v.

(I Samsetning). bue, bygg, fare, gjelding, sokning, æsing, vær. – (Utnemne). Beggar. Droid. Havskolp. Junse. Markmann. Skolp. Stril. (M: Hord).

b) *ymse Folkeslag*. – Belgar(?). Danske, -a. Engelsmann. Finnlending. Flamlending. Franskmann. Grækar. Grønending. Hollending. Irlending. Islending. Italing. Jude. Lapplending. Mor (Neger). Polak. Romar. Ryss (Russar). Saksar. Skotlending, -smann. Spanior. Svenske, -a. Tater. Tyrk (Turk). Tydsker. Velskman(?)

Hertil og: Finn, Finngjenta, -gut, kall, kona (kjeksa, tøta). Finnska. Garp. Jamt. Jute. Kvæn. Utlending. Vestgjøt.

67. Folkehøp.

a) *Ætt*. – Avkjøme, -kvæme. Bøle. Elde. Føre. Grein. Kvisl. Kynd(?). Legde. Old. Røte. Slag. (Folkeslag). Slegt(?). Sæde. Undanelde. Ætt. Ættlegg, -riv. (S. 55).

M: Kjempeføre, -sæde. – Illrøte.

b) *Fylgje*. – Baatelag. Bleia. Brudfylgje, -lid, reid. Bulag. Bulyd? Deild. Dugnad. Drætte. Ferd, -arlag. Fylgje. Grend, -arlag. Her. Huslag, -lyd. Hyskje. Kyrkjefolk, -lag. Knefall. Lag. Legd. Lid. Likferd, -fylgje. Lyd. Makar (=Hjon). Matlag, -nøyte. Møte. Notarlag. Part. Raad. Reid. Rett. (Lagrett). Rodslag. Rota. Samnad. Skjot. Skreid. Stemna. Stor-ting. Tingfolk, -lag. Vardnad.

M: Aalmuge. Kyrkja. Sokn. Bygd.

c) *Hop (Mengd)*. – Aalmenne, -ing. Aalment(?). Aalmuge. Brote. Dott. Fjølde. Flokk. Folk. Folkehøp, -mengd, strok, vase. Herke (=Fantelag). Hernad. Herskare. Hop. Horg. Høkle. Kring. Krull. Kula. Lopp. Mangmenne. Mannfjølde, -gard, skap, skare. Mannstyrke, -tal, trong, vase. Muge. Rekkja. Rune. Skare. Soll. Storfjølde. Strok. Tal. Vase. Yrja.

VIII. Likam.

(Bul og Limer, Innvol, Hud, Hamlag etc.)

68. Bul.

Buk(?). Bul, Bulung. Ham. Kropp. Krov. Likam. Liv. Rak. Skrott. Skrov. Skrybbe. Skryte.

Aatul. Drep. Døydsl. Fall (Nautsfall, Smalefall, Svinefall). Homn (=Foster). Lik. Melting. Ræ, Ræsla. Skotning (Fylskotning, Kalvskotning). Stor (Lambstor).

Dauding. Naae. Skugge.

69. Bulbygnad.

a) Beingrind. – Armlegg. Bein. Beingrind, -ragl (-rangl?). Bogbein, -raa. Bringspolor. Brjost. Buna. Darre (Halsdarre). Fotlegg. Gangbein. Halsknut, -krok. Handlegg. Herdarblad. Hoftebein. Hælbein. Kaatra. Knok (Knop). Krossbein. Legg. Leggbein, -spik. Lærbein. Osterbein. Ribba, Riv. Rovetange, -tart. Rumpetange. Rygg. Ryggbein, -kaatra, tind, tola. Rænlbein. Sidebein, -riv. Spaamøy(?). Spjote. Stodebein. Tart. Tola (Tovla). Vengjebein. Øyrebein.

Augnering. Heileskaal. Hovudskaal, -skryte. Kjakebein. Nakkebein. Nasebein.

b) Lider. – Beinmot. Darre. Fingerlid (Fikjelid). Halsknut. Hamarsbot (Hombot). Handboge, -krike. Handlid, -skuming. Herd. Hoft. Høkul. Kalvbot. Kne. Kne-lid, -sbot. Knoka. Knue. Lid. Lidmot(?). Mjødm. Okla. Oklelid. Oksl. Olboge. Olboglid, -lykkja. Ristarkrok. Sveivlid (Uggelid). Tumelid. Uvlid. Vesallelid.

c) Strengjer. – Armkalve. Bast. Fotsin. Gulehaar (Haarvokster). Halsbast. Handsin. Hase(?). Hinna. Hælsin. Kalve. Livmus. Ryggsin. Sege. Sin. Slintra. Spira. Streng. Taag. Taatt. Trege. Vodve.

70. Bulryfte.

a) større Deilder. – Bak. Bak-ende, sida, Barm. Belg. Beltestad. Bring. Bringa. Brjost. Buk. Dov. Framsida. Fud, -ball. Gump. Hals. Herd. Hoft. Kreel. Krov. Krugg. Kvid(?). Lend. Liv. Mankestøde. Midja. Midliv. Mjaaliv, -rygg. Mjødm. Nakke, -kjevle. Oksl. Oster. Rass, -ball. Rauv. Rump. Rygg. Sete. Sida. Skjerving. Svangsida (Slaksida). Tunnvembe. Underbul. Veikliv, -rygg. Vomb.

M: Famn. Fang. Flugt. – Klov, Kluff. Skrev. Sula.

b) Smaadeilder. – Armstau. Bembel. Bene, Benelde. Boll. Bringehola. Bringespord. Bringkoll, -smale. Burar. Bærnad. Eigestell. Eista. Eistekjerne, -korn, pung, stein. Fans, -hus. Fitta. Geirvorta. Heimelting. Juver. Kodd. Kraaka. Kuk. Kunta, -ulv. Kusa. Kyla (Barkekyla). Løynlim(?). Mige, Mighus. Mus. Navle. Naare. Papp. Peis. Pill (Pikk, Pip). Pisa. Pung. Puss. Red, Rede (Ride). Reidskap. Røyr (Reis). Skaud, -hus. Skora (Rauvskora). Skripa. Spene. Svange. Svaan. Svekk. Taska. Tatte (Titta). Tingeste. Vorta.

M: Auga, Enne, Hoka, Nos etc. s. No. 71.

c) Fylling. – Boka. Bris. Brjosk. Flesk. Frosk. Heile. Hjerne. Hold. Hump. Hympe. Hørhold. Istra. Jark (Jarpehold). Juvra. Kjøt, -rosa. Kvidaal. Kvik. Merg. Møna. Naglerot. Netja. Ramnesteik(?). Ryggaal, -merg. Skivra. Skjeldre. Skjøldra. Skrump. Slintra. Spekk. Talg, -blæja. Vombblæja. – Skinna. Skjaa. Skjaatra.

M: Drypel. Eitel. Huk. Ulv. – Hinna. Tinder. – Kvarner. – Blod. Hegløge. Vasle. Sli. – Koda. Mjølkk.

71. Hovud.

Haus. Hedna. Hovud. Koll. Skalle. Skjelta. Skolt.

Deilder. – Andlit. Auga. Aug-kvarm, -kvite, nagle (stein). Augne-brun, -haar, lok, mot, ring, stein, vik (=kraa). Aasyn. Blaaster. Blesa. Braa. Enne. Fleis. Haargard. Haarhetta, -reik, rot, støde. Heileskaal. Hetta. Hjasse. Hoka. Hovudskaal. Kinn. Kinnfisk, -pust. Kjake. Kjelke. Kruna. Kvarm. Kvite, -bikkja. Lædokk. Nakke, -hola. Nasebein, -brjosk. Nasebora, -kort, tipp. Nos (Naser). Nyva. Reik. Skalle. Skolt. Slutøyra. Star. Stjerna. Syn. Tunnvange. Vange. Vederkorn. Øyra. Øyreblokka, -rot, snipel, topp.

Munn. – Flabb. Gron (Graner). Kjeft, -vik. Lepe. Lipa. Mule. Munn, -vik. Mut. Nebb. Rane(?). Rott. Skolm. Skryt. Snadd. Snavl. Snaald. Snipa. Snut. Snyta. Strut. Stryta. Trant. Trut. Tryne. Tryta. Vørr.

Bitar. Bite. Framtonn. Gomar. Himling. Jaksle. Kolp. Tanngard, -kjøt, rot. Tonn. Tunga. Tungerot, -snipp (tipp). Vigtonn (Viktonn).

72. Limer.

a) Framlimer. – Arm. Bog. Finger. (Tume, Sleikjarpott, Langetong, Gullbrand, Litlefinger). Flugt. Framfot. Gaupe. Gaupn. Gom. Greip, Gripe. Hand. Handarbak, -krike, legg, milte. Handboge,

-skuming(?). Jark (Jarpehold). Keiva (=Orvhand). Klypa. Knue. Krumma. Krumsa. Loka. Love. Luka. Neve. Njotra. Sleiv. Sveiv. Tume. Tupp. Veng, Vengja. Vengjebein, -fjøder, rot.

b) Baklimer. – Bakfot. Fit. Fot. Fotblad, -fjøl, sole. Grannlegg. Hæl. Høkel. Il (Iljar), Ilk. Jark. Kne, -skjel. Legg. Lær. Mjaalegg, -lær. Oklesnar. Rist, Ristarblad, -krok. Roleiv. Skank (Skonk). Skinka. Skovlung. Smallegg. Snar, Snarlegg. Sole. Sumfot, -labb. Sundleiv. Taa, Taajark. Tjukkelegg.

Samfengt. – Buna (Bunor). Fot. Gonglim. Kne. Labb. Lamp. Lim (Nautelim, Smalelim). Lom. Ram. Utlim.

c) Hale. – Bakstuv. Hale. Rova. Rovetange, -tart. Rumpa. Rumpeskuv, -stukel, tange. Skaft. Spord. Spæl (Sperel). Stert (Stjart). Stuv. Styl. Styv. Tagl(?). Vele.

73. Innvol.

a) Inder (Indrar). – Blaasa. Blæja. Boka. Botn. Bytning. Drange, Drangkurv. Fagerhuva. Fela. Fill. Fosterlæggje (Barns-, Fyls-, Kalvs-, Lambe-læggje). Gall. Gjerne. Gorn. Gorsekk, -pose, vomb Hjarta. Hjartehus (-pung, sadel). Huva. Ilaator, pl. Inder, f. Innmat, -mete, vol. Istra. Istreboka. Kakestad. Kringsaks. Lake. Livr. Lunga. Mage. Magemot (Magemunn). Marlake. Midgard. Milte. Moder. Netja. Nyra. Nyremor. Skitlake. Slog. Sundmage (Sogmage). Talgblæja. Tarm. Tinder. Trollpose. Vinster. Vomb. Vomb-blæja.

Hertil og: Gytja. Isel. Mjelte, Mjølke. Rogn.

b) Røyrer. – Aader (Blodaader). Barke. Blaasehals. Blaaster. Bora. Fødsel (Fød). Garpe. Hals, Halsmot (Holamot). Kok. Kverk. Livaader. Magtaader(?). Migrøyr. Naser. Pipa (Sildepipa). Skjotarfivel. Spro(?). Strupe. Sundmage. Svelg. (Tarm). Vederhol, -strupe. Velende. Øyra.

c) Opningar. – Bora. Fud. Gotbora. Kjeft. Kuntehol. Løk. Munn. Nasebora. Navlebast, -streng (=Løk). Rauv, -hol. Spenebora. Sveitebora(?). Øyrehol.

Hertil: Gan. Sylter. Tokn (Tolkn). Uggja.

(Andre Innstykke: Drypel, Huk, Ulv. – Kvarner.)

Til a) Etterløysn. Forneste. Greidslor. Heldor. Kalvehjelm.

Sigerhuva.

74. Hudtekkja.

a) *Hud.* – Belg. Belling. Feld. Fetling, Fit. Flaatt (Hovudflaatt). Ham (Fugleham). Hedna. Hinna. Hold (Fuglehold). Hovudtenna. Hud. Kvelja. Nauvhud(?). Rod. Rogga. Rov. Skinn. Skinna. Skjaa. Svord.

b) *Flus.* – Dun. Fjøder. Flas. Flus. Hy. Luv. Ras. Reist (Riksl, Risp). – Rur. Rus. Skoft.

c) *Lode.* – Augnehaar. Braa. Brodd (Reinsbrodd). Bruse. Bust. Faks. Fallemaan. Haar. Haarhetta, -kvein, straa. Haarstod, -støde. Hetta. Hott. Hovskjegg. Kvein. Lode. Lugg. Manke. Maan, -støde. Ragg. Ru. Røyve. Skjegg. Tagl. Ugg. Ull. Vangskjegg. Vederhaar. Veft. Veidebust, -haar. Villebust. Væde. Øyrehaar.

Aal. Bogring. Kvervel. Ringvokster. Sveiv.

75. Vedvokster.

Bøgsl. Fjøder (Øyrefjøder, Flossfjøder, Stritsfjøder). Spjør. Ugge. – Aal (Skjeggtraad). Dvergspene. Kamb. Krage. Kyta (Kjøtpose). Legesole. Lykla. Nygla. Nyva. Rukka. Skuv. Stikel. Tind. Tong (Krabbeklo). Ugg. Veidehorn, Veideklo. Vorta.

Eitertagg. Brodd. Naal.

Hornvokster. – Brunnvekkja. Finn. Horn. Hov. Klauv. Klo. Klundra. Kvik. Lagklauv. Nagl. Natklauv. Nebb. Nuv. Nyvla. Slo. Slutehorn. Snipa. Spore. Stukul. Tagg. Veideklo. – Kvaltokn.

Skalvokster. – Hjelm(?). Rur. Skal. Skaan. Skjel. Skolm. Skurn. Sniglehus.

Adj. – hornutt. nyvlutt. stiklutt. taggutt. tindutt etc.

76. Bulskapnad.

Bulskap. Burd (Hovudburd). Hamskap? Limelag, -skap. Skap. Skaplund, -nad. Vokster, -lag. (Dyrskap, Fugleskap, Fiskeskap).

Breidd. Digra. Grannleike. Høgd. Lengd. Mjaaleike. Ris. Ruv, Røyve. Smaaleike. Storleike. Tjukt.

Adj. – beinstor. bjug, -føtt, vaksen. – breid, -føtt, lagd, vaksen. bulad. diger. fatt, -halsad, ryggjad. flatryggjad. framhøg, -lut. fyllug. gag. gaghalsad. geithalsad. gleidføtt. grannlagd. haakeleg. hengslutt. herdebreid, -lut. huklendad, -vaksen. høgføtt, -livad. jambulad. jarkebreid. kassvaksen. keik. knottvaksen. kollutt. krokføtt, -halsad, vaksen. kroppdrjug. krukken. krylen. krylryggjad. kusryggjad. kuvutt. kvassryggjad. kysen. langføtt, -hendt, lagd,

sløkjen, vaksen. leggdiger. limad. lomug. lubben. lut. magelaus. mjaavaksen. nokken. nuv. nuveleg. rak. rakleg. raustbringad, -lendad. rauvmjaa, -breid. risthøg, -laag. sadelfatt. seilryggjad. sidbukad. skakkefött, -lendad, ryggjad. skeivfött. skirlagd. skrevstor. skrinnlagd. slettbakad. smaafingrad, -fött, hendt, kynd. maalimad. snjellfött, -lagd. stokklagd, -rund, vaksen. storbunutt. storfallen, -fött, hendt, limad, vaksen. stutfött, -hendt, ryggjad, vaksen. tjukk. tjukkfallen, -fött, halsad, lagd, limad, leg, slegen, vaksen. trek. tunnslegen. undersett(?). vaksen (vel). vombad. vomblaus.

M: firfött. firvengjad. tvifött. tvispenad.

77. Hamlag.

Andlits-lag, -skap. Andskap. Aasyn. Daam, Dæme. Frid. Hamlit. Haardæme, -kost, lag, lit, stod, støde. Hold. Hørold. Koma. Lag. Lit. Mynja(?). Skinnkost, -lit. Star. Svip. Syn. Tekkje, Tokka. Trivskap. Udaam. Ulit. Vansvip. Vardlit.

M: Freknor. Fugleham, -hold. Grohold, -kjøt. Vaargjæla, -hæsa.

Adj. – bjart. bjartøygd. bjugnasad. blakk. bleikdæmd, -hærd, leitt. breidleitt, -nasad. brunøygd. byrren. daudøygd. daamlaus. daamleg. dimmleitt. dökk. flatmynt, -nasad, skallad. fleinskallad. faaen. frammynt, -tent. freknutt. frid, -leitt. friskleg. gaarutt. glasskollutt. glasøygd. graahærd, -leg, leitt. grovleitt. gulbrynt, -hærd. hamleg. haarlaus. hærutt. innmynt, -øygd. kringleitt. kroknasad. krylnasad. kuvutt. kvassøygd. kvitbrynt, -hærd, leitt. langhærd, -leitt, nasad, øyrd. lavøyrd. ljøsbynt, -dæmd, leitt. loden. lufsen. mjukhendt, -hærd. limad. muskutt. myrkbynt, -hærd, leitt. naasleg. ormøygd. plomutt. pusken. raudbrynt, -hærd, leitt, øygd. raustnasad. rjodleitt. romskinnad. rundleitt. ruskutt. ruveleg. seilnasad. sidbrynt. skeivøygd. skirlagd, -leitt. skjeggjutt. skjegglaus. skrinnleitt. skumleitt. slutøyrd. smaabrugden, -leitt, øygd. snaud. snipnasad. snjellagd. snyrten. sprjonøygd. stirøygd. storbrynt, -leitt, -mynt, -nasad, slegen, øygd. – stutthærd, -leitt, nasad. surøygd. svaldæmd. svartbrynt, -hærd, leitt. svipleleg. tannlaus. tirøygd. tjukkhærd, -lagd. tufsutt. tunnhærd, -lepad. uhamleg. utøygd. uven. vaargjælutt. vederbiten etc. vidmynt. vindøygd. vordsleg. ybben (yven). yverhærd. øyrelaus.

78. Lyte.

Augnemein. Blindskap. Dauvskap. Fotemein, Handemein. Haremunn. Helta. Knekk. Krok. Kryl. Lyte. Mein. Merke. Nagl (i Auga). Sjaaslyte, -mein. Skakke. Skeiva. Skjol. Standfot. Tannløysa. Vank. Vanskap. Vokster. Øksl.

(Smaalyte). Andnagl. Andspøna. Blodkyta, -melta, rosa, trote. Daudeblod. Finn. Fleir. Haarløysa. Kartnagl. Klor. Knart. Kul. Kveisær. Kvære. Liktaa. Meinbræe. Notra. Rur. Skrukka. Svartetenner. Tist. Træl. Tyta. Valk. Vorta. Ær.

Draugfleck, -klora, klypa. Tussfletta. Vordklor,

Saar. – Am. Ben. Bit. Blekk. Flengja. Flerra. Fletta. Gnag. Hogg. Hudløysa, -ros. Klohogg. Ljor. Meiding. Nogg. Rjona. Saar. Skeina. Skraama. Snag. Steig. Stuvlaup. Styng. Støyt. Svoda. Taakjeft. Tjaak.

Trote. – Blemma. Bløra. Bola. Bolde. Eiterkveisa. Kaun. Kveisa (Kvisa). Køyna. Roma(?). Rorbløra. Ryl (Rjøl). Saarsauke. Sogkul. Stig, -køyna. Svoll. Trebola. Trote. Trotevol. Utbrot. Utola. Vatsblemma. Verk.

M: Korma. Løyntroll. Vere. Aama. – Aat. Daudkjøt. Rot. Utolde. Villkjøt. – Tæring.

Adj. – blemmutt. blind. bolegraven. bolen. dauv, -høyrd. dimmsynt. dumhøyrd. einføtt, -hendt, synt, øygd. flekkutt. flerrutt. gristent. halt. halvblind. haremynt. haarlaus. hudlaus. kanøygd(?). krakksæt. kramfött. krokutt. krylutt. kveisegraven, -ærutt. kvitaugad. lamén. laaghalt. meidd. naselaus. nomen. ringøygd. rjonutt. saar. saarøygd. skjegl. skeivfött, -tent. skurvutt. smaapokeærutt. stighalt. stutthalt. tannlaus. truten. ufør. vanfør. verkbroten. vindøygd. øyrelaus.

M: dumb. kleis. maallaus, -stolen. stam. umaalug. vanmælt. – forvaksen. vanskapad.

79. Trivnad.

Audna. Brag(?). Dyrn, -ing. Framstig, -tak, tøkje. Fremde. Friske. Førleike. Heilbrigd. Helsa. Hemd, Heming. Hold. Kveikning. Kvikleike. Liv. Lukka. Maatt. Reksterhold. Styrke. Triv, -nad, skap. Trivsla. Velgang.

Adj. – avlug. fjørug. frek. frisk. frøkleg. helsesterk. helsug. herren. holdug. kjøn. kræv. kvat. kvik, kvikfør. livleg. livmyken. meinfri. ramleg. ræsefør. seig. spræk. sterk. sterrug. tidig. triveleg. trivjug. tærug. voksterleg.

Utrivnad. – Armod. Beig. Brestfella. Brøyskleike. Daae, Dove. Forfall? Glepp. Hald. Hark, Herke. Knott(?). Krenk. Krepp. Kur. Maattløysa. Meinleike. Nedslag. Nekk. Nukk. Reig. Skarvedom. Skrap. Stogg. Stur. Støyt. Talm. Tyngsla. Ufriske. Uham.

Uhaatt. Uhemja. Utrivd, Utrivskap. Vanhelsa. Vanheppa. Vanstyrke. Vesold.

Adj. – arm. dauvbeitt. faafør. grælen. helseveik. klen. kløkk. krakeleg. kurutt. lasen. merglaus, -stolen. nuskeleg. peilutt(?). reigall. sjukall, -leg. skarken. skarvall. sljo. sturall. tungfør. ukvik. utriveleg. vanhelsug. veik, veikleg. veil. vesall.

IX. Ande.

(Usynlegt Verende)

80. Ande.

Ande (=Ond, And). Liv (Livsande). Saal. (M: Hug).

a) *styrande Ande*. – Gud. Herren. Skaparen. Vaar Herre. Styraren. Store-Mannen. Den Allmektuge, Allvitande, Allraadande. «Han deruppe». «Han som oppyver siter».

Guddomen. Gud Fader, Son og Heilag Ande. Trieiningi(?).

b) *tenande Ande*. – Engel. Guds-engel. Vakt-engel. Godvette. Vord. Fylgja.

c) *Mein-Ande* (Meinvette?). – Djevel (Devel, Dekel; Jevil, Jekel). Puke, Poker, Bøker. Tram (Træmen).

Fenden (Fæn, Fan). Fakeren. Fanken. Bøvelen. Dunderen. Tykjen. – Styggemannen. Hin Mannen.

Den laake. D. stygge. D. vonde. D. gamle Fienden.

Gamle-Eirik. Gamle-Sjur. Gamle-Tor.

Hertil: *Andeheimen*. – Andheim, Andre Heimen. Himmel. Himmenrike. Guds-Rike. Sæleheimen.

Motsetning: Helvite. – Helheim? Dauderiket.

81. Skrymt.

a) *Etterfar*. – Attergangar, Attergjengja. Dauding. Draug. Ham. Naae. Neding(?). Skugge. Utburd.

M: Ropar. Røyst (Røst). Vatsrop. Sjødraug.

b) *Fyrefar*. – Foring. Framfare. Hug. Vardyvle (Valdøger).

M: Foreign. Fyrerunar. Vitr.

c) *ymse*. – Bobbe. Bokke. Fylgja. Gila. Skrimsla. Skrjonor, pl. Skrymt (Skrymsla). Sviv. Syn.

M: Gast. Mannskræma. Russ. Ræda. Skjøma. Skræmsla. – Skjemtenamn: Baksterkall. Stødekall. Solrev.

82. Vette

a) mannlegt. – Alv. Aakall. Berg-gubbe, -kong, troll, tuss. Bokke. Deildegast. Dverg. Elvekong. Fjøregubbe. Fossegrim. Gardvord. Gast. Godbonde. Grim. Haugbokke, -bonde. Haugbue, -gubbe, tuss. Havmann. Hopp. Hulderkall, -mann. Jolebokke, -svein. Jøtul (Jutul). Klakkekall. Loke. Marmæle. Nykk. Ridham. Rise (Ryse), Risel. Skogargast. Trollkong. Tufte (Tomte), Tuftekall. Tunkall. Tunvord. Tuss, Tusull. Varulv(?).

b) kvendelegt. – Berg-kjerring, -moder. Dragdokka. Elvekona, -kvinna. Godvetter (f.). Gygr (Gyvr). Haugfru, -kjerring. Havfru. Hulder. Huldergjenta. Mara. Puka(?). Risgjura. Skjessa. Skogfru. Trollkjerring. Tuftekjerring. Tyfsa(?). Tysja. Uvetter (f.). Vett (Vetter).

c) samfengt. – Bergefolk, -troll. Gandferd. Haugfolk. Jolereid, -skreid. Oskereid. Reid. Skogtroll. Skreid. Skrymsla (s. 81). Troll. Tuftefolk. Tussefolk. Ufryske. Uvette. Valdøger(?). Vette. Vettefolk.

X. Emne.

(Materie. – Emne, Tilfang, Verkfang, Fødevara etc.)

83. Emne.

a) samfengt. – Deig. Elta. Emne. Fang. Grjon. Grjot. Grunn-tel. Kraft. Kynd. Malm. Mauk. Mor. Rot, Røte. Slag. Tel. To. Ty. Tøte. Vara. Vyrke.

M: Bland. Mang. Meisk. Molma. Møykja. Røra.

b) Kraft-emne. – Dygd. Frøyda. Hald. Herr. Kjerne. Kleima? Kost. Kraft. Magt. Mat. Matmun. Merg. Mette. Must. Saft. Seige. Stivring. Styrke. Suft. Tette. Trauste. Tyngd.

M: Gang. Gjær (Gjester). Kjæse. Kveik. Surdeig.

c) Økslings-emne. – Alda. Egg. Fræ, Frækorn. Got. Grøde. Isel. Kjerne. Korn. Kveik. Mjelte. Neter (Not). Rogn. Rot. Saad. Saafrae, -korn. Skyr. Sli. Sæde. Tidn. Veitt.

M: Aal. Brodd. Gneiste. Gror. Hamn. Sprett. Sprote. (No. 37).

d) faarlege Emne. – Drep. Dvaledrykk. Eiter. Gand(?). Forgift. Sovedrykk. Sprengrot (Selsnæpa). – Banedrykk.

Flugedrep. Revekaka. Rottekru. Ulvespreng(?).

M: Gandfluga. Klumsarbite. Svevnaal. Villarkorn.

e) ymist. – Brim. Feita. Fraud. Hy. Kvaada. Lakk. Lim. Ost. Smolt. – Blod. Gall. Vasle. Vaag.

84. Bruks-Emne.

a) av Steinriket. – Aur. Brennestein. Flint. Glas. Grjot. Jord. Kalk. Laa. Leir. Limstein. Malm. Mold. Myrmalm. Salt. Sand. Stein. Steinkol. Tinna. Torv.

Bly. Gull. Jarn. Kopar. Sylv. Tin.

b) av Voksterriket. – Bast. Bik. Bork. Erter. Flaa. Fyre. Gadd. Grjon. Halm. Hamp. Humle. Høy. Kaal. Knjosk. Kol. Kork. Korke. Korn. Krydda. Kvaada. Kveike. Kvæde. Lin. Lod. Malt. Neter. Næver. Ris. Rot. Røyr. Skav. Spik. Spon. Straa, Stylk. Timber. Tjøra. Tre. Tunder. Tyre. Vid. Vond, n.

M: Adel. Geita. Raudmor. Rikka. Tinar. Yta.

c) av Dyreriket. – Bein. Brodd. Bust. Dun. Egg. Faks. Feite. Fjøder. Flesk. Flot. Gan. Gytja. Haar. Horn. Hud (Bjørne-, Heste-, Naute-, Reins-hud etc.). Kjöt. Koda. Kverk. Leder. Livr. Lyse. Merg. Mjølk. Mor. Rav, Rekling. Rjome. Rogn. Ru. Røytehaar. Sihaar. Skinn (Bjør-, Geit-, Hund-, Kalv-, Kobbe-, Rev-, Selskinn). Smolt. Smør. Spekk. Talg. Ull. Veft. Villvara.

M: Bøvergjeld. Filsbein. Graaverk. Haaskinn. Kvalskjel, -tokn.

d) ymist. – Barlog. Borka. Drav. Flis. Hempa. Humlevin. Krut. Lake. Log. Lut. Meisk. Mjøl. Oska. Papir. Perm. Raalyse. Roste. Saapa. Simetov. Skjaa. Strige. Stripsel. Tos. Tov.

85. Tilfang.

a) Tilfang (Materiale). – Andyrke. Avle (Aarsavle). Beine, Beining. Bruk. Bunad. Draatt (Avdraatt). Fang. Fora. Føre. Greida. Hjelperaad. Kovring. Kram. Mang. Midel. Muner. Raad. Reide. Skifte. Tarvende. Tilfang. Ting. Umbyte. Utreiding. Vara. Verkemne. Vyrke.

Serlege. – Byggjefang. Fodring. Garn. Gjerdefang, -vond. Husfang, -timber, vyrke. Klædevyrke. Maaling. Melder. Nøring. Raafang. Skipsvyrke. Smidefang. Stovetimmer. Tigl. Timber. Traad. Trefang, -verk. Upplag. Varp. Veidefang. Vond.

b) Fyreraad (Provision). – Avle. Byrgsla. (Bergning, Bjørg). Folga (Forlog). Fyreferd, -raad. Føring. Haava. Husbruk, -raad. Innkoma, støda. Magt. Matraad. Nista. Nøgd (Nog). Raad. Rike. Sjølvbergning, -hjelp. Underbunad. Utreiding. Varagn. Varestyre, -von.

M: Folga. Føderaad. Hold. Kor. Not. Livøyre.

(Skort). Hjelpeløysa. Raadløysa. Uvyrke(?). Vanemne, -raad.

c) Leivning. – Atterstøda. Avgang. Avlaating. Avleiva. Avseta. Avskurd. Aarmole. Eika. Ende. Etterleiva. Etteturfingar. Fetling, Fit. Klut. Leiva. Leivn, -ing. Rest. Skyld. Slump. Stubbe. Stykke. Yverlaup. -skot.

86. Trefang.

a) Rundvid. – Ale. Bandstake. Brand. Butt. Drangle. Gardstaur. Hesstaur, -skorda, troda. Hæl. Kavle. Kjepp. Kjevle. Krake. Kubbe (Kabbe). Kumb. Kvist. Lom. Lump. Lurk. Paak. Paale. Raft. Raa (Rjaa). Raastaur. Raata. Rekstra. Ripel. Rotkubbe. Ræja (Raie). Ræl. Ræla. Skate. Skaata. Skjevel, Skjevling. Skorda. Skovlung. Slaata. Sneis. Spira(?). Spretta. Sprot, Sprote. Stake. Staur. Stav. Stavar. Stikka. Stikle. Stil. Stjant(?). Stokk. Stong. Strange. Stubbe. Stuv. Styting. Sveig. Sviga. Svolk. Tannar. Taag. Tein. Troda. Veid. Vendla. Vid, f. Vidja. Vond, m.

b) Flatvid. – Bakhun. Bord. Bræde. Dregla. Famnevid. Fjøl, -ende, mole. Flis. Fong. Helming. Hun. Kaure (Kaare). Klovning. Ladvid. Mergbord. Planke(?). Rafte. Rim. Skida. Skjeltra. Spik. Spila, Spildra. Spjeld. Spon (Spøna). Spæk. Telna. Telning. Tilja.

M: Byne. Hunende. Klampe. Skjæna.

c) samfengt. – Bandvid. Beste (Bastvid). Byggjefang. Emnetre, -vid. Fongvid. Gagnvid. Gardsfong. Gardvida. Gjerdefang, -vond. Hagfellevid. Herke. Hesband, -trod, vid. Hjellbruk, -vid. Husfang, -vyrke. Kolvid. Langvid. Laagvid. Raavid. Skatvid. Skavvid. Skipstimmer. Spiketne. Stav (Tunnestav). Stokkvid. Strangvid. Strøvid. Stuttvid. Svig. Tangl. Timber. Tjukkvid. Tre, -fang, verk. Trod. Vaal. Vid. Vond, n.

M: Adel. Feitvid. Geita. Rikka. Rir. Tinar. Tyre. – Bast. Rekevid.

87. Husfang.

a) Byggjefang. – Bergstein. Bjelke (Bite). Bordklædning, -vid. Borgstein. Fellingstein. Grjotlad. Grunnstein. Husborg, -fang, timber, vyrke. Huvstein. Kyrkjetimmer. Ladstein. Livvid. Murstein. Mønenæver. Næver. Pannetak. Rov. Rundtimber. Spontak. Stein. Svillmur. Takhella, -spon, stein. Tigl. Timber. Trod. Torv. Veggvid.

b) Smidefang. – Blekkplata, -ty. Blyhagl, -klump, kula, stong. Gullsmide. Gylling. Jarnbolt, -fang, plata, skrap, smide, stong. Koparbolt, -plata, smide. Malm-klump, -plata. Massingbolt,

-plata, streng, Smide. Smidefang. Smaasmeide. Staaltraad. Streng. Sylvsmeide, -ty. Tinklump, -plata.

c) *Brennefang*. – Bakstervid. Brennefang, -torv, vid. Eldevid. Flis. Fyre(?). Gøyve (Gyv). Hoggsson. Kol. Kveike, Kvende. Murk. Næver. Nøre. Røyke. Skatvid. Skorspon. Smidjekol. Snaarvid. Snerte. Spik. Spon. Steinkol. Strangvid. Tendrevid. Torv. Tros. Tyre. Veik (=Rak). Vid.

(Eldty). Brennestein. Knjosk. Tunder. (M: Tinna).

88. Klædnings-Emne.

a) *Skinn*. – Belling. Feld (Filla). Fetling. Hud. Leder. Rugga. Skinn (Saudskinn etc.). Sko-emne.

b) *Spune*. – Bumbull. Bunding. Einskjefta. Garn. Haar. Hempa. Kattun(?). Lereft. Linan. Lingarn, -to. Rennegarn. Rugarn. Ryegarn, -tel, varp. Seglduk. Silke. Skygg. Spit. Spune. Strige, -ty. Stry, Strygarn. Tjeld. To, Tonad. Traad. Tviband. Tvinna. Tviskjefta. Ty. Tøte. Ullan. Ullgarn, -ty. Vadmaal. Varp. Veft, Vefthing. Verkn(?). Vev, Vevnad.

c) *ymist*. – Bast. Dun. Felt. Hæra. Matta. Napp. Si, Sihaar. Simetov. Tos. Tov. Tovt. Vav (=Sveip).

89. Fodrings-Emne.

a) *Foder*. – Avloding. Aarsvokster. Aatfang. Aavokster. Beit. Blautfoder, -lod. Bork. Brum. Byrg. Drav. Draatt. Foder (Hestefoder, Nautsfoder, Smalefoder). Fræ. Gras. Gror. Grøde. Grønfoder. Halm, Halmlod. Haa. Høy (Fraudhøy, Langhøy, Ullhøy, Vollhøy, Ækrehøy). Høylod. Korn. Lauv. Ljo, -høy. Lod. Moldfoer(?). Mork. Mose. Næpa (Turnips). Ris. Ryske. Skav. Smaahøy. Straa. Stutthøy. Surpa. Søl. Tang. Turrhøy. Tødehøy. Urtarstraa. Vedfoder. – Vundel.

M: Gnag. Løyping. Mol. Sleikja. Tøysa.

b) *Matfang*. – Avdraatt. Avgrøde. Aaburd. Aaring. Aarsavle, -vokster. Aarveg. Baksterkorn, -mjøl. Bergning. Budraatt. Draatt (Sumardraatt). Erter. Feita. Fisk. Fræ, Frækorn. Føda. Grjon, -vara. Grøde. Husbergning, -bruk. Kjøt (=rot). Kokemjøl. Korn (Havre, Bygg, Rug). Livr. (Fiskelivr.) Matraad, -salt, vara.

Melder. Mjøl. Mjøl. Nyaaring. Nørsla. Rot. Sank. Skifte (Matskifte). Slagt (Slaater). Suvl. Sæde. Sæterdraatt. Tilførsla. Undandraatt. Underbunad. Veideskap. Velferd.

M: Godkorn, Stridkorn. Framflog. Veggfall, -snert. – Lette. Skjele. – Bland. Deig. Mang. Masting(?). Mauk. Røra. Samsod.

90. Mat.

a) *Grjon.* – Bakster. Bite (Smørbite etc.). Braud. Flatbraud Garpestump. Heitevegg(?). Hellekaka. Jarnbraud, -kaka. Kaka. Kavring. Klining (Kling). Kringla. Kveitebraud. Lausebraud. Lefsa. Lettebraud. Leiv. Linabraud. Lira. Lumpe. Omnbraud. Risk. Rustump. Skyrbite. Smaabraud. Stump, -braud. Svelkaka. Søtebraud. Tunnbraud. Turrmat. Vyrterkaka.

(Kokemat). Ball. Braudgraut. Graut. Grytepylsa. Halvgrøyta. Hams, -hovud. Klot. Klubb. Kumla. Kump. (Kumperuta). Kurv. Livreball. Matgjerd (Maggjer). Mjølkkjøra. Mylja. Pylsa. Røra. Supa. Tukke. Velling. Ølsoll, Øsupa.

b) *Kjøt og Fisk.* – Bøyste. Flesk. Flot. Kaal (Kjøt. Kjøtkurv, -mat. Kurv. Mor, Morkurv. Sodd. Spad. Spikemat (-kjøt, bog, lær). Steik. (Dyresteik, Fuglesteik etc.). Suss. Suvl, -vara. Talg. (=Feita). – Nautekjøt, Kalvekjøt. Bukkekjøt, Saudekjøt etc. Svinefeitt (Smolt).

Fiskemat. – (Blotfisk, Lutfisk, Raaskjær, Rundfisk, Klyvfisk, Skjerpefisk, Turrfisk). Flatmage. Kams. Kump. Livremylja. Plukkfisk. Pøkjefisk(?). Rakfisk, -aurride. Rav, Rekling. Saltfisk. Sildemylja. Skank. Skorkveita. Smeita. Surfisk, -sild. – Torsk etc. (s. No. 47).

c) *Mjølkeemat.* – Bresta. Brim. Brimkjøra, -ost, tukke. Bufar-ost. Dravle. File. Fløyte. Froda. Geitost, -smør. Gubbost, Gumbe. Hagletta. Heilmjølkk. Kabbretta. Kjetelost. Kjore. Kjuka. Kjæseost. Kjøra. Kjøsel. Knøst (Knodost). Koda (=Kvæda), Kodesmør. Kost. Krodde. Kur, Kurost. Kvita. Laggeskyr. Larre. Laup. Mjor (Mør). Mjølkk. Mjølkebrim, -ost, soll, supa. Mylsa, Mylska. Mysa. Mysebrim, -ost, smør. Ost. Ostekjuka, -soll. Ramost. Rauddravle. Raamjølkk, -mysa. Rennemjølkk. Rjome. Rjomegraut, -skyr, kolla. Saudost, -smør. Saup. Saupost. Skyr. Skyrmysa, -ost, soll, soppa. Smør. Smørauga, -kjuka. Sodn-ost. Surbrim, -mysa. Syra. Søst (Søstost). Søtebrim, -mysa. Tjukka, Tjukkesoppa. Tunnrjome. Tynnska. Ystel, -soll.

d) *Tillag.* – Alda. Bærsupa. Duppa (Duving). Egg. Ettermat. Feitt. Gletta. Hungervekkja. Kaal. Kraas. Krydda. Moltegraut. Næpa. Rotstappa. Snop. Sopa. Sting. Stappa. Supanmat. – Brudarbite, -graut. Fysemat. Gjestvon. Helgarmat. Jolebraud. Kistemat. Lostemat. Matbot. Onnegraut (Slaattegraut). Stødemylja. – Beining. Forn. Føring. Nysta(?). Sending. Sengjarmat.

e) samfengt. – Føda. Kost. Kostarhelde. Mathag. Upphelde. Vedvære. – Bakstermat. Kokemat. Rivsmat. Skjessemat. Turrmat.

91. Drykk.

Blanda. Bleng. Brennevin. Byrkja. Drikk. Drykk. Finkel(?). Glaam. Grogg(?). Helsedrykk, -vatn. Kaffi. Kjeldevatn. Knert. Lettedrykk, -øl. Mjød. Mjøl. Munga. Munga. Mysa. Pryssing. Puns. Rom. Saup. Skakedrykk. Skjenk. Skyrmysa. Sod. Spissel (=Siga). Sprett. Surmysa. Syra, Syreblanda. Søtemysa. The. Torstedrykk. Tunndrikk. Tynning. Uppskoka. Vatn. Vermedrykk. Vin. Væta. Øl. Ølost.

M: Kaventa. Luredrykk. Rusøl. Trolldrykk..

For Dyr. – Brunn. Høylog. Log. Tøysa.

Drykkjefang. – Brygg. Drevja. Frumvyrter. Fyrelaup. Gil. Gjær (Gjester). Humle, Humlelog. Kveik. Lag. Lek (=Pink). Malt. Meisk. Roste. Vyrter.

92. Bot-emne.

a) Lækjedom. – Augnesalve, -vatn. Bak. Balsam. Døyvedrykk. Grødesalve. Heilevaag. Heitebak. Helsedrykk. Helvitstein. Herdslevatn. Kjølengkaka. Klaadesmitl. Lovekaka. Lyv. Lækjedrykk, -salve. Magedropar, -pulver. Pillar. Plaaster. Raalyse. Salve. Sinolje. Slagvatn(?). Smitsl, Smyrsl. Sovedrykk. Spanskefluga. Spydrykk. Sveitedrykk. Tannpulver. Terpentin. Vatsgraut. – (Um «Eiter» etc. s. No. 83.)

M: Bad (Fossebad, Karbad, Maurbad). Laug. – Helsebot, -raad. Kur. Livlengja. Raad. Bot. Døyving.

Bustein. Klumsarbite, -korn. Ovundstein. Villarkorn.

b) Smyrsl. – Bik. Feitt. Gletta. Huning. Kvaada, Kvæde. Linolje. Lyse. Mergfeita. Olje. Rennekvaada. Saft. Salve. Saapa (Grønsaapa). Smolt. Smurning. Smyrja. Snik. Spekk. Talg. Tjøra. Vaks.

M: Klister. Lim. Smeita. Tjørelag, -meisk, veigja.

c) Litfang. – Blaalit, -maaling, spon. Blekk. Bresel. Eikemaaling. Farge. Grønmaaling. Gulmaaling. Gylling. Kjørørøyk. Korke. Kvitmaaling. Lit. Maal, Maaling. Myrsvorta. Raudmaaling. Raudelit. Sverta (Surta, Svorta).

M: Bleik. Fornissing. Slikjing.

93. Ifylling.

a) Fyll. – Bar. Bos. Driv. Dun. Dytting. Filla. Fjøder. Fyll, Fylling. Fyrelad. Grut (Grus). Haar. Hylma? Ikast. Ilag. Kluse, Klut. Lad. Linskav. Mose. Ris. Si, Sihaar. Sinder. Singl. Snaar. Sponbork. Stapp. Straa. Tan. Tave. Tos. Tov. Vase. Veft. Vegfyll (=Aur). Veitefyll.

Farm. Føring. Lad, Ladning. Last. Tunggods.

Fylla (Bukfylla, Vombfylla). Gnistefylla. Spreng.

b) Underlag. – Barlast. Bol. Bos. Brysla Grunnfyll. Hellebotn. Helma. Kvilebos. Lunning. Reid. Rislag. Seglfeste. Sengjarbol, -bos, straa. Siglestein. Steinbotn. Straaing. Straalag. Strøbord, -vid. Underburd, -gjerd. Underlag, -støda. Vase. Vistur(?).

c) Yverkast. – Aakast. Krydda. Rjode (Rod). Smeita. Snik. Bar. Einebar. Flis. Halm. Kvist. Lauv. Ris. Tafs. – Aat (Snjoaat). Mel. Mylda. Oska. Sand. Sinder. – Aur.

M: Aaloga. Farg. Tyngjestein. – (Kljaastein. Søkkje).

d) Tad. – Aale. Aatad. Bud, Buding. Fraud. Gjødning. Hævd. Kaup. Land. Lo (Lort). Mel. Myk. Skarn. Sæta. Tad, Tadfall. Talle (Saudtalle). Tang. Tare. Tøda. Undertad.

M: Garde (Gare). Gjerne. Slog. – Fugletad, Fisketad. Lysegrugg, Dragse, Gragse, Korg.

94. Avfall.

a) Avfall. – Aur. Avfall. Avrot. Avsop. Aarmole. Aasopa. Bar. Berm. Bordmol. Bos. Brok. (Kobbekrok). Daudlauv. Dragse. Drav. Dregse. Dumber. Dust. Fal. Falske. Faa. Filspan. Flatsop. Flis. Flus. Forne. Gor. Gragse. Grugg. Grut. Gyrma. Gytja. Hakk. Helma. Hoggspan. Høymod. Kamp. Kol-aur, -mure, stybbe. Kongurvev. Korg. Kras. Krota. Kur. Kylsna. Lav. Lo. Mad. Makkemjøl, -smog. Mal. Mask. Maaremjøl. Mo. Mod. Mol. Mure. Murk (Mukr, Murkl). Musskurd. Myl. Nik. Nugg. Orræta. Oska, Oskeroe, Rade. Rakster. Ramnaata. Rask. Rat. Reksl. Risp. Ro (Roe). Rov. Rur. Rusk. Ryd. Sagflis. Saur. Sinder. Skal. Skar. Skaroska. Skaare. Skol. Skorspon. Skortveit. Skova. Skrauv. Skrot. Skræda. Skuler. Skum. Skvip. Slagg. Slark. Slog. Slurv. Snart. Snusk. Sop. Sorp. Sot. Spon. Spræk. Spæk. Stybbe. Surp. Sutr. Sældebos. Sjøpel. Tafs. Talle. Tangrak. Tros. Tovt. Tveit. Ufysna. Ulka. Ureinska. Usle. Vevkonev.

b) Skrap. – Avrak. Brom. Drevja. Drit. Fausk. Fillegreida, -kram, ty. Fisma. Fusk. Fyla. Grut. Halvbask. Harke. Herk. Jarnskrap. Klus. Larv. Lette (-grjon, korn). Molvid. Naudardom. Rusk. Røra. Sav. Skarvedom. Skit. Skjele (-grjon). Skrap. Skraaverk. Skrot. Tomsaad. Tos. Tufs. Utskot. Uty. Vanemne. Vaaskøyte. Vesalldom.

XI. Slag.

(Ætt, Slag, Skyldskap, Likleike, Ting)

95. Slag.

Deild (Avdeild). Grein. Hop. Kvisl. Kyn, Kynd. Lag. Lyd. Slag. Tel. Tøte. – Hanslag, Hoslag, Karslag, Kvendeslag.

Avelde. Avkjøme, -koma. Bøle. Drætte. Elde. Fylgje. Føde. Føre. Grøde. Kold (Krull). Legde. Old. Rot, Røte. Slegt(?). Slod. Sæde. Undanelde. Ætt. Ættlegg, -riv. – Buslag. Folkeslag. Øykjeslag etc.

M: Braa. Brigde. Gin. Haatt. Mynd. Svip. Taatt. To.

Etter Laget. – Adel. Dygd. Emne. Godslag. (Goddrykk, -fisk etc.). Kjempeføre, -sæde. Kjerne. Malm. Mauk. Ovslag. Støda. – Illrot, -røte, taatt. Ugrøde. Urot. Vanemne.

96. Fylgjeskap.

a) Skyldskap. – Broderskap. Friendskap. Maagskap (Mægd?). Sivjaskylda (Sivskap?). Skylda, Skyldskap. Smaaskylda. Systerskap. Systkinlag. Ættarlag, -svip.

b) Vedvære. – Bulag. Ferdalag. Fylgje, -skap. Gjestnad. Grendskap. Hjonskap(?). Kjendskap. Lag. Medvære? Nærleike. Nærvære. Raadlag. Sambøle, -lag, nøyte, sæte, vokster, være. Skreppelag. Soknarlag. Vedvære.

c) Vedkoma. – Byrd (m.). Eign. Fylgjeskap. Hjelp. Lydnad. Medfylgja. Millomstøda, -vera. Raadsmannskap. Rett. Skyldnad. Tilhøyrsla. Tillægje, -vardnad. Vald. Varnad.

Pron. – min, din, sin; vaar (okkar), dykkar, deira.

Adj. – eigen. eigenleg. erveleg. faderleg. frelsfengen. gjeven. heimevaksen etc. medfylgjande, -fødd, gjeven, skapad, rettfengen. rettkomen. sameigen(?). sereigen. tilhøyrande, -kallad, komen. underkomen. valdande. vedkomande.

boden (tilboden). hjaaverande. kjend. medverande. nærskyld, -stadd, verande. sivjad. skyld. tilkallad. vardande. vedkomande. medvand. ættad.

(Mots.) framand. fraaverande. fri. kvitt. laus. lidug. skuldfri. ubunden. uskyld. uvardande.

V. – bera, byrja. eiga. fylgja. høyra til. koma vid. liggja til. lyda. naa. raaka. røra. skilja. skylda. varda, varna.

97. Likleike.

Einskap. Jamføre, -kjøme(?). Jamnad. Jamskap, -styrke. Likinde. Liknad(?). Likning. Likskap. Samkjøme, -stevja, svip.

Adj. – braadlik. dilik. einsk, einsvoren. hamlik? jamn. kamp. lik. likleg. naudlik. ovlik. slik. sviplik.

jambreid, -fengen, før, god, høg, komen, smaa, sterk, stor. – samdrøg, -fengen, fløytt, god, kjøm, lynd.

V. – braa paa. bregda p. likjast. skjotast paa. svipa. – bjaa. gjegna. høva. maata. rima. sama. samstevjast. søma.

Ulikleike. – Avbrøyte. Aabrigde. Fraaskilnad. Mismun. Skilnad. Skilsmun. Ujamne. Uliknad? Ymisleike.

Adj. – avlitt. ibendt. misjamn, -lang, lik. skils. skilsam? ujamn. ulik. vanhøveleg. ymis. ymisleg.

M: einskild. makelaus. odda. serskild. einstaka.

V. – einstakast. misfalla, -høva. skilja s. ujamnast. vika – bregda. brøyta.

98. Einskap.

a) *Sjølvlikning.* – Eining. Framhald. Hald. Jamne. Jamskap. Støda. Stødleike. Traae. Trott. Uthald. Vedhald.

Adj. – einstreng? fast. jamstød, langstød. stadig. standande. seg lik. stød, stødug. ubrøyteleg. uskifteleg. uthaldig. varig. æveleg.

V. – halda ut. herda paa. standa seg. trøyta. vara.

b) *Samleike* (Identitet). – Einleike. Einskap, -være(?). Rettleike. Samleike, Samskap? Sjølvvære(?).

Adj. – ein. einaste. rett. rettkjend. same. sannkjend. sjølv. sjølvare. ubrøytt. uskift. verkleg. viss. (G. N. einhamr).

Usamleike. – annan, annat. hin. – falsk. rang. urett. – forbytt. forvend. miskjend, -teken. umbytt. umskift.

V. – byta. forbyta. skapa um. skifta. snu um. ymsa.

99. Ting.

Deil. Dom(?). Emne. Greida, Grein. Maalemne. Slag. Stell. Ting. Vara. – Fang. Heimel. Lut. Midel. Mun (Eignamun). – Grand.

Næme (Exemplar). – Auke. Brot. Dings(?). Gneiste. Grev. Heite. Hengje. Likne(lse). Læta. Namn. Naam. Næme. Sjon (Sjund). Spildra. Sprote. Stubbe. Stykke. Syne (-lse). Tingeste. Tist. Vett.

Nemnt etter Laget. – Aabine. Bisn. Braadfenge, -nøyte. Dolva. Drumba. Eignalut. Ende. Flange. Furda. Grenja. Hespetre. Hork. Hyltra. Krekla. Kvekkja. Makeløysa. Nokke. Ovgjegn. Ovtre. Rage. Ruvel. Skage. Skræma. Sletta. Spøk(?). Stratt. Sverke. Tarve. Tarvetol. Trifsa. Tvoga. Tverbløyg, -navar, plog. Umake.

Klen Ting. – Brake. Braadskøyte. Filla. Flugsa, Flyssa. Frostnavar. Gardskam. Handefol, -skam. Hark, Herkje. Kastekjepp. Krensa. Krok. Lepja. Lurva. Naudarting. Pose. Rak. Runa. Ræda. Skarveting. Skrap. Skraa. Styggja. Tjon. Trave. Troll. Ulikinde. Ureip. Uvyrke. – Folkeskjemma. Mannskræma. Maafaating.

Pron. – kvat. nokot; det, detta, hitt; sumt, mangt, eitt, eitkvart. ein-ting, eitslag, eitkvartslag.

100. Verende.

a) Einverende (Individ). – Einstøding, -trøding, skilning(?). Heimstøding. Koll. Kvist. Make. Naam. Serstøding(?), -væring? Stomn. Stuv. Stykke. Ting. Væring?

b) Verende (Wesen & Person). – Bul. Fegge? Gjest. Granne. Gut. Ham. Haus. Kar. Kjeft (Kjake). Kjella. Koll. Kropp. Kult. Kvikinde. Lim. Liv, Livende. Megga. Menne. Rugg, Rugga. Seggja. Selle. Skapning. Skjekel(?). Skolt. Skrott. Staale. Strik. Sugg. Tita. Tule. Tytta. Vett.

c) etter Laget. – Basse. Bobbe. Bugge. Dros. Dyvja. Furk. Fygle. Gamp. Gjøla. Gnasse. Gubbe. Gøyva (Gauve). Hyl. Kagse. Kause. Kjeksa. Knagse. Lugg. Løysa. Muskar. Nokke. Ofse. Rage. Rise. Ryggja. Røyving. Skrubb(ar). Sole. Svegge. Trysjar. Træl. Villing. Vippa.

Arming. Byting. Dugløysa. Fusse. Gast. Gravelde. Hake. Herke. Klaar. Krake. Krøkjja. Lake. Larv. Leidende. Meinsperra. Narr. Naælde. Radd. Rak. Rating. Romrekje. Skamløysa. Skarv. Skass. Skræma. Sletta. Stakar. Styggja. Tjon. Troll. Udygja. Ufygle. Ugjegna. Uting. Vesling. (S. 52. 64. 65.).

Pron. – kven, kvat; den, det; denne, detta; hin, hitt; eg, du (me, de); han, ho, dei; – ein, eit; einkvar, eitkvart; nokon, nokot; sum, mang-ein; kvar, kvaar.

M: ingen, korgje.

XII. Mengd.

(Tal, Hop, Muga; Deild, Stykke, Skant)

101. Tal.

Talhop. – Basma. Bok (Papar). Brygding. Fana. Hundrad. Kast. Kyrlag. Lest. Lime. Ris. Sneis. Storhundrad. Tjug. Tolvtjug. Tusund. Tylft. Voll. Vorda. – Deker, Dusing, Million.

(Samf.) Tal. Jamtal, Oddetal. Brottal (Brøk). Rundtal? – Fisketal. Golvtal. Hesjetal. Lassetal. Staurtal etc.

(Par). Ferd, Forda. Rid, Snar. Skrukka, Sperra.

(Einar). Eining. Eintøkje. Einvending. Gong, Senn, Sinn. Reis.

Talord. – ein (eitt). tvo (tvau). tri (try). fjore. fem. seks. sjau. aatte (-a). nie. elleve. tolv. trettan. fjortan. femtan. sekstan. sjauttan. attan. nittan. tjugo. – tretti. fyrty. femti. seksti. sjautti. aatteti. nitti. hundrad (=fem Tjug). tusund.

halv-annan, -tridje, fjerde, femte, sette, sjaunde etc.

102. Mengd.

Avle. Byrgsla. Draatt. Dunge. Fang. Fengd. Fjølde. Flokk. Folketal. Foll(ing). Forda. Fullfengje. Fullnad. Fyreloga. Havang, Haava. Hop. Horg. Høgd, Høgsta. Kass. Kast. Lad. Lage. Lass. Laas. Loga. Lut. Magt. Mangmenne. Mannfjølde, -styrke. Mengd. Morke. Muga. Mukka. Mun. Mykelleike. Myla. Mylska. Nog. Nøgd. Nøgje. Ofse. Ovmengd, -svæla. Raad. Rikdom. Rike. Ris. Roke. Rote. Rove. Ruka. Ruv. Røyve. Skare. SkrUV. Skrøyve. Slod. Slump. Storleike. Styrke. Svæla. Takster. Tal. Tyngd. Uppburd. Vegt. Velta. Vøla. Yrja. Yvermaal, -tal.

M: Dragsmun. Fellemun. Gyrdemun. Prutemun. Synsmun. Tokkemun. Vokstermun. Yvermun.

Adj. – drjug. fjølg, -ment. fleire (fleste). høgst. mange, -ein. manglida, -mennt. meir (mest). myken, -t. ovleg. rik. riv. stor, -t. storfengd. tett. tjukk. trifald, trinn. tvifald, tvinn. uteljande.

Pron. – kvar. kvarein. – annankvar. tridjekvar, fjerdekvar, femtekvar etc. – nokon (nokot). sum (sumt). ymis (ymse). – alle. baade.

(M: korgje, ingen). – heil. halv.

Faaleike. – Armod. Brest. Faaskap. Knipa. Mink. Naud. Skort. Smaaning. Trot. Vanemne. Vanraad. Vanse.

Adj. – faa (faatt). faalida, -mennt, synt. knapp. liten. ovliten. sjeldfengd, -synt. smaa(-tt). smaaefngd, -leg. sparleg. tunn, -fengd.

103. Muga.

a) *Dunge*. – Brote. Bunga. Dunge. Dyngja. Flak? Grande. Haug. Hop. Kass. Klakk. Kok. Kos. Kost (Vidarkost). Kuv. Lura. Muga. Mukka. Rakvar. Rok. Roke. Ruga. Rukle. Ruva. Ræpa. Røys. Saata. Skavl. Skryll. Topp. Tuv, Tuva. Uppkast. Varhaug. Varp. Velta. Verp. Væle.

Gloddunge, -haug. Mokdunge, -kok. Rotvæle. Sorpdunge.

b) *Mukka*. – Aurbakke, -hella. Berg. Botn. Brede. Bunke. Deig. Demba. Dragse. Drevja. Drose. Dya. Esja. Evja. Fella (Malmfella). Flak. Flaum. Fonn. Glop. Glya. Gløsa. Gor. Greppa. Grugg. Gund. Gurm. Gyrma. Gysja. Halvbask. Halvgota. Hella. Hya. Jørve. Kamp. Kjøra. Klysa. Kok. Korg. Krav. Kumsa (Kusma). Kvap. Lap. Leira. Lepja. Løypa. Meisk. Mel. Mok. Mol. Morke. Mukka. Murk. Mykje. Myl. Mylja. Mylska. Myrja. Rade. Raan. Rote. Run. Røra. Saula. Skjøra. Skrum. Smeita. Smelta. Smyrja. Sopa. Soppa. Staal. Stæle. Sumpa. Surpa. Svæla. Talle. Ur. Urd. Vaal. Veisa. Velta. Viste. Vor. Væle. Vøla. Yrja.

104. Breida.

Bakke (Skybakke). Brede. Breida. Brote. Bruk (Tare). Dokk(?). Drose. Flak. Flekk (Høyfleck). Flodarbraak. Folga. Fonn. Fraud. Fuglebreida, -vinda. Gavl (Ædgavl). Grima. Høybreida, -fleck. Jardseta. Kaa, f. Kvarv (Høy). Kvervla. Lav. Mask. Mjøll. Mol. Rak. Rek, Rekevid. Risfall. Roka. Run. Rækje. Ræl. Skaare. Skuve. Slode. Sløda. Soppa. Tangrak. Tare, Tarebruk, -velta. Urd. Vaalfall. Vinda (Fiske-). Viste. Vor. Væle.

Flo. – Aafall. Aalag. Aartekcja. Berja. Botn. Duft. Dumba. Falske. Farde. Faan. Feitelygna. Fjølme. Flekkja. Flinga. Flo. Flogga. Flot. Flukka. Grugg. Grut. Hella. Hima. Hya. Korpa. Kvelja. Lag. Myrja. Rogga. Rokka (Malm). Rur. Skare. Skaan. Skorpa. Skova. Snerke. Taame. Understøda. Var. Yverlæta (=Fraud etc.).

M: Berja. Framlag. Kasta. Reising. Røv. Skur. Støda. Tramlag(?). Viste (=Drose). – Rek, Laavefall.

105. Hop.

a) Flokk. – Berg (Fiskeberg). Brote. Bøle. Dott. Elde. Eldemaur. Flokk. Flote. Folkehop, -vase. Fuglebreida, -føde. Føde. Gavl. Her, Herke. Hernad, Herskap. Hop. Horg, Hurv. Høkle. Kring. Kru. Krull. Lag. Legde. Lid. Lyd. Mannskap, -skare. Muge. Rote. Skare. Skokk. Smale. Soll. Staal (Fiskestaal). Stim? Straal. Torp. Usle. Vase. Yrja.

b) Skreid. – Bufor. Bureip, Budrag. Drift. Droga. Drætte. Dune. Fedrift. Ferd. Fiskeferd, -straal, vinda. Folkestrok. Fugleferd, -vinda. Fylgje. Føre. Gaglereip. Gaaseklave, -reip. Kaula. Kvalgrind. Losa. Manngard. Myhank (-hak). Reid, f. Reig. Rekkja. Run. Rune. Rynja. Simyrja. Skjot. Skreid. Skuve. Slod. Stemna. Straud. (Strod). Strok, Stroka. Svarm. Undanskot. Vak. Vinda. Voda.

(S. Dyrehop, No. 50. Folkehop, 67. Mengd, 102).

106. Lad.

Berja. Bunke. Deild (Brauddeild). Fergja. Flak, Flake. Flote. Framlag. Fusse. Golv (i Hes). Grima. Hatt (Kornhatt). Hes. Hjelm. Høystade, -staal. Kage. Kass. Kolfusse, -mila. Kornstaur. Kos. Krakk(?). Krøys. Kuv. Kvelm. Lad. (Fiskelad, Næverlad, Torvld). Lag. Last. Laan, f. Legg, n. Lunne. Mila. Rauk. Raa (Raastaur). Reising. Reissetta. Ruk, Ruka. Ruva. Røv (i Hes). Røyk. Røys. Saata. Set. Setta. Skare. Skruv (=Skur. Sloga. Sneis. Stabbe (Høy-). Stade. Stakk. Staal. Stopul. Stuv. Stæle. Støde. Tir. Tramlag. Treve. Upplag. Varp. Verp. Vidarlad. Væle.

Føringslad. – Baatsfarm, -ladning. Droga. Drøgje. Farm. Færingsform. Førelass. Hjulbaarlass. Kass (Grindkass). Klyv. Kjelkedrøgje. Kjerrelass. Ladning. Lass. Last. Meislag. Skipsfarm, -ladning. Slode (Sloga). Taalass (Tøyllass). Tongfeste. Trilla. Vognlass.

107. Bundel.

a) Kjerne. – Bagge. Band. Brugda. Brygding. Bundan, Bundel. Dokka. Dult. Fengja. Fete. Fit, Fitja. Fletta. Fugge. Hendla. Herva. Hespera. Honk (Fiskehonk, Nystehonk). Kippe. Kjemba. Kjerv, Kjerne. Knepe. Knut. Knyte. Krans. Kring. Kræe? Kvast. Lime. Lokka. Neppe (Nyppe). Pakke. Rull, Rulla. Skrut. Skruv. Snik. Strott (Strult). Stut. Tegla. Valknut. Velta. Visp. Vorda.

b) Vase. – Avl. Ball. Bruse. Bruski. Busk(?). Dott. Dusk. Eika. Floke. Garnavl. Holge. Kass. Klagde. Krull. Kurle. Kyksa.

Lagde. Larke. Lepp (Lopp). Markvost. Noda. Nykla. Nysta. Oke. Pott, Puta. Ruksa(?). Ruska. Skuv. Spole. Sveip. Tapp. Toke. Tove. Tull. Tussfletta. Tusta. Ussa. Valk. Valle. Vase. Vindel. Visk. Vondul.

108. Skant.

a) *Verkmaat* (Pensum). – Aalag, Aarlag. Bakster (Boksta), Baksterkall. Berja. Brygg. Byrd. Droga. Dryfta. Drøgje. Fangan. Forda. Fyreloga. Føring. Giving. Kasta. Kirning. Knoda. Koka. Lage. Lagyrke. Laavefall. Legg. Loga. Løypa. Maala. Mjelte. Nedlag. Rek. Rokklag. Ryggbyrd. Sending. Setning. Skant. Slip. Smelta. Sodning. Støypning. Sælda. Terra. Tinsla (Tinda). Turka. Uppgjerd, -lag. Utset. Vatsforda. Velta. Vinda.

M: Ferd. Gang. Skeid, n. Skygn. Venda. Vitja.

b) *Skant* (Portion). – Aafall. Bauga. Bidefall. Brugda. Bundel (Band). Byrd (2). Dokka. Dram. Duft. Eldsmaal. Etlarvord, Etling. Ettersleng (Attpaasleng). Fall. Fang. Farm. Fengja. Forda. Framlag. Gaupn. Gift, Gjæft, Gjæv. Glas. Glup, Gløyp. Greipneve. Gripe, -ing. Halvleiv. Handfylling. Henda. Hendla. Kale. Kast. Klypa. Kremming. Krevjand(?). Ku-vord. Leiv. Leivsemne, -suvl. Lime. Loga. Lut. Mat, -maal. Maal. Maala. Maat. Mjelte. Munnfylla. Mæling. Naudargrand. Neve. Reidemaal? Rett. Rull. Skaft. Skant. Skrukka. Skruv. Sneis, -gang. Sperra. Stav. Stong. Stut. Støl. Støyt. Sup. Terning. Tint. Tjug. Tolvbrygding. Trygel. Tugga. Turfting. Tylft. Ubyrd. Vaag. Vegt. Vombfylla. Vord.

c) *Smule*. – Bit, Bite. Bot. Dust. Elta. Filla. Flis. Flus. Glup. Gnuta. Grand. Haar. Kjent. Korn. Krota. Lepp. Lukk. Matsaad. Melle? Mola. Nagge. Pile. Saad. Sjon. Skjerv, -el. Skyld. Smak. Smitter. Smula, -e. Spjør. Sprett. Straa. Stubbe. Sup. Svelg. Syne(lse). Tafse, Tave. Tist. Trevle. Trifsa. Tære.

Skvett. – Dogg. Drope. Feitt-auga. Gløyp. Klunk. Raaske(?). Skvett. Sleik. Slurk. Sope. Spir. Sprut. Suft. Sup. Sveite. Taar(?). Vaatt. Væta.

Sinder. – Knas. Kras. Mol (og Mask). Smulder.

109. Deild.

Avgrein, Avskurd. Avtak. Aattung. Blad. Bolk. Deil. Deild. (Avdeild). Duk. Eign. Ende. Fete. Fitja. Fjordung. Golv (Hesgolv). Grein. Halva. Halvdeild. Halvning. Halvpart. Helft. Helming. Høgd, Høgsta. Ilag. Klovning. Kluft. Kveil. Kvisl. Kvist. Legg. Lekk. Lid. Lim.

Lime. Lut. Maal. Mole. Moske. Mæling. One. Orkast. Part. Rast(?). Rim. Rota. Ruta. Ryft, Ryfte. Skjekel. Skot. Skruv. Slaatt. Slump. Spol. Strimel. Stykke. Tak (Feletak, Speltak). Tal. Taatt. Teig. Tiung. Tridjung. Tvodeild. Undantak. Upptak. Utval. Vaad, -bolk. Vedlike. Vik. Vika. Von.

Bak-deild, -ende, lut, ryfte, stykke. Etterlut, -løyte, skøyt. Framdeild, -halva, lut, ryfte, stykke. – Midbolk, -deild, dyke. Underdeild, -lag, lut, mengd, tal. Upplut. Utgang, -kant. Yverbolk, -deild, lag, laup, maal, mun, skot.

M: Tridjepart, Fjordepart, Femtepart etc. Trilegg. Trinning. Tvinning (Tvinning). – Trinling. Tvinning.

(Tillag). Blokka. Breidd. Dyft (=Ryft). Geire. Kvelm. Lengd. Lengja. Midja. Skøyt. Staurlag. Stav.

Verbum. – bresta. brotna. deildast. flakna. gina. klovna. kluftast. rivna. skiljast. slitna. sprotna. stökka.

(Aktivt). avdeilda. byta. deila, deilda. gjølma. greina. halva. kljuva (kløyva). luta (ut). parta(?). rjuva. skifta. skilja. slita. sundra. triskifta. tveita. tvibyta.

110. Stykke.

Auke. Aalag. Bisk. Bit, Bite. Bot. Breidd. Brot. Buss. Butt. Bøyste. Dyft. Ende. Filla. Flak. Flekkja. Flika. Flindra. Flis. Flykkja. Fong. Geire. Gnust. Grand. Helming. Kaure. Kila. Kluse. Klut. Knubb. Korn. Kubbe. Kumb. Lake. Lappe. Larve. Laske. Lefsa. Lengja. Lepp. Lump. Lurva. Lut. Mole. Nadd, Nagge. Naam. Odda, Oddstykke. Rave. Remsa. Renning. Ryfte. Skalk. Skarv. Skaute. Skida. Skiva. Skjervel. Skjæna. Skraa. Skurd. Skøyt. Slimsa. Snabb. Snart. Sneid. Snerta. Snupp. Spik. Spjør. Stav. Stert. Stikka. Stratt. Stubbe. Stuv. Stykke. Tamp. Tannar. Tave. Taar, n. Terning. Ting. Tist. Torva. Trave. Traad. Trevle. Tære. Vaad. Veslingar.

Heilskap.- Eining. Fullnad. Heiling. (Heil-emne).

Hertil Adj. – all. allsaman. einbreid. einfeld, -lagd, slungen. full. grunnheil. heil. heil-gjord, -rend, skoren, støypt. samstøypt. tett. uskift. uskild. veilefri.

Adv. – fullelege. fullt. heilt. heilt upp. ollo. radt. reint.

XIII. Maal.

(Storleike, Høgd, Lengd, Breidd, Fylling, Vegt etc.)

111. Storleike.

a) *Størd(?)*. – Breidd. Digra. Djupn. Fylling. Høgd. Lengd. Maal. Maat. Mengd. Mæling. Ruv. Røyve. Sidd. Skrøyve. Storleike. Tjukt. Umgrip. Uppburd. Vidd. Vokster.

Augnemaal, -syn. Frumvokster. Gissemaal. Hov. Kanningsmaal. Skant. Takster. Tvilengja.

Adj. – beinstor. boven. breid. bulstor. bøysen. diger. drjug. endelaus. forvaksen. fullkomen, -vaksen. grov. høg. lang. lytestor. medels (stor). meir (mest). myken. ovdiger. ovhøg, -lang, stor, vaksen. – ruven, ruvsam. skamstor. storbulad, -fallen. storfengd, -kynd, vaksen, voren. svær. tjukk. trek. uven. vid.

M: jamstor. samstor. romfrek. – storbunden, -bytt, hoggen, skoren, slegen. – uendeleg. umæleleg.

V. – bova. breida s. bøysa s. føsa. gøysa. hildra. laupa upp. risa. rova. ruva, røyva. skaga. skolla. skrymja. skrøyva. sprikja. vidka seg. yva.

b) *Smaaleike*. – Smaakynde? Mjaaleike. Vanvokster?

M: Smædd. Smaamuner. Smaaning. Smaak. Smaating.

Adj. – avminkad. føyen(?). grann. klen. laag. liten. mindre. minst. mjaa. naudliten. ovliten. smaa. smaafeingen, -kynd. smaaleg, -voren. smæst. snæv. stutt. svinn(?). tunn. vesall. ørliten, ørsmaa.

M: smaabrotten, -bunden, bytt, gjord, kløyvd, kyrnt, skoren.

V. – kreppa. kverva. skrøkka. smaana. tverra. etc.

112. Høgd.

a) *Høgleike*. – Berghøgd. Fjellhøgd. Grasvokster. Høgd. Knehøgd. Mannshøgd. Ovnhøgd. Ris. Ruv. Skogvokster. Skohøgd. Straahøgd. Trehøgd. Uppburd. Uppstig.

Adj. – einhøg (einbotnad). fjellhøg. høg (haag). høgføtt, -reist. knehøg. lang. mannshøg. ovnhøg. røseleg. trihøg. tvihøg, -høgdad. uppflogen. upphøgd. -stigen. – ovarleg.

V. – bera upp. ganga upp. rekka. risa. skaga. standa upp. stranta. – stiga. ræsa upp.

b) *Lægd*. – Djupleike, Djupn. Dypt. Grynna. Laagleike. Lægd. Nedlengd(?). Sidd. Sjomaal, -trøm. Vatsmaal.

Ankargrunn. Baatelaup. Grunnmaal, -slod. Skipslægje. Arddypt (Plogdypt). Aurhella.

Adj. – djup. djupgjengd. flaagrunn. grunn. langgrunn. laag. laagleg. laagsett, -vaksen, voren. nedarleg. nedsigen. nærdjup. ovlaag. sid. sidvoren. skamsid. slak. tverdjup.

M: baatfarande. botnarlaus. ilendt. innkvelvd. roande etc. – baksid. fotsid. framsid. jamsid. – samdjup.

V. – botna. gryнна. slaa. vada. – falla. siga. søkka.

113. Lengd.

a) *Lengd.* – Baatslengd, -ror, syn. Blaa. Dagsleid (-reis). Forskot. Lengd. Lengja (Lengsa). Maala. Mole. Nevetak. Rast. Raalengd. Rormaat. Rota. Seglsyn. Skeid. Skidelengd. Skifte. Skot. Skotlag, -maal. Skrev. Stig. Stokklengd. Trodlengd.

M: Gissemil. Kanningsmil. (Kvile (=Blaasn). Stykke. Tvilengd. – Endeløysa. Matrast. Renneskeid.

Lengdarmaal. – Aln. Famn. Fjordung. Halvfjordung. Halvmil. Kvart. Langspann. Løvd. Maalsvegg. Mil. Mælestong. Spann. Stolpe. Stong. Stuttspann. Støl. Tume. Tverhand. – Fetbreidd.

Adj. – lang. langlagd, -sløken, tøygd, vaksen. ovlang. tvilang. drjug. endelaus.

b) *Stuttleike.* – Styting, f. Avstyting. Stuttlag?

Adj. – avstytt. kort. liten. stutt. stuttvaksen, -voren. ovstutt. skamstutt. knapp. krapp. nauv. sparleg.

114. Breidd.

a) *Tjukt.* – Digra. Drygd. Femning. Fengja. Flo. Kvarv. Lag. Skaring. Tjukt. Tume. Tvermaal. Umgrip.

b) *Breidd.* – Bjore. Breidd. Duk. Gang. Geire. Kile. List. Rim. Ryft. Spol. Spong. Stav. Strimel. Teig. Teiglag. Vaad. (Vaadbolk).

M: Bolk. Mole. Renning.

c) *Vidd.* – Blaa, Blaavidd. Bolk. Bot. Flak. Flekk. Golv. Kverve. Langvidd. Leite, Løyte(?). Rom. Ruta. Ryfte. Rømd. Svarv. Svid(?). Tuft. Utrømd, – vidd. Vang. Vidaatta. Vidd. Vidheim, -vang. Voll. (Skeidvoll).

d) *Rutemaal.* – Aakermaal. Einstengel. Famn. Firstengel. Høymaal. Lødeslaatt. Maal (Jord). Mæling. Ruta. Saalddaad. Seksmæling.

Seksstengel. Skaarmaal, Slaattermaal. Spannskurd. Teig.0 Tolvfemning. Terning? Trimæling.

e) *Mjaaleike*. – Angrøme. Grannleike. Mjaakke, Mjaaleike. Smalskap. Trongrøme. Tunnleike. Tynning, Tynnska.

Einang. Grannlekk. Hals. Klypa. Knip. Kreppa. Mjaaleite. Streng. Strupe. Stryk. Strøype. Trong, Trongstig.

Adj. (*Tjukt*). – breid. bøysen. diger. drjug. fyllug. holl. kubben. lomug. lubben. naudtjukk. ovdiger, -tjukk. rundlagd. skamtjukk. stokklagd, -rund. svær. tjukk. tjukkfallen, -lagd, leg, vaksen. trek.

M: herdebreid. kroppdrjug. tvitjukk.

(*Vidd*). – breidlagd, -voren. drjug. dulen. langlaupande? rom. romfrek, -stor. ruvsam. rømeleg. skraamen. storromad. tvibreid, -rømd. vid. vidgjengd, -lendt, sveimt.

M: fingerbreid. fotbreid. lovebreid. milevid.

Adv. – avleites, -synes. avleides, -lendes, sides. langleides, -veges. utanfares, -lands, rikes. vida. vidfares. vidt. ørmerkes.

(*Mjaaleike*). – ang. fin. grann. grannlagd, -vaksen, voren. haargrann. klen. klypen. knapp. lauvtunn. mjaa. mjaaleg. mjaavaksen, -voren. nauv. ovgrann. skamtunn. smal. smiger(?). snæv. snørleg. spinken. spirven. trong. tunn. tunnfeigd. tunnslegen, -voren.

V. – grannast. klypa. kreppa. kvessa. minka. mjaana. skata. skrøkka. smaana. spita. svina. tverra.

(Aktivt). fella. kneppa. knipa. mjaakka. smalka. svengja. tynna.

115. Fylla.

a) *Fylling*. – Ask. Ausmaal. Bidefall. Fang. Farm. Fylla. Gaupn. Handfylling. Hit. Kagge. Kopp. Krukka. Ladning. Meis. Neve. Pose. Sekk. Skaal. Stamp. Staup. Tint.

M: Magefylla, -maat. Matmaal. Munnfylla. Sup. Tugga. Rokmaal. Strokmaal. Toppmaal.

Fyllemaal. – (Ama, Anker). Aske. Dunk. Fat. Fjordung. Flaska. Glas. Halvar(?). Halvkanna, -peil, tunna. Kanna. Kvartel. Laup(?). Lest. Maat. Mæle. Nottung. Peil. Pipa(?). Potta. Saald. Setting. Skeid, f. Skjeppa. Spann, n. Strokk, Stropp. Tint? Tunna.

Adj. – breiddfull. farmad (fermd). forlastad, -sett, stappad. full. fullsett. fyllt. halv. halvsett. jambreddad (-bardad). jamfull, -strokad, trømad. ladd. lastad. mett. ovfull. rokmælt (rokad). rotstappad,

rævestappad. sett. smikkfull. stappfull. stedfull. søkkladd. tungfarmad, -ladd, lest. yverfull. – strokmælt, toppmælt.

V. – bera. halda (Maal). mæla. loa (laa). røma. taka. – fløda. gøyva. slagga. sprikja. – (V. a.) dytta. ferma. fogla. fylla, lada (ladda). lasta. ledja. moga (mora). pakka. skara. stappa. temba.

b) *Tomleike*. – Farmløysa. Rudning. Sveng. – Audskap.

Adj. – avtømd. farmlaus. halvtømd. hol, innhol. reinskad. rudd. svang. tom; eintom, skaaltom, tomleg. uladd. – aud.

V. – kverva. sina. torna (upp). tømast. – (V. a.) avlessa. renna or. rydja. skipa upp (lossa). sløgja. tømá. øyda.

116. Vegt.

Byrd. Fang. Farm. Forda, Føring. Klyv. Last. Ladning. Lyfte. Ryggbyrd. Tunge. Tyngd. Vegt (Yvervegt).

Vegtmaal. – Bismarpund. Halvmork, -pund, vaag. Linspund (Lispund). Lod. Mork. Pund. Skaalpund. Skippund. Vaag. Vegt (Vætt). – Øyre (G. N.).

Adj. – tung; ovtung, skamtung, søkktung. tungfør, -leg, voren. uvægjen. vegtug. – drjug. holl. traust.

(Mots.) lett, ovlett. skamlett. lettfør, -voren. fjukande. fljotande.

M: fos. føsen(?). hosen. pusen. roven. skroven.

V. – duva. halda (nedaat). klemba. lessa. persa. tyngja. – falla. gletta. rapa. siga. sina (aat). skrida. søkka. – hanga. lava. – duvla. mara. marvega. rida. rugga. træla. – svemja. vega. – fljota. flotna. fløyta seg. fjuka upp. rjuka (upp).

117. Verdmaal.

a) *Kostnad*. – Aabot. Bygsl. Golda. Kaup. Kostnad. Leiga. Løn. Løysn. Pris. Skyld. Verd, Verde (Vyrde). – Takster.

Halvverde. Ovpris. Skampris. Tvigilde(?). – Gardkaup. Jordløysn, -verde. Kuverde. Kyrlag(?). Øykjeverde.

b) *Jordskyld*. – Fiskeleiga, -skyld. Laupeskyld. Smørleiga. Smørskyld. Tunge(?). Vaageskyld.

Dalar (Skylddalar). Engelsk. Geitskinn. Hud. Kalvskinn. Laup (Smør). Marklag. Mællag. Reidemaal(?). Skilling (Skyld). Skinn. Skippund. Spann. Vaag (Fisk). Øyre.

M: Full Gard; halv Gard, Fjordungsgard, Øydegard.

c) *Pengar*. – Dalar. Halvdalar. Kvitt. Mark. Ort. Pening. Riksdalar, -ort. Skilling. – Femdalar, Tiedalar etc.

M: Dalarverde. Ortarverde. Skillingsverd.

Adj. – dyr. dyrkaupt, -lagd, leigd. gjengeleg. gjæveleg. kostall. kostarsam. ovdyr. skamdyr. storkostad. tvigild(?). ufal. umissande.

(Mots.) lettfengd. smaakostad. billeg(?). laag (Pris). lett. tolleg. ring(?).

V. – ganga (fyre). gjelda. koma paa. kosta. skila (fyre). standa (i).

M: skyldsetja. vaatta, vyrda.

118. Maating.

Hov, Maate. – Avmaating. Avmæling. Felling. Fylling. Grein. Hegd. Horv, n. Hoving. Høve. Jamnad. Jamning. Jamvegt. Lag. Lempa. Maat, Maating. Millomlag. Mæling. Retting. Samhøve. Samkjøme. Samstevja. Skanting. Skap. Skipnad. Skil. Snid. Stille, Stilling. Tilhøve. Tilmaating. Tilskipping.

V. – arda seg. bjaa. falla (godt). gjegna. horva til. høva. laga seg. maata. raakast. rima seg. sama. samstavast. samstevjast. sitja (godt). svara. søma.

(V. a.) beinka. fella. hova. jamna. laga. lempa. maata. middraga. retta. samlaga. samsøkkja. skanta. skipa. stilla.

M: femna. mæla. spanna. tuma. vega. kannu. telja.

Adj. – bjaaleg. felleleg. gjæveleg. haattleg. horveleg. hovleg. høveleg. lagleg. lateleg(?). likleg. maata. maateleg. maatsam. medels(?). raadleg. retteleg. rimeleg. sameleg. samhøveleg, -kjøm. samlagad. sanneleg. skamlaus. skapleg. skilleg. skipeleg. someleg, sømeleg. tilmaatad. vellagad, -skipad.

M: jambreid, -før, god, høg, lang, sett, sid, smaa, stor, tjukk. – samgod, -stor, vaksen.

Adv. – deretter. dilikt. fylgjelege. horvelege. hovlege. høvelege. lagom. maata. maatelege. nett. rett. skaplege. skillege. slikt. til Høves. tilliks. tollege.

jamt. jamhøgt, -sides, stort. lika eins. samfengt. sams.

Umaate. – Horvløysa. Hovløysa. Maateløysa. Mishøve. Mismun. Ofse. Uhøve. Ujamnad. Umaate. Vanhov. Vanse.

Adj. – andtjoeleg. avbragsleg. avskapleg. forstavad. horvlaus. ibendt. misjamn, -lang, lik. ovboden. skaplous. ubjaaleg. uhovleg. ujamn. ulikleg. uskapleg. usomeleg. vanhøveleg.

Adv. – avlagom. avverdes. hovlaust. ovboded. uhorvelege etc.

119. Tilskøit.

Aalag. – Auke. Aaheng. Aaloga. Aamuning. Etterskøyt. Ettersleng. Fyreloga. Geire. Ikast. Ilag. Kile. Klamp. Klaata. Kluse. Laske. List. Millomsleng. Nagge. Renning. Skaute. Skøyt. Slode. Tilheng, -lag, skot, skøyt, vokster. Vedskaute. Øksling. – Haug, Roke, Rokmaal. Topp, -maal. Yvermaal, -vegt.

(Serlege). Andra. Aararlaske, Aarskaute. Botnarskaute. Drag. Dregel. Grima (Fela). Hjulspong. Hornklubba. Keiplaske. Lausrip. Skoning. Skvettrip. Slodkubbe, Spong. Staalskiva. Taastøyt. – Kljaastein. Maskebit. Søkkje. Trøytingstein. Vond.

M: Attpaasleng. Attvedmat. Etterrett.

V. – aukast. fjølgast. lengjast. risa. stiga. veksa. vidna. – (V. a.) auka. aamuna. fjølga. fylla (s. 115). leggja paa (aaleggja). lengja. lista. meika(?). møykja. renna. roka. skjota til. skøyta. slodlessa. vidka. øksla. øykja.

Avtak (Mots.). – Avfelling. Avskurd. Avtak. Brot. Butt. Ende. Flak. Flika. Kubbe. Mole. Remsa. Skurd. Sneid. Stubbe. – Fraagang. Mink. Skard. Styting.

V. – falla (inn). krjupa (saman). kverva. minka. tverkast (s. 114). – (V. a.) avstybba. brjota. fella. kvista. kylla. mjaakka. nava. skata. skjerda. stytta. styva. topphogga.

120. Mun.

Bate. Dygd. Feng. Fynd. Fyremun. Gjæva (Gjæft). Hav, Havang. Hjelp. Hævd, Hæve. Klemb. Kost. Kraft. Magt. Matmun. Mæta. Not. Stad. Studning. Tak. Tyding(?). Undanmun. Vend. Verd. Verknad. Vinning. Yvermun.

Brigde. Brøyte. Framskot, -slag, stig. Gnett. Grand. Kjent. Lag. (i meste, minste Lag etc.). Lettning. Mun. Sig. Skilsmun. Stig. Synsmun. Tøkkemun. Vending. Vik. Vokster.

Bakkemun (=Ovanmun). Dragsmun. Felleemun. Gyrdemun. Kvervemun. Lettningsmun. Minkemun. Prutemun. Sigmun. Slitmun. Tyngjemun(?). Tøvemun. Vokstermun.

Aldersmun. Aarsmun. Aattedagsmun. Dagsmun. Helgarmun. Nattarmun. Vikemun. Øyktarmun.

V. – beina seg. draga s. duga. folla. forslaa(?). gjerast. gletta. gnetta (fram). klekka. koma seg. laga seg. muna. nita. nøyta. rekka.

skapast. skrida. stiga. stomna seg. syna. te seg. tya. tylla. verka. visa seg.

Adj. – munleg (munarleg). mæt. fræg. gild. gjæv. verdug. ansande (agtande). hugsande. kjennande. merkande. mætande. nemnande. reknande. sinnande. skøytande. sætande. viteleg. vyrdande.

M: fagna. gripa. muna. slumpa.

Adv. *Litet Maal.* – berre. berst. einaste. halvt. halvveges. helder. illa(?). klent. knapt, knappaste. litet, litlo. mest (mot). mindre, minst. naudarlege (litet). nauvt. nokot. nokot so nær. næsta. smaalege, smaatt. smaaveges. snapt. snart. snaudt (2). sparlege. valla. vandt.

M: so fjerre. frammot. myket-godt. tollege. vandlege. – ikkje dogort(?). ikkje hardt (so). ikkje Naame nær. ikkje nær til. ikkje røkjelege. ikkje sinnelege. ikkje stort. ikkje vidare.

Fullt Maal. – alt. aalgjerd. byrgt. fullbyrgt. fullkomlege. fullt. heilt. kav, kavende. lika. liklege. lukt. nett. nog. nøgjelege. ollo, ollunges. plent. radt. reine, reint. rett, rettelege. skaplege. skillege. slett. snupt. spent. til fulles(?). trygt. vel. visst.

M: bergelege. duglege. hovelege (s. 118). maata. rimelege. tarvlege. tollege.

Rikt Maal. – drjugom, drjugt. fagnalege. flust. hardla(?). høgt. inderlege. langt. mannlege (mallege). mesta. munarlege. myket. ofsa. riklege. rivt. romt. rundelege(?). ser. serdeildes. storfengjelege. storlege. stormannslege. storo. stort. storveges. svært. til Gagns. til Munar. unøydes. uthanda(?). vel. (vel myket).

M: fram ifraa. utifraa. ovanyver. makelaust.

Ovlegt Maal. – agelege. avlagom. avveges. avverdes. endelaust. enkelege. fallege (fali). for. for myket. fælände. fælelege. fælt. gremlage. grovlege. grust. heskjelege. hoste. kaldslege. kjølelege. kuslege. nidlege, nidsamlege. ofsagelege. ogorlege. ovbodlege. ovende (=avande). overslege. ovevles. ovlege. ovmyket. ryggjelege. ryset(?). saarlege, saart. skræmelege. styggjelege. stygt. svivyrdelege. syndlege. udømelege. uhaglege. uhentelege. uhorvelege. uhovlege. ulagom. uliklege. utrulege. uvyrdslege. vanvyrdelege. yvermaata, -vættes. øgjelege.

M: aabello(?). endaa meir.

XIV. Skap.

(Form: Skiva, Klump, Topp, Bøyging, Dyping etc.)

121. Skapnad.

Bul. Bulung. Ham (Hamn). Hamskap. Kropp. Likam. Skap. Skaplund. Skapnad, -ning. Skrott. («Skikkelse»). – Breidd. Høgd. Lengd. Tjukt. Vid. Vokster.

Landskap. Fjellskap. Dalskap. – Dyreskap. Feham. Fiskeskap. Fugleham, -skap. Griseskap. Hesteham, -skap. Hundeskap. Kattarskap. Kuham (Krøterham). Mannskapnad (Folkeskap). Nauteskap. Saudeskap. Ørneham, -væde. Øykjeskap, etc. – Treskap. Fræskap. – Hovudskap. Foteskap. Munnskap. Haleskap etc.

Aasyn. Bilæte. Blesa. Hams(?). Jolebukk, -geit. Likinde. Liknad. Mannlike. Sjon. Skjøma(?). Skræma. Skugge. Snjodyr. Snjokall, -kjerring. Straamann. Svip. Teikning. Timd. Tremann. – Skrimsla (s. 81). Trollham. Uskap. Vanskapning.

M: Helgarham. Kvardagsham. Kveldsham etc.

Adj. – bulad. hamad. hamsad. lagad. skapad. (skikkad). skapleg. tilskapad. vaksen. voren.

M: avlagad. avskapad. avskapleg. forskapad (=umskapad). forvend. lytad. meidd. skamfaren. skjemd. vanskapad.

V. – bulast. dæma seg. fyllast. hama s. hemla s. holda s. kjømast. lagast. skapa seg. taka seg. – (V. a.) emna. laga. maka. skapa. – byggja. gjota. renna. smida. støypa.

122. Skiveskap.

a) *Skiva*. – Andra. Aasud. Benk. Blad. Blekkja. Bloka. Blokka. Bord. Botn. Bræde. Byne. Disk. Dregla. Fjøl. Flak. Flake. Fli. Flika. Flindra. Gavl. Golv. Hella. Hun. Hylla. Kaure. Kaapa. Lam. Lappe. Lauv. Leiv. Lem. Lok. Luka. Perm. Plata. Rim. Ro. Ruta. Skaan. Skeid. Skida. Skiva. Skjeltra. Skjold. Skjøna. Skoning. Skraa. Smikka. Sneid. Sole. Spela. Spildra. Spjeld. Spon. Spong. Spækja. Støl. Tane. Tavla. Terning. Til. Tilja. Torva. Trjosk. Varskida.

M: Bjore. Geire. Grima. Kile. Klut. Laske. List. Spjør. Tave.

b) *Hinna*. – Belg. Blæja. Bork. Farde. Feime. Filla. Fjølme. Flekkja. Flogga. Flukka. Forneste. Gytja. Ham. Hima. Hinna. Hjelm. Hud. Kalvehjelm. Korpa. Krav. Kvelja. Lav. Laa? Myrrokka.

Netja. Næver. Rod. Rogga. Rov. Rus. Seima. Sigerhuva. Skal. Skaan. Skinn, Skinna. Skjaa, Skjaatra. Skorpa. Skurn. Snerke. Surka. Svord. Tinder. Væde.

c) *Flus*. – Aaka. Dun. Filspan. Fjøder. Flas. Flekk, n. Flinga. Flis. Flus. Flysja. Flyssa. Fløa. Hy. Mask. Mjøll. Nik, Nugg. Ras. Reist. Rim. Ro (Eggro). Rus (Rys). Sinder. Skjelja(?). Skjeljesand. Tafs.

S. No. 31 (Gyrma), 32 (Myrja), 74 (Hudtekkja), 104 (Flo).

Adj. – flat. jamn. jamtjukk. midtjukk, -tunn. slett. tjukk. tunnslegen.

123. Flata.

Bolk. Bot. Botn. Drol. Duk. Flask. Flasma. Flata. Flaa. Flet. Gald. Gjerde. Grunn. Hilla. Hjell. Hol. Holm. Kverv. Kvi. Leikrom. Leite(?). Lo. Mo. Myr. Pall. Rom. Sate. Skeid. Sletta. Stede. Sto (Stød). Taag, n. Teppa. To. Torva. Trokk. Trøde. Tuft. Tun. Vang. Voll.

Hyrneflata. – Bjore. Bløyg. Femhyrning. Firhyrning, -kant. Fit. Flake. Flot. Geil. Geire. Golv. Hyrna. Kile. Klave. Kraa. Luka. Muruspjeld(?). One. Reit. Ruta. Slind. Snidbrigde. Spjote. Teig. Trihyrning, -kant. Vaad. Vegg. Von.

M: Glugge. Ljore. Raama. Sula.

Rundflata. – Baug. Botn. Disk. Gjengla. Hjul. Hov. Huv. Kring, Kringel. Krinsel. Krinta. Kvarv. Lykkja. Mella? Rennel. Ring. Rosa. Runding. Skiva. Skjæl. Snelda. Sop. Spuns. Svarv. Sylgja. Terning. Trill. Trissel.

M: Blekk (Blink). Blik. Flekk. Spot. Sverta.

V. a. – beinka. flattelgja. hyvla. jamna. kampa. karta. mêla. rydja. skanta. sletta. slinda. telgja. tolga.

124. Kuv.

Bakke. Bale. Bergkoll (s. No. 5). Fjellknatt. Grande. Haug. Hause. Hott. Hov. Hump. Huv. Jark. Kamb. Kass. Klakk. Klepp. Klett. Knabb. Knatt. Knok. Knut. Koll. Kort. Krugg. Kryl (Krylt). Kul. Kult. Kus. Kuv. Kyta. Lyra. Muga. Nakk. Nipa. Nobb. Nott. Nuv. Nyva. Pose. Rinde. Ris. Robb. Roke. Ryng. Saata. Skagge. Skalle. Skjer. Skut. Snage. Snos. Topp. Tuv. Tuva.

Langkuv (Ribba). – Aas. Brun. Egg, f. Fjellmaan. Gaare. Huv. Jadar. Kant. Kjøl. Møne. Rabb. Rande. Raust. Ribba. Rime. Rinde. Rist. Rjuv. Rust. Skage. Svil. Tange. Vol. Vor.

Adj. – aakuvad. bogen. hukvaksen. høgryggjad. kassvaksen. kroken. krylad. krylvaksen. kuven, kuvutt. midhøg. nuvutt. ryngjad. snuvutt. topputt. upphavd. oppkuvad. upptuvad. – kollutt. krugg, kruggherdad. kulryggjad.

V. – hauga seg. kollast. kuva, kyva. rundast. ryngja(?).

125. Klump.

Ball. Borre. Busse. Dolg. Dolp. Dott. Eika. Eitel. Geitel. Grotte. Hagl. Heggel(?). Hump. Hyrnkuv. Kaka. Kart. Kause. Kaata, Kaatel. Kjúka. Kjøgla. Klabb. Klagde. Klatt. Klaata. Klepp. Klot. Klubb. Klump. Klundra. Knapp. Knart. Knarv. Knoda. Knott. Knubb. Knut. Knyting. Kok. Koka. Kokla. Kolse. Kongla. Koppul. Korn. Korta. Kubbe. Kula. Kumla. Kump. Kyng. Kyrning. Lagde. Larke. Lump. Noda. Nuta. Nykla. Nysta. Parle (Perla). Rall. Rull. Snupp. Spole. Stabbe. Stein. Tapp. Taata. Topp. Tyta. Valk. Vase.

M: Bunga. Haug. Klakk. Klessa. Klysa. Lura. Muga. Ruga. Ruva. Rygja. (S. No. 103).

Adj. – avlang. butteleg. eggrund. halvrand. klubbeleg. kringlutt. kubben, kubbutt. kulerund. lubben. lumpen. nukken. rullen. rulten. rund. snuppeleg. snuvutt. stubben. tjukk. tver.

V. – kaka seg. kalkast. klabba. klumpast. knytast. larkast.

126. Hyrneskap.

a) *Hyrna*. – Agge. Brot. Ende. Fit. Hik. Hyrna. Jark. Kant. Kraa. Krok. Laft. Møne. Nes. Nev (Bergsnev). Nos. Nov. Ram. Raust. Rot, n. Ræve. Rør. Skage. Skjekel. Skut. Snage.

b) *Snippa*. – Bloka. Fetling. Flak. Flipe. Jark. Lepe. Limp. Skaut. Skuppa. Snipel. Snipp, Snippa. Spord. Tunga. Øyra.

c) *Strut*. – Fruse. Mule. Nebb. Rott. Snut. Snyt, Snyta. Strut. Stryta. Taata. Trut. Tryne. Tryta. Tut.

d) *Tind*. – Agge, Ange. Bitkorn. Brodd. Gadd. Gand(?). Gare. Hake. Horn. Klo. Naal. Nebb. Nibba. Nipa. Odd. Pik (Pigg). Rane. Spir. Spit. Spjote. Spyta. Stikel. Stratt. Tagg. Tange. Tart. Tind. Tipp. Tist. Tonn. Topp. Torn. Ugge. Vise. Ydde.

Adj. – brattraustad. firhyrnut, -kantad. flatraustad. flaabygd. hyrnebein, -skakk, skaa. høgraustad, -reist. kantutt. laagraustad. mønad. raaskakk. skaabygd. trihyrnut. -kantad. vankantad.

aggutt. hakutt. nibbutt. stiklutt. taggutt. tindutt. tistutt. – kvistutt. grannkvistad. klypen. kvass. mjaa. piken. skaten. sneisen. spiten. spælen. – jamdiger, -tjukk. middiger etc.

V. – grannast. kreppa. kvessa. mjaana. skata. smalkast. spita.

127. Lengja.

a) *Utlengja*. – Aal. Borda. Egg, f. Fete. Gard. Gaare. Geil. Geisle. Grima. Hale. Huv. Kjøl. Kvein. Lekkja. Lengja. Lina. Maan. Reik. Reim. Reina. Remsa. Rim. Ripel. Rova. Rumpa. Ræning. Skjeng. Skjerja. Skjæva. Slimsa. Sloda. Sløda. Spol. Spong. Stav. Straale. Streng. Strile. Strind. Stroka. Stryke. Taum. Taatt. Tveit. Vaad. Vele. Vend. Vol. Vor. – Stert. Styl. Styv.

b) *Grein*. – Arm. Barlom. Buska. Fetel, Fetling. Grein. Klo. Kvisl. Kvist. Ogn (=Sнарp). Risla. Skat. Snaar. Sneis. Snerpa. Straa. Svige. Taag. Vond.

M: Bruse. Brusk. Dufs. Dusk. Hams. Kage. Koll. Kolse. Kvost. Skuv. Topp. Tusta. Vase. Vippra.

c) *Strimel*. – Baug. Borg. Bryning. Emmel. Fald. Gang. Jadar. Kant. Kvarde. List. Rand. Rukka. Strima. Strimel.

M: Geilar. Klove. Kluft. Klypa. Neip. Skorda. Sula. Tjuga.

Adj. – breid. breidlagd. – diger. grann. grannlagd, -voren. – lang. langlagd, -leg, voren. midgrann. mjaa. slaakutt. slaamen. slunken. smal. svang. – stutt. stokkutt.

V. – draga seg. lengjast. naa. rekka. strekka. tøygja seg. dragna. laana(?). rakna. strakna. toгна.

128. Bøyging.

a) *Bøyg*. – Aaboge. Bog. Bøyg. Huk. Keik. Keis. Kink. Nod. Seil. Skakke. Skeik. Snid. Sving. Vik.

Baug. Boge. Brett. Brugd. Bug. Bugt. Buk. Byge. Bygel. Bygne. Byrdel. Bøygjel. Fella (i Hjul). Fløg(?). Hals. Hav. Hevel. Hodda. Hyvre. Karr. Kjeng. Kringla. Kvelv. Kverk. Lekk. Lykkja. Rakke. Rong. Rot. Skaar, -boge. Stigbygla, -jarn, vel. Toge (Toga). Ving.

M: Bakke. Braut. Brekka. Hall. Kneik. Trip. Uppstig.

b) *Krok*. – Agnor. Brett. Brot. Dumme. Grev. Hake. Hogg. Hoka. Holvor. Hov. Huk. Hyrna. Høkja. Høyk(?). Klepp. Klo. Klure. Kne. Krake. Kraa. Krike. Krok. Meinbug, -Krok. Molla. Nok.

Nokke. Nov. Oldur. Ongul. Rong. Skjerding. Spor (Ljaaspor). Støl. Tjo. Tverhogg, -krok, skurd. Tvikrok.

M: Keip. Klave. Klove. Oke. Sul. Trihyrning.

Adj. – bjug, -leg, vaksen. bogen. bukad. fatt. huken. keikutt. kinkutt. kjølgjengen. kringlutt. kroken. krokutt. krullad. krylad. langbugad. midbogen. ringbøygð. seilutt. slak. stigfatt (stavfatt). stodevid. vind.

V. – bjugja. bogna. bugta seg. digna. huka. kroka. kura. nupa. seila seg. slakna. svigna.

(V. a.) benda. bretta. bøygja. duva. fetta. gaga. hykja. krøkja. kyva. neigja. njoda. nykkja. sveigja. vikja.

129. Ring.

a) *Lykkja*. – Aatrenne. Band. Bendel. Bugt. Draglykkja. Fatl. Gyrda. Halvkast, -stikk. Hanke. Havald. Helda. Hempa. Hespera. Hogold. Homp. Honk. Hork. Horvelde. Kast. Knut (Kjerringknut, Raabandsknut). Kurra. Kurv. Kverva (=Korva). Lykkja. Mella. Moske. Nesting. Ora. Ranglykkja. Rennelykkja, -snar. Ride. Ridtaatt. Snar. Snarlykkja, -rukka. Snur. Sperr. Stikk. Strumpa. Taumsauke. Tull. Tvilla. Urva. Vidja. Vidjespenning. Yrgja.

b) *Kring* (Ring). – Baug. Belte. Bug. Fella. Gard. Gjerde. Gjerd. Hjulfella, -ring. Holk. Huv. Knepe. Krans. Kring. Kringel. Kringla. Krins, Krinsel. Krull. Kruna. Kveil. Kverv, Kvervel. Lekk. Lur. Null. Ring. Ringvid. Rull. Rundel, -ing. Skjæl. Skruvgang. Svarv. Sveiv. Sverkel. Sverv. Svervel. Sving. Sylgja. Trjosk. Tull. Vinding. Ving.

Adj. – bugtutt. dragvind. idutt. kaurutt. kringlutt. krullad. lykkjutt. ringlagd, ringutt. snarad. snurutt. sveiputt. vind. vunden.

V. – bugta. bulla. garda. kringa. krinsa. krulla. kurla. kverva. ringa. snara s. snura. sveiva. sverva. svinga. sviva. tulla. tunna. tvilla seg. vinda s.

M: hespa. kveila. nysta.

130. Brot.

a) *Brjoting*. – Brank. Brest. Brett. Brot. Brota. Brugd. Brun. Fald. Fella. Hak. Hamar. Hogg. Klov. Klove. Kløyva. Knekk. Krenk. Krepp. Leke. Lid, n. Meiding. Raak. Riv. Rov. Skard. Skor, Skora. Skurd. Slit. Spreng. Sprett. Stup. Støkk. Støyt. Tveit. Tvibrot. Ufs. Ufselag. Vankant.

b) Rukka. – Brett. Bryning. Fella. For. Gaara, Gaare. Grima. Huv. Kjøl. Nyva. Rand. Reina. Ribba. Riv. Rukka. Rukla. Rust. Ruvla. Saum. Skrukka. Vor.

c) Hulk (Ujamne). – Am. Bit. Brank. Eitel. Fleir. Gnag. Heggel? Hulk. Hurkl. Kart. Kaata. Knart. Knokle. Knulter. Knurp. Korpa. Kul. Kyrning. Larke. Nogg. Notra, Nytra. Rur. Ruvla. Ryl. Skurva. Styng. Svoda. Tjaak. Træl. Tyta. Valk. Vorta.

M: Bløra. Bola. Bulla. Kyta. Lyra. Pløsa. Pose. Trebola.

Adj. – aggutt. baarutt. brankad. brotutt. finnutt. gaarutt. hakutt. hulkutt. hurklutt. kartutt. knoklutt. knultrutt. knurputt. korputt. notrutt, nytrutt. rukkutt. ruklut. skardutt. skorpen. skorutt skrukkutt. smaarukkad. storrukkad. tytutt. ujamn. uslett. valkutt. vortutt.

V. a. – ama. branka. bretta. brjota. fella. knekkja. maa. nagga. nyggjaa. riva. rjuva. rukka. skora. sprengja. tjaaka.

131. Dokk.

a) Hola. – Bung. Dile. Djupe, -ing. Djuv. Dokk. Dolp. Dump. Fall. Gloppa (Gluppa). Glova. Gluvra, Glyvra. Grofs. Grop. Grov. Grubba (Grumma). Grupla. Gruva. Gryvle. Hola. Hom. Hyl. Innkelv. Kjos. Klove. Kold. Kop, Kopa. Kulp. Kvam. Kvæv. Laut. Lægd. Seila (Sel). Skor. Skorta. Slegd. Staup. Stoppa. Stup. Sukka. Svekk. Sæld(?). Sökk. Trollgryta.

b) Skora. – Aal. Dal. Djupaal. Drog. Dæla. Døl. Døld (Dæld). Eil. Fella. For. Ganing. Gaatt. Geila. Gil. Gjota. Graup. Grov. Grøyping. Hjulfar. Kjøldrag. Køyla. Laam. Meidd. Meit. Midfar. Oka. Raak. Reita. Renna. Ros, Rota. Skolming. Skora Skrida. Slod. Sloka. Slæpa(?). Sløkja. Sud. Sul. Tveit. Tytefar. Vatsdrag. Veita. Veta (Vota).

Adj. – djup. djuvutt. dokkutt. groputt. kulputt. seilutt, etc.

V. a. – dypa. eila. gana. gata. grava. gropa. grøypa. hola. hylja. meita (skormeita). reita. skolma. tveita. veita.

132. Opning.

a) Rivja. – Bordriva. Brest. Brot. Fella. Flengja. Flerra. Flunga. Føyra. Gipa. Glipa. Klove. Kluft. Kløyva. Raak. Rift. Riva, Rivja. Rivna. Saar. Skeina. Skraama. Skurd. Skyrma. Smell. Spjerra. Sprekk. Sprokka, Sprotta. Sprunga. Stigle. Svedja, Svoda. Tveit. Veila.

b) *Hol.* – Bora. Gap. Gat. Gathol. Gima. Gin. Glap. Glip. Glop. Glugg. Glugge. Glup. Gløypa. Hol. Holska. Holveita. Kjeft. Klove. Krop. Leke. Lid, n. Ljore. Luka. Mynne. Nygla. Op, Opning. Raak. Rott. Rov. Røyr. Skard. Smette. Smog. Smotta. Spor, -hol. Stigrom. Stoppa. Styng. Svikk. Tapphol. Vida (i Øks). Vindauga, -røyr. Vok. Øksauga.

c) *Millomrom.* – Bil. Fleina. Geila. Glenna. Glepp. Glette. Glisa. Glott. Glyfs. Grisa (Grisning). Klaare. Ljor. Millombil, -rom. Raak. Reik. Rjod. Rudning. Skil, -rom. Skjeng, Skjengja. Skjerja. Snøyda. Spol. Sund. Tomfor. Villmark. Øyda. Øydeleite.

Adj. – brestutt. brosten. fleinutt. føyrutt. gisen. hol. holutt. kloven. Ljorutt. open. oven. rivutt. roven. sproten. sprungen. sunderbroten, -riven, sliten, stokken. uheil. veil. veilutt. vokutt.

V. – bresta. brotna. flakna. flikja. gapa. gina. gisna. glisa. glyfsa. glyggja. holast. klovna. leka. opna seg. ovna. rivna. rovna. skilja seg. slitna. smella (sunder). sprekka. spretta. springa. sprotna. stokka. svada. veilast.

(V. a.) brjota. flekkja. flengja. glytta. grisja. kljuva, kløyva. ljora. opna. rista upp. rjuva. rova. skilja. skjera upp. spjerra. sprengja. spretta (upp). stökkja. tvikløyva. vekkja.

XV. Lag.

(Svip, Lit, Ljod, Ange og Smak, Styrke, Stand, Verd)

133. Lag.

Eigenskap. – Brag. Braa. Daam. Dæme. Døme(?). Elta. Fynd. Føre. Gin(?). Givnad. Gjerd. Haatt. Hema. Horv. Kost. Kynde. Lag. Lund. Læte. Mynd. Mynja. Møle. Rot, Røte. Skap. Slag. Stell. Støda Svip. Taatt. To. Tøte. Verd. Verknad.

M: -dom. -leike.

Ovlag (Overlag). Ubragd. Udæme. Uhaatt. Ukynde. Ulag. Urot. Utaatt. – Vanbragd. Vangjerd.

Adj. – buen. dæmd. fallen. fatad(?). før. gjord. haattad. lagad. laaten. lik. lunsad(?). lynd. reidd. sett. skapad. slik. so maatad. so voren. stllt. tyad. voren.

(I Compos.) fengd, fengen. kjend. kynd. leg. leitt. sam. – laus.

V. – braa. bregda. dæma seg. gjerast. haatta s. horve. laga seg. laata. maata (til). skapa seg. støda seg. – hemla seg. kjømast.

134. Svip.

Aalit. Aasyn. Bragd. Dim(?). Dæme. Ham. Hamlag (s. 77). Hamlit. Haardæme. Hjelm. Hudlit. Koma. Lag. Likinde. Lit. Sjon. Skimt. Skrimsla. Star. Sveip. Svim, Svip. Syn. Syning. Timd. Uppsyn. Utsida. Voksterlag.

Alderssvip. Dagslit. Haustlit. Kveldsham. Morgonsvip. Vaarlit. - Kaldhjelm. Meinsvip. Rangsvip. Trollham. Udæme. Ulit. Usvip. Vansvip.

Adj. -bjart. blidsleg. bretten. byrren. daamleg. faaen. frek. glymen. hamleg. hamsad. hemeleg. kjendsleg. kjenneleg. likleg. modleg. nett. ognug. røseleg. sjaaleg. sjaasam. skirleitt. snjell. snoten. snyrten. sveipeleg. svipleleg. synleg. tekk. tyd. tægleg. tærug. utsynt. viseleg. vænsleg.

aukjend. avbragsleg. avkjenneleg. barnsleg. eldeleg. gamallvoren. hjonsleg. karsleg. kjerringsleg. mannsleg. stakarsleg. stormannsleg. umannsleg. umskapad. ungleg.

audsleg. bygdarleg. haustleg. heidsleg. helgarleg. høgtidleg. nattleg. sumarleg. vaarleg. vetterleg.

V. – bregda (braa). likjast. syna. te. teikna seg. tyda. visa seg.

M: bryna. dregla. glima. glisa. glyggja. glytta. hildra. ima. ljoska. revja. skimla. skimta. skjoma. skolla. skrima. skrimsla. skrymja. skrøyva. spegla seg. stava. – skyggja. myrkja.

135. Lit.

a) Lit. – Fard(?). Farga, Farge. Lit. Litlag, -slag. Maaling. – Blakke. Blaae. Blaame. Blaamoe. Bleik. Blik. Brunke. Gule. Graae. Grønska. Kvite. Raude (Rode). Svarte (Svorta). – Blaalit, -maaling. Graslit. Korkelit. Moselit. Raudelit. Sotlit etc.

Adj. – aal-brun, graa, grøn, myrk, svart. – blakk, -litad, voren. blaa. blaa-leitt, -litad, maalad, raud. blaamen. bleik, -leitt, litad. blodraud. borkeblakk. borkutt. brandgul. brandutt. brun. brunblakk, brunleg. dimen. drivkvit. døkk. einlitad. elsblakk. fannkvit. fargad. glodraud. glæ. graa. graablakk, -leg, voren. grøn. grønleg, -maalad, voren. – gul. gulblakk, -maalad, voren. heidblaa, -graa. helegraa. helutt. himeblakk, -blaa, graa, leitt. himutt. hjaamleg. hjaamutt. humen. huskutt (hyskjutt). høgraud. iblaa, igraa, igrøn, iljos. imutt. isvart. jamlitad. kaalgrøn. kaam. kolblaa, -myrk, svart. korkeraud. kvit. kvitleitt, -maalad, voren. litad, litt. ljos-blaa, brun, graa, grøn, gul, leitt, raud, voren: mjøllkvit. moraud. musblakk, -graa. muskutt.

musutt. myrjutt. myrk-blaa, -brun, graa, grøn, gul, leitt, raud, voren. naableik. notbrun(?). nymaalad. ramsvart. raud. raudblakk, -brun, dæmd, gul, leg, leitt, maalad, sprengd, voren. roseraud. samraud. saam. saamblakk. skinsvart. skitgraa, -kvit, raud. skum. skygraa. snjokvit. solbrend. sotbrun. sotutt. staaigraa. svaldæmd, -leitt. svart. svartleg, -leitt, litad, maalad, voren. tollgrøn. ulsblakk.

V. – blâa. blekkja. blika. brunka. grâa. grøna. gula. kvita. ljoska. myrkja. rauda (roda). rjoda, røyda. skyggja. sverta (svørta). svorta. – (Inchoativ) blakkna. blaana. blikna. brunkast. dimmast. graana. grønka. gulna. kvitna. ljosna. raudna. svartna.

(V. a.) farga. lita. maala. – bleikja. kvita. rjoda. sverta.

b) *Litskifte*. – Bot. Droglor. Drovnor. Flekk. Freknor. Gaare. Gjord. Glaama. Kant. Prikk. Rand. Ring. Rosa. Ruta. Skjeng. Skjæva. Spong. Spreklor(?). Spuns. Streng. Strind. Stripa.

Adj. – apallgraa. avlikkad, -litad. blaaflekkutt, -mengd. blaarendutt, -rosutt. botutt. droglutt. droplutt. drovnutt. eplutt(?). flekkutt. freknutt (flukrutt). gaarutt. gjordutt. glennutt. graaflekkutt, -rikkutt, sidutt. grønosad. himutt. koglutt. kolutt. kvitflekkutt, -prikkutt, rosutt, sidutt. langgaarutt. linfaksutt. mengblaa. plomutt. prikkutt. raudblomad, -drovnutt, flekkutt. reikutt. rendutt. rikkutt. ringutt. rosutt. rututt. skjengjutt. skjoldutt. skjorutt. skjævutt. smaarosad. sokkutt. spreklutt. stavad. strengutt. strindutt. svartflekkutt, -gaarutt, rendutt, ringutt, sidutt. sveiputt. ternutt. tvergaarutt.

136. Glans.

a) *Bjartleike*. – Bjarte. Blenk (Blink). Blik. Brag, n. Brikna. Fegra(?). Glan. Glans. Glim. Glima. Glitr. Glor. Glott (Glytt). Heid? Klaare, Klaarleike. Ljome. Ljos. Lysing. Skimt. Skin. Solglima, -skin. Straale. Tir.

Stas. Bragling. Dramb, Drust. Fiving. Fjøgl(?). Flar. Gloring. Krus, -ing. Laving. Pryda. Pynt(?). Skart. Skraut? Skrud. Snyrt. Stas. Tiring. – Ovbunad, Ovgjegn.

Adj. – bjart. blank. brikjen. brisen. glimande. glitrande. globjart. gloleg. gloraus. glødande. gløsen. klaar. ljøs. lysande. skinande. skir. slikjande. spegelklar. tirande.

M: dramsleg. drustleg. laveleg. prud. prydeleg. røseleg. skjerten.

V. – blenkja. blika. blikta. braga (bragda). bragla. braa. breda. brega. brikja (brækja). elda. glana. glansa. glaa. glima. glîma. glina.

glisa. glitra. gloa. glora. gløsa. gneista. gylla. klaara. lysa. rjoda. skimta. skina. skraama. slikja. spegla. straala. tindra. tira.

(V. a.) blenkja. byrta. glasa(?). skina. slikja. snerta. snika.

b) *Døkkleike*. – Daamløysa. Demba. Dimma. Døkkning. Faan. Hima. Hume. Kov. Litløysa. Musk. Myrkning. Skugge. Skyggje. Svipløysa. Taame. Toka.

Adj. – blind. daamlaus. dimm. dumleg. døkk. faandæmd. kaam. litlaus. muskutt. saam, -en. skum. sviplaus. taamutt. tokutt. vaam? (S. No. 24).

V. – dimmast. døkkast. gruta. himast. myrkja. skuma. skyggja.

137. Ljod.

Brak. Brasing. Braak. Brimtot. Brot, -ing. Brynsla. Drull (Dryn). Dundring. Dune. Dunk. Duns. Dur(?). Dvergmaal. Dyn. Fossetot. Galder. Glam. Glym. Gnaak. Gnell. Gnister. Gny (Gnur). Hark. Havbrest, -brot. Hurving. Kakk. Klang. Klikk. Klunk. Knak. Knett, -ing. Kulp. Kvell, -ing. Kvin. Laat. Ljod, Ljodlag. Ljom. Lunke. Læta. Marm. Oll(?). Om. Os. Pikk. Ramling. Rikting. Rukl. Run. Rusk. Sikling. Singling. Sjudune. Skol. Skramling. Skrell. Slemb. Slump. Smell. Sode. Staak. Søyd. Tot. Tur. Tys. Tyt. Uljod. Vederlæta, -maal. Ym.

(Fraaskilt er her: Dyremaal, Mannsmaal og Spel.)

Adj. – brakande. dundrande. fin. gnell, -en. grann. grov. høg. kvell (skvellen). kvinen. laag. lyd. riktande. skarp. skranglen. skrellen. surrande. taug, taugleg.

Adv. – (laata) fint. gnelt. grant. grovt. høgt. laagt. lydt. stygt.

V. – baldra. banka. braka. brasa. brota. brutla. buka. bynja. duna. dundra. dunka. duns. dura. dynja. dyvja. frasa. galdra. gjella. glama. glamra. glymja. gnaldra. gnaaka. gnella. gnesta (gnetta). gniksa. gnistra. gnurka. gylta. harka. hurkla. hurra. jalma. kakka. klessa. kletta. klikka. klinga. klunka. knaka. knarka. knasa. knaska. kneppa. knetta. knysta. kulpa. kurla. kvella. kvina. kvisja. kviva. lamra. laata. lemja. ljoda. ljoma. marma. murla. murra. oma. ora. pikka. pupla. putra. ramla. rangla. rikta (riksa). ringla. rjosa. rukla. runa. ruska. rusla. rynja. sikla. singla. sjoda. sjua. skaldra. skjella. skola. skrala. skramla. skrangla. skrapa. skrappa. skratla. skratta. skraava. skrella. skreppa. skrynja. skrø(?). skvala. slafsa. slamra. slemba. slumpa. smakka. smala. smella. snarka. snurra. spraka.

staaka. strumla. sukla (sukka). surla. surra. susa. susla. svakka. svara. søyda. tinkla. tjosta. tjota. tosa. trosa. truska. trysja. tura. tuska. tviljoda, -rynja. tysja. ymja.

138. Ange.

Ange. Braal. Brisk. Daam. Eim. Engra. Geim. Geis. Gim. Godluft. Gufs. Illtev. Im. Luft (Lukt). Muske (Myske). Must. Niss. Nøk. Os. Rem. Røyk. Sem(?). Sengra. Snev. Snik (Snæk). Snoa. Snukk. Stam. Stæk. Teft. Tekk. Tev. Udaam. Uluft. Utev. Veder. Vind. Vist. Vøs?

Brandrøyk. Fjosluft. Fjøretev. Høyluft. Kjøtmust. Kryddeluft. Landtev. Naa-ange, -gim, luft, tev. Raatev. Rottev. Svidtev. Torveim. Øydneluft.

Adj. – angande. brisken. ful. goddæmd. illdæmd. muggen. skarp. strang. stygg. stækjen. tevjande. ufjelg. – angelaus. daamlaus.

V. – anga. braala. daama. eima. frøyna(?). geisa. gima. ima(?). lufta (lukta). nissa. osa. rjuka. sema. sengra. snika. stamma. strinka. stækja. tevja. vøsa(?).

139. Smak.

Daam, Dæme. Godsmak. Illsmak. Keim. Ramsmak. Smak. (Smok). Solta. Sursmak. Søta, Søtsmak. Teist. Usmak.

Bunkesmak. Einesmak. Evjesmak. Fiskesmak. Grorsmak. Heggjesmak. Kjøtsmak. Kryddesmak. Matsmak. Raasmak. Rotsmak. Sjosmak. Svidsmak. Traasmak. Ulnesmak. Vyrtersmak.

Adj. – amper. beisk. berken. bitter(?). brisken. byggen. dauv. dauvsmakad. elgjen. emmen. evjen. forkunn. frek. ful. godsmakande. hersk. ilen. illsmakad. isur. kasen. kassur. keimad. keimlaus. legnad (lognad). linnsaltad. modven, rak. ram. reindæmd, -smakande. salt. saltilen, -laus. saanad (sinad). skarp. skjessen(?). smaklaus. smakleg. smeren. snjell, -smakad. spyeleg. stygg. sur. surleg, -voren. sviden. søt, -voren. tjerv. traa. turrleg. ueteleg. ul, ulnad. umatsleg. usmakleg. valg. vansaltad. vassen. vaamen. vemlen. vimmer. vinsur. ægjen.

V. – beiskna. bita (paa). dovna. herskna. kasna. keimast. legna. mugna. ramast. saana. smaka. smerna. surna. søta, søtna. traana. ulna. vimra. vrinka(?).

140. Utlag.

a) *Sletteleike*. – Berka, Berrskap. Gletta. Haalskap. Jamskap. Nakenskap. Snaudleike. Snøyda.

Adj. – avberr. avsnøydd. berr. berrnaken, -skinnad. filad. fin. flatrudd. gletten. haal. hyvrad, hyvelskoten. jamn. jamstrokad. kartlaus. linn. mjuk. nyslipad. rakad. reinskad. rukkelaus. skaven. skugghaal. skurad. slett. slikjande. snaud. snoden? stroken. tilslipad.

V. – berkast. finast. haalna. jamnast. linnast. skurast. slettna. slikja. snøydast. – (V. a.) beinka. emna. fila. fina. gnika. hyvla. jamna. kolla. maka. rubba. rydja. skava. skura. sletta. slikja. slipa. strjuka. telgja. øksa.

b) *Usletta*. – Brank. Brot. Flis. Hak. Hulk. Kart. Korpa. Lo. Notra. Riv. Rukka. Snur. Tist. Tovt. Tyta. Ujamne. Vansliping. – S. 126 (Tind), 130 (Hulk).

Adj. – aggutt. brankutt. bustutt. dunutt. fillutt. flisutt. fluren. hakutt. hulkutt (s. 130). kartutt. knurputt. korputt. kulutt. larkutt. loden. lufsen. misjamn. rubben. rukkutt. ruven. saadutt. skorpen. snarp. sneisutt. spikutt. stiklutt. tafsen. tindutt. tistutt. tytutt. uggutt. ujamn. uslett. uven.

V. – brankast. fillast. fjødrast. flisast. hulkast. korpast. lodna. lurvast. rivna. rurast. skorpna. skraana. snarpast. tafsast. – gnaga (upersonl.). harka. klora. nyggja. riva. snaga. stinga. støyta.

c) *Feiming*. – Feime. Feita. Hima. Kleima. Kvaada. Kvelja. Lav. Musk. Seima. Skum. Sleipa. Svade. Sveite. Ulka.

Adj. – feimen. fengjen. hengjen. klabben. klassen. kleimen. klengjen. klessen. raamen. sleip. slimutt. svaden. ulkutt.

V. – feima. fengja. festa (paa). hanga. kalkast. klabba. kleima. klengja. klessa. klistra. loda (paa). sleipna. svada.

141. Skirleike.

a) *Reinleike* (utantil). – Dæme. Hema. Reinleike. Reinsemd, -skap. Skirleike. Vyrdsla. – (Motsett). Ureinska. Roting. Subb. Sufs. – Dumba. Eir. Grut. Hy. Kol. Mod. Mygla. Rust. Saur. Skit. Sorp. Sot. Ulla. Var.

Adj. – blank. flekklaus. gullrein. hemeleg. klaar. rein. reinsam, -sleg. voren. rustfri. skir. soprein. uskjemd.

(Mots.) aurutt. bosutt. dumbutt. eirad. groskiten. gruten. haarutt. kleimutt. klysutt. kolutt. lortutt. moldutt. myglad. rustad. røykutt.

sandutt. saurutt. skiten. skitnæm, -veld. sorputt. sotutt. subbutt. sufsutt. sulkad. ulkutt. utskjemd. varad.

V. – blenkjast. fjelgast. hyskja seg. klaarast, -na. reinskast. skirna. – (V. a.) bysta. fjelga. fægja(?). hema, hemså. kvosta. lauga. reinska. sila. skira. skola (skylja). sopa. turka. tvaa. tvætta. vaska.

(Mots.) aurast. eira. grutast. moast. mygla. rusta. skitnast. sulkast. surkast. taamast. ulkast. varast. – (V. a.) aura. feitta. gruta. kola. leira. saura. sota. sulka etc.

b) Skirleike. – Einskap. Klarleike. Reinskap. Skirleike.

Adj. – all (igjenom). berr. einard. einsk. einskild. fin. frum? gjæl? (gjælsjoad). heid, -en. heilsleg. klaar. klingande. mjell. ny. nykomen, -voren. rein. reindæmd. skinande. skir (skjær), skiren. stinn. ublandad. umengd. uskjemd.

M: samfengd, -fengen. blandad. halvblandad. halvgota? halvhevert, -rein. hummelt. sammalen. samrørd. – bermutt. gruggen. gruten. myrjutt. uklaar. uskir. utsulkad.

V. – berkast. heida. klaarna. ljosna. setna. skirna. tæra. – (V. a.) branda. byrta. dryfta. føykja. hæra. klaara. reka. rydja. sigta? sila. skara. skira. skjøra. snarta. syfta. sælda. tina. – (Mots.) blanda. gruta. mengja. røra. samrøra.

c) Finleike. – Finskap. Grannleike. Smaaskap. Tettleike.

Adj. – fin. fin-gnikad, malen, støytt, voren. grann. grannlagad, -gjord, lagd, leg, stilt. kleimefengen. mjølen. skirlagd. smaabroten, -bunden, gjord, kornad, stilt. tett. tærug.

(Grovleike). – fos. grisen. grov. grovlagd, -lødd, slegen. hosen. kornutt. laus. oven. roven. røyv. skroven. skrum. storbroten, -bunden, kornutt, risen, stilt. ufin. utett.

V. – finast. grannast. linnast. mjølast. smaana. tettna. – fosna. grovna. lopna. rovna. skrovna. styrdna. tjukkna.

(V. a.) fina. fiva. gnika. gnura. knysja. maka. mala. skura. slipa. stappa. støyta. trysja. tynna.

142. Hardleike.

a) Herda. – Harde(?). Hardleike. Hardning. Hardskap. Herda. Herdsla. Skarpleike. Skjerpa. Trauste.

Adj. – beinhard. bithard. gnallhard. hard. hardfengd, -fisken. hardleg. hardsett, -sleg, voren. harren (herren). illhard, illskarp. kvass. kvest. meinhard. ovhard. skarp. skorpen. skraaen. snarp. spiken. spretten. steinhard. sterrug. sterven. stimpn. stinn. stiv. strid. styrd. traust. treen, trenad. udeig.

M: boken. frosen. klakad. storken. telad. tjukk.

V. – hardna. skraana. snerpa. stikna. stinnast. trenna. (S. N. 15). – (V. a.) herda. kvessa. skjerpa. speikja? sterkja.

b) *Mjukleike*. – Blautleike. Mjukleike. Mjukning.

Adj. – blautfengd, -matad. bøygeleg. deig. gorblaut, -raa. klæk. kløkk. lepjutt. linn, -voren. mild. mjuk. mjukfengd, -leg, malen, voren. molten. ovmjuk. seven. svigall. veikleg.

M: braaden. digen. ibraaden. kvapen. smolten. tid, -nad. tunn, laupen. vanlaupen. vaslen, vassen. – kvik (rennande).

V. – blota. deigna. linnast. mjukna. – (V. a.) deiga (=elda, gløda). linna. mjuka, mykja.

143. Trauste.

a) *Traustleike* (Seigd). – Beinstyrke. Dyrn. Elta. Fastleike. Hald. Herdsla. Herr. Malm. Merg. Romleike. Seigd. Spenning. Stoda. Strekk. Tol. Trauste. Traatt. Tøyg.

Adj. – bergfast. dygg. fast. herren. malmen. ramleg. seig. sinesterk. spenneleg(?). spraut. staalsett. sterk. sterrug. stinn. stiv. strak. strid. stød. traust. traat. tregg. trenad. tøygeleg.

V. – dyrna. fastna. herdast. mogna. seigna. sterkna. stinnast. traustna. – spenna (mot). sprøyta.

(V. a.) herda. styrkja. stæla. trøysta.

b) *Brøyskleike*. – Brøyskning. Drevning. Gropning. Klekkenskap. Møyrleike. Rovning. Skyrleike. Støkkning. Veikning.

Adj. – bresten. brøysk. frøyden. gropen. klekken. kløkk. kram? lasleg. lasen. laus. lopen. mauren. modleg. molten. møyrr. os. roven. ryden (rynen). skvetten. skyr. spretten. støkken. trosleg. var-sild. veikleg.

V. – bresta. brotna. drevna. gropna. klekkna. losna. maurast. møyrrna. rovna. spretta. springa. støkka.

144. Styrke.

a) *Sterkleike* (Kraft). – Avl. Dug. Dygd. Elta. Emne. Evle. Fynd. Førleike. Gagn. Hald. Herda. Herdugskap. Herr. Hævleike. Illherdska. Klemb. Kraft. Magt (Maatt). Mauk. Merg. Orka. Romleike. Skjerpa. Stinnleike. Studning. Styrke, Styrkning. Stæling. Støda. Tak. Tel. Tol. Traae. Traatt. Trivskap. Tyngd. Vegt. Velde.

M: Bit. Bot. Drygsla. Framkjømd, -skot. Gjerd (Verknad). Hjelp. Mun. Not. Stad(?). Trøyste. Vend. Verkning.

Adj. – avlig. drjug. drøg. dygdig. dygg. evlug. frøk. frøkleg. fyndug. hard. heilsleg. holl. hundsterk. kostug. kraftig. kræv. kvik. magtig (maattug). mergad. mergfull. naudsterk. ovsterk. ram. ramleg. skamsterk. snarp. snjell. sterk. sterren. stinn. stiv. strang. strid. stød. stødug. tolug. traas, traattug (trottug). udeig. udøyvd. usliten. veldug. voldug.

M: aafengen. bideleg. bithard, -ram. fræv. gimt? kjøm. kveikjen. matleg. metteleg. nyt. styrkeleg. suvlug. trivsleg.

V. – bella. blettast. duga. evla. halda. herda. kraana, kryast. magtast. mergast. orka. standast. sterkna. trotta. vinna. – (V. a.) friska. herda. kvika. magna. skjerpa. styrkja. stæla.

b) *Vanstyrke*. – Armod. Dugløysa. Krankleike. Lemstring. Magtløysa. Slakning. Slit. Vanmagt, -styrke. Veikning. Ørmegt.

Adj. – arm. brøysk. daper. dovnad. glæleg. homen. klen. kløkk. kraftlaus. krakeleg. krank. krasen. krusken. kvæden. lamén. lamrad. lasen. magtlaus. renad. skamveik. skrælen. slak. sliten. sljo. sogen. trosleg. trøytt. tunn. uevlug. veik. veikleg. veil. vesall.

V. – armast. davra. dovna. givast. kløkkna. lamast? rena. slakna. slona. smækka. trota. veikna. veslast. – (V. a.) arma. branka. døyva. hindra. knekkja. krenkja. lamra, lemja. lemstra. nekkja. slakka. slindra. slita. sprengja. trøyta. veikja. vesla.

145. Friskleike.

a) *Friske*. – Bløming. Framvokster. Fremde. Friske. Grode, Gror. Hemd, Heming. Kvikleike. Liv. Mogning. Raas. Spretting. Triv. Trivnad. Uppgang. Velmagt. Vokster.

Adj. – brikjen. buen. dygg. fersk. fraudig. frek. frisk. fræv. frøy(?). goddæmd. heil. heilsam, -skapad, sleg. holl. illfrisk. innfrisk. kjøm. kjøn. kvik. kvikleg. livleg. mogen. nykomen, -sproten, vaksen. os. raustleg. skir. sprikjande. sterk. stinn. trivjug. trivsleg. uskjemd. voksterleg.

M: brædd (um Egg). klekt. stroppen. vermd.

V. – bløma. brikja. gro. kvikna. livna. spretta. sprikja. trivast. – (V. a.) fremja. friska. kveikja. kvika. magna. styrkja.

b) *Ufriske*. – Dauvskap. Daae. Dvale. Harkelag. Hir. Knott. Kur. Nukk. Stur. Talm. Uhemja. Ulag. Vesold. – Forning. Kalning. Morkning. Rot. Røyta. Slit. Stor. Søy.

Adj. – arad. daper. dauv. doven. fallen. faren. forfallen, -legen, staden. glæleg. gorroten. halvrotten. homen. innrotten. kalen. kasen.

kavrotten. kjelden. kolten. krank. lasen. maren. mørken. nedrotten. renad. roten. skjemd. sliten. sljo. sløyemen. sopproten. storad. tormen. troten. tynd. uheil. ul. ulnad. upproten. utlagad. utslindrad. utsliten. veik. visen.

V. – dovna. fornast. føyrast. kalna. koltna. legna (logna). marna. morkna. mugna. rena. rotna. røytast. slitast. sljoast. stora, storna. surna. søyrast. trenna. veikna. visna.

146. Stand.

a) Stand (Hævd). – Brag. Døme. Førre, Førleike. Greida. Hald. Hema. Hævd, Hæve. Lag. Magt. Ovlag. Reidsla. Skap. Skipelag. Stand. Stell. Styr. Velgang. Velmagt.

Adj. – bergeleg. brukande. byrg. dugande, dugleg. frakk. fræg. fullgod, -komen. før, førleg. gild. gjengeleg. gjæv. glup(?). god. heil. hæv. hævleg. lastelaus. lytelaus. meinfri. mæt. mætande. nyt. ovgild. ovgod. rett. retteleg. samgod. skamlaus. skapleg. snidlaus. sterk. sviklaus. trufast. trygg. tægdig. tøk. urørd. uskjemd. usliten. usprett. veilefri. velflidd, -halden, skipad, stellt. vildre, vildst.

(Buenskap). aalbuen, -ferdig. budd, buen. ferdig. fløygd. fullbuen. gaaleg. gjor. greid. komen. laus. manntøk. mathæv. nærbuen. nærkomen. reidd, reidug. skjær. takande. oppgjord.

b) Ustand. – Avelda. Brestfella. Forfall. Hark. Illgreida. Kvakl. Nedfall. Rot. Skarvedom. Trot. Ugreida. Ulag. Uskap. Ustand. Vanføre, -greida, hævd, koma, skipnad.

Adj. – avlagad. avskipad. botlaus. broten. daaleg. eggsliten. elderoten. eleg. fataleg. faahæv. harkall. illa voren. krankleg. krasen, krasleg. laakleg. maadd. nedbroten, -riven. ratleg. skarveleg. skarvutt. skjemd. skrapall. skrypleg. skrælen. skrøpeleg(?). sliten. spillt. stakarsleg. staalsliten. sunder-broten, lamrad, riven. troten. tynt. ubrukande. ulagad. utskjemd. utsliten. vanferdig., -flidd, røktad, skipad, stellt.

M: borkebrend. fauskutt. halvsliten. lakebrend. lytegamall. makkesmogen. markelegen. mol-eten, -graven. mott-eten. museten. stadebrend. svortebrend. vatsberd. vatsdrukken, -faadd.

147. Verd.

a) Verd. – Bate. Dug. Eignarmun. Feng, Gagn. Gjæft, Gjæva. Godleike. Hav, Havang. Hjelp. Kost. Lut. Mun. Mæta. Not. Pris. Rettleike. Skatt. Triv. Vinning.

Adj. – betre, best. byrg. drjug. drustleg. dygg. dyr. dyrleg. dyrverdug. eigande. eigna. einka. fagna (fagnarleg). formeir, -mest. frum. fullgod. gauv. gild. gjæfta. gjæv. gjæveleg. gjøleleg. god (gjøngod, ovgod etc.). gripa (griparleg). grum(?). halvvoeren. havande. haattare, -ste. heilag. herleg(?). holl. hæv. høgverdug. kjær, -komen. kostall, kostarsam. kosteleg. kraftig. likare, -ste. lovande. lytelaus. makelaus. meisterleg. melaus. merkande. muna (munarleg). munsam. mæt, mætande. mæteleg. nyt. nøyteleg. ofsa. ovdyr, ovgild. ramare, -ste. rik. rosande, rosverd. skamdyr, etc. (skaddyr). slumpa (-leg). snild. storfengd, -kostad, verdug. sætande. søkt. tekk. tolleg. tvigild. tviheilag. ugløymande. ulastande. umissande. utskild, utmerkt, utvald. velkomen, -signad. verd. verdug. vigtug. vildre, -st. voldug. vyrdande, -eleg. yppare, -ste.

b) *Uverd.* – Faafengd. Ryrskap. Ugagn. Verdløysa.

M: Last. Lyte. Mê(?). Mein. Vanse. Vanske.

Adj. – arm. aumleg. daaleg. eleg. faa-dugleg. faafengd, -fengjeleg. faahæv. faanyt. gagnlaus. herveleg. ilak(?). ill. illendig(?). klen. kverven. lastande, lastverd. laak. leid. lett. lytefull. misfengen. misleg(?). munlaus. naudarfengen. naudarleg. ovklen. ovlaak. raten, ratleg, ring(?). ryr. skarveleg. skryp, skryv. skyver. smaakostad. smaaleg. svikall. tjonsleg. uagtande. ugild. ugjæv. uhæv. unyt. usæl. (ussel). utægleg. uverdug. vanvyrdeleg. verre, -st. vesall. vond. ørvæneleg.

M: harka. rata. skrata. skarve. fille. larve.

V. – bata. duga. gjelda. kosta. muna. skila. vaatta. kvitta. – batna. besna. dyrkast. gjerast. magna seg. skapast. stiga.

(Mots.) attrast. kverva. ryrkast. skjemmast. tverkast. ugjerast.

148. Tokkelag.

a) *Hugvekkja.* – Aabine. Bisn. Forvitna. Furda. Glan. Kop. Løgje. Spir. Starsyn. Stir. Teikn. Under, Undring.

Adj. – andløgjen. apeleg. bisneleg. forvitneleg. furdeleg. hugseleg. kunstig. læeleg. løgjen. løgleg (løgjeleg). merkjeleg. merkverdug. minneleg. minnesam. narreleg. ovløgleg. sjeldsynt. skjessen(?). snaal(?). snodig. (snosk). snurrig. spøkjeleg(?). undarleg. undrande. vedkjømeleg. vekkjeleg.

b) Godtokke (Vænleike). – Fagerskap, Fegra. Fridd. Fynd. Fysna. Gaman. Hugnad. Lyst. Mun. Pryda. Snildskap. Trøyskap. Vænleike. Ynde?

Adj. – andlett. bjart. bjaaleg. blid. blidsleg. briknarleg. dæl. fager. fellen. fin. fjelg. fjelgsleg. folkeleg. frid. fridleitt. fyndarleg. fyndug. fyseleg. fysen. gamansam. gild. gjedsleg. gledeleg. godlidande. godsleg. godsmakande, -voren. halmleg (hamsleg, hemeleg). hugall. huggeleg. hugleg. hugnadleg. hugsam. hyggjeleg. kjendsleg. kjær. koseleg. leikleg. letteleg. lideleg. likleg. ljuvleg (luveleg). lotug. lysteleg. modleg. morosam, morott. munleg. prud. prydeleg. snild. snjell. someleg. svipleg. sæl. sælsleg. søt. tekk, tekkjeleg. tokkeleg. trivsleg. trøysam. trøysteleg. tyd, tydsleg. tægdig. tægleg. uneleg. vinleg. viseleg. vordsleg. væn, vænsleg. yndeleg.

M: braadfager, langtekkjeleg. – goddauvleg. tolleg.

c) *Utokke*. – Leida. Leidende. Leidsemd. Tokkeløysa. Utokka. Vantokke(?). – Ufridd. Gribbenskap. Styggleike. Vanfridd. Vanpryda. – Andfæla. Fælska. Gruv. Grysk. Kvekkje. Skræma. Styggja. Ufjelge. Ufysna. – Agg. Otte.

Adj. (*Leida*). – audsleg. bjaalaus. blygsleg. dauvleg. furteleg. haadleg. ireleg. kvemleid. kvideleg, kvidesam. kvæveleg. langleg. langsam. leid. leidsam. leidsleg. leidvoren. lydskelaus. nippleg. næden. ottesam. røyteleg. skitleg. sleim(?). slid. snippen. snækjen. stursleg. sutleg. tokkekaus. tomleg. traudleg. tregeleg. trøyskleg(?). turrleg. ugjedsleg. ugodsleg. ukjær. ulikleg. usvipleg. usynleg. usæl. utekk. utyd. utægleg. uviseleg. uvælt(?). uyndeleg. yndelaus. ømeleg.

(*Ufridd*). – andorsleg. birken. bister(?). ful. fæmleg(?). glymen. gripben. grim (grem)? grinall. gryten. græsen. hundsleg. huteleg. hædeleg. ibryneleg. ill. illherveleg. illsleg. imen. kvass. laak. ljot. ljotleg. morsk. motburdsam. motskapt. nyven. ognug. otteleg. ruskutt. skryten, -leg. spønen. streng. strid. stygg, -leg, voren. sur. tjonsleg. trollsleg. ubben. ufager. ufjelg. ufrid. ufyseleg. uhamleg. uhugleg. uhyggjeleg. uvænleg. vond. vondsleg.

(*Fælska*). – ageleg. aggeleg. andfæleleg. angleg. argleg. atall. ergeleg. folen(?). fæl. fælande. fæleleg, fælsleg. gruseleg, gruveleg. grøteleg. gysjeleg. harmeleg. haadleg. heskjeleg(?). huskleg. kaldsleg. kjøleleg. kløkkksam. kulsleg. kusleg. kvekkjeleg. myklesam. nefst. nidleg. nidsamleg. nøggleg. ogeleg. otteleg. ovstygg. roggksam. ruveleg. ryggjeleg. rysen. ræddeleg. saar, saarleg. skjømeleg. skræmeleg. steggleg? styggjeleg. syndleg. syrgjeleg. tungsam. uggleg. ulideleg. urgeleg. utolleg. vanvyrdeleg. vaaleg. ynkeleg. øggeleg. øgjen. øveleg.

Adv. – agelege. furdelege. fælt. kaldslege. styggjelege. øggelege, o. s. v.

XVI. Tid.

(Merketider, Alder, Upphav, Ende, Hast, Seinleike),

149. Tid.

(Samfengt). Alder. Bil. Bolk. Elda. Endeløysa. Frest. Langdrag, Langæva. Leite. Lengd. Lengsa. Liding. Liv. Livstid. Mannsalder. Maal. Maat. Millombil, -stund, tid. Mot. Mund. Oft(?). Rid. Skeid. Stund. Tak. Tal. Tid. Tokt. Æva. Ævelengd. Øykt.

M: Verdi.

(Avmaatad). Aar. Aattedagar. Dag. Døger. Fjordungaar. Halvaar. Halvmaanad. Jamdøger. Klokkeslætte, -time. Maanad. Natt. Samdøger. Time. Tjug. Vika. Ættmaal. Øykt.

(Stund). Beite. Bil. Eling (Æling). Fauka. Ferd. Flaga. Gong. Kast. Luna. Lut. Mund. Mæl. Ota. Rid. Rykk. Senn, Sinn. Skift, Skoft. Skov. Tak. Toka. Visk.

Augneblink, -grand. Blink. Kipp. Rapp. Snert(?). – Handekipp. Hogg. Knett.

Adj. – avliden, avtrøytt. forliden. framfaren. gjengen. halvgjengen, -liden. knapp. komen, komande. lang, lengst. nærkomen, -liden. sein. skam. snar. tidleg. troten. utlaupen, utliden. – fyrst, næst, sidst. – aarleg. dagleg. maanadleg. timeleg, æveleg.

V. – draga. drygja. ganga. koma. lakka. laupa. lida. naa. nærrast. rekka. renna. skrida. stunda. trøyta. vara.

(Personl.) bida. fresta(?). munda. stunda. trøya. trøyta. tøvra.

150. Dagstid.

Aftan. Aftansida. Atterlysing. Avdegning. Avlysing. Dagning (Degning). Dagset. Dimm. Forøykt. Graalysing. Graaning. Hyming. Kveld. Kvelding. Kveldsida. Kveldsmund, -stund, øykt. Langøykt. Liming (Gliming). Ljosning. Lysing. Midaftan (Møraftan). Middag, -sbil, leite, øykt. Midkveld. Midmorgon, -søykt. Midnatt, -nette. Morgon. Morgon-mund, -sida, stund, øykt. Myrkning. Nattmaal. Non. Nonsbil, -øykt. Otta. Ottemaal. Ottemund. Ovring. Rismaal. Skuming, Skumskot. Skumt, -ing. Skyming (Skymring, Skymting). Solarglad, -koma. Solovring, -renning. Solset, -spretting, tæring. Spretting. Time. Timeskift. Øykt. Øyktardag, -mund.

M: Fiskemund. Fjøremund. Flodmund. Sjoarstad. Vadmund.

(Merkestund). Agtarmund. Aabitmund. Fodermund. Kokarmund. Kveldseta. Kvilemund, -stund. Kyrkjemund. Matmund, -tid. Messemund. Mjeltmund. Mødremund. Rismaal. Uppstadmund.

Maaltid. – Aftansverd. Aabite. Bisk. Bitaa. Dagverd (Dogurd). Fyrebite, -dagverd. Kveldsmaal. Kveldverd. Midmorgon. Morgonbite, -maal, verd. Nattverd. Non. Undorn. Øyktarbite.

V. – atterlysa. avdagast. dagast. dimmast. elda. glima (lima). graana. hyma. ima. kvelda. lida. ljosna. lysa. myrkna. skumta. skyma (skrymsla). – (Personlege). avdagast. dagast uppe. kvelda. morgna seg (menna). myrkna ute. natta. trøyta. øykta.

Adj. – avdagad. aalljos. dagliden. halvgjengen. ljøs. myrk. sein. sumarslang. tidleg. vetterlang.

Um Sol og Maane: avfjellad, avtindad. gladen. nedgjengen. runnen. sprotten. oppkomen. uppstaden.

Adv. – avmunds. aadags. aarlege. seint. sidarlege. tidlege.

151. Aarstid.

Aarsgang, -mot. Daglengd. Dumpenæter. Eggtid. Fisketid. Fiskja. Flaumtid. Gaukerid(?). Gjøl (Go). Haust. Haustbil, -bolk. Haustmaane, onn, part, sida, tal, tid, vinna. Haaball (-voll). Hundedagar. Høgsumar. Høy-onn, -slaatt, vinna. Jamvaar. Jarnnæter. Jolemaane. Jonsvoketeite. Kraakehals. Krikla. Kvina. Lauvfall, -sprett. Melonn. Midsumar, -vetter. Nekkjerid. Onn, -etid. Plognad. Ror. Rortid. Rutevikor. Saatid. Saatime. Skamtid. Skarka. Skurd. Slaatt, -onn. Solhov. Solkverv, -vending. Sumar. Sumarsbolk, -halva, part, sida, tal, tid. Torre. Varnetid. Vaar. Vaarbolk, -fiskja. Vaarmaanar, -sida, tal, tid. Vetter. Vetter-bolk, -halva, maanar, part, sida, tal, tid. Vinna, Vinnetid.

Anntid, -time. Bufartid. Fardag, -tid. Fasta. Jol. Jonsvoka. Klavedagar, -helg. Kvitsunnhelg. Midfasta. Nyaar. Paaskehelg. Skeidhelg. Stemna, Stemnetid. Sumarmaal. Vetternæter.

V. – hausta. sumrast. vaarast. vettrast. – aarast.

Adj. – aarlidet. haustleg. sumarsleg. vaarleg. vetterleg.

Adv. – midsumars. midvetters. seinhaustes.

152. Merketider.

a) *etter Fyreskipnad.* – Bønedag. Fredag. Fullmaane. Halvhelg. Heilagtorsdag. Helg. Helgdag. Høgtid. Jolaftan. Joledag, -helg, vika. Kvardag. Kvartelskifte. Kviledag. Kvitsunnndag, -helg, vika. Kyrkjedag. Langfredag. Langhelg. Laugardag. Laupaar. Maandag. Maaneskifte, -tendring. Mekedag (Midvika). Messedag. Nedar. Ny. Nyaar. Nymaane. Onsdag. Paaskedag, -helg, vika. (Pints).

Presthelg. Romhelg. Skirtorsdag. Skotaar. Solvending. Sundag. Sykna. Tingdag, -helg. Torsdag. Tysdag. Vyrka, -edag.

Merkedagar. – Barsvoka. Blaasmess. Eldbjørgdag, -minne. Feite-tysdag. Fyrebod. Gaukedag(?). Hallvardsvoka. Helgamessa. Imbre-sundag, -vika. Jolaftan. Jonsvoka (Jonsvoko-aftan). Klavedagen. Krossmessa. Kvernkurren. Kyndelsmessa. Larsvoka. Marimessa. Mikilsmessa. Nilsmessa. Olavsvoka. Peersvoka(?). Sjursmessa(?). Skeidsundag. Sumarmaal, -næter. Sviftunsvoka. Temperdag. Tjuganddag. Tolfta. Tollaksmessa. Vaarfrumessa. Vetternæter.

b) etter Tilhøve. – Aldeaar. Busumar. Fisketid. Fræaar. Grjonaar. Grønaar. Hallaar. Hard-bolk, -æva. Høyaar. Kaldrid. Kjøl. Kornaar. Kruneaar. Lysebolck, -eling. Læbolck, -vetter. Makketid. Merkedag. Nateaar. Ovaar. Regnbolck, -dag. Røytebolck. Skinaar. Snjobolck, -rid, vetter. Solskinbolck, -dag, eling. Traebolck. Turkaar. Turrbolck. Uaar. Udag. Ustund. Utid. Uvedersbolck. Varmebolck. Vaataar, -bolck, sumar. Vederbolck. Veidetid. Vindbolck. Vætebolck.

Bidestund. Einkomstund. Flikremaane. Fridag, -stund. Fødedag. Heidersdag. Kjæledagar. Lukkedag. Skripmaane. Ventardøger. Ventestund. Vokenatt.

M: Aarsmot. Aattedagsmot. Jamlengd. Maanemot.

Adj. – helgdagsleg. høgtidleg. kvardagsleg.

153. Tideskilnad.

a) Fyretid. – Fjoraar. Forntid. Fyrebil, -bolck, løyte, tid. Gamle-Dagarne. Kjempe-Tidi. Skarafyllingen(?). Fyrre Tider. – i Fjor. i Fyrre-aaret; fyrre Dagen, Kvelden etc. i Gaar.

Adj. – forn. gamall. ørgamall. – eldre. fyrre. fyrste.

Adv. – av. aadan (i aans). aader. daa. eitid. fordom(?). fyre. fyre-aat, -dags. fyrr. fyrrmeir. fyrst. herfyre. longo. nylege. nyst. sidst. til dessa. umme(?). ute.

b) Samtid. – Same Aar, Bil, Dag, Kveld, Stund, Tid.

M: i Aar. i Dag. i Kveld. i Nat.

Adj. – jamkomen, jamsnar. samfløytt. samtida(?). samverande(?).

Adv. – alt. endaa. medan. no. no-meir. samstundes.

c) Ettertid. – Etterbil, -bolck, løyte, sida, tid. Framtid. i Morgon.

Adj. – andre. næste. seinare. sidre, sidste. utarste. – fylgjande.

Adv. – atter. ender. enn. etter-aa. fram-etter, -leides. heretter. herifraa. oftare. rett-no. seinare, -meir. sidan. snart.

154. Upphav.

Byrjing. Fyrstning. Fødsla. Gror. Inngang, -leiding. Koma. Kveik. Kvikning. Ovring. Spretting. Sprote(?). Tilferd, Tiltak. Upphav, -koma, lag, stig, vokster. Vakning. Ævord(?).

M: Upp-al, -elde, gror. Aal. Brodd. Fræ. Rot. Røting.

V. – aala. brydda. byrja. fara til. fata (fengja). føðast. gro. koma (upp). kveikjast. kvikna. livna. ovra seg. risa. røta seg. skjota (upp). spretta. stiga. taka til. tindrast. tista. tita(?). vakna. vekkjast. ydda. yppast. æla (=aala).

(V. a.) emna. grunna. hevja? kveikja. stomna. vekkja. yppa.

Adj. – alen. barnfødd. boren. byrjad. grodd. komen. kveikt. runnen. sprotten. sprungnen. stigen. tilfaren, -komen. uppkomen, -skoten, staden. – vaksen. vorden.

M: frumvaksen. halvaksen. snim. – seinboren, -folad, fødd. – braadkomen, -vaksen. snarkomen. seinvaksen etc.

155. Ende.

Avferd. Avgang. Burtfall. Daude. Ende. Endelykt. Ending. Endskap. Fall. Fraafall, -gang. Kverving. Lykting. Nedlag. Sidkast. Slut(?). Slutnad. Stadning. Stemming. Stopp. Trot. Trøyt, -ing. Upphald. Utgang. Øltrøyta (=Aaltrøyta).

V. – brotna (av). detta (ned). døya (av). enda, -st. falla. ganga (burt). halda (upp). kverva. lykta. nekkja(?). reisa (av). slokna. sluta. slökka. stadna. stoppa. trjota. vika.

(V. a.) brjota (av). enda. fella. kverra. kvæva. leggja (ned). luka, lykta. slökkja. stemma. stødva. taka (av). øyda.

M: avøyda. bana. knysja. maa. rydja. slita. tyna. æva ut.

Adj. – all. av-liden, -teken, trøytt. endad. fallen. gjengen. klaar. kvorven. laupen. loken, lyktad. nedfallen. sjølvslutt. slokken. slutt(?). troten. uppøydd. utblaasen, etc. yverstaden.

156. Alder.

a) Alder. Alderdom. Aarstal. Elda. Fornskap(?). Gamallskap. Langalder, -æva. Lengd. Livstid. Mannsalder. Storalder. Æva. Ørlengd(?).

M: Avelda. Lytealder. Miseldre. Øreldre.

V. – aldrast. aveldast. eldast. fornast. slitast. tyngjast.

M: blakna. folna. graana. snøydast. veikna. visna. – kallast.

Adj. – aldrad. aldrig. eldegamall. eldeleg. eldre, -st. foraldrad. forn. gamall, -voren. hundgamall. langlivad. midaldrad. ovgamall. tilkomen. utgamall. utivd. ørgamall.

forlegen. forstaden. fullegen. fullstaden. garnstaden. hesjestaden. jordlegen. legen (legnad). markelegen. notstaden. sjolegen. sjoreken, -staden. staden. staurstaden. vollegen.

(Viss Alder). aarlegen. aarsgamall. aarstaden, aattedaggamall. dørggamall. einnætt. fullaldrad, -komen, vaksen. halvtaarsgamall. halvvaksten. maanadgamall. myndug. tiaargamall. trinætt. tvinnætt. utvaksten. vaksen.

b) *Nyleike*. – Barnalder, Barndom. Ungdom. Uppvokster. Yngd.

M: Nygrøde, -rune, vokster. Ungtein. Gneiste. Kveik. Elde.

Adj. – barnsleg. fersk. liten. ny. nyfallen, -fengen, fødd, komen. (ny-bakad, -bygd, kirnad, rudd, slegen, etc.). umagsleg. ung. unleg. -voren. vanstaden. ørliten. ørsmaa. ørung.

M: jamaldrad. jamstor. melyngst(?). samaldrad, -stor.

V. – dyrna. fremdast. mannast. trona. veksa. – yngjast (upp).

157. Varing.

a) *Varigskap*. – Drygd. Hald. Langdrag, -seta, vera. Langvist(?). Seigd. Støda. Uthald. Æva. Ævelengd.

V. – drygjast. halda seg. halda paa. herda paa. lengjast. liva. naa. rekka. sitja i. standa. støda seg. tora. trøyta. vara.

Adj. – drjug. holl. lang. lang-drøg, -leg, livad, sam, samleg, stødug, trøytt, tøygd, varig, vistande(?). ovleng. seig. stød. taug. tolug. traæ. uthaldig. varande, varig. æveleg. ævordsleg(?). – endelaus. uendeleg. usliteleg. utrøyttande.

Adv. – drjugt. langsamlege. langt. lenge. longo. ævelege.

b) *Jamne*. – Eining. Jamleike. Jamne. Jamstøda. Støda, Stødleike. Traute. Traæ. Traaleike, -skap. Trott. Trøyting. Uthald.

V. – draga. drygja. herda paa. kjeppast. nøyta paa. slita. streita. tevla. tjaaka. traute. trøyta.

Adj. – aarleg. aarstød. dagleg. dagstød. einstrengd(?). ideleg. jamn. jamstød. kvardasleg. langstødug. samfeld. standande. stød. trauteall. traæ. traasøkjen, -voren. trottug.

M: riv. tid (tidare, tidaste). tidgjengd. traagjengd.

Adv. – alljamt, -stødt(?). aarstødt. dagstødt. i eino (i Einingen). einstrengt. heilstrengt. idelege. jamlege. jamnan. jamnaste. jamt.

med ein Gong; med eino (meinings). samfelt. samt (jamt og s.). tidaste. traalege. traatt. uti eitt. stødt (st. og stendig).

M: alt i millom. etter kvart. ender og daa. med kvart. ofta. (nogo ofta). rett som det er. ridom. stundom. sumtid. takom. tidom. tidt. upp atter.

c) *Ryrskap*. – Braadskap. Kverving. Ryrleike. Stuttleike. Uvarigskap.

M: Braadfenge, -nøyte, skøyte. – Braadbil.

V. – falla (av). fara. fly. ganga. kverva. rjuka. strjuka. trjota. vika. – ryrast (ryrka, ryrna).

Adj. – braad-faren, -gjengd. flogsam. hastig. kløkk (kort). kverven. kvervsam. kvikoll. ryr, -voren. skifteleg. skjotfør. skotall, skotvik. skryp, -leg. skryv. skyver. snargjengd. stokkutt. stutt. stuttvarig. sviksam. ustød. uvarig.

M: dagfaatt. knapp.

Adv. – braadt. hastelege. skjott. snarlege. snøgt. stutt.

Sjeldfengd(?). – Faatidska(?). Faatid (Faaty).

Adj. – faagjeten. faahøyr. faasynt. faatid. sjeldfengd, -synt.

Adv. – sjeldan. faatidt. i Faatidom. naudsjeldan. ovsjeldan.

M: nokortid. nokorsinne(?). – einkvar Gong. ender og daa. ansimillom. atter-imillom. millom-aat. – mest aldri.

158. Hast.

a) *Snarleike*. – Braade. Braadleike, -skap, hast. Brennhast. Fikt. Hast. Kjeppa. Kvast. Renn. Skjot. Skunding. Snarvending.

M: Gridd. Hattefok. Aaflygje. – Braadbil. Kipp. Snøggvenda.

V. – braadfly. fika. fima. fjuka. fora seg. hasta. kapprenna. kila (paa). kippa. kjeppast. klemba (paa). kuta. kvasta. laupa. nøyta seg. rada seg. renna. rusa (til). skunda s. skura (paa). snarpa seg. snerta. snøgga s. springa. sopa. svinta. tenja. tvirenna.

Adj. – aaflygd. braad. braadfør, -leg. brennsnøgg. fim. fljot. fløyt. for. happig. hastig. illsnøgg. kipp (kjapp). knapp. kring. kverv. kvik, -før. lettfløyd. nøyten. ovbraad. rad. radfør, -føtt. rapp. rask. røkjen. skjot. skjotfør, -leg. skundsam. snar. snarfør. snarføtt, -gjengd, hendt, leg, voren. snaap. snedden. snerren. snerten. snøgg. snøggleg, -voren. svim. svint. tidføtt.

Adv. – braadt. fimt. fort. hastigt. kringt. radt. røkjet. skjott. snarlege. snart. snertet. snøgt. svint. tidt. tviradt.

M: knappe. ring(?).

Tidlegskap (Gridd). – Adj. braadkomen, -mogen, vaksen. fljot. gridug (griddig). morgonkvik, -tidig, vak (kry). snarbuen. snarkjøm, -komen, mogen. snim. tidleg. vaarbraad etc.

Adv. – aarlege (aarla). foraarlege. snemma. tidlege. tidsnog.

Braadfelle (soudaineté). – Braadfall, -støyt, vending.

Adj. – braad. braadsleg. daatteleg(?). hastig. uventad.

Adv. – braadt. daatt, daattelege. dettande. hastigt. stums(?). styngs.

b) *Seinleike*. – Drag. Droming. Drygsla. Langdrag. Raaling. Seinføre(?), -leike. Sig. Sløding. Tøvring.

V. – draga (ut). droma. drunta. drygja. drøla. dvelja. heftast. hika. hira. kreka. langdraga seg. leista. lunka. méka. raala. reika. reka. rjona. sagga. séla. siga. skrida. slæna. sløda. starva. stulla. sumla. tufsa. tøvra.

Adj. – dragande. dromen. drygsam. fettraud. heftesam. krutlen. langdrøgg, -reiden, tøygjen. logn. mak. raadleg(?). saamutt. seig. seimen. sein. seindrøgg, -før, føtt, gjengd, leg, raadd. sél. sigande. smaaferdig. spakleg. sæmutt. taug. taugfør, -leg. togall. tungfløygd, -før, føtt. usvim.

M: kveldvak. seinbuen. seinkomen. sidre, sidst. sidleg(?).

Adv. – langdrøgt. lognt. maklege. raalege (raadlege). seinført. seint. smaatt. spakt. styrdt. taugt. traatt. tungført.

M: avmunds. aadags. seint. sidarlege. sidst. – endelege. um sider.

XVII. Stad.

(Rom, Stad, Sida, Stemna, Veg, Far etc.)

159. Rom.

Bil. Bolk. Breidd. Einrom, -røme. Farlende. Flaa. Flekk. Gard. Grunn. Hage. Heim. Helde. Høgd. Iferd. Jord, -vidd. Kraa. Kring, Kringel. Kverv, Kverve. Kvi. Land. Lega. Leite. Lengd. Lende. Lute. Lægd. Mark. Maal. Midbolk. Midrom. Millombil, -rom. Mo. Ring. Rom. Rømd. Skeid. Skilrom. Skjol. Smetta. Smog. Stad. Stelle. Støde. Støl. Svarv. Sving. Sæte. Teig. To. Trøde. Tuft. Tun. Utrast, -røme. Vald. Vang. Vidd. Voll. Øyda.

Avmaatat Rom. – Baas. Bel. Bing. Bol. Bur. Duk. Eign. Fjordung. Flet. Garde. Geila. Gjerde. Hamn. Hjell. Husrom. Hylla.

Kleve. Kor. Kove. Kvila. Letre. Lod. Lugar(?). Lykkja. Maal, Mæling. Reid. Rota. Ruta. Skant. Skuva (Skuffa). Spiltog? Stall. Stekkje (Stakke). Stille. Stol. Taag. Teppa. Tungard. Vang.

Serlegt Rom. – Andstrom. Ausrom. Bakrom, -skut, sæte. Bunkerom. Framrom, -skut, sæte. Gangrom. Groprom. Halvrom. Hamla. Handerom. Hudfatrom. Kjemperom. Kobbrom. Lastrom. Legerom. Leikerom. Midrøde. Mæla(?). Røde. Saadbing. Sigla. Sigrom. Skut. Snuggerom (Snaaverom). Spelrom. Stigrom. Støderom. Svelgrom. Svingerom, Svivrom. Vaggerom.

V. – (hava Rom). bida. finnast. liggja. sitja. standa. vera.

Adj. – breid. lang. rom, rømeleg. stor. vid etc. (s. Rømd).

M: attarleg. framarleg. innarleg. nedarleg, ovarleg. utarleg.

Adv. – burte. heime. inne. ute. – vida, vidaste. vidfares. – innan-bords, -gards, gjerdes, naves, stokks, veggjes. – innhyses. utanbords. utan-fares, -gards, gjerdes, stokks, veggjes. – utbyrdes. uthyses. utvendes. – Jf. utanfyre, -paa. utan i kring.

160. Stad.

Bol. Bu. Bustad. By. Far. Flata. Flekk. Gald. Gang. Gard. Hald. Hamn. Heim. Heimstad. Hol. Jord. Kraa. Krok. Kvile, -stad. Legstad. Læger. Lægje. Løyte. Maat. Midja. Mot. Plass. Rekster. Rom. Saat. Sess. Seta. Sida. Skjol. Stad. Stelle. Stoda. Stød. Støde. Sæte. Torp. Tuft. Vang. Vær.

M: Bakke. Berg. Dal. Dokk. Drol. Eigje. Fit. Flaa. Flet. Grunn. Haug. Heid. Holm. Hyrna. Kjos. Kringel. Kverve. Leite. Lid. Mo. Nes. Rjod. Skor. Strand. Strok. Sæter. To. Toler. Trokk. Tun. Vagl. Vik. Øy.

Serleg Stad. – Bolstad. Einstøde. Ferjestad. Fiskevær. Fødebøle, -stad. Gardstøde. Hustuft. Jordfleck. Kaupstad. Kvernstøde. Ladstad. Merdstøde. Netstøde, -von. Sagstøde, Skiftestad. Stemnegard, -stad. Sundstad. Teinestøde. Uppsaat. Vadstad.

M: Bulega. Byrdstøde. Dungestøde. Felæger. Hesjarstad. Kokstøde. Lassestad. Milestad. Saatestad.

Adv. -allfares. allstad. burte. der. der-na. einkvarstad. einstad. heime. heimelege. her, herna. her og kvar. ingenstad. kvar. kvarhelst. mangstad. nokonstad. samestad. sumstad. vida. vidare, -aste. vidfares. vidt. – annanstad.

Præpos. – aa: uppaa (paa), attpaa, frampaa, innpaa, nedpaa, utpaa, utanpaa. – fyre: framfyre, framanfyre, innanfyre, nedan-

fyre, ovanfyre, utanfyre. – hjaa, atthjaa. – i: att-i, fram-i, inn-i, ned-i, upp-i, ut-i. – imillom. med (attmed). – mot(?). – um (kringum). – under: attunder, framunder, innunder, nedunder etc. – ved, – yver: attyver, framyver, innyver, nedyver, tvert-yver, oppyver, utyver, m. fl.

161. Maat.

a) *Maat* (Punkt). – Augnemerke, -stad. Blekk (Blink). Brot. Drag. Einstøde. Feste. Fet. Flekk. Fotfeste, -stad. Gald. Gaatt. Gjegne. Hald. Hogg. Kast. Klakk. Krok. Kross. Kvile. Landstig. Lending. Lega. Lid. Logg. Maal. Maat. Merke. Mid, Midja. Midmaat, -stad. Midt. Mot. Mynne. Møte. Naam, Næme. Prikk. Raak. Rid. Ring. Ris. Rov. Skard. Skifte. Skil. Skora. Skurd. Slag. Spor. Stig. Stille. Styng. Støde. Sving. To. Tuft. Vad. Varp. Verpe. Vite. Von. Vor.

M: Fjøremaal. Flodbrot, -maal. Handfeste. Klofeste. Meinstelle. Mileskifte. Rormaat. Tilror. Vaagskora. Vegemot, -skifte, skil.

b) *Samfelling*. – Binding. Bryning. Fella, Felling. Fjølemot. Ganing. Graup, Grøyping. Hekte. Hengsla. Kalfating. Klauv. Knut. Kryssing. Laft. Lask. Lodding. Logg. Læsing. Mosefella. Nating. Navehogg. Negling. Nest. Nov. Raft. Renning. Samkoming. Saum. Sinking. Skar (Lotskar). Skjerving. Skolming. Skøyt. Sperrelaas. Sud. Sveip. Syding. Tiljemot. Veggjemot, -sud. Æving.

V. – falla. gjegna. horva. høva. koma (paa). maata. møta. næma. raaka. raama. standa (paa). taka (saman).

Adj. – attarleg. framarleg. fremst. innarleg. inst. nedarleg. nedst. ovarleg. utarleg. utleg, utlengst. ytre (ytst). øvst.

Adv. -att(er). attarlege. framarlege. framme. halvmidt. høgt. innarlege. langt (inn, ut etc.). laagst. midt (i). nedarlege, nedst. ovarlege. uppe. utar. utarlege. ytst. øvst.

M: mid-bergs, -dypes, fjells, fjords, hæves(?), lands, lides. midlunges. mid-skips, -strøymes, vatnes, vegs.

162. Værstad.

a) *Skyle*. – Avhol. Bur. Dulheim. Flet(?). Gren. Grov. Gøyne, -stad. Gøymsla. Hellar. Hide. Hol. Huk (Hokk). Huka. Hykja. Kot. Kraa. Krop. Kvilestad. Kvorva. Leg, Lega. Letre. Live. Løyne. Løynkraa, -krok, rom. Reid. Saat. Sess. Skjol. Skugg. Skygne. Skyle. Smog. Smotta. Stall. Støde. Vagl.

M: Bjørnhide. Brysla. Ulvegren. – Grisebol, -letre.

b) Bustad. – Bolstad. Borg. Bud. Bustad. By. Bø. Bøle. Eigje, Eign. Einbøle, -støde. Gard. Gruva(?). Hamn. Heim. Heimrom, -stad, vist. Helde. Herbyrge. Hok (Hokk). Hus. Husvist, -være. Jord. Kot, Kota. Læger. Lægje. Nattarlægje. Odel (Jord). Plass. Rom. Sel. Seta. Stad. Støl. Sæta. Sæter. Tilhelde. Tjeld. Torp. Tun. Vist(?). Vær, Være. Værstad.

(Serlege). Bondegard. Enkjesæte. Fiskevær. Fødebøle, -stad. Herregard, -sæte. Hovudstad. Kaupstad. Kongsgard. Kynnehus. Landsæte. Lensberg. Marknad. Prestebol, -gard. Rorvær. Sjostad. Storgard. Tingstad. Tollstad. Uthamn. Verkstad. Vetterlægje, -støde. Øydegard.

c) Grend. – Bygd, Bygdarlag. Fjordung. Fylke. Gjeld. Grend. Herad. Kall (Soknekall). Kverve. Land. Landsbol. Repp. Rike. Skipreida. Sokn. Tinglag. Umkverv.

M: Fødebygd, -land. Grannbygd. Heimbygd, -land. Ervetuft. Fjellbygd. Fjordbygd. Frostland. Havbygd, -kall, land. Innbygd. Laaglende. Nybygd. Ottegard, -stad. Sjøbygd. Skogbygd. Utbygd. Vaabøle, -lende.

V. – bu. bøl. herbyrgjast. hida seg. husa. kvia seg. lægra seg. løynast. rekast. roa seg. skylast. støda seg. vagla seg. vøra seg.

Adv. – avlendes. avsides. heime, -lege. innanbygdes, -gards, gjeldes, gjerdes, lands, naves, soknes, stokks, veggjes. innar. inne. innrikes. midlands (s. 161). til Stadar(?). utanbygdes, -fares, gards, gjeldes, gjerdes, lands, rikes, soknes, stokks, veggjes. – utar. ute. uthyses. (Jf. 159. 161).

163. Merkestad.

a) Verkstad. – Bergverk. Bruk. Bryneberg. Glasverk. Gruva. Gullverk. Heineberg. Hellebrot. Jarnverk. Koparverk. Kverneberg, -bruk. Litarverk. Malmgruva. Mylna. Papirverk. Sagbruk, -støde. Saltverk. Spikarverk. Stampa. Steinbrot. Tiglverk. Torvmyr. Verk, -stad. Verv. Vindmylna.

M: Braadbenk. Kolmila. Tjøreberg, -hjell. Velta.

b) Fangstad. – Bjørnveide(?). Dunvær. Eggvær. Fiskegrunn. Fiskeklakk, -leite, støde, von. Fugleberg, -veide, vær. Garnstøde. Kastevaag. Kobbevær (Selvær). Lakserverpe. Merdstøde. Netstøde. Notarkast. Reinveide(?). Sildevaag. Teinestøde. Veideskog, -stad, stig. Ædvær.

c) Fegang. – Beite. Bugang. Bugard, -hage, lega. Fegard. Fehage, -hamn, læger. Gjenge. Hamning. Heimrast. Kvigard, -voll. Langstøl. Mjeltestad. Nautegard. Skinstøde. Utrast.

Ymse. – Bordtuft. Brote. Gardrot, -rust. Hogster. Kos, f. Ladberg. Laugarstad. Leikvoll. Rennebakke, -skeid. Skeidvoll. Slagstøde. Vatsbol, -nøyte. – Beinlega. Gravhaug. Heidenhaug. Kjempehaug. Legstad. – Hulderhaug, Vettehaug. – Draumstad. Dulheim.

164. Utkant.

Avbygd. Avbøle. Avdal, -døla. Avhol, -hola. Avkraa. Avkrok. Avram. Avrøme. Avsveip. Brett. Brot. Brugd. Einstøde. Ende. Fetling. Fjellrye, -røme, tele. Havkant. Havskjer, -strand. Hyrna. Jark. Karr. Kraa. Krike. Krok. Langaas, -heid, støl. Limp. Mule, Myling. Nes. Nev. Nordkraa. Ram. Skage. Skjekel. Snage. Snøyda. Spit. Tange. Uføre. Utbygd, -hamn, kant, land, nes, ram, skage, skjekel, skjer, øy. Vidd (Aalmanvidd). Villmark. Øydemark. Øyda.

M: Baatsyn. Fjellsyn. Landkjenning, -syn, timd. Seglsyn. – Jf. Umkant: Bording. Borg. Bryning. Dregel. Fald. Gang. Kvarde. List. Reina. Svil. Utgang.

Adj. – attarleg, attarste. avbakleg. framarleg, o.s.v. (s. 166).

Adv. – avleides. avleites. avlendes. avsides. avsynes. avveges. bakeggjes. baklides. burtanfyre. framlengst. fremst. innst. nedst. nordlengst. nørdest. sudlengst. synnst. utanfares, -lands. utlengst. vestlengst. ytst. øvst. – ørmerkes.

165. Trøm.

a) Endemaat (finis, Grenze). – Bard, Barde. Beit. Bord. Botn. Bradd (Bredd, Breidd). Brik. Brun. Ende. Endemerke. Hyrna. Jadar. Kant. Leite. Loge. Logg. Mune(?). Rip. Rør. Stede, Stød. Syning. Trøm. Utgard. Vor.

Bøgard. Eggjabard. Fjellbrun. Fjøremaal. Himmelleite, -syne. Landbrun, -trøm. Lidarmune. Sjolok, -trøm. Skogtrøm (-vokster). Teigtrøm. Vatslok, -maal, trøm. Vegarbard, -bradd. Veitebard.

b) Skilmaat (limes). – Avskil. Brik. Byte. Bytestein. Deild. Deildestein, -streng. Deile. Fella. Gard. Gjerde. Lina. Maat. Meit. Millomgjerd. Mot. Rand. Raa. Saum. Skifte. Skil. Skilsl. Skøyt. Stavstod. Strik. (Jf. 161).

Bytestad, -tre. Haggard. Kannebyte. Landskil. Langraa. Markedeild. Markstein. Merke-gard, -stein, tre. Raadeile. Raamerke. Skiftegard. Skilgard, -merke, stein, vange. Soknebyte.

M: Bægjegard. Grind. Lid. Mur. Vargard.

V. – enda (hava Ende). lykta(?). sluta. trjota. – botna. grynna. lengja seg. rekka. strekka. tøygja seg. vara (til).

fata (i). gripa. koma (aat). møta. naa. næma. næpa. røra (ved). skadda. snerta. snudda. taka (til). tytta. tæpa.

Adv. – attarst. fremst. innst. nedst. nørðst. synnst. utarst, ytst. øvst.

166. Sida.

Bord. Hall. Hand. Hyrna. Kraa. Led. Leid. Lein. Lid. Sida. Slind. Strand. Sud. Venda. Ætt. (Kant).

Bakbord. Baksida. Breidsida. Flask, Flasma. Framsida. Høgd. Høgra. Innsida. Kløyva. Kverva. Langsida. Le. Lebord, -sida. Rangsida. Retta. Ronga. Stav. Styrbord. Tvera, Tverka. Tversida. Utsida. Uttverva. Vindbord, Vindsida. Vinstra. Yta (Ytarsida).

Andsyning. Aust. Austersida. Austvenda. Fraasida. Hitsida. Landsida. Leland. Motsida. Nord. Nordkraa, -sida, venda, ætt. Nordaust, -vest. Sjosida, Solsida. Sud. Sud-aust, -kraa, sida, venda, vest, ætt. Vest. Vestersida, -venda, ætt.

M: Avsøla. Bakhall, -lid, søla. Solløysa, -skugge. Solbakke, -hall. – Fotsida, -spenne. Hovdar, Hovdegjerd. – Haarham. Kjøtsida.

V. – halla. horva. leida (leina). snu. standa. veita (vita). venda. visa. – indra seg. nørðra, sydra, ytra seg.

Adj. – attare, -st. attarleg. austarleg, austleg. framarleg, fremre, fremst. heimre, -st. høgge. innarleg, indre, innst. nedarleg, nedre, nedst. nordarleg, nørðre, nørðst. ovarleg. sudleg, sunnarleg, syndre, -st. utarleg, utleg. vestarleg (vestleg), vestre. vinstre. ytre, ytste. øvre, øvst. øystre. Adv. – attanfyre, -til. attarlege. aust. austanfyre, -til. austarlege. bak. bakeggjes. etter. framanfyre, -til. framarlege. framme. fyre. innan-beins, -bords, føttes, hendes, skjers, til. innarlege. innbyrdes. innvendes, -verdes. nordanfjells, -fyre, til. nordarlege, nørðst. sunnanfjells, -fyre, til. sunnarlege, synnst. utanbeins, bords, føttes, hendes, paa, skjers, til. utarlege. utarst. utbyrdes. utvendes, -verdes. vest (i). vestanfjells, -fyre, til. ytst.

nedan-beltes, -brottes, buls, deildes, fyre, lands, lutes, til. nedarlege. nedre, -st. nedunder. – ovanbakked, -beltes, bords, brottes, deildes, fyre, lides, livs, skogs, til, vatnes(?). ovarlege. – under (inn under). yver (upp yver). øvst.

Præpos. – att-med, -ved. etter. fyre. hjaa. med. under. oppaa. ved. yver. – attanfyre. framanfyre etc.

167. Stemna.

Aathald. Aatleid, -ror. Beinleid, -veg. Farleid. Farlende(?). Framveg. Hald. Heimveg. Kos(?). Leid. Mid. Skutmíð. Snuing. Stammhald, -leid. Stemna. Stemneleid. Strík. Strok. Styring. Tilror, -stemne, styring. Vederstrík. Vindstrík.

Aust. Austleid. Havleid. Høgvest. Landaust, -nord, sud. Nord. Nordaust, -vest. Nordstrík, -ætt. Sud. Sud-aust, -vest. Sudstemna, -strík, ætt. Utnord. Utsud. Utvest. Vest. Vesterætt.

M: Baut. Krok. Skaa. Snid. – Villstig, -strok.

V. – bera. draga seg. driva. fara. ganga. halda. horva. koma. leggja (til). leida. mida. rada seg. setja. skjera. snu. stemna. styra. tokka seg. venda. vika.

M: bauta. krøkja. kryssa. skaana. skeina. slaga. snida. – fylgja. mœta. – dregla. jadra. skjekla.

Adj. – austleg. bein. høg (Stemna). innleg. krokutt. laag. nedarleg. rad, radig. rak. skaaen. skeiv. utleg. vestleg.

(Um Vinden). austbær, -leg, røn. berraustleg. innrøn. landbær, -røn, var. nordleg, -røn. sudbær, -leg. sudrøn. utrøn. vestleg. vestrøn.

M: baut. byrleg. framrøn. knapp. nauv. rom.

Adv. (*Fraastig*). – attan-fraa, -til. austan, -fraa, til. – av. avhendes. avleides. avsides. avstad. burt. burtan-til. dedan. derifraa. framan, -etter, til. hedan. heiman, -fraa, til. herifraa. innanfraa, til. kvadan. kvarifraa. nedan, -etter, fraa, til. nordan, -etter, fraa, til. ovan, -etter, fraa, til. stad (= avstad). sunnan, -etter, fraa, til. undan. ut. utan, -aat, etter, fraa, til. veg(?). vestan, -aat, etter, fraa, til.

(*Tilstig*). – att. atta. att-ende(?). atter. att-etter, -leides, lenges. aust, -etter. aaleides. aat. bak. bak-leides, -lenges, veges. degat. dertil. dit. etter. fram, -aat, etter, leides, lenges, til. hegat. heim, -atter, til. hertil. hit. inn. innar. inn-etter, -til. kvart. kvar-til. mot. ned. ned-etter, -til. nord, -etter, til. sud. sud-etter, -til. til. under. upp. uppetter, -til. ut. utar. ut-atter, -etter, til. vest, -etter. yver. (M: tilbaka).

(*Umstig*). – andbakk. andbæres. andfares. andhæles (-eles). andhæres. andskarves. andsøles. andveges. attlenges. baklenges. fyre-tvert. kring-um. langs-etter, -med. rangsøles. rangt. rett. rettleides, søles. rundt. tvert. um. umkverves.

M: beint. enda. endelaust. rade. radt. rake. skakt. skaatt. stadbeint (?). – attum. framum. innum. nedum. uppum. utum. – attigjenom. framigjenom. innigjenom etc.

Præpos. – av (ut-av, utan-av etc.). aa (upp-aa, ut-aa). aat. (attaat. framaat etc.). etter. fraa. i (att-i. fram-i etc.). igjenom. imillom. med (attmed. frammed etc.). mot. or (ut-or. utan-or, etc.). til. um (kring-um etc.). undan. under (att-under. innunder etc.). yver (attyver. nedyver, etc.).

168. Veg.

a) *Leid.* – Far. Farleid, -lende. Farvatn, -veg. Gang. Gjenge. Heimveg. Innlaup, -rensl. Kvorva. Laup. Leid. Løypt. Rast. Raas. Rekster. Rensl. Ror. Skeid. Slod. Stemna. Strok. Sund. Tilror. Utlau, -raas, rensl. Veg.

M: Beinleid. Gjegnveg. Grunnraas. Havleid. Isleid. Langveg. Roleid. Sjoleid, -veg. Vatsveg. – Berg. Eid. Fjell. Fjord. Heid. Lid. Mo. Rust. Skog. Strand etc.

b) *Veg.* – Braut. Drog. Ferel. For. Fortaag. Gata. Gota. Kleiv. Løypa. Raak. Raas. Rekkja. Renna. Ræse. Skot. Slodveg. Slæpa(?). Stig. Stræte. Veg. Vodul.

Aksterveg. Aalmanveg. Beinstig, -veg. Buraak, -raas, rekkja. Bu-rekster, -slod, trod. Fe-gata, -stig, veg. Fjellveg, -stig. Gangstig, -veg. Gardsgota, -veg. Helleveg. Husveg. Kongsveg. Krokveg. Kyrkjeveg. Køyreveg. Landsveg. Løyngang, -veg. Midveg. Postveg. Radveg. Reksterveg. Ringveg. Roteveg. Skaaveg. Skruvgang. Snidveg. Snjobraut. Storveg. Sæterveg. Tingveg. Tvergota, -veg.

M: Kvileskeid. Matrast. Rast. Skifte. – Vegemot, -skil.

c) *Trongstig.* – Brot (i Aa). Brota. Drag, -sund. Einang. Einrøme. Einstig. Geil. Geiteveg. Kleiv. Klypa. Knip. Krop. Lid, n. Mjaakke. Raak. Renna. Skard. Skor. Smog. Smotta. Streng. Strok. Strype (Strøype). To. Trong. Trongstig. Vad. Veita.

M: Bru. Eintre. Klopp. Spong. Stett. Stige. Tropp. – Byks. Hopp. Trip. – Ferjestad. Sundstad. Lending. Bryggja. Vor. – Torføre. Uføre. Uveg. – Einstella. Skorfeste.

Adv. – avleides. avsides. avveges. aaleides. aasleides. beinleides. beint. einleides. enda. endelangt. fjelleides. isleides. kollbeint. landveges. leidbeint. lukt. mangleides. misveges. rade. radt. rake. rettleides. sjoleides. skogleides. umkverves. uveges. villt. villfares?

M: andfares. fyretvert.

169. Far.

Andyrja. Bauk. Brota. Drag. Drog. Dyrja. Ekkje. Far (= Spor). Fet. Fora. Fotfar, -spor. Gald. Hola. Krop(?). Laam. Meidd. Meiming. Mell(?). Merke. Oka. Raak. Rækje. Slag, Slagferd. Slod. Smoga. Spor. Stad. Staup. Stig. Stoppa. Trod. Trokk. Vegslode. Visner. Vister. Voda. Vossa. – Laup. Løypa. Rensl. Skot.

M: Brot. Gnag. Hogg. Klor. Meit. Nogg. Ripa. Riv. Skaar. Styng. – Bit. Grip. Tak. – Lega. Seta. Støde. Velta. – Gil. Skrida. Vor. – Groping. Grov.

Serlege. – Buslod, Butrod. Dyrefar. Fannfar. Fetrokk. Fingerfar. Folkefar, -fet, fora. Fuglefar, -fet. Gardfor, -rot. Gardstøde. Geitefar. Hestefar, -slag. Hjulfar. Hundefar. Kattarfar, -fet. Kjøldrag, -far. Klauvfar. Klofar. Ljaadrag, -rom. Makkesmog. Maurveg. Meidarfar. Oterdrog (= Slenterdrog). Skid-dyrja, -ekkje, far, laam. Skridlaup. Sledefar. Trugefar. Tytefar. Udyrsfora. Vargefora. Øykjefar, -fet.

M: Bjorbrote, -damm, gard. Bjørnarlega. Brysla. Gren. Humlebol. Kvefsebol. Maurtuva. Musbol. Reid (Skjorarreid). Vandbauk, -boka. – Bulega etc. s. 160.

V. – bauka. galdtrakka. grava. gropa. hola. klora. meima. merkja. ripa. sloda. spora. strika. trakka. treda

170. Rømd.

a) Romleike. – Breidd. Dypt. Flaabotn. Flæa. Flædd. Gangrom (s. 159). Hav. Heid. Husrom. Høgd. Jordvidd. Kav. Landvidd. Lengd. Luft. Mark. Rom. Romlende, -vidd. Sidd. Sjo. Skeid. Strekkja. Svarv. Svivrom. Tillende. Utrømd. Utvidd. Vidaatta. Vid. Vidheim. Vidvang. Øydemark. – Rømd. Renneskeid.

M: Augleite. Augnesyn. Blaa. Blaahøgd, -vidd. Endeløysa. Firne. Himmel-leite, -syne. Himmelshøgd. Langvidd. Leite. Syning. Veder. Vederstova. – Baatsyn. Fjellsyn. Landsyn, -timd. Seglsyn.

Adj. – breid. djup. drjug. dulen. flaa, -lendt. fullstor. glaa. høg. lang. rom. rombygd, -bølt, fjellad, leg, lendt, sam, sjoad, sløg. rømeleg. stor. storromad. tunnbygd, -sett. vid. vidsveimt.

V. – bera. loa (laa). mæla. røma. taka. – (V. a.) ferma. fylla. lada. lasta. skara. stappa. (Jf. 114. 115).

b) Trong. – Angrøme. Einang. Einrøma. Forfylling. Hustrong. Klemba. Klypa. Knip. Kreppa. Mjaakke. Romløysa. Snøyping. Strype. Trengsla. Trong, -stig, røme.

Adj. – ang. forsett. innklembd. klypen. knapp. krapp. kyrkjen. laag. mjaa, mjaaleg. nauv. romlaus. smal. smaaleg. snapp. snaud. snæv, -leg. snøyputt. strøypen. trong. trongbygd. trongbølt, -leg, lendt, sett, sjoad, sløg, voren.

V. – hefta. klemba. klypa. kreppa. kyrkja. nauva. snøypa. strupa, strøypa. trengja. trykkja. – kneppa, knipa.

XVIII. Støde.

(Situation. – Standing, Tilsnuing, Tilgjenge, Fristand, etc.)

171. Støde.

a) *Standing*. – Beinleike. Brattleike. Hall. Halling. Huk. Høgd. Kreppa. Kur. Meinstøde(?). Rengsla. Skakka. Skaa. Skjekkja. Sneid, Snid. Snuing. Stad, Stand. Stille, Stilling. Stoda. Støde. (Haarstøde etc.). Tilsnuing. Trengsla. Tverka.

b) *Lega*. – Flatleike. Flot. Gruva. Kvila. Lag. Lega. Legd. Lægje. Rei(?). Rid. Ridvang. Saat. Seta. Sæte.

V. – bera seg. bjuga. drjupa. duva. gaga s. gruva. halla. hanga. huka. kroka. kruka. kura. kyva. lapa. lava. leida. lina seg. luta. niga. risa. skjota. skuta. slapa. slenga. sluta. snu. standa. venda.

fljota. kvelva. liggja. mara, marvega. rida. sitja. slada. sloda. vaka. vega.

M: duvla. stræva, træla.

Adj. – a) attkeik(?). bein. bjug. bogen. bratt. bretten. fatt. framhøygd, -hall, luten. gag, -halsad, skjeft. gleid. gruv. hall, -ande. hall-bratt. hangande. hoggbratt. huken, hykjen. keik. keiv. kroken. krokutt. lapen. loddbein. rak. rakleg. rett. skakk. skeiv. snorbein. snudd. stadd. standande. stigen. strak. strid. stød. tver. tverbratt, -sett. ubein. ustød. vend (vendande).

b) baksett. fallen. flat. flaa. flaagrunn (-grynt). framhøg, -sett, sid. hallfløytt, -rett. havd (upphavd). huklendad. ilendt. jadarflaa (s. 126). kvelvd. langflaa, -grunn, slut. lat. leiden. liggjande. nasegruv. open. sid. sigen. sitjande. skakkladd, -sett. skreid. slad, -en. slak. slut. sokken. vidopen.

M: brattraustad etc. s. 126.

Adv. – beint. bratt. flatt. flaatt. gleidt. hallrett. jamhøgt. jamsidt. jamt. krokutt. latt. laagt. rett. skakt. skeivt. skjøns (paa skjøns). slakt. stridt. tvert (paa tvert).

M: aa (paa) Bak; aa Egg, Ende, Flask, Gruva, Hovde, Kant, Lerre, Lofte, Rid (Rei), Rør, Sida, Skaa, Snid, Stav, Tvera. – i Velta, Aalvelta, Nedvelta. – i Høgd. i Le. – i Kumsa, Snerra, Spenning, Halvspenning. – i Øyde. under Bufot, u. Fefot; under Tak.

172. Tilsnuing.

a) *Snuing*. – Andror, -sjo, straum. Atterhand. Aatsida. Bakhand. Blak. Burtsida. Fraasida. Fyrehand, -raam. Hitsida. Høgd. Le, Lebord (166). Livd, Live. Meinstelle. Mothall. Motror, -sida, straum. Skugge. Skjol. Tillægje(?), -snuing. Tilstemne. Tversida. Vindbord. Vindskag.

b) *Tillægje*. – Avsøla. Bakhall, -lid, søla. Forskyggje, -søla. Hall. Kold. Kvam. Kvæv. Lein. Lægd. Nordvenda, -sida. Slade. Solbakke, -lid, sida. Solløysa, -skugge. Sudvenda, -sida. Tillende. Tverberg, -dal. Underlenda. Vatsdrag. Vestvenda.

V. – halla. leida, leina. slada. snu. veita. venda (s. 166).

Adj. – a) andvendig. andvig. aalvelt. bakrang, -vend. dragvind. fraasnudd. krosslagd. lidrang. motsnudd. ovug. rang. rangsnudd, -vind. rett. skakksnudd. tversnudd. vind.

b) attkold. austhall, -vend. avbakleg. avhall. avsølt. baksølt. innkvævt. kovt (kvavt). kringfløytt. landfast, -livt, vart. nordvend. sollaus. solrik. sudhall, -vend. umfløytt. vatsskaatt. vederskaatt. vindskaatt.

M: attarleg. austarleg. framarleg, fremst, etc. (s. 166).

Adv. – andføttes. andsynes, -veges. aagjengs(?). gjegnt. motføttes. tilføttes. tvispennes. – til Mots, til Møtes, til Strits.

andbakkes, andhæres, andsøles, rettsøles, etc. (s. 167). avhendes. bakleides, -lenges (167). – avleides, avleites etc. (s. 164).

M: til Dals, t. Fjells, Havs, Lands, Skogs, Heidar etc.

173. Nærleike.

Grend. Heimvist. Nærleike, -mune(?). Nærvære. Vedvære. – Fraalengd, -stand, støde, være. – Avlengd(?).

M: Blaavidd. Himmelsyn. Fjellsyn. Landsyn, -timd. Seglsyn.

Adj. – hitarleg. nær-fellt, -gildrad, gjengen, hendeleg, kjømd, komen, leg, liggjande, sett, stadd, verande. – burtare, -ste. burtlengst. fjerrleg(?). fraaliggjande, -verande. – Jf. avbakleg. avliggjande(?). utlengst.

Adv. – naamare. naame-nær. næma, -ste. nær. nærhendes.0 (nærhondom). nærmunom. nærre, næst. – skamt, skjott. stutt. tett (ved). – att-aat, -med, ved. hjaa. med. ved.

burt, burte. (kos, veg). fjerr. fraa. langt (av). avleides, avleites etc. (s. 164). langleides, -veges.

174. Tilgjenge.

a) *tilgjengt Støde*. – Aatgang. Aatkoma, -leid, ror. Framkjømd, -koma. Gjenge. Gjenomgang. Inngang. Kjømd. Naaing. Tilgang, -gjenge, koma, ror. – Berra. Berhogg, -tevla.

(Motsett). Bægje. Meinbægje. Stengsla. Torføre. Ukjøme.

Adj. – aatkomande. bergeleg, byrg. farande. folkegjengd, -kjømd. framgjengd, -kjømd, komande. før, førleg. gangande. gjengd. inngjengd, -laupande. kjøm (kjømd). kjømeleg. komande. køyrande. laupande. leidarfør. mannfarande, -gjengd, kjømd. nâande. nærkomande. roande. siglande. sjofarande. tilgjengd, -kjømd(?). tillaupande, -renneleg. utgjengt, -komande. vadande.

(Mots.) baag. bægjeleg. hardgjengd. hardsokt. meinbaag, -gjengd, lendt. stengd. tiltept. ubyrg. ufør. ukjøm, -eleg. vaageleg. vaalendt.

M: aagangsam. folksam, folkutt, mannfare, -kjømd.

b) *synlegt Støde*. – Berrsyn, -tevla. Framsyn. Ljos. Ljosbotn. Syne. Syning. Umsyn. Utsyn. – (I Synom; i Folkaugom).

Adj. audsedd, audsynt. berr. berrsynleg, -synt. farsynt. glanberr. ljoseberr. mannberr. openberr. sjâande. sjaasam. sjølvsynt. skilleg. synberr. synleg. synt. tilsjaaleg. uduld. uløynd. oppdagleg, -ljøsleg. uppsynt. utsynt. vegsynt. vidsynt. øygjeleg.

M: havsynt. ljøs. gangeljos. leidarljøs. leseljos. – klaar. -Jf. kjenneleg. røyneleg. skynleg. tydeleg. – lyd, lydbær.

Løynd (usynt Støde). – Dul. Duld. Dulheim. Gøymestad. Gøymsla. Kvorva. Lerre(?). Lur. Løynd. Løyndom. Løyne. Mugg. Muta. Skjol. Skugg. Skugl. Skulk. Skyle.

M: Meinljøs, -lyse. Meinsyn. Skrimsløjøs.

Adj. – avduld. avgøynd. duld. dyljande. huld. innkvervd, -teken. løynde. løynd. løyndleg. skylt. uskilen. usynleg. usynt. uøygeleg.

M: døkk. evsam. halvmyrk. skoddutt. skum. tvilsam. tvisynt.

V. – berkast. koma upp. ljøsna. syna. te. visa seg. – røynast. ovra seg. – (Mots.) dyljast. lura. løyndast. myta s. skyla. skulka. smokla.

175. Fristand.

a) *Lausleike*. – Avløyssning. Avskil. Fraabyte, -skilnad. Frelse. Friskap, -stand (-dom, støde). Lauslating, -leike (gang). Løyssing. Serstøde. Sjølvraad, -ræda, styring, velde, vild.

M: Heimlov. Lov. Løyve. Rett. Vald. Velde.

Adj. – avlaus, -løyst. avsløppen. bergad. fløygd. framsløppen. fraabytt, -skild. frels. fri. frikjend, -teken. heimsløppen. kvitt. laus. laushendt, -reipad. raadug. sjølvbeden, -kravd, minnt. sjølv-raadug, -styrd, tamd, valdug, viljug. sløppen. ubunden. uleigd. undankomen. unøydd. utrengd. utsløppen.

M: jordlaus. landlaus. sjolaus. fotlaus. rotlaus. grunnlaus. – brandfri. dropfri. eldfri. flodfri. frostfri. isfri. telefri. vatsfri. – bjørnfri. skotfri. – følgefri. korfri. notfri. odelsfri. skatfri. skuldfri. tollfri. – agelaus. ampelaus. herrelaus. styrlaus. tannlaus. vill. – eidfri, -svør. rein. saklaus. uskyldug. usnikkad.

Adv. – frelst. fritt. sjølvstyrt. – jordlaust. sjolaust.

b) *Fastleike*. – Band. Binding. Fastleike. Feste. Grunnfeste. Fotfeste. Hald. Henge. Knyting. Rot, Røting. Studning. Støda.

Adj. – bergfast. bunden. fast. fotfast. grunnfast. halden. heft. inngrodd. jordfast. kringsett. landfast. naglefast. rotfast. røtt. sett (innsett). skuldbunden. ufløygd. ufrels. ufri. undergjeven, -komen.

M: ampefast. forlesst. mødd. nøydd. sakad. skyldug. vankomen.

Adv. – fast. grunnfast. meinstødt. stødt. traust. trygt.

c) *Meinfeste*. – Baklaas. Beit. Einstella. Farløyssa. Floke. Illgreida. Kreppa. Kumsa. Meinbæge, -støde(?). Rengsla. Skorfeste. Snerra. Stengsla. Uføre. Uppraad. Vankoma.

M: Lægervall. Nedervall. Prysja.

Adj. – baatlaus. farlaus. forkomen, -raadd. innestengd, utestengd. meinhalten. raadlaus. skjersett. skorfast. skorsett. oppraadd, vederfast. M: fredlaus. landlyst, -viist. ufredug. utlæg.

176. Serstøde.

Avskilnad, -sundring. Einrom, -røme, støde. Fraavære. Heimeseta. Inneseta, -stoda. Orskilnad. Serskilnad, -støde. Sundring. Utevera. Utskilnad.

M: Avbøle, Avkraa, Avrøme etc. (s. 164). Einbøle. Einsæte(?). – Avtak. Fraatak. Ordrag, -kast, skot. Utval. – Einstøding. Odda. Umake. Makeløyssa. – Jf. Landtroll.

V. – einstakast. sera, skilja, sundra seg. standa atter, etc.

Adj. – avskild, avsundrad. aaleine. berr. einaste. einbølt. einbernd. ein-før. einleg. einsaman. einskild. einsleg. einslengd, -slungen. einstaka. einyrken. fraa-havd, -komen, lagd, skild, teken. makelaus. odda. or-havd, -komen, skild. serhavd, lagd. serleg. serskild. umakad. utlagd, -skild, skjedd, skoten, vald.

M: einbotnad. einfald, -feld, gjengd, høg, lagd, sett, tennt, trædd, tynt, vegad. (Jf. 178).

Adv. – aaleine. berre. einaste. eine. einleides. eins. einsko. – einskils. einkom. einsvordom. einsleides(?).

M: einfyres. einhendes. einstigs. – serdeildes.

177. Rading.

a) *Rad.* – Breida. Droga. Drætte. Flote. Fylgje. Gavl. Gard (Manngard). Hengsla. Kjedja. Kring. Kvarv. Kvorva. Lag. Lekkjja. Lema. Lina. Rad. Rand. Reid(?). Reig. Rekkja. Roka. Setning. Skare. Skreid. Slod. Straud (Strod). Strind. Teiglag. Tir(?). Umfar. Umgang. Umkvarv. Umlag. Uppsetnad. Uppstelling. (Jf. 104, 105).

M: Gaare. Meit. Raak. Reit. Ripa. Streng. Strik. Strypa.

V. – binda. fella (i Hop). fitja. floleggja. hopa. knyta. krøysa. lada. lana. lekkja. lynna. løda. rada. rauka. reita. samlaga. skara. skipa. skryva. stella (upp). stopla. timbra.

b) *Lekk.* – Bolk. Breidd. Deild. Fete. Grein. Hylla(?). Kvelm. Kvist. Lekk. Lid. Lime. Lut. Mole. Mæling. Part. Rim. Ryft. Skot. Spol. Stav. Stykke. Taatt. Teig. Tridjung. Vaad. Vend. – S. 109 (Deild).

Adj. – attarste. burtaste. fremste. fyrre, fyrste. høgste. innste. laagaste. nedste. næste. nørdeste. seinare. sidste. synnste. underste. utarste (ytste). øvste.

fyrste. andre. tridje. fjorde. femte. sette. sjaunde o.s.v. – annankvar, tridjekvar, fjordekvar, femtekvar, etc. (Jf. 101). – sjølvannan, -tridje, fjorde, femte, etc. – M: halvannan etc.

178. Samstøde.

a) *i Heiling.* – Eining. Heiling. Heilskap. Samheng, -høve. Samkjøme, -stevja, støde. – Fylgje. Hop. Lag. Rad. Rekkja.

M: Dusk. Floke. Kokle. Kongul. Kringel. Krull. Kvost. Ring. Skuv. Sveip. Vase. Vindel.

V. – beinka. jamna. laga. maata. rada (177). reida. retta. samlaga. semja. setja. skara. skipa. stella (upp).

Adj. – jambordad, -braddad. jamdreglad, -fengen, komen. jamlik, -rødd, sett, strokad, trædd. (jam-breid, -høg, lang, sid, stor). samfeld, -fengen, lagad, vaksen. – flolagd. kringlagd, -sett. ringlagd. skarad. upp-radad, -stellt. – krosslagd.

M: ein-breid, -feld, gjengd, sett, skild, trædd. – heilgjord, -rend. heilskoren, -smidd, støypt. – ubytt. ukløyvd. uskift.

(Motsett). mis-jamn, -lang, tennt. – ujamn. ulik. usamd.

b) i *Deilding*. – Byte. Deild. Greining. Kløyving. Skifte. Skil. – Lut. Ryfte. Taatt. (Jf. 109). – Trilegg. Trinning. Tvinning. – Tvibyte, -bøle, kløyving, setning, skifting.

V. – byta. deilda. halva. kløyva. luta (ut). skifta. skilja. stykkja. – tvileggja. tvinna. tviskifta. – triskifta.

Adj. – sunder-bytt, -havd, lagd, skift, teken. – smaabytt. storbytt. tvibytt. tvifald, -feld, gjengd, kloven, lagd, lutad, sett, skift, taattad, trædd. tvinn(?). tvinnad. (M: tvibotnad, -bølt, durad, gardad, hurdad, høg). – trinn(?). trifald, -feld, gjengd, kløyvd, lagd, lutad, sett, skift, taattad. (M: trigjølmad, -høg, romad, rømd). – firfeld, -lagd, rømd. – fembend. femfeld, -rømd. – seksbend, -strindad. – tiebasnad. sekstanbasnad. – mangfeld, -lutad, slungen.

Adv. – jam-føttes, -herda, lines, sides. jamt. samfelt. samlege. Jf. jamfaret. mannjamt. aalmennt, aalfettes. – andfares. endelangt. – umkverves. umkring; kring-um, rundt um. langsmed.

i Hop. i Kapp. i Lag. i Rad. i Kring. – etter Rad. etter Roka.

M: til Blands, til Skiftes. lutom-til. stykkjom-til. takom-til dertil. lika (eins). med. og, ogso. saman.

Conj. – baade, og. – anten, elder, kort. – korkje. en. som.

179. Tettleike.

a) *tett Samstøde*. – Tette. Tettleike. Tettning. Tjukning. Tjukt. Tykkje. Trong. – Tjukkvokster.

Berg (Fiskeberg). Dott. Dune. Floke. Hop. Krull. Muge. Ruka. Skare. Staal. Stæle. Tusta. Vase. – Brusk. Byske. Kjerre.

V. – berga seg. botna s. dyna. flokkast. hopast. kryda. muga seg. stuva, stæla seg. tettna. tjukkna. torpast. tovast.

Adj. – aaltekt. einbreidd. forsett, forstappad, forstavad (-vidad). jamtett. jamtjukk. laveleg. ovtett. rik, riv. samangrodd, -tregnd. sibreidd. sifløytt. tett. tett-bygd, -grendt, lagd, sett, skarad, vaksen. tjukk. tjukksaadd, -sett. trongbølt, -sett, stillt.

M: folkesam. folkutt. mangmennt. manntjukk. raa-tett. stappfull. tettennt, -tindad. – fjølmennt. fullskipad, -sett.

b) tunnt Samstøde. – Grisning. Tunnleike, -skap. Tynning, f.

M: Glepp. Glisa. Glyfs. Grisa. Rjod. – Audn, Øyda (Jf. 132).

V. – gina. gisna. glisa. glyfsa; glyggja. grisna. ovna. tynnast. – (V. a.) dreiva. grisja. hysja. skildra. skjeltra.

Adj. – dreivd. gisen. glisen. glyfsutt. greis. grisen. grisgrendt. kveimen(?). oven. rombygd, -sløg. skjeltrad. storbunden. tunn. tunnbygd, -fengd, grendt, lodad, saadd, sett, skipad, sløg, vaksen. tynnt. vanstavad.

M: folkefaatt. mannfaatt (= faamennt). staurfaatt. – gleid. gleidføtt. krakkføtt. greistennt (gristennt). romtennt, -tindad. – rombølt. aud. audsleg. folkaud.

Adv. – dreivt(?). greist. griset. rømelege. tunnfengt. tunnt. – (Mots.) tett. jamtett. tjukt. jamtjukt. trongt.

180. Stødleike.

a) trygt Støde. – Feste. Grunnfeste. Hald. Langlega, -støda. Rotfeste. Støda. Stødleike, -skap. Stødugskap. Trauste. Trygd.

M: Aurhella. Berggrunn. Botn. Grunnvoll.

V. – standa (stødt). halda seg. rura. skura. liggja (traust).

Adj. – bergfast, -stød. grunnfast, -stød. hardtolug. jamstød. langstødug. paalitande. roffast. seig. skiftelaus. stadig. stendig(?). sterren. stød. stødleg. stødug. tolug. traust. traa. trufast. trygg. ubrøytande. uruggeleg. uskjeplad. viss.

Adv. – fast. grunnfast. meinstødt. stødt. traust. trygt.

b) utrygt Støde. – Lausleike. Ustøda. Utrygd. Vantrygd.

M: Bikking. Dragning. Driv. Glepp. Glett, -ing. Gnett. Kipping. Losning. Rakning. Rap. Rek. Rugl. Skak. Skrid. Slitning.

V. – bikka. dissa. driva. gleppa. gnetta. kippa. kvika. lakra. raga. rapa. reka. rugga. rugla. skaka. skjeplast. skrika. tokka seg, etc.

Adj. – gletten. kippen. kvaltren. kverv. kvikoll. kvimsutt. laus. rank(?). ruggall. rullen. skakall. skiftesam. skotall. skvetten. svivall. umskifteleg. ustød. utraust. utrygg. vaaskøytt. velt.

XIX. Rørsla.

(Rugling, Gletting, Gang, Ferdskap, Umsviv, Hastferd, etc.)

181. Rugl.

a) Risting (Rørsla paa Staden). – Ag. As. Bikking. Biv. Bivn, Bivring. Blak. Brag. Dirring. Dissing. Duving. Dyv(?). Flikting. Flugting. Gidding. Gjelv. Husk, -ing. Hyfsing. Kink. Kipping. Kviming. Lekting. Rei(d)? Reil. Rikting. Risting. Rugging. Rugl. Rusk. Røyving. Sikk, -ing. Skak, -ing. Skjelfte, Skjelv. Sletting. Stakring. Svag. Svig, Svigt. Sviv. Syfting. Tjaak. Tusk, -ing. Vagging. Stavring. Velting.

V. – aga. asa. bikka. biva, bivra. blaka, blakra. blega(?). blekka. blikta. braga, bragla. dadra. diga. dilla. dingla, dingsa. dirra. dissa. dubba. duva, dyvja. flikta. flugta. gidra. gigla. gjeppa. hakka, hakla. higr. huska. keima. kima, kimsa. kippa. lakra. lapa. lekta. likra, lukra. niga, nikka. raga, ragla. ranka. reia, reila. riga. rigga, rigla. riksa, rikta. rista. rugga, rugla. runka. sikka. skaka. skjaga (skjaltra etc.). skjelva. skvapa. slamra, slamsa. slarka. slenga. sletta. staka (stjaka). stakra. svaga. sviga, svigta. sviva. titra. tvinta. vadra(?). vagma. vavra. vega. vigga.

Adj. – bivrug(?). gidde. huskall. kvimsen. laus (=rank). ruggall. skakall. skvetten. svigall. ukjørr. ustød. velt.

b) Kipp. – Bikk. Blekk. Drag. Dribb. Fløyt. Hogg. Kast. Kipp. Kvepp. Napp. Nykk. Rykk. Skjekk. Skump. Skvett. Slag. Sleng. Slett. Spann. Sprett. Støkk. Støyt. Tverkast. Vink. Yt.

V. – bikka. dribba. gjeppa (gippa). hogga. kasta seg. kippa. kveppa. nykkja. rykkja. skreppa. skrykkja. skumpa. skuva. skvetta. slemba. spretta. stokka. tverkasta, -rykkja. tverskrykkja s. skvetta.

M: byksa. hoppa.

182. Gletting.

a) Gletting (Rørsla fraa Staden). – Avsig. Aatsig. Drag. Dragning. Draatt. Drift. Driv. Fjuk. Fok. Framsig. Glepp, -ing. Gletting. Gnett, -ing. Kast. Krasing. Kvepp. Los. Losning. Løypt. Løysing. Nit. Rakning. Rap, -ing. Ras. Rek, Rekster. Run, Rune. Sig. Skrid. Sleng. Slepp. Slit. Støkk. Tilsig. Utflog. Utsig.

V. – dragna. driva. drysja. fjuka. føykja. gleppa. gletta. glida. gnetta. knita(?). kraka. kveppa. losa, losna. løysa. nita. nokka seg. rakna. rapa. rasa. rikka seg. rjota. rjuka. rota. rulta. rusa. rynja.

sig. skjeplast. skjota, -ast. skreppa. skrevla. skrida. skrika, -ast. sleipa. slitna. snaava, snuvla. stökka. støyta. sviva. tokka seg. vika.

b) Fall. – Avstøyt. Dett. Dump. Fall. Glepp. Glopp(?). Kollstøyt. Nedfall, -sig, støyt. Rot. Rune, Rynjing. Sig. Sleng. Stuping. Støkk. Velta.

V. – detta. drjosa. drjupa. drusa. drysja. dumpa. dusa. falla. fara ned. hagla. hella. kanta. kolla seg. leggjast. leka ned. renna (ned). rjota. rota. rynja. rysja. siga. sildra. slumpa. spilla. strøyma. stumpa. stupa. stupna. sturta. stuta. søkka. tossa. tverstupa. valtra. velta. – Jf. bera ned, No. 22.

c) Uppstig. – Flotning. Fløding. Gov, Gøyving. Hildring. Hyfsing. Klivring. Lyfting. Ovring. Reising, Ris. Stig. Syfting. Uppburd. Uppflog, -fok, gang, sig, skot, stig. Vokster.

V. – bera upp. fjuka. fljuga (upp). flotna. fløda. føykja. gjosa, gøysa. gøyva. hevjust. hyfsa seg. høgna. kliva. kreppa (upp). laupa (upp). letta. lyfta seg. ovra seg. risa. rjuka. skjota upp. spretta. stiga. yppa seg. – syfta. revja. yra.

M: Avgjerd (i Sjoen). Revja. Uppfar. Yr.

Adj. – dotten. fallen. nedsigen. – risen. sprotten. stigen etc.

183. Skubbing.

Aking. Am, -ing. Braak. Brot. Bruking. Drag. Draatt. Filing (Skamfiling). Gnag. Gnik, -ing. Gnur, -ing. Gny, Gnysl. Hakk. Hyfsing. Klembing. Knubbing. Knøyving. Makster(?). Nagg. Napping. Nogg. Nupp. (Nuring). Risping. Riv. Rubbing. Rusk. Rykk. Skav, -ing. Skrubb. Skubbing. Skuring. Slit. Snag. Strok. Støyting. Tjaak. Trosing. Tufsing. Tæsing.

V. – aka. ama. braaka. brota. brukta. brutla. dragsa. fila (skamfila). flisa. fura. gnaga. gnika. gnuva, gnura. gnya. grava. gropa. hakka. hogga. hola. klemba. klora. knobba. knøyva. kremta. maa. (maast). nagga. nappa. nokka. nugga, nugra. nuppa. byggja. pilka. raspa. ripa. ripla. rispa. riva. rubba. ruska (upp). rykkja. ryskja. skava. skrapa. skrubba. skubba. skumpa. skura. slipa. slita. snaga. stanga. strika. strjuka. støyta. tafsa. tjaa. tjaaka. trosa. trykkja. trysja. tufsa. tæra, tæsa. valka.

184. Umsviv.

a) Sverving. – Atterbera etc. (s. No. 12). Bak-ida (No. 12). Buller (Pulder). Dans. Deis. Evja, -ing. Føykja. Grøyvl. Hurring. Iding. Kanting. Kringlaup, -renning. Krossdans, -gang, kast. Kver-

vel. Kverving. Kviming. Kvims. Kvingl. Leiksviv. Maling. Ringlaup, -sviv. Rulling. Snunad. Svarv. Sveim. Sveiv. Sverving. Sviv. Sviving. Tull, -ing. Tunn, Tunning. Umflog, -laup, sviv. Uppida etc. (No. 12). Velting. Vinding.

V. – bulla. dansa. evjast. firra (i Kring). garda. hurra. ida. kringa. krinta. kverva. kvingla. mala. ringa. rulla. snu. snurra. snøra. sverra. sverva, svervla (svirla). svinga. sviva. trilla. trinta. tulla. tumba. tunna (turna). valtra. velta. vinda seg.

b) *Krokferd.* – Attersnuing, -vending. Baut. Bøyg. Keik. Krok, -ing. Crossing. Krøk. Motslag. Skaaing. Skeik. Skeiving. Slaging. Snid. Snuing. Sving. Umsnuing. Vending.

Braadvending. Rangsnuing. Tversnuing, -vending. – Kippevending.

V. – bauta. braadsnu, -venda. brokka. keika. kreika. krika. krinka. kroka. krossa (kryssa). krøkja. kuvenda. leida (av). ringsnu. skaa, skaana. skeika. skeina. skeiva. skjekkja. slaga. snara. sneida, snida. snu. snæra. svarva. svinga. tversnu. tversvinga, -venda. vinda. vika.

M: Rørsla i Vatnet, No. 12, 13. Rørsla i Lufti, No. 20, 21, 22.

185. Likams Rørsla.

a) *Aatburd.* – Aatferd. Fakta(?). Ferd. Foteburd, -ferd, lag. Gangelag. Gongu. Handeburd, -ferd, lag. Herdaskot. Hovudburd. Kneburd, -skot. Leggjelag. Nakkeburd. Rising. Spretting.

V. – bera seg. bretta s. duva. fara (aat). fetta s. gaga seg. gana. gara. gnura. huka, hykja. kaga. kasta seg. kava. kimsa. kinka. kipa. kjerrast. kruka. krøkja seg. kura. lida seg. luta. nigja, nikka. remba s. retta seg. romsa s. rugga. skumpu. snara seg. sparka. spennu. spretta. sprøyta s. trappa. trøda. tøygja seg. æka.

Um Dyr. – baska. blaskra. dubba. dukka. flagsa. flugta. grava. hakka. hoppa. kava. leika. skarka. sprala. stanga. uggra. vengla.

b) *Handeferd.* – Greiping. Hemsing. Krafsing. Handekrafts, etc.

V. – braadtaka. fakka. fata. fikta. fingra. flinka. graapa. greipa. gripa. græma(?). handska. hema, hemsu. hota (hytta). kafa. kara, kjeksa. kjenna (paa). klora (kløna). krabba. krafsa. kramsa. kravla. kraala. kroppa. nafsa. nappa. nefsa. neva. nuppa. peika. pilka. pora. pota. prilla. raala. rispa. riva. ruska. rykkja. røra. slaa. slitta. smikka. snerta. strjuka. sveiva. tafsa. taka. triva. trivla. tufsa. tuma. valka, varla. vinka. vipa. vitta.

186. Andlits Rørsla.

a) *Mina*. – Blink. Flir. Frasa. Grin. Kaldflir, -smil. Læte. Medkvæde. Mina. Nyva. Smil. Smoll.

V. – flira. fyla. gisa. glisa. glumsa. grenja. gribba seg. grina. grisa. kaldflira, -grina. myla. smaalæja. smila. smolla. titra.

b) *Augneferd*. – Augnebragd, -ferd, lag. Blink. Glytt. Illstir. Skjegling. Star. Stir.

V. – blindsa. blinka, blinksa. blundra. blunka. einstira. gasa. gleina. glira. glora. glyma. glytta. gløsa. gyna. illstira. kisa. kjaatta. koga. kona. kopa. kota. lyma. meinstira. naudstira. nyva. olma. oma(?). opa. plykkja. rengja (Augo). sigta. skimla. skjegla. skugra. skumla. sprona. sprova. stana. stara. stira. tira. øygla, øygna.

c) *Munnferd*. – Gaping. Geisp. Munsing. Smatting, etc.

V. – bamla, bamsa. gapa. geipa. geispa. gjevla. glefsa. gleipa. glopa, kyngja. lepja. mula. mulka. mumpa. munsa. mutra. myla. putra. sipla. slabba. slafsa. sleikja. smakka. smatta. spruta. sputra. sputta. tafsa. tamsa. tyggja.

d) *Blaasterlag*. – Ande. Blaaster. Blistring. Frøsing. Hæsing. Kaasing. Pust. Skyrping. Styn. Teving.

V. – anda. anga (paa). blaasa. blistra. frøsa. hæsa. kaasa. kjaasta. lufta (paa)? nasa. nusla. nussa. pusta. pæsa(?). rækja. skyrpa. snasa. snerka. snika. snoka. snukka. snusa. snyda, snydja. stynja. tefta. teva. tokna. vedra. vinda.

e) *Laatt og Graat*. – Flir. Glis. Laatt. Skrellelaatt, Kaldelaatt. – Graat. Grining. Nasegraat. Skryl. Snykning.

V. – flina. flira. glisa. glumsa. higr, hikra. hodda. knikra. knisa. kvisa. læja (einklæja, naudlæja). skratta. skrella. smaalæja. storhodda, -læja. tissa. titra. – graata (eingraata. nidgraata. storgraata). grina. sipa (sippa). skryla, skræla. smaagraata. snippa. snykta.

187. Gang.

a) *Reiking*. – Far. Flakk. Fotferd. Gang. Gjenge. Gong. Laup. Raas. Reiking. Rekkjing. Rekster. Ræsing. Skreving. Stiging. Trakk, -ing. Trød, -ing. Vading. Voda.

M: Fet. Fotslag. Skrev. Stig. – Attergang, Attring. Hoping. Langhop. Snuing (s. 184). Venda, Vending.

V. – draga. driva. fara. flakka. ganga. hava seg. kippa. koma. labba. lakka. laupa. rakla. ratla. reika. rekkja. rekstra. rjaala. rutla.

ræsa. skreva. skrida. stiga. strjuka. sviva. talla. trakka. treda. vada. vanka. vassa.

M: attra seg. homa. hopa. ota seg. ryggja. – røma. vika.

b) *Sprang*. – Digt(?). Dilt. Dult. Hulter. Kufting. Ripping. Skunding. Traav. Smaatraav. Tripping.

Braadflog. Byksing. Dregt. Driv. Flog. Flugt. Fok. Hyv(?). Jag. Kapplaup, -renn, sprang. Kut, -ing. Langlegg, -tan. Renn. Renning. Soping. Spantraav. Sprang. Tan. Tvirenn, -sprang.

M: Elting. Jagster. Kappjag. – Laup. Renn. Send. Skeid. Skjot. Skjør. Skov. – Tillaup, -renne, sprang. – Tevling. – Tansprang. Tversprang. Tvibyks. Vallhopp.

V. – dalka. dalta. digta. dika. dilta. dulla. dulta. dylpa. fjuka. flogsa. hultra. hypja. høkla. kufta. lampa. laupa. rada seg. rippa. røma. sjoda (av). skeida. skvetta. skyvja. skøyva. snerta. snøra. spretta. strjuka. stökka. svinsa. svinta. søpla. tela. tilta. traava. trippa. vipa.

(Sterkare). braadfly (-fljuga). byksa. fljuga (fly). keisa. klova (paa). kuta. laupa (ut). langleggja. laara (paa). leggja (til). renna. senda. skina. sopa. springa. spøna. styrma. sula (paa). søyma. tana. tanspringa. tenja. tevla. tverspringa. tvirenna, -springa. vallhoppa. – naudtenja, -tevla.

c) *Kreking*. – Auling. Kravling. Krek. Sig. Skriding.

V. – aula. draga seg. krabba. kravla. kraala. kreka. krjupa. renna. siga. smetta. smjuga. sviva. yrja.

d) *Fugleferd og Fiskeferd*. – Flog (Umflog, Utflog). Flugt. Kav. Kaving. Rensl. Sig (Innsig, Utsig). Sum. Sund. Sviv.

V. – flagsa. fljuga. flugta. kava. renna. skyra. stökka. svemja, symja. sunda. sviva.

188. Gangelag.

a) *tungfór Gang*. – Brøyting. Hokring. Klivring. Stumring, etc.

V. – brøyta. grynna. harka. hokra. klampa. kliva. klivra. kravla. kviga. rigla. rikta. skarka. stigta. stolpa. stumra. svabba. tvaga, tvarga. tviga (tvega). tylta (tytta, tæpa). vada. vaspa. vodla (vaula).

b) *sein Gang*. – Auling. Dromegang. Sig. Skriding. Sniglegang.

V. – aula. draga seg. droma. drunta. drøla. faura. kara. kreka. ladda. leista. lunka. riksa. rjaala. sagga. sarra. sega. siga. sığa. sigga. skarra. skrida. sloka. sloma. starva. stauka. sugga.

M: kraka (kragga). kreika. rampa. reika. rugga. stabba. stilla. tasla, tassa. tusla. vagga.

c) *ustød Gang*. – bingsa. byksa. flangsa. flogsa. flumsa. halta. hinkra. hoppa. humsa. høkla. klampa. kovla. lumsa. skaaka. skjekta. skokla. skova. skrikka. skrykkja seg. skvetta. skvika. slampa. sporstøyta. stumpa. tverskrykkja s. tverskvetta.

Subst. – Byks. Hopp. Keik. Rykk. Skov. Skvett. (Jf. 184).

189. Ferdskap.

a) *Landferd*, m. m. – Akster. Ferd. Ferdskap. Flakk. Flutning. Flyt. For. Fora(?). Framferd, -veg. Førsla. Gang. Koma. Køyrsla. Laup. Løyping. Reis. Rekster. Riding. Skeid. Svarv. Sveim, Sveiv. Sving. Utferd. Venda. Vending. Yverferd.

M: Einvending. Heimanferd. Heimferd, -veg. Kippevending. Langferd. Rideskeid (Reid). Skeiseløyping. Skidløyping. Snarferd, -vending. Snøggvenda, -ærend. Svintærend. Utgonga. Utriding.

V. – aka. draga. fara. ferdast. ferla. flakka. flytja. ganga. køyra. løypa. rakka. reisa(?). rekstra. renna. rida. skeida. skorra. skreida seg. skrida. strjuka. svarva. vanka(?).

b) *Sjoferd*. – Baatferd. Ror. Sigling. Utror. Utsigling. – Baut, -ing. Hamnebyte, -skifte. Havror. Heimror. Innlaup, -sigling. Skipsferd. Slaging. Slagbog. Tilror. Utlaup. Vendereis.

V. – bauta. beita. drei va(?). driva. leggja (ut). reka. ro. sigla. slaga. stemna. styra. søkja (til).

M: andøva. hamla. lenda. setja (ut). skuta. skuva (av).

c) *uviss ferd*. – Driv (Drift). Kvims. Rek. Umdriv, -rekster, sviv.

V. – ana. andra. enja. farra. firra. kvima. kvingla. ragla (rangla). ralla. ranka. ransa. reka. rissa. skøyra. staura. strenda (stræna). stræta. tulla. tvadda. vangla. vavra. vaama. vedra. villa. vima. vimra. vingla.

M: Villa. Villska. Villstig. Vimring. Vingl.

190. Kav.

«Tummel» (sterk Rørsla). – Amster. Andov. Aakave. Bal. Bask. Braak. Brot. Driv. Elting. Fikt. Flugt. Furing. Graal. Gridd. Hast. Hemsing. Kafs, -ing. Kappjag, -renning, ror, tak. Kav. Kjeppa. Kraf. Kvast. Kvims, -ing. Køyr. Mas. Mask. Runs. Rusk. Rykkjetak. Skov. Skuring. Skyts. Snaav. Snerra. Snu(d). Snuing. Spark.

Spenn, -ing. Sprengtak. Staak. Stim. Stortak. Strok. Styr. Tak. Tevling. Trav. Tusk. Tvag. Tøkje. Uppstyr. Vaas. Visk. Yverstoda

. M: Annsemd. Drift. Herding. Onn. Traute. Trøyt. – Naukr. – Dans. Deis. Hattefok. Husk. Krossdans. Marteling(?). Raspan(?). Skumpan. Sveiv. – Draugdans. Tusseleik.

V. – ama. amla. amstra. bala. basa. baska. bauka. bløygja. braaka. brota. bynja. bæla (pæla). drifta. duska. elta. fika. flinsa. flunsa. fura. grisla. hemsá. hurva. jagta. kafsá. kappfljuga, – køyra, renna, ro, sigla, slaa, etc. kava. kila (paa). kjeppast. krafsa. kvimsa. kvingla. kvista. mara. maska. raava. rusa. ruska. skrubba. skura (paa). spauka. spøna. sterta. stima. stuva. svalka. sveiva. takast. tevla. tjaaka. trava. trysja. tuska. tvaga. tvagla. vaasa.

M: deisa. geisa(?). hafsa. kverva seg. mallæta s. martela(?). ofsnast. rassa. runsa. sumla. sveima. svela. tumla(?). ønast.

XX. Tilfelle.

(Hending, Umskifte, Tilvokster, Avgang, Heppa, Uheppa, etc.)

191. Hending.

Aakast. Aakoma. Bask. Beite. Brot. Dett. Fall. Fløde. Fløkje. Forfall. Fyrefall, -gang. Føre. Gang. Greida. Happ (Hopp). Hende. Heppe. Heppna. Hitt (Hytt). Høve. Kast. Kjøme. Knip. Knut. Koma. Lagnad. Lukka. Mot, Møte. Nyfelle. Nyhende. Paakast. Raak. Raam. Raamskot. Rykk. Serfelle. Skifte. Skilnad. Sleng. Slump. Slys(?) . Snunad. Strid. Sviv. Tidend. Tilburd. Tilfelle, -gang, heppe, høve, koma, stemne, støyt. Tvifelle. Uppstyr. Vam. Vingl. Yvergang.

Bine (Aabine). Bisn. Bjørnveidn. Furda. Jartein(?). Ovbod. Ovunder. Spegel. Spir(?). Spurnad. Starsyn. Storhende. Storsyn. Teikn. Tilspurnad. Uminne. Under.

M: Atterkast, -nekkje, tak. Aarbot, Aardaude. Aartrot(?). Baksegl, -sleng, smikk. Braaddaude, -hite, kulde, tøy, varme. Bunaud. Buslit. Daude. Elvarbrot, -skot. Etterkoma, -sleng, støyt. Farang. Faare. Førefall. Husbrot, -fall. Jordfall. Krig(?). Leiding. Manndaude, -fall, skade. Messefall. Nedfall, -slag. Orlog(?). Ovdaude, -flaum, frost, kulde, vatn, veder. Rotvelting. Skaddaude. Skipbrot. Skogbrune. Skridlaup. Storfiske, -veder. Ufred. Utgonga (-mars). Vaarnaud.

V. – bera til. bida (bi). falla seg. fara til. ganga til. gjerast. henda. heppa. hõva. koma til. lagast. maata. mta. raaka. risa. slumpa. slysna til. smella. smikkast. støyta til. timast. verda. vingla til. – falla fyre. ganga fyre seg. laupa aa Lag.

M: bera aat. lida til. stunda til. taka til. yppa seg.

192. Umskifte.

Avbrigde. Avbrot. Avbryte, -vik. Brigd, Brigade (Aabrigde). Bryte, -ing. Byte. Flutning. Kvelving. Mun. Nygjerd, -maate. Nyskap. Skifte. Skil, -nad. Skjepling. Smaabrigde. Snunad. Synsmun. Tokkemun. Umbot. Umbryte, -byte, gjerd, kast, skifte, skipnad, slag, sning, styting, velting. Vende. Vending. Ymsing.

Aldersmun. Aarsmun. Dagsmun, etc. s. No. 120.

M: Folkeskifte. Grannebyte, -skifte. Herreskifte. Konebyte. Kongeskifte. Mannebyte, -skifte. Raadsmannsskifte. Tenarskifte. – Helgarbrigd, -skifte. Kldeskifte. Matskifte. Maalbyte, -skifte. Rettarbot. Sedabrigd, -skifte. – Handeskifte. – Vederbrigde, -skifte. – Fjderskifte. Hamskifte. Haarfelling, -reke. Litskifte.

V. – bregda. brigda, -st. brjota (av). brøyta. byta. flytja seg. ganga um. hamast. kvelva seg. laupa um. muna. skapast. skifta. skilja seg. skjeplast. skjota um. slaa um. snu. venda. vika av. ymsa. – aldrast. eldast. gjerast. hardna. kalna. mogna. morkna. rena. slitast. slona. styrdna. tvieldast, -gjerast, muna. – yngjast. nyast (upp).

(V.a.) attra. bretta. gjera um. leggja um. nya (upp). rumpla. ryggja. skjepla. snu. tverva. umbuna, -rma seg. vikja.

193. Uppkoma.

a) *Uppkoming*. – Aling. Elde. Fostring. Fyregjerd. Fødsla. Gror. Homn (Foster). Kveik, Kveiksla. Livning. Ovring. Reising (Ris). Renning. Spretting. Stomning. Tendring. Tilkoma. Tilsprang, -vokster. Upphav, -koma, lag, skot. Vakning.

M: Fyrefar, -ferd, gang. – Sprote. Braadvokster.

V. – alast. aukast. aala (la). brydda. byrja. frævast. gro. koma (til, upp). kvikna. livna. ovra seg. renna (upp). risa. spretta. standa upp. stomna seg. tendrast. vakna. veksa. yppast. (S. 154). – (V. a.) ala, avla, etc. s. «b». – koma aa Leid. k. aa Stad.

b) *Orsak*. – Emne. Fr. Gneiste. Grunn. Grunnlag. Kjelda. Orsak. Rot. Rkje. Sak. Skuld. Tildriv. Underrot. Understda. Upphav, -lag. Valding.

V. a. – ala. avla. emna. fostra. gjera. grunna. kveikja. orsaka. reisa. stomna. tendra. valda. vekkja. verka. yppa.

M: grunna seg. røta seg.

c) *Fylgja* (Verkning). – Avelde. Avkjøme, -koma. Avloding. Draatt. Etterfar, -fylgja, koma, set. Fengd. Fylgja. Gjerd. Heimføring. Kjøme. Leivn. Medførsla. Merke. Minning. Røynsla. Slode (?). Stad (Etterstad). Utkoma. Utvinning. Verkning. Vinning.

M: Framgang, -stig, vokster. Tilvokster. Trivskap. – Mun. Fynd. Klemb. Magt. Tak. Vend. Verk. Vister?

V. – fylgja. hanga ved. koma etter. røynd seg. syna. te seg. visa seg.

M: bita (paa). fata. fengja. gjera (Mun). kjennast. loda (paa). merkja. muna. nita (paa). rina (paa). sitja (i). verka. – freista. leita paa. lessa. nagga. nauva. røynd. saka. tyngja. tæra. varda.

194. Stadning.

a) *Avferd*. – Avfar, -ferd, gang, rekster. Burtferd. Ende. Endelykt (s. No. 155). Fall. Flugt. Fording. Fraafall. Glading. Hedanferd, Heimferd. Kverving. Lykting. Nedgang. Røming. Skvetting. Sprang. Undanskot. Undergang.

M: Avrakster. Farskjot. Køyr. Skjot. Utsoping.

V. – driva (av). fara. fljuga. fly. forda seg. glada. karra? kverva. laupast. reisa. reka (av). røma. sigla. sina (av). sjoda (av). skvetta (undan). sporda. strjuka. stökka. vika.

Adj. – av-faren, -reken, soden, stroken. faren. flogen. flydd. gjengen. kvorven. rømd. sigld. smotten. stroken.

b) *Stadning*. – Attring. Baksleng. Braadstadning. Demming. Fall. Fjetring. Hald. Hefte. Herkje. Hevling. Hinder. Hoft. Kjørring. Kverseta. Meinfeste, -hald. Nedslag. Nekk. Slit. Slokning. Stadning. Stagga. Stans(?). Stemming. Stengsla. Stogg? Stopp. Tagning (Togn). Tepping. Trot. Tverstadning.

M: Dov. Dus. Glette, Glott. Hæs. Kvild. Løgje. Løgt. Mæl. Slot. Van (s. No. 22).

V. – attrast. braadstadna. fjetrast. halda (upp). hevla. hogga. lygna. makast. nekkja. slokna. slökka. smækka. spakna. stada. stadna. stagga. stansa. stava, -st. stoppa. stødva. tagna. trjota. tverstadna.

M: botna. hamna. lenda. stranda. tendra. setja frampaa. – bresta. detta. falla. stupa. stuta. søkka.

Adj. – avsovnad. avtagnad. dotten. fallen. kvitt. slokken. sloppen. sloten(?). sokken. stadnad. troten. oppgjeven. utblaasen.

195. Aatleid.

a) Aatleid (Occasion, «Leilighed»). – Aatgang, -koma, leid. (Jf. 174). Far. Fargreida. Framkjømd. Føre. Gangrom. Høve. Inngang, -smog. Kjømd. Kor, Kos. Leid. Lov, Løyve. Midlar(?). Raad. Skjot (Farskjot). Slepping. Stand. Syn. Tilfall. Tilfelle, -føre(?), gang, gjenge, høve, koma, leid, slepping. Umraad. Utkoma. Utveg. Val. Vald.

V. – faa. koma til. kunna. mega (maa). sleppa til. tora. – hava Lov, Løyve, Raad, Val, Vald.

Adj. – aatkomande. (so) fallen. farande. framkjømd. før. førleg. greid. hagleg. høgleg. høveleg. kjøm, kjømeleg. kvæm. lagleg. legleg (leleg). lidleg. lett. makleg. næm. rennande (til). skapleg. tilhøveleg. tilsvarande. tøkjeleg. uvand. vandelaus.

b) Letting. – Beine. Beinka. Byr. Farskjot. Flyting, Fløyting. Framhjelp, -skot, studning. Greidskap. Hjelp. Lette, Letting. Lid (n.). Lidsinne. Livd. Lunne, Lunnende. Lynne. Løysning. Naudhjelp. Notning. Rek. Rettleiding. Skjot. Stetting. Studning. Styrkning. Tenesta. Tilhjelp. Tilstudning, -vik. Upphjelp. Velgjerd.

V. – beina. beinka. driva. flyta, fløyta. fria. halda (under). hjelpa. letta. lida. liva. løysa. løyva. rettleida. sleppa til. stetta. stydja. styrkja. stæla. tena. veita(?).

Adj. – beinsam. byrleg. drivande. flyteleg. gjegn. greid. hagleg. hjelpeleg. høgleg. kvæm. lettande, letteleg. lidleg. lunneleg. radvinn. snarvinn. styrkjeleg. tenleg. velkomen.

196. Hindring.

Ampe. Andsjø, -straum, veder, vind. Atterhald, -nekkje. Bægje. Drætte. Farløysa. Fjetring. Floke, Fløkje. Førefall. Hald. Hefte. Hevling. Hinder, Hindring. Hoft. Kreppa. Krok. Kvakl. Leidskap. Lunnbit. Meinfelle, -føre, krok, leike, læse, semd. Meinska. Meinspik, -støyt. Mot. Motbaara, -gang, kast, slag, stand, straum, veder, vind. Møda. Møte. Nekkje. Prakt? Seinka. Skjepling. Stagga (s. 194). Stengsla. Stivling. Støyt. Talm. Tav(?). Torføre. Trengsla. Trong-

røme. Tyngsla. Ubrøyte. Uføre. Ugreida. Umlægje. Vanbeinka. Vande. Vanføre. Vank. Vanske.

M: Gjerde. Grind. Helda. Tjoder. – Stoppar. Tvertre.

V. – attra. bagga. blekkja. bægja. drabba. dvelja. fjetra. forbjoda. forhalda. gjegna. halda. hamla (mot). hefta. hemja(?). herkja. hevla. hindra. kjevla. klumsa. kverrsetja. lemstra. meina. meinhalda. meinka. mergstela. myrkja. møda. møta. nauva. neitta. nekkja. saka. seinka. spara. stagga. stelpa. stengja. stoppa. strika. stødva. talma. tyngja. vanka.

Adj. – andkvæm(?). andsjoad, -strøymd, vendig, vig. andæren. baut. baag. bægjeleg, bægjen. flokutt. harkall. heftesam. hindersam. krangleg. krokutt. lessall. mein. meinbaag, -gjeven. meinsam. meinsleg. meinsperren. motsnudd. mødall, mødesam. remben. seinken (sinken). tjaaleg. traakall. tver. tverlagad, -leg, sett. tøvall. ubein. ufør, -leg. ugreid. ulagleg. vandsleg.

197. Høve.

Høvelag. – Handhøve. Horv. Hov. Høve. Lag. Maat. Samhøve. Samkjøme. Tilhøve. (Jf. No. 118).

Kvæmleike – Beinka. Beinleike. Dug. Førleike. Gagn. Gjæva. Godleike. Hag. Hævleike. Kvæmleike. Lettvinna. Mæta. Radvinna. Skipelag. Snøggleike. Tøkleike. Veidna.

V. – falla (aat). fylgjast. gjegna. høva. jamna seg. maata. raakast etc. (s. 118). – duga. gagna. gjelda. hjelpa. klekka. muna. nøgja. nøgta. rekka (til). skila. slaa til (forslaa). stevja (til). svara (mot). tena. tya. vaatta.

Adj. – felleleg (felleg). hovleg. høveleg. lagleg. maatsam etc. (jf. 118). – bein. bergeleg. brukande. byrg. dugande. evleleg. (vel) fallen. fim. førleg. gild. gjengeleg. greid. hagleg. handfrid. handhøg. handhøveleg. handleg. hjelpeleg. holl. hæv. høg, høgleg. høgvin. kjæpeleg(?). kjømeleg. knapp. knøten. kvæm. leikande. lett. letteleg. lettfengd, -før, vinn. mak, makleg. maatsam. møl. nyt, -leg. næm. nøyteleg. orkeleg. reidug. rømeleg. samlagad. sanneleg. sjølvjord. skapleg. snaap(?). snedden. snerten. stoppeleg. svim, svint. takande. tenleg. tilmaatad, -renneleg, tøkleg. tolleg. tydleg. tøk, -leg. uvand. vandelaus. veiden. vel-lagad. vinneleg.

(Serlege). berande. drikkande. eldfim. etande. farande etc. (s. 174). fisken. fræv. førande. gjengd. haldande. lausbeitt, -mjelt, myld. lett-beitt, -mjelt, rodd, sløg. mat-før, -god, hæv, leg, søkjande.

romsløg. sagfør. saahæv. sjofør. snar-eten, gjengd, sløg. snøggfengd. – tiltrivande.

M: meingod. naudgod. ovgod. skadgod. skamgod.

Adv. – a) horvelege. høvelege. lagom. maatelege. rett. skaplege. snildt. til Høves. til liks(?). til Maate. tollege. vel. – b) beint. beter (best). greidt. haglege. høglege. lett. lettført. lunnelege. maklege. mødelaust. radlege. radt. snarført. utrøytes. uvandt. vandelaust. vænt.

198. Uhøve.

Avbragd. Avlæte. Hovløysa. Meinsvip. Misbyte. Mishøve. Mismun. Ofse. Ovlæte. Skakke. Uhøve. Uskap. Vanbragd. Vangreida, -haatt, høve. Vanske. Vansvip. (Jf. 118).

M: Bygdarskam. Gardskam. Handeskam. Manntyne. Folkeskjemma.

V. – misfalla. mishøva. – avlagast. skjeplast. ulagast. – Jf. lyta. skjemma. tyna. vanpryda. vanskapa.

Adj. – andbrigdeleg. andvendig. avbragsleg. avlitt. avskapleg. forstavad. horvelaus. hovlaus. keiveleg. lydskelaus. mislik. skaplaus. tjonsleg. uhøveleg. ulagleg. ulik. uskapleg. vanhøveleg.

Ukvæmd. – andvig. avbakleg. bægjeleg. faafør. faahæv. floken. hardfengd, -før, gjengd. harren. kjergen. kjerke. knagen(?). kranglutt. lunnelaus. meinsleg. motskapad. mødeleg. stritsam. tjaaksam. tungfengd, -før, leg, vinn. tverleg. ufallen. uførleg. ugreid. uhagleg. uhandsleg. uhøg. ukvæm. ulempeleg. unøyteleg. usvim. uveiden.

(Serlege) andbugen. andvidad. hard-beitt, -læst, malen, mjelt, pløgd, sløg, vikt. klatresam. masgjengd. meingjengd, -lendt. motvidad. sein-eten, -gjengd, sløg. traakirnad, -mjelt. tunglendt. tungmjelt, -pløgd, rodd, sigld. tvervidad.

Adv. – a) avlagom. avveges. horvelaust. keivelege. lydskelauust. skaplaust. ukvæms. ulagom. uliklege. urimelege. vanvyrdelege. – b) baagt. hardfengt. kranglege. mødesamt. seigt. seint. styrdt. traudt. traatt. tregt. tungført. tvert. uhøgt. vandslege.

199. Heppa.

a) *Heppa* (Lukka). – Audn (-a). Aarbot. Aarvon. Bergning. Bot. Botevon. Brikna. Byr. Byrgsla. Flyting. Framgang. Framkjømd, -skot, stig. Frelsa. Fremde. Føre. Greida. Gaava. Hag. Heil(?). Hemd. Heming. Heppa, Heppna. Hugge, Hugnad. Kveik-

ning. Lette. Lin. Livd. Livvon. Lukka. Lyv. Mun. Nøgd. Nøgje. Raad. Rom. Slumpelukka. Sutløysa. Sæla. Tilhjelp. Triv. Trivnad, -skap. Utkoma. Utveg. Vandeløysa. Velferd. Velgang, -stand. Vissa. Von. (Jf. 195).

M: Bjørnveidn. Heljarkaup. Nasefiskja. Slumpeskot. – Forloga. Lage. Lagnad. Skjepna(?).

V. – beina seg. fremdast. ganga (fram). hemdast. heppast. lukkast. raakast. slaa til. slumpa til. tilast(?). viljast.

Adj. – auden (audig). bergad. byrg. fløygd. fri. halden (vel). heppeleg. heppen. hjelpen. laget (lagen). lukkeleg. raaden. reidd. sjølvbyrg. skadelaus. sutlaus. sæl. tent. udaarad. umsyttelaus. velbergad, -budd, faren, halden, komen, raadd.

M: braadrik. storbergad. storheppen. tvibergad, -før, hjelpen.

b) *Vinning* (Gagn). – Bate. Batevon. Bot, Bøting. Drygsla. Etterset. Fang. Faanad. Fengd. Framslag, -stig. Frume. Gagn. Gode. Havang. Hjelp. Innkoma. Innstøde. Kast. Kaup. Letting. Lunnende. Lynne. Løysning. Munarkast. Not. Notning. Nyte (Nytte). Raadbot, -bøte. Rettarbot. Siger. Skaak(?). Sparing. Stetting. Studning. Styrk, -ning. Tilstudnad. Umbot. Uppreisning. Upptoka. Utvinning. Varp. Varstudnad. Veidn. Verknad. Vinning. Æring.

M: Lin, Lindring. Livd. Lyv. Naudhjelp. Sælebot. Trøyst. Velgjerd, -signing. – Varevon, Varstyre. – Frægd. Heider. Hyllest. Medhelde. Ros. Søma. Vyrndad. Æra. – Lov. Vellæta.

V. – bata. draga (inn). drygja. duga. fremda. fruma. gagna. hjelpa. letta. liva. muna. nyta. nøgja. nøgta. rekka. renta(?). spara. stetta. styrkja. tena. veida. verja.

(Personl.) berga seg. faa. fanga. fria. koma til. naa. njota. sigra. sælka seg. vinna.

Adj. – bateleg. drygjeleg. dygg. fengsam(?). flyteleg. gagnleg. gjæv. havande. hjelpeleg. holl. hæv. kjærkomen. lunneleg. munsam. nyt. nøyteleg. storgjæv. sviklaus. tægdig. velkomen.

Adv. – heppelege. lukkelege. munarlege. til Gagns etc.

200. Uheppa.

a) *Uhapp*. – Atterkast, -slag, sleng. Avaudn. Aanot. Beig. Brestfella. Dask. Fall. Faare. Faarhæva. Floke. Forfall. Glepp. Hætt(?). Illfelle. Knekk. Krenk. Krepp. Kross. Lass. Laat. Leidende. Leidskap. Lima. Mein. Meinkast, -støyt. Misfall, -felle, grip, hogg, kast, stig, tak. Motfall, -kast, slag. Nedslag. Nekkje. Skade. Skam-

ferd. Skeivferd. Slysna. Smeit. Smikk. Støyt. Trykk. Tyngsla. Uferd. Ufylgd. Uham. Uhapp. Uheming, Uhemja. Uheppa. Uhevle. Ulukka. Ulut. Unaad. Unot. Urykk. Uskeid. Ustund. Utime(?). Vanferd, -heppa. Vanlukka, -raad. Vaade. Vesold.

M: Mannskade, -tyne. Mannemink. Skjemd. Smaanad. – Knelta. Knipa. Naud. Plaaga. Talm. Trengsla. Ugreida.

V. – bresta. gleppa. Ijugast. misfalla, -fara. skeiva til. skjotast. svika. tverkast. uheppast. utilast. vanheppast. -slaa i Miss etc.

Adj. – arm. busliten. forkomen. hjelpelaus. illa faren, komen. kruksen. mishalden. raadlaus. skakkhald. slysen, slysleg. taksett. troten. uheppen. ulukkeleg. oppraadd. usæl. vanbyrgd, -faren, halden, hjelpen, komen, lukkeleg, raadd. vonlaus. ærendslaus.

b) Tap (Skade). – Avaat. Avgnag. Avskjøding. Brest. Buslit. Faafengd. Faanyte. Forfang. Fraafall, -gang. Gagnløysa. Heppeløysa. Laat(?). Lærepengar. Meinhogg, -strik. Miss(?). Missing. Ryrskap. Saknad. Skade. Skard. Skjemd. Skjerding. Skjøding. Skorfil. Spille. Svik. Tap. Tjon. Tying, -sla. Ugagn. Umannsferd. Umun. Undergang. Unyte. Usiger. Vanad. Vanse. Vaa.

V. – fløygja. forleggja, -setja. glatra. kasta (burt). lata. missa. sakna. skutra. sleppa. spilla. tapa. tyna. umbera (vonvera). vanta.

M: daara. narra. skada. svika.

Adj. – brøysk. falsk. faadugleg. faafengd, -hæv, nyt. gagnlaus. misfengd. nytlaus. ryr. skadeleg. skjerdsam (skræsam). skyver. spillsam. svikall, -utt. tjonsleg. udugleg. uhæv. unyt. æringslaus.

Adv. – faafengt. gagnlaust. vonlaust. – skakkstyrt. paa tvert. i Miss (i Mist). i Maafaa(?). til Faafengs. til Ugagns.

XXI. Tilstand.

(Vering, Vanting, Tarv, Vande, Velgang, Liv, Helsa etc.)

201. Tilstand.

Aastand. Brag, Bragd. Far. Ferd. Fora. Framfar, -stemna. Føre. Gang. Gjerd. Greida. Hag. Hald. Hemd. Heppna. Hævd. Hæve. Kor? Kost. Lag. Lage. Magt, Mæta. Raad. Reid. Skap, -nad. Skil. Skipnad. Stand. Stell, -a, ing. Stemna. Stoda. Tid. Tilburd, -gang, stand. Trivnad. Umstand. Vering. Vilkor(?). Vokster. Være. (Jf. No. 133, 146).

M: Aarhag, -veg, von. Botevon. Bufar, -hag. Helsefar. Husraad. Matraad. Pengetid. Sjoferd. Tilførsla. Vederlag.

Blomstring, Bløming. Brikna. Ovlag. Ovstand. Skripna. Jf. Audna. Forloga. Givnad. Heming. Lage, Lagnad. Lukka. Skjepna?

V. – fara. ganga (til). heppast. horva (til). høva seg. laga seg. maata. skapa seg. snu (seg til). standa til. svara til. vera. verda.

M: bala. gravast. harka. kravla. nesja. slenga til. stinta.

Adj. – fallen. førleg. greid. hagleg. høveleg. kjømeleg. kvæm. lagleg. maatað. skapleg. slik. so-voren. tilhøveleg. (Jf. 133. 146. 197).

202. Vering.

Biding. Fyrekoma. Hende. Høve. Kjøme. Merke. Syning(?). Tilbiding, -vering, være. Vera. Vering. Være. – Vist(?).

M: Langvera. Nærvære. Vedvære. – Heimvist. Langvistante. – Finning. Merknad. Neming. Røynsla. Sanning. Vissa.

V. – bida. bu. finnast. hysa seg. kvila. liggja. liva. møta. raakast. sitja. standa. timast. vanka. vara. vera.

M: bi (bida?). falla (til). ganga (so). heppa. høva. koma (til). lagast. verda. visa seg. – bjoda til. plaga (vera).

Adj. – bidande, -eleg. bidig. finnande. komande. livande. mogleg. standande. tenkjeleg. verande. værigr. – gudskapad. livfødd.

Rikleg Vering. – Fløding. Gøysing. Krying. Lav. Run. Yrjing.

M: Fjølde. Fullnad. Mengd. Nøgd. Ofse. Rikdom. Velta (s. 102).

V. – drysja. fløda. fløyma. gauva. gøysa. ida. kreka. kry. krykkja. lava. maura. rynja. strøyma. velta. yrja.

Adj. – fjølg. riv. tett. tjukk etc. (s. 102). – Jf. all. kvar (einaste).

203. Vanting.

Audn. Audskap. Aardaude. Fraagang. Glepp. Hjelpeløysa. Knipa. Missing. Naud. Raadløysa. Saknad. Skort. Snøyda. Tomleike. Trot. Uraad. Utid. Vanemne. Vanraad. Vanse. Øyda. Øydna.

M: Armod. Brek. Brest. Forfall. Klemba. Knelta. Misfall. Naudardom. Pinsla. Svelta. Talm. Tap. Vanske.

Serlege. – Boteløysa. Foderløysa. Hageløysa. Høyløysa. Kornløysa. Lodarløysa. Mjølkeløysa, -turk. Skogløysa. Vatsløysa. Vegløysa. Vidarløysa. – Klædeløysa. Matløysa. Skoløysa. Verjeløysa. – Bunaud. Vaarknipa, -naud, neggja, nekk.

Baateløysa. Byrløysa. Pengeløysa. Yrkeløysa. Folkeløysa etc.

V. – bila. bresta. gleppa. klikka. koma burt. manka(?). resta. skjotast. skorta. trjota. vanta. – feila(?). slaa i Miss. svika. – vera burte. vera ugjort. hava vanvoret.

Adj. – uboren. ufengen. ugjord. ukomen. uvorden. vantande. skortande. troten. – faren. fraafallen. kvorven. mist. saknad. tapt. – flogen. flydd. gjengen. rømd. stroken.

M: aud. audsleg. aafaatt. aaldaud. berr, berrsnøyden. folkaud. fri. kvitt. lens(?). naken. rein. reinskad. rydig. snaud. tom. tomleg. ubygd. ufarmad. øyden.

204. Torv (f.).

Byrd, m. Krav. Naud. Naudsyn, -trong, turft. Paarøynsla. Skyldnad. Torv. Trong(?). Turft. – Køyr. Tildriv, -nøyding.

M: Bergning. Byrgsla. Mette. Nøgje. Tarvende. Turv. Velferd.

V. – bera (so vera). byrja. høyra til. krevjast. ljota. mega (maa). skula (til). tarvast. trengast. turvast. verda (so vera). vilja til. – driva. freista paa. gjelda um. knipa. kosta. krevja. leita paa. liggja ved. nøyda paa. røyna paa. spyrjast um. standa um. nauva.

(Personl.) trenga (um). turva. ljota hava. – krevja.

Adj. – bidjug(?). naudig. naudsam. naudsynleg, -turftig, turveleg(?). tarveleg. turveleg. umissande. usleppande.

(Personl.) annt (um). forkomen. meintrengd. naudkomen, -stadd, trengd. tarvall. trengd. trungen. turftig. turvande. – kruksen. vankomen.

M: bunden. driven. nøydd. trugad. tvingad.

Utorv (Motset.). – Sjølvvild. Unaud. Unøyda(?). Utorv. Utrengsmaal. Vantorv. Tarvløysa.

Adj. – sjølvvilja. tarvlaus. ukravd. unaudig. utarveleg. utrengd. vantarveleg.

205. Moglegskap.

Aatleid. Framkjømd. Leid. Moglegskap. Raad. Syn. Tilgang, -gjenge. Utveg. Von. (Vinnevon).

V. – ganga (fyre seg). gjegna. heppast. lyda. viljast. lata seg gjera. – (Personl.) bella. blettast (platta). evla. halda ut. herda. kunna. magtast. orka. rekka (fram). standa (i). stoppa. tola. tora. trotta (traatta). trøysta. vinna.

Adj. – evleleg. gjerande. kjømeleg. lydesam. mogleg. orkeleg. stoppeleg. tolleg. vinneleg.

M: bellande. freistande. herdande. tilbjudande. truande. vonande. – berande. førande. lyftande. rørande. takande o.s.v.

Uvinna (Umoglegskap). – Ovevle. Raadløysa. Uraad. Utola. Uvinna. Vanløysa. Ørvæna.

M: Helseløysa. Livløysa.

Adj. – ugjerande. umogleg. ustoppeleg. utenkjande. utolleg. uvinneleg. vonlaus. ørvæneleg. – forkosta. formegtig. ovevla.

Jf. ubergeleg. ubyrg. uevleleg. uhandleg.

206. Lettvinna.

a) *Lettleike*. – Beinleike. Greidskap. Lette. Lettleike, -vinna. Mak. Snarleike. Vandeløysa. – Jf. 197 (Kvæmleike).

V. – falla lett. ganga greidt (lett). – greidast. lettna. makast.

Adj. – beinsleg. brylaus(?). einfeld, -slungen. før. god. greid, -før. høgleg, -vinn. kjømeleg. kostelaus. kvæm. leikleg. lett. lettgjord, -før (197). lettvin, -vunnen. makleg. mødelaus. radfør, -vinn. smaakostad. snarfengd, -gjord, teken, vunnen. snerten. svim. umaklaus. uvand. uvandsleg. vandelaus. – Jf. lausbeitt. lettbeitt etc. s. 197.

M: audkjend, -sedd, synleg. greideleg. skilleg. skynleg. tydeleg.

Adv. – beint. greidt. høglege. lettelege. radt. snøgt. svimt (svint). med godo, med letto, med Leik.

b) *Vande* (Motset.). – Baage. Beiting. Faare. Floke, Fløkje. Hardtak. Hovudbrot. Illgreida. Knipa. Knut. Mannrøyne. Møda. Raadløysa. Rengsla. Snur. Strid. Trengsla. Ugreida. Vande. Vangreida. Vanske. Vaagnad. – Jf. 196 (Hindring).

V. – fløkjast. snura seg. spika mot. ganga traatt etc.

Adj. – baag. flokutt. ful. hardfengd, -sokt. kostarsam. krokutt. leid. lessall. meinbaag. mødefull, -leg. rang. seinfengd. seingjord. sinken. strid. strævall. svær. trauttall. travleg. tungleg. tungvinn, -vunnen. ubein. ugreid. vand. vandig. vandsleg (vanskeleg). vaageleg.

M: blind. dimm. dulen. huld. løynleg. tvisynt. utydeleg. – Jf. andvidad. hardbeitt. hardlæst etc. s. 198.

Adv. – baagt. harfengt. kranglege. mødesamt. seint. traudt. traatt. tvert. ubeint.

M: knapt. vandt. valla.

207. Velgang.

a) *Godlag* (Velgang). – Blomster. Bløming. Dyggleike. Dælskap. Fjelge. Fred. Gleda. Godbragd, -dagar, haatt, lag, leike, læta. Heming. Heppa (s. 199). Hugnad. Husfred, -varme. Hyggje. Kjæta. Leik. Lukka. Lyst. Mun. Nøgd. Nøgje. Rikdom. Ro. Samnad.

Semja. Sutløysa. Sæla, Sælka. Trivnad (s. 79). Trygd. Tryggja. Velferd, -gang, semd, stand.

Blidskap. Brikna. Gaman. Kjæla. Moro. Skripna. Trøyskap.

V. – bløma. fjelgast. fremdast. heppast. koma seg. lukkast. muna. siga fram. stiga. trivast. verdast. viljast.

berga seg. halda seg. hjelpa seg. standa seg. – magtast. vinnast.

Adj. – bergad, byrg, fløygd, etc. (s. 199). rik (grunnrik, hundrik, skamrik). bufast. heimfast. sjølvbergad. sutlaus.

b) *Ulag*. – Armod. Brestfella. Forfall. Hark. Husfall. Knelta. Knipa. Knott(?). Krabbegang. Kross. Lass. Leida, -ende. Leidskap. Magtløysa. Motgang. Naudardom. Raadløysa. Rote. Røyta. Skarvedom. Skort. Skrap. Stakarsdom. Søyr. Talm. Terping. Tigling. Trengsla. Trong. Tunge. Tvang. Tyngsla. Ufylgd. Unot. Uskapnad. Ustand. Usæla. Vanmagt. Vanraad. Vanse. Vesold. Vondska. Vonløysa. Ørmegt.

(Ugreida). Greinarløysa. Illgreida. Kumsa. Kvakl. Larv. Røra. Styrløysa. Ugreida. Ugrein. Ustell. Vangreida, -skipnad. Vave. Villska. Villstyr. Vyrdløysa.

M: Faare, Faarhæva. Fælska. Gruv. Kvida. Otte. Rygd. Rædsla. Skræmsla. Styggja. Ufjelge. Vaade. Øge.

V. – armast. attrast. heftast. ryrkast. tortimast. tverkast. ulagast. – balla. harka. kratla. larva. mingla. skarva. skrapa. tigla.

M: bala. baska. grava. hangla. kjerka. kravla. livja seg. nesja. slenga (til). slita. stinta. talma. terpa. treina.

Adj. – armodsam. fatigsleg(?). harkall. herveleg etc. (s. 146. 200).

208. Ro og Uro.

a) *Ro*. – Bidestund. Fred. Kjørra. Kvallægje. Kverrseta. Kvila. Kvild. Lega. Logn. Lygna. Mak. Munntol. Naad. Rast(?). Ro. Seta. Stad. Stilla. Stoda. Støde. Togn.

Blunder. Daae. Dorm. Dvale. Kvale(?). Lur. Svevn. – Blaasn. Blyr. Dov. Dus. Døyve. Hæs. Iskost. Lette. Lin. Lisa. Lyv. Løgje, Løgt. Mæl. Stogg. Van. Æk.

(Serlege). Annfred. Dagverdiskvild. Husfred. Kveldsdus. Kveldseta. Landsfred. Landlega. Nattarkvild, -lega, ro. Sengjarhald, -lega. Ulega. Uppeseta. Utelega. Vederkvild. Vindløysa, -stilla.

M: Aardaude. Daudveder. Korlægje.

V. – bida. drygja. dveljast. freda seg. hefta. kura, kurra seg. kvara seg. kvila. liggja. morgna seg. natta, netta. roa seg. sitja.

skofta. skumta. stadna. standa. stava. stogga. støda seg. væra seg. – blundra. dorma. dusa. lura. mokna. slumra. sova. tagna.

Adj. – fredeleg. kjørr. kurr. kurr-legen, -seten, staden. kverr (kvar). kvilande. logn. ro, roleg. sitjande. sovnad. spak, -leg, voren. stadnad. still. stød. tagnad. trygg. – baarestill, straumstill (s. No. 13).

b) *Uro*. – Ampe. Annsemd. Bal. Brot. Drift, Driv. Fikt. Gnag. Gny. Handekrafs (s. 185). Hardskaving. Kav (s. 190). Kvims. Mas. Møda. Nattevakster, Nattsto(?). Plaass, Prakk. Riv. Slit. Standaak? Streit. Strid. Stræv. Suml, -ing. Tidspille. Tjaa. Tjaak. Traute. Trav. Ufred. Ufrelse. Umlægje. Umur(?). Unaad. Uppstyr. Uro. Ustyr. Vakster. Vaas, -bud. Voka. Yverstoda.

V. – amla. bala. baska (S. 190). braaka. fikta. gnagsa. hamra. handska. hems. knatta. knoda. krafsa. maska. myrja. rjona. rota. sterra. stratta. traaka. trysja. tøysa.

Adj. – annsam. drivande. flakkfus. flogsam. gleppen. hardfør, -tøk. kavsam. kippug. kverv. kvimsen. lettfløygd. mallætug. rekall. skvetten. snuen. svivsam. umlaupande. ukjørr. unaadig. uro, -leg. vidforoll.

209. Framvokster.

a) *Veksing*. – Auknad, -ing. Elning(?). Flaum, Fløding. Gror. Høgning. Krying. Kvapning. Lodning. Raas. Ræsing. Stig. Stomning. Tilvokster. Uppflog, -gang, laup, skot, stig. Veksing. Vokster. (Jf. 154, 193).

V. – aukast. bolna. breidna. bulast. digrast. elnast. fjølgast. fløda. fyllast. gro. hovna(?). høgna. kvapa. laupa upp. lengjast. muna. renna (upp). ræsa. skjota. stiga. stomna seg. storna. tjukkna. toгна. trekast. trutna. veksa. vidkast, vidna. øksla seg.

b) *Framvokster*. – Aaring. Bløming. Eksing. Framgang, -stig, tak, vokster. Fremde. Fræving. Frøya(?). Gjerd. Gjorning. Gulning. Hemd. Kyrning. Lodning. Mating. Mogning. Skjærleike. Skot.

M: Misgjerd, -vokster. Vangjerd. Vindbrot. (Jf. No. 42).

V. – aarast. bløma. borda seg. eksa. frævast. gjerast, gjorna. gulna. håast. hjelmast. knuppast. knyta seg. kyrna. lauvast. lesta s. lodna. mata. mergast. mogna. raudna. skjelma. skjærna. traustna. trenna. trivast. yllast. æra.

M: bulast. hemla seg. holdast. kjøta seg. taka seg. tilast. trona.

Adj. – aalkomen. aalvaksen. braadmogen. buen. ekst. foldrik. fraudig. frævad. fullbuen, -matad, vaksen. gjor(d). groen. grøn. gul.

halvgjor, -mogen, vaksen. imogen. jamekst, -gjor, komen, mogen, skjær, stor. kirnd. kjøm(d). kvitmatad. lauvad. matad. mathæv. mogen. molten. radvaksen. sammogen. saafør. seingjor, -mogen. skjær. skoten. smaaekst, -vaksen. snarkjøm, -mogen, vaksen. sprikjen, sprikmatad. steinyld. storekst. stuttekst. trenad. tunnlodad. utskoten. vaksen.

M: bjelkefør. sagfør. sperrevaksen. timberfør.

undermaals. – forskinen, -staden. misgjor, -mogen. raabergad. ugjor. vangjor. vanstaden. vatsbard. vindbroten.

bulad, bulug. fjørug. frumvaksen. frøkleg. holdug. kjøtad. livleg. livmyken. meinfri. storvaksen. tidig. triveleg.

c) *Minking*. – Avaat. Avfelling, -gnag, skjerding, stytting, takster. Fall. Fraafall. Kverving. Mink. Mjaaning. Skjerding. Stutting. Tverring. Tynning. – Attergang. Attring.

V. – falla (av). kverva. maast. minka. skjerdast. skrædast. – armast. attrast. avelkast. davra. dova, dova. dvina. givast. gjæna(?). graana. hevla. hogga. klinkast. kreppa. krjupa (inn). laagna. linnast. makast. mjaana. rena. ryrkast. siga. sigra(?). sina. skreppa. skrokna. skrøkka. smalkast. smogna. snerka, snerpa. stuttna. svana. svengjast. svina. tjaanast. tverkast. tverra. tvinast. tvikrjupa (i Hop). tviskrøkka. tynnast. veslast.

M: dusa. hæsa. linka. salla. slona. smækka. spakna.

210. Øksling.

Burd (Bering). Føding, Fødsla. Foling. Kjølving. Verping. Yngjing. – Barnerid. Barnseng. Etterverk. Fyregang. Fødeflaga, -rid. Ljosrid. Masarrid. Nedvelta. Sengferd, -lega. Verkjer.

M: Aatoka. Dremba (Stremba). – Mjølkebola, -spreng. Stalme.

V. – bera. fola, fylja. føda. grisa. kidja. kjelva. kjetla. lamba. nekkja. rusa. unga. verpa. yngja. – barna. eiga Barn. hava barnillt, barnvondt. (liggja i Golvet; fara i Seng).

M: avla. gjera. gjota. – bræda. klekkja. verma.

Adj. – burad. bær. eggstinn. fremleg. fylstinn, -tung. haustbær, -tidd. kalvsjuk, -stinn, tung. kjelvd. kvikkalvad. snimbær. sumarbær. tidd. tidgad. vaarbær, -tidd.

M: fyltoggi. sozi. nybær.

barnad, -kjømnd, leg. barnmyki, -sjuk. bornutt(?). diger. fremmeleg. full. haldad. halvgjengi. tjukk. umhender(?). veikleg. – so farande.

(Fyreferd). Blesma. Brund. Fysna. Greda. Hyr. Fyla.

V. – blesma. brunda. fivla. fljuga. fyna. hjuna. horsa. laupa. maka seg. mara. ralla. rida. ræda (rena). springa. vina. viva. – frævast. rennast. stigast. taka (Foster). tidgast.

Adj. – aalen. bøl. ful. fus. fysen. hestvill. kvat. od. os (= øs). yksna (av-yksna. utyksna). – grad. krydig. tjørfør. – utrallad.

(Ufræv). gagnlaus. gjeld. skoren. tvigjeld.

211. Liv og Daude.

a) *Liv*. – Ande. Andedraatt. Liv. Livvon. Rørsla. – Fjør(?).

V. – anda. liva. vera (til). – kvikna. livna. vakna.

Adj. – kvik. livande. livfødd. livfør. – hardlivad. langlivad. seiglivad. – fjørug. frisk. heil. livleg. livmyken. livsterk. meinfri. umeidd. uskadd. tidig. – kaat. kipe. skriputt. trivjug.

b) *Daude*. – Andlaat. Andsloka. Bane. Daud, Daude. Ende. Fraafall. Helferd. Livlaat. Slokning. – Braaddaude. Uliv. – Sakkaddaude. Skaddaude. Uskaddaude. Naudardaude. – Draap. Manndaude, -fall. Mord. Straadaude. Udaude.

(Fyreferd). Banebeig, -saar, sott. Feigd, Braadfeigd. Helsott. Daudorar. Helorar. – Helhunger. Helmaur. Moldgraade. Naalus.

V. – andast. dauda. døya. falla (fraa). laatast. saalast (sælast). slokna. sovna (av). starva (av). stupa. tira (av).

M: drukna. dæsa. kovna, kvavna. kverkna. – sjølvdøya.

Adj. – all. avstarvad. aaldaud. daud. daudfødd. daaen. drepen. dæst. fallen. ihel-frosen, -slegen, svolten, trakkad, klembd etc. livlaus. livlaaten(?). saalad. sjølvdaaen. sloknad. steindaud. stokkdaud. ukvik. – avsovnad. avtirad. fraafallen.

M: braadfeig. daudleg. feig. feigsleg. halvdaud. naaeleg. – braaddaud. nydaud. naakald.

Som Adv. – i Hel. til Dauds (Dauda). til Ulivs.

212. Dvale.

a) *Svevn*. – Dorm. Halvdorm. -svevn. Lur. Svevn. – Hovudorar (Helorar, Himmelorar). Svevn-orar, -ørska.

V. – blundra. dorma. dosa, dusa. lura. slumra. sova. syvja. – avminnast. himla(?). masast. mokna. orminnast. sakna Verdi. sovna. tyngja (= kjenna Svevnen). – drøyma.

Adj. – hardsvævd. langsvævd. lettsvævd, -vak. snarsvævd. snøggsvævd. sovande. svevnsam. svæv. tungsvæv. vandsvævd. – andsvævd. kveldsvæv, -tung. morgonsvæv, -tung. rangsvæv. rett-

svæv. – langøygd (grisøygd). losken. moken. svevnug. syvjug. – fullsøvd. svevn-
øren, -rusken. utsoven. vansøvd. Jf. draumstolen.

b) *Dvale* (sopor). – Daae. Dove. Dvale. Kvale(?). Sjølvdode. Svime.
Svimre, -ing. Umegje. Uvit, Uviting. Vetterdvale. Vime(?). Ør (Hovud-ør). Øring.

V. – daana. orna. svima. svimra. uvita. øra. ørna. – Jf. kjena. orkjenast
(aarjonast). ormegta (ørmegta).

Adj. – hovud-øren. hugslaus. oren. svimad. svimrug. ør.

c) *Vakster* (Motset.). – Andvoka. Aarvoka. Nattarvakster. Svevnløysa.
Vakande. Vakster. Vakt. Voka.

V. – vaka. vakta. (Jf. varra. rjona uppe. sitja uppe).

M: vakna. vakra seg. ørretta seg. magna seg. vekkjust. – fjaa seg. haa seg.
kvikna. raknast (med seg). raada (med seg). vekkjust (med seg).

Adj. – aalvaken. aarvaken. svevnlaus. vak, -ande, en. vakrug. kveldvak.
morgonvak. – forvakt. orvak. utvakt.

213. Førleike.

Avl, Evle, Friske (s. No. 145). Førleike, -skap. Heilbrigd. Heilskap. Helsa.
Helsefar. Hold. Magt. Orka. Stæling. Triv (s. 79). Jf. Armstaal, -styrke.
Handemagt. Sinestyrke.

Tolugskap. – Hardleike. Herda. Herr. Tol, Toling. Uthald.

V. – bella. herda. orka. standast. tola. trotta. (Jf. 144).

Adj. – evlug. flakkfør. fothard. før. førleg. gangfør. gjengd. heilbeinad, -
føtt. hendt. kapphendt. kask. kringføtt, -hendt, lidad. kræv. kvikfør. lassefør.
lettfløygd, -før, føtt, hendt. lidmjuk. lidug. magtig. markfør. meisfør. mjuk.
nevesterk. plogfør. ramleg. reisefør. reksterfør. rørig(?), rørleg. sjosterk.
skogarrakt. snidug. sterk. tidig. trivjug. tærug. – kvild. utkvild. utsoven. – bask.
hardbalen. hardtolug. heitfengd. herdug. herren. mannsleg. ramleg. spraut(?).
sterrug. tilbarkad. tolug. traust. ukviden.

Uførskap. – Aurhelta. Beinbrot. Brigade. Fotemein. Gangsperra. Helta.
Hovtrong. Keik, Keika. Kikning. Klauvhelta. Krypla. Mein. Modleike. Rengsla.
Rome. Sinedraatt. Slit. Sperra. Standfot. Storrbot. Styrd. Tverbein(?).
Vedkjenne.

Adj. – aurhalt. beinbroten. fotveik. halt. hjøltebeinad. knestyrd. korlegen.
krakksæt. kramføtt. kverstinn. lamd, lamn. lasen. laaghalt. lemster. lidstyrd.
lophendt (loppen). merglaus, -sloppen. merg-

stolen, -svolten. nomen. romebroten. romen. sengfast. skarken. skarren. skjelhendt. spirsliten. sprengd (gorsprengd). stighalt. stiv. stokkføtt. stutthalt. styrd. styrdføtt, -hendt. tungfløygd. tungfør, -føtt, hendt. uferdig. ufør. ukring. ulidug. valhendt. vamm. vanfør. vank. veik. vengjelaus. verkbroten.

fotmod. klaar. loken. mod. mødd. sigen. soken. tilgjengen. trotad. trøytt. oppgjæv, -mødd. utkøyrd, -sogen. talmad. vaastrøytt. yvergjeven. – kvilekjær. legekjær, -trengd. setekjær. sovetrengd. vankvild, -seten, søvd. – lur. sigg. sluren.

byglen. frostall. frysten. haarsaar. holdsaar. hustren. illtolug. jærkjæl(?). kaalryggjen. kitlug. kjælen. kløyen. kulsig. kvælen. piren. saarkalen. saarføtt, -hendt, spenad. sjoveik. skjelven. solveik. utolug. vaarnæm.

214. Hold.

a) Hold. – Digra. Feita (Fita). Hold (Hausthold, Reksterhold). Kjøt. Magt. Trivnad (s. 79). – Skjeldre. Spekk. Talg.

V. – bulast. digrast. feita seg. fitna. holdast. kjøtast. rundast. skjeldra seg. talga seg. – (Motset.) armast. magrast. mjaana. skrinna. skrøkk. tynnast; tvertynnast.

Adj. – bulug. feit. fyllug. førug(?). holdad, holdug. innfeit. kjøtad. kjøtmyken, -rik. livrad. lytefeit. mergad. skamfeit. skjeldrelagd. smellfeit. spekkrunnen. stokklagd. talgstøytt. tidig. trivjug. – Jf. blodfull, -rik. juvrad. mjelt, mjeltegod.

(Motset.) arm. avgjord. holdlaus. kjøtlaus. mager. naaeleg. orkomen. skarp. skranen. skrinna, -lagd. utsvelt. vanfodrad.

b) Fodertorv. – Frekleike. Graade (Graal). Græde. Hunger. Hækna. Mathug, -lost. Melting. Sveng. Svolt. Torste. Turk. – Jf. Biding. Fasta.

M: Fylla. Mette. Nøgje. Turv. – Matleida.

V. – hungra. hækna. svelta. svengjast. turkast. tyrsta. – fasta.

Adj. – aalæt. fastande. frek. frøken. graadug. hardfostrad, -fødd, halden. hol. holtom. hungrug. hækna. kaahugad(?). mageheil. matfrek. matheppen, -raust, tidig, ør. raust. ræven. sopen. svang. svolten. tom. torstall, -ug. torstlaaten. trengd. turr. tyrst.

M: full, -matad. grasfull. haafull. matdyr. mett. nøgd. ulyst. utyrst. – Jf. lettfødd. matliten. smaanoften. svinn.

215. Hudlag.

Blaaster (Alvblaaster). Brune. Gust. Hatring. Hudløysa, -ros. Hudskifte. Klaade. Kritl, -ing. Maur, -ing. Rjona. Rur. Saarked. Saarleike. Saarsauke. Skabb(?). Skurva. Skobrunne. Sprokka. Sprunga. Svedja. Sveite. Svide. Svoda. Trote. Trutning. Verk. – Jf. Am, Bit, Blekk etc. s. No. 78.

Muting. – Fjødterskifte. Haarfelling, -løysa, reke, røyting, skifte, vokster. Muting. Reking. Røyting. Stylkesott.

V. – bløda. bolna. flisast. gnaga. hatra. kitla. klæja. kritla. laupa upp. maura. saarna. svada. svadna. sveitta. svella. svida (einsvida, illsvida). tistast. trutna. verkja.

fjødrast. graana. hærast. muta (myta). reka. røyta. snøydast. stomna seg. svadrøyta. yllast.

Adj. – berrsinad. freknutt. heilfött, -hendt, skinnad. hudlaus. kvapen. kveisutt. rjonutt. rosutt. saar. saarfingrad, -fött, hendt, mynt, spenad. skirsinad. skurvutt. surven. svollen. truten. trælutt. upplapen, -truten. vederbiten. -sliten, tekjen. vortutt. ærutt. – aalsveitt. mosveitt. skumstøytt, -sveitt. sveitall. sveitt. – loden. raggad. skollutt. snaud. (S. 77. 78). – Jf. raudøygd. saarøygd. surøygd. varøygd. vaatøygd.

216. Tilfelle i Likamen.

a) *samfengt.* – Bivr, -ing. Blikting. Flog. Flugting. Frost. Hald, Haldstýng. Hite, -flaga. Illska. Kaldflaga, -sveite. Kjelda, Kjøl. Knyting. Kuls. Kvekk. Lidmus. Nit. Remb. Rensl. Riv. Skjelte. (Baareskjelte, Skyrskjelte, Vederskjelte, Veideskjelte). Skjelv (Dyreskjelv). Sneising. Sog. Styng. Sveitting. Svide. Sviv. Tunge, Tyngsla. Verk. Voksterhald. Vondska. Yring.

V. – blikta. dyvja. eima. elda. flaga. flikta. floga. flugta. grava. hatra. kjøla. kløkka. knytast. kreka. kritla. maura. nita. renna. riva. sneisa. stinga. suga. sviva. sværa. teina. trykkja. verkja. yra.

(Personl.) biva, bivra. frjosa. grysjá. hukra. hustra. kippast. kulsa. kvekka. remba seg. rista. ryggjast. rysja. skjelva. svida. titra.

Adj. – doven. hiren. lumbren. lur? sluren. tung. umjell. – heit. kald, kalen. kurutt. mosen. sveitall. tusken. ulik. ubidug. – Jf. husken. kruksen, krusken. muskeleg. peilutt. reigall.

b) *i Hovud og Munn.* – Hovud-illska, -ljon, spreng, tunn, verk, ør. Kvingl. Ljon. Svimring. Vime. Yring. Ør, Ørska (s. 212). Øyredott. Øyresus, -tot, verk. Augnelima (Augfarang, -illska). -

Frosk. Gomrøyta. Klume. Munnskaald. Naseblod. Tann-aat, -felling, kjøld, løysa, verk. Tungeband.

(Med Dyr). Dubba, -esykja. Kjerresott. Krubbedrag. Nagl. Skaltenner. Skjol. Sviva, Svivesott. Tullesott. Tunnarsykja. Villesykja.

V. – dyvja (fyre Øyrom). gnella. rina. sjoda. susa. sveima. tjota. yra. – svimra. øra. Jf. vatsfljuga, -hegla, renna.

Adj. – daudøygd. dauvøyrd. kjøltentt. klumsad(?). munnvalen. raudøygd. saarøygd, -tentt. snjoblind. solblind. surøygd. surven. svimrug. tannlaus. uæt(?). varøygd. vaatøygd. ør etc. (212).

c) *i Hals og Brjost.* – Andartak. Andteppa, -varp. Bit. Blodhella. Brennesott. Brensla. Bringeverk. Brjostgang, -kjøl. Brjostsvide. Eldesott, Elding. Forkjøling. Geis. Geisp. Gurp. Hald. Haldstyng. Halsbola, -brune, keik. Hikste. Hoste. Hugbit. Hurkl. Hæsa, Høsa. Igl, -ing. Kjøva. Kolda. Kov. Kovhella. Krim. Krimsykja. Kvaav. Kvæv. Kyrke. Kyrming. Lettæling. Livrehogg. Miltestyng. Mot. Njosing, Nos. Rap. Rem. Rukl. Ryda. Ræma. Ræsa. Skjerva. Skryda. Sog. Spying. Styn. Styng. Sukk. Torre. Torste. Trykk. Turk. Ule. Undle. Urge. Vatsbit, -æling. Veder.

V. – andvarpa. blaasa. geispa. hikka. hiksta. hosta. hæsa, høsa. kaasa. kikja. kikna. kjaasta. njosa. pusta. rjosa. ryda. rækja. ræmast. skryda. snurkla. snykta. stynja. sukka. teva. vedra.

M: dremba. kreista. læja.

(Or Magen). brjota seg. elgja. garpa (gurpa). geisa. gulka. igla (ila). klia. krella. køya. rapa (ropa). skvelja. slita seg. spya. ula. undla. vemjast. vimla. øgja.

Adj. – andmod, -pust, sloppen, tept. blæst. haas. krimfull. kvøv. lettblæst, -mælt. raam. rækmælt. stropen. tungblæst.

elgjen. eiren. heirun(?). klien. valmen. veskjen. vimlen.

d) *i Underbulen.* – Belgriv. Bindsl. Brok. Dremba. Drita. Fylla. Grav, -ing. Hardbende. Hoft. Knip. Kveis. Kyrming. Livstrok. Livverk. Mageriv, -verk. Makkebøle. Reiaspenar(?). Rensl. Revja. Riv. Sig. Sjoeverk. Skita. Spreng. Tarmsig. Tepping. Tindriv. Tjorgang. Utsott. Vindsykja. Vombarkast, -spreng.

M: Mjølkebola, -spreng. Stalme. – Fløder (Tider).

V. – eira. melta (smelta). – kurla. kyrnast. pusna. ramla. riva. svengjast. teppast. – Jf. drita. fisa. fjarta, frata. kukka etc.

M: juvrast. mjølka. mylkjast. sina. torna.

Adj. – mageheil, -sjuk. migstam, -trengd. pusen (posen). stolmesett. stremben. strungen. svang. trunken(?). vindfull.

e) i *Limom*. – Beinverk. Bloddrope(?). Eitersmog. Flisma (Frisma). Flog, -verk. Gjøl. Gøyr. Handeverk. Helta. Ikt, -arverk. Keik, Kikning. Lidsott, -vatn, verk. Nit. Rena. Ryggverk. Sinedraatt. Siverk. Vank. Vedkjenne. – Jf. *Mynja* (S.213).

V. – bolna. dovna. frjosa. hovna(?). kropna. lemjust(?). sova (sovna). stokka. svella. trenna. trutna. valna. vægja.

Adj. – frosen. frøyst. holdsaar. kalen. lamnen. legedoven. loppnen. saar. skjelvhendt. stiv. trenad. valen. valhendt.

217. Sykja.

a) *Aatoka* (Rid). – Beite. By(?). Bøyg. Daaver. Eling (Æling). Fauka. Faar. Fil(?). Flaga. Flod. Fløkje. Hengsrid. Herda. Hita. Kast. Knekk. Krenk. Krepp. Lega. Ljon. Mot. Nekk. Ota. Rampa. Reig. Remberid. Repp. Rid. Rykk. Skjerv. Snert. Stremba. Sveimerid. Sviderid. Tak. Toka. Tokt. Tøkje. Ulega. Vanabeig. Vederkast(?). – Jf. *Brosa*, *Brysja*.

M: Fødeflaga, Ljosrid (No. 210). Sprengsrid.

V. – hangla. harka. illtrivast. kruksa. lida (illa). mænast. pinast. sykjust. talmast. utrivast. vantrivast.

Jf. skarka. tasa. tryllast(?).

Adj. – harkall. helseveik. huskutt. klenfengen, klensleg. krankall. kruksen. krusken. kurutt. nuskeleg. peilutt. reigall. sjukall. sjukleg. skarvall. skrapall. tusken. tuslen. uferdug. ulik. vanferdug. vanhelsug. vaak(?). veik, -leg. vesall. – ridheil. rosnæm. sottfengen. sottnæm. vaarnæm.

braadsjuk. gjenomsjuk. helselaus. klen. korlegen. krank. laak. sengfast. sjuk. sottlegen, -myken. utsogen. uttalmad. verkfull.

b) *Sykja*. – Beig. Ekkje. Ervemein. Farang. Farsott. Helsebrest, -knekk, løysa. Illska. Korlægje. Landfarsott. Lima. Mein. Mænsla. Naudarsykja. Plaaga. Sjukdom. Sjuke. Sott, -arsveim. Sprota. Sykja. Talm. Tyngsla. Ufriske. Umfarsykja. Umlægje. Umvel(?). Usykja. Utriv (s. 79). Vanhelsa. Veila. Vondska. Yverferd.

Jf. Hald. Herke. Nagg. Nekkje. Stur. Uhaatt. Vank. Vanske.

Serlege. – Aagust. Aaristel(?). Aat. Beinros, -verk. Blaaster. Bola. Brjostsvoll. Eitlebrot. Fallsott, -sykja. Fang. Flog. Frost. Gust. Halssykja. Hovudverk. Ikt. Kikjehoste. Kinntaska. Kolda. Krilla. Krimsykja. Krægda. Kusma. Kvapsott. Kveisa. Livsykja. Lungesott, -sykja. Modsott. Naarisla. Nedfallsott. Pest. Poka. Risla. Riva. Ros. Saarauke. Skita. Skjerva. Skyrbjug. Slag. Smaapoka. Spill-

sykja. Steinsott. Sya. Tjorgang. Turrverk. Tæring. Utbrot. Utsott, -sykja. Vatsstott. Vondeld. Ølkveis.

Ymse fleire (tildeils Dyresykjor). – Alvblaaster, -eld, gust, kula, skot. Antonseld. Aama. Begaving(?). Blodhald. Bor. Braade. Braadfengd, -mein, sott, sykja. Brendepoka. Busott. Draugblaaster. Draugedriv, -klora, slag, sleik. Dvergskot, -slag, sog. Elsk. Fesykja. Fillesjuke. Finnball, -gjerd, kula, skot, styng. Foderbann(?). Fransos(?). Gandskot. Grand. Grassott. Graassa. Grip. Grorsykja. Hagesott. Hardsott. Haseband(?). Herulv. Hjølt. Iglesott. Kjerresott (s. 216, b). Kleppeskot. Knippa. Knusk. Krypla. Kversyll(?). Lett (Havlett, Landslett, Sjolett. Maurstott. Mingla. Mænarsykja. Ratesjuke. Raudsott. Reiarspenar(?). Renneskita, -sykja. Rida (Trollrida). Riska. Rome. Romebrot. Saudesykja. Sjodogg. Skauva. Skjæversott. Skurvesykja. Snorsykja. Sprøe(?). Svik. Sviva (s. 216). Talmarsykja. Tauver. Troll. Trollblaaster, -grip, nysta, rida, riv, skap, skot, stig, verk. Tullstott (216). Turkestott. Tussbit. Umvel. Vederkast. Villesykja (216). Vombarkast. Værslag.

Adj. – fangsjuk(?). lettad. nomen. romebroten. spillt (spitelisk).

M: alvskoten. draugbiten, -slegen. dvergslegen. fjetråd. forgjord. gandad(?). grandad. hugstolen. huldren. klumsad. svikad. tauvrad. trollad, tryllt. tussen(?). – Jf. bergteken. innteken.

218. Heilning.

Batning. Betring. Bot. Framgang. Friskning. Grøding. Heilning. Kraaning. Lette. Lyv. Lækning. Mun. Reisning. Rettleiding. Skap. Stomning. Troning. Umbot. Uppkvikning.

Jf. Heilbrigd, Heilskap. Helsa. Magt. Merg. (S. 213).

V. – batna. beinka seg. besna. dyrna. fimast. fremdast. friskast. frægast. godna. gro (atter). heilna. holdast. kjømast. koma seg. kraa seg. kraana. kryast. kvikna. lettna. magna seg(?). mergast. muna. retta seg. rettleidast. rettna. risa. skapast. sterkna. stomna seg. tilast. traustna. trona. vilkast.

(V. a.) bota. friska. grøda. heila. kosa (upp). kvika. lyvja. lækja. nøra (uppatter). reisa (upp).

Adj. – batnad. frisknad. god atter. grødd. heilnad. kviknad.. lyvjad. lækt. rettleidd(?). tilfriskad. uppatter-nørd.

(Til 213). ekkelaus. frisk. fullfør. heil. heilbrigd. helsug. kvidug. kvik. meinfri. retteleg. umeidd. uskadd. verklaus. – Jf. mannheilt.

XXII. Vit.

(Røynsla, Minne, Tru, Tvil, Verksemd, Skyn etc.)

219. Røynsla.

a) Gaaing (Sans). – Finning. Fretting, Frettnad. Gaae. Gaaing, Gaaning. Hitting. Høyrsla. Kjenning, Kjensla. Merkning. Raam. Sansing(?). Sjaaing. Skyn. Spurnad. Syn. Tilgaaning. Timd. Tokke.

(Njosn). Ande. Grymt. Knyst. Kvisker. Mukk. Njos. – Daam. Eim. Keim. Røyk. Snev. Teft. Teist. Tekk. Tev. Veder (av nokot).

V. – finna. fjaatta. fretta. gauma. gaa. haa. himta. hitta. hyggja (etter). høyra. kjenna. koma paa. litast. lydast. merka (marka). nema (fornema). raaka (paa). røyna. sansa(?). sjaa. skilja. skyna. spyrja. synast. tefta. tekkja. timja. tokka. tykkja. vara. vita. øygja. øygna

M: misgaa. mishøyra, -lydast, synast. – tvisynast.

Adj. – fim. gløggsynt. grannhøyr, -synt. kjøn. klaarsynt, -øyg, langsynt. letthøyr, nasefim, -vis. skarpsynt.

M: augelaus. blind. dauv. dimsynt. dumhøyr, einsynt, -øyg, halvblind. nærsynt. rangsynt. skjegl. snjoblind. solblind. starblind. steinblind, -dauv. stuttsynt. synlaus. tunghøyr, yversynt. øyrelaus.

b) Røynsla. – Forfaring. Freistnad. Kjendskap. Kunnskap. Lærdom. Merknad. Prøva. Røyndom. Røynskap. Røynsla. Tame. Vane. Visende.

V. – freista. kannast (ved). kjenna. læra. merka. næma. prøva. røyna. skyna (paa). taka (etter). vita (verda van). – kløkjast. temjast. varast. venjast. vitrast.

Adj. – driven. forfaren(?). gjengen. kjend. lærd (upplærd). prøvd. reken (roken). røynd. tamd. vand (van).

(Serlege). fjellvan. folkegjengd. husvan. mannkjend, -tamd. sjovan. vidfaren etc. – (Mots.) urøynd. vanfreistad.

220. Minne.

a) Minne. – Atterkjensla. Etterhaaing. Haatt. Hugs, -ing. Ihugking(?). Kann. Kjensl. Minne (Flogminne, Langminne).

M: Barneminne. Erveminne. – Heimkynne. Heimvit. Dyravit.

V. – haa (etter). haatta (paa). hemsaa. himpra (paa). huga. hugsa. kannast (ved). kjenna (atter). koma i Hug(?). minnast.

Jf. anduga. angra. anka. atterlita. ira. sakna. syrgja. trega.

Adj. – etterhugsen. haattig. hugsen. kjennespak. langminnug. minnesam, -sterk. minnug. snøgg hugsall.

b) Vanminne. – Gløyme, -ing. Gløymska. Haagløymska(?). Haaløysa. Hugsløysa. Minneløysa. Misminne. Vanminne.

V. – gløyma. mishugsa. misminnast. sleppa or Minne. – (Upers.) ganga or Gjede, ganga or Minne, ganga i Gløyme, ganga orgjetes(?).

Adj. – gløymen, gløymsk. haagløymsken. haalaus. haasken(?). haattlaus. minnelaus. misminnug. rangminnug. stutthugsen, -minnug. uminnug. vanminnug. ørminnug.

221. Tanke.

a) Tykkje (Tanke). – Etling. Foll(?). Gaaning. Hug. Hugs. Hugskot. Innfall, -givnad, skot. Kjensla. Lit. Skilning. Syn. Tanke. (Tokke). Tokk. Tokknad. Tykkje. Umsyn.

V. – døma. etla. gruna. hova. huga (hugsa). hyggja. lita, litast. meina(?). rekna. skyna. slutta(?). synast. taka (upp). tenkja(?). tokka. tru. tykkja, -st. vona. vønast.

(Upersonl.) koma fyre. skjota i. sviva fyre. stinga i.

Adj. – eintenkt. faatenkt. langtenkt. raadug. skynug. tenksam etc.

b) Von. – Fyrekjensla. Gisning. Grune. Hot. Hugbod, -leik. Otting. Spaanad (Spaadom). Tokke. Venting. Von. Vøne.

Jf. Agg. Fæla. Hugverk. Ihug. Kvida. Otte. Sut. Ugger.

V. – gissa. gita. gruna. hota. hova. otta. spaa. tymta. venta. vona. Jf. faara. fæla. gruva. kvida. ottast. syta. øgjast.

Adj. – framvis. gaatevis, gitvis. gløgg. hitten. hyggjen. raadvis. spaavis. – vonfull. vonsam.

M: sanndrøymd. sannspaadd.

Jf. likleg. rimeleg. ventande. venteleg. vonleg.

c) Hugsviv. – Draum. Fima. Grilla. Hugsviv. Hagleik. Kvims. Nykk. Snygg. Sviv. Vasl. Vim. Ølsla. Ørgjønor. – Grisetankar.

V. – breka. drøyma. hyrgja. masa. prima. skjaasla. tulla. tøva. vasla. vima. yvja. ølast. ørsla. øsast.

Adj. – breksam. kvimen, kvimsutt. titevill(?). tøvutt. vimutt.

222. Tru og Tvil.

a) Tru. – Aalit. Fyrehald. Kanning. Lit. Sannkjenning? Tillit, -tru. Tru. Trunad. Vedkjenning. Vitende.

Jf. Vissa. Fullvissa. Vissvon. Trygd. Visskap.

V. – festa (i Hugen). halda fyre. kannast (ved). lita (paa). rekna p. samtykkja. sanna. stola (paa). tru. tryggja seg. trøysta.

Adj. – aalitsam. eintruen. godtruen. raad-tægd. truen. utvilen. Jf. evelaus. fullviss. mein-stød. stød. trygg. viss.

b) *Illtru.* – Grune(?). Illtanke, -tru, tykkje. *Mistru.* *Mistrygna.* *Utru.* *Vantru.* *Vantrygd.* – *Falstru.* *Ovtru.* *Rangtru.* – *Aabryda,* *Aabrydskap.* *Svartsykja.*

V. – fortenkja(?). illa. illtenkja. mistryggja. vantryggja.

M: misgita seg. ovtykkjast. tvisynast. – aabryda.

Adj. – illtenkt, -truen. mistruen, -tryggjen. vantruen. – aabrudig.

c) *Tvil.* – Eve. *Evraad.* *Forøvenskap.* *Tvihug.* *Tvil.* *Tvilmaal.* *Uvissa.* *Veling.* *Vonløysa.* *Ørvæna*

V. – eva. evast (ivast). hika. mistrøysta seg. orvonast. rakla, rakna. tvihugast. tvika. tvila. vanøva seg. vela. vikla. ørvænast.

Adj. – evsam. forøven. hugvill. raadvill. tvihugad. tviksam. tvilraadug, -sam. tviraadug, -tenkt, tykkjen. uviss. vanøven.

Jf. titevill(?). vinglutt. – greinarlaus.

223. Merksemd.

a) *Gaat.* – Agt(?). Ans. *Aathuge.* *Etterhøyrsla,* -lydnad, tanke. *Gaum.* *Gaae.* *Gaat.* *Hyggje.* *Lydnad.* *Mark,* *Merke.* *Rekning.* *Skodnad.* *Skygn,* -ing. *Skynsaming.* *Sæt,* -ing. *Tilsyn.* *Umlyding.* *Umskøyte,* -syn. *Vare.* *Vareign.* *Vitord.* *Yverskoding,* -syn.

V. – agta(?). ansa. aatgaa, aathuga. gauma (etter). gaa (til). hyggja (etter). høyra (etter). kannu. lyda. merka (marka). rekna. sinna. skoda. skygna. telja. vakta. vaatta.

Jf. vyrda. mæta. skøyta um. kjæra seg um. giva um. bry seg. um(?).

Adj. – agtig (ogtug)? ansug. audvar. forsjaal. gaaig. gløgg. hyggjen. merksam. smaagløgg. umsynleg. vaksam. var. varlaaten.

(Motset.) *Gaumløysa.* *Gaaløysa.* *Hugsløysa.* *Hyggjeløysa.* *Likesæla(?).* *Misgaaing.* *Skøyteløysa.* *Tankeløysa.* *Vangaae(?),* -gøymsla. *Vanrøkt.* *Vanvare,* -vyrds-la. *Vyrdløysa.*

V. – avøygja. gløyma. sleppa (or Augom). vanmæta, -vyrda.

Adj. – gaumlaus. gaalaus. hyggjelaus. lika-sæl. skøytelaus. uhyggjen. uvar. uvarleg, -sam. vanskøyten. vanvarug.

b) *Forvitna.* – *Bisning.* *Forvitenskap,* -vitna. *Glaning.* *Glos.* *Grunding.* *Hovudbrot.* *Koping.* *Leit,* -ing. *Nyfikna.* *Røknad.* *Snaanad.* *Sokning.* *Spurnad.* *Søk,* -ning. *Umskygning.*

V. – bina, bisna. daunsna(?). einlyda, -stira. forvita seg. freista. fretta. gitla. gjæta. glana. glaama (glaapa). glosa. grava.

grunda. kaga. kika. kopa. leita. lera (lura). nasa. njosna. ransaka. rekkja. røkja. sokna. snaka. snikja. snydja. spyrja. stara. stira. søkja. vedra. via(?). vinda.

Adj. – bisnefus. braadhippen. faatidsam(?). fiken. forviten. gravvis. hippen. nyfiken. spurvis. tidendfus. vitekjær.

c) *Undring*. – Bisn, -ing. Furda. Stiring. Under, Undring.

V. – bisna. daafurda. firnast. furda, -st. ovundrast(?). undra (seg), undrast. – Jf. naudstira, meinstira.

Adj. – daafengd. firnesam. forbisnad. forstird. forstøkket. furdsam(?). storøygd. undersam. undrug. upp-undrad.

224. Vit.

a) *Skyn* (Vit). – Fating. Gaat. Grip. Hir(?). Hold. Kanning. Kjensla. Kunnskap. Kynne. Mark(?). Samvitende. Skil. Skyn. Skynsemd. Syn. Tak. Tokk, Tokknad. Vissa. Visskap. Vit. Vitende, -ing. Vitring. Vitsmun. Øresta(?).

Næme. Emne(?). Gaava. Givnad. Haus. Hedna. Heile. Hetta. Hjerne. Hovud. Kvarn. Minne, Flogminne. Næme, Flognæme. Pund. Skjelta. Skolt. Stornæme. To (Tel, Mauk). Upplag.

M: Godhaus. Hause. Ovhaus, -skalle. Storhaus. Kloking etc. Jf. No. 64.

V. – fata. finna. gita. gripa. haa. hitta. hugsa. hyggja. kjenna, -st (ved). koma (paa). kunna. læra. merka. næma. sjaa. skila, skilja. skyna, skynsama. slutta(?). synast. taka. tokka. tyda. vissa seg. vita. – hava høyrt, merkat, røynt, seet etc.

Jf. døma. gissa. gruna. – dømta (hymta, tymta, tynta).

Adj. – fim. frod. gløgg. hitten. kjøn. klok. klyftig. kunnug. kvik. lettnæm. lærviljug. nask. naten. næm, flognæm. næpen. raadrik. raadug. skjot. skynsam. sløg (slug). snarp. snjellvitug. snøggæm, -tøk. taken. tøk. vis. visleg. vitsam. vitug.

M: djupvitug(?). framvis. fyretenkt. hagsynt. haattig. hundkjend. hundklok, -vis(?). langtenkt. meinklok, -stød. raaddrjug, -vis. snarraadd, -tenkt. storvitug. tankerik. tenksam.

b) *Vanskyn* (Vanvit). – Daarskap. Faavitugskap. Gapeskap. Haaløysa. Næmeløysa. Skynløysa. Styvenskap. Tornæme. Ukunnugskap. Unæme. Uvitende. Vanklokskap, -raad, skyn, vit. Vitløysa.

Adj. – audvis. barnsken. daafurdeleg. daarleg. dølen. einfald(ig). einfaren, -truen, vitug, vorug(?). faakunnug, -tenkt, vis,

vitug. fumeleg. fumutt. gapeleg. gapen, -utt. gaalutt. gaarutt. haalaus. heimalen. hugslaus. næmelaus. skynlaus. stumputt. stuven. styveleg, styven. tassen. tornæm. torskutt(?). traanæm. tungnæm. tussutt(?). tylen. ukunnug. unæm. uvis, -leg. uvitug. vanklok, -kunnug. vanraadug. vanvis, -vitug. vitlaus. vitliten(?).

Jf. Subst. – Dauving. Daare. Faavitring. Fume (Faame). Gap. Gapa. Gaale. Gaare. Gjæla. Heimaling. Staur. Styving. Torsk. Tyl. Uviting. (S. 64).

225. Vitlag.

a) *Fullvit*. – Fullgreida(?). Heilskap. Hovudstyr. Samning. Sans(?). Skil (full Sk.). Skyn. Vit. (Fullt Vit).

M: Dagskil. Heimvit. Ættarskil(?). – Folkevit. Sjølvvit(?). Varevit.

V. – fjaa seg. haa seg. vera i Skilom; v. med seg sjølv; v. ved seg.

Adj. – fullvitug. heil (i Hovudet). heilvitug. klok (fullklok). vis. vitug. ædrug(?) udrukken. (fastande).

M: syn (synen); synsk, framsynt. runekunnug; trollkunnug.

b) *Villska* (Forvilling). – Daarskap. Faavisskap. Galenskap. Helorar. Herota. Hovud-orar. Hovudvesla, -ørska. Rasvilla. Tullskap. Villa. Villska. Vitløysa. Ørska. «Ør og Heim». – Jf. 221. – Drukna. Fylla (Fullskap). Rus. Snurr. Svei(?). Pisk(?).

V. – grilla. skrylla. tulla. virra. øra. ørska. S. 221 (Hugsviv).

Adj. – 1) daarleg. faavis. faavitug. forgjord. galen. halvgalen. halvtullad. hovudgalen, -laus, tullad. od. oren. rasande. rasgalen, -vill. skryllutt. tullad. tumsen. tuslen. vill. vitlaus. vitskræmd, -stolen(?). ønen. ør. ørsk. – 2) forkvekt, -skræmd, støkkt. kjust kvifsad. livskræmd. vitkvekt. – avskapad. hugstolen. huldren. tryllt. bergteken; innteken. – Jf. dagvill, døgervill, vegvill, ættvill, buvill. – 3) drukken. full. fyllesjuk. kvest. rusande. rusnæm. sidrukken. sifull. skjenkt. snudden. snytt. sullad. sviven. ølfull. ølsjuk. øren.

226. Tankelag.

a) *Raadugskap*. – Fyreraad, -tanke, visskap. Klokskap. Raadgjerd. Raadlag. Snarraadugskap. – Motraad. Varevit.

M: Fødevit.

Adj. – braadsluttig(?), -tenkt. djuptenkt. framvis. fyretenkt, -vis. hitten. langtenkt. radsluttig. raad-drjug, -rik, vis. raadug. sein-

raadd. seintenk. snarraadd, -raadug, tenkt. snøggtenkt. tenksam. tenkt(?).

b) Varsemd. – Fyresyn. Umsyn. Vare. Varsemd.

Adj. – agtig(?). audvar. aarvak. forsjaaleg. gaaig. gløgg. grannvar. haavar (hogvar). lagvand. nøgjen. sigturleg(?). skormerken. smaagløgg, -grann. sutsam. tilsynleg. umsynleg. vaksam. vandsam. var. varlaaten, -sam. vyrk.

c) Sløgd. – Bragd. Grip. Kunst. List. Løynraad.

M: Fals. Fusk. Meinraad. Svik, Svikraad.

Adj. – dulram. flokutt. ful. haal. innful. krokutt. listug. lynsk. mangslungen. mein. meinklok, -sløg, vis. prettefull, -vis. rangvis. sleip. slid(?). sløg (slug). snidug. støyreful. treisk(?). – falsk. svikall. sviksam.

d) Rettvisa. – Beinskap. Greidskap. Trumaal, -skap. Æra.

Adj. – beinfaren. fulltru. godtruen, -vis. greid. holl. mild. paalitande. raadtægd, -vis. reideleg(?). rettslutt(?). rettenkt. rettviljug, vis. sannordig. skynsam. skynug. tru. truen. trygg. veltenkt, -viljug. ærleg. – falslaus. sviklaus.

M: einvis. illtruen. mistruen. rangvis. rettarlaus etc.

e) Kunnugskap. – Kunst. Lærdom. Upplæring. Øving. Tame.

Adj. – forfaren. fundvis. hagsynt. hundkjend. hæv. kjend. kunnande. kunnug. kunstrik. lærd. mannkjend, -tamd. røynd. sviphag. tamen(?). upplærd, -tamd. vellærd. vidfaren. vidkjend.

M: boklærd, -synt. brevsynt. høglærd. logkunnug, -lærd. maalkunnug. skriftlærd. stjerneknug. – landkunnug etc.

XXIII. Vilje (Hug).

(Huglynde, Lyst, Mod, Vilje, Nøgje, Tolsemnd etc.)

227. Huglynde.

a) Huglag. – Givnad. Gjed. Gjete(?). Haatt. Hjartelag. Hug. Huglag. Huglynde. Kynde. Lag. Lund. Lynde. Mod. Skaplynde(?). Taatt (Tel, To). Une. Vilje. – M: Sinn, -elag.

Adj. – gjedad. haattad. huglynd. kynd. lagad. lynd. telad.

b) Godlynde. – Blidskap. Daa, -e. Godhug, -kynde, lynde, vilje. Mannedom. Mildskap. Samhug(?), -tokk? Tolmøde. Tydskap. Tægd.

M: Broderhug. Faderhjarta. Moderhjarta.

Adj. – blautfengd. blidsleg. blidspent, -vær. daaig. goddaaig, -haattad, hjartad. godig. godkynd, -laaten, lynd, sleg, voren, vær. govug. hjartig. kløkksam. linn. mild. mjuklynd. munen? (mon). raust. skynug. snild. tolug. tyd, -sleg. vyrk. vægjen. ynksam.

c) *Hardlynde*. – Graae. Hardlynde, -skap. Hjarteløysa. Iillska. Iillskap. Illtaatt. Illvilje. Meinvilje. Ranglynde. Tverskap. Ukynde. Ulag. Utaatt. Vondska. Vondskap.

Adj. – arg. ful. hardhjartad, -lynd, sett, sleg, stadig, stillt, voren. hjartelaus. ill-bygen, -fengen, hard, haattad, kynd. illsken. illsleg. illvoren. kvasslynd. laak. leidkynd. meinhard. rang. skarplynd. streng. strid. stygg. syndhard. terren. treisk. tverlynd. ukynd. utyd. vond. vondkynd, -lynd. vondsleg.

228. Lot.

a) *Lot* (Humeur). – Egse. Flosa. Føre. Gjemp. Hyr. Lag. Lot, n. Lote, m. Luna. Mod. Møle. Skeim. Skime. Snøk. Stella. Stille. Trall. Traav.

Adj. – flosutt. lotad. lotutt. lunefengen. lunutt. mølt. opplagd.

b) *Godlot*. – Godlag, -lot, -møle, -skeim.

M: Fysna. Kjæta. Skripna. – Nyfikna. Skjessa. Øsemøle.

V. – blidkast. fegnast. kvikna. lettna. modast. vekkjast.

M: daast. kløkka. mjukna. myklast. rennast. sevast. ynkast.

Adj. – blid. fljot. godmølt. kaat. lett. lystig. – beitt. egst. hyrad. hyttad. lostad. lunsad. rambeitt. skjeft. tidd. tidig. opplagd. oppsett. – Jf. uppøst. øs. øsleg.

c) *Ulot*. – Furt. Grett. Stur. Tykk. Ulot. Uluna. Umøle. – Faar. Nykk. Togn. Tvermøle.

V. – furta. gretta. mulka. poka. stura. tykkja. ylmast.

Adj. – furten. gretten. leid. mulken. nuv. rangmølt, -saatt. snorten. tykkjen. uloten. umølt. utidig. vanshipad.

d) *Gaman* (Skjemt). – Faatida(?). Gaman. Gams, ing. Gjønning. Glanter. Leik. Lentor. Løgje. Moro. Skjemt, -ing. Spel. Trøyskap. Villa. Villskap. Ølsla.

M: «Fantri», «Spøkri».

V. – gamsa. gantast. garta. gjønast. glanta. ølast. øsast. – moroa seg. skjala seg. skjemta. trøya seg.

M: fantast. fjasa. spøkja(?).

Adj. – andløgjen. gallaaten. gamansam. gamsutt. laattmild. leiksam. lentug. lystug. læjande (ilæjande). løjgjeffull. løjgjen. skjemtesam. skripen. trøysam. villsleg. ølen. øsleffull.

e) *Aalvora*. – Aalit. Aalvora, Aalvorsemnd. Heilhug. Ihuge. Spaklynde. Spekt. Umhug. Varsemd. Vyrndad.

V. – halda seg (til Heiders etc.). temja seg. tøyma seg.

Adj. – aalvorsam. aalvorsleg. fullhugad, aalhugad. heilhugad. ihugsam. umhugsam. – hugfast. spaklynd. – faa. faaleg. trist.

229. Lyst.

a) *Liking*. – Fagnad. Godtokke. Hug. Hugdrag. Hugnad. Hyggje. Hyllest. Lyst. Mun. Not. Samtykkje. Tekkje. Tildrag. Tokka. Tægd. Ynde. – Jf. Manntekkje, -tokka.

V. – fagna. finnast um. hyggja. lida (godt). lika. mynja. sama. samtykkja. synast um. tekkjast. unna (vel).

Adj. – hugad. hugteken. innteken. kjær (fyre). nyfegen, -fiken.

b) *Lyst* (Tilhug). – Drag. Drift. Elske. Fikna. Forkunn? Fysna. Gir. Girn(?). Graade. Hug. Hyr. Hækna. Lengting. Lost. Lyst. Skjessa. Stunding. Traa. Traadom. Traaing. Traatting. Ynskje.

V. – fika. fysa. gira. hika, hipa. huga. kjeska. langa. lengta. lysta. munda. skjessa. stunda. sykjast. traa, -st. traatta. venta. ynskja.

M: gitla. lura. sikla. slima. snerka. snikja. tida. øykta.

Adj. – aalhugad. beitt. fiken. forhugad. forkunn, -villt. frek. fus. fysen. gjern(?). gjerr. graadug. happig. herjen. hesk. hugad. hyrad. hæken. kavhugad. kaahugad. kjesken. kjær. lostad, lostug. lystad. mesken. nask. naudbeitt (nabeitt). rambeitt. siturftug. skjessen. skjød. sko(d), -beitt. slid. snak. snikall. spaanosen. storhugad. tidd. tilvik. vill (etter). ør (etter n.).

M: hugmyken. hugram, -sterk. heilhugad. storturftug.

(Serlege). ferdafus, -sjuk. heimfus, -kjær, kynd. kvilekjær. ljosgirug. smakekjær. – folkekjær. gutekjær. kvendekjær. mannkjær. – havekjær. havør. munakjær, -slid. pengekjær etc.

c) *Ulyst*. – Anduge. Fæling. Gruv. Hugløysa. Illhug. Kvida. Leida. Leidende. Motburd, -hug. Sut, Syting. Traudskap. Ufysa. Uhug. Ulyst. Umod. Vanhug. Vankvæde. – Tykkjeløysa.

M: Agg. Kaldtokke. Stygg. Tokkeløysa. Utokke. Utykkje.

V. – fæla. gruva. illhugast. krauna. kvida. leidast. ottast. ryggjast. sotta. syta. umodast. vankvæðast. vanmodast. yvast.

M: mislika. ibrynast. nøgga. skjerrast. styggjast. verjast.

Adj. – andfælen. gruvsam. huglaus. ihugsen. illhugad. illhugsen. kviden, kvidesam. leid. motburdsam. ottefull. sutfull. traud. traa. tregg. ufus. uhugad. umodad. vanhugad. vankvæden.

M: rædd (folkerædd, mannrædd etc.). – stygg (folkestygg, mannstygg).

230. Mod.

a) *Mod.* – Djervskap. Framhug. Heilhug. Herda. Hjarta. Hug. Illherdska. Kjønnskap. Manndom, -skap. Mod. Nenne. Otteløysa. Snod(?). Stormod. Tilræde, -tak. Tor. Traae. Trygd. Ukvida(?). Vaagan. Vaagsemð.

V. – djervast, dyrvast. herda seg. hækja seg. kjønast. kvatna. lita seg. menna seg. modast. nennast. stæla seg. tora. trøysta. vaaga.

M: idast. timast.

Adj. – bald. byrg. djerv. framfus. frihugad, -modug. hard. hard-hugad. herdug. hjartad. hugram. høghjartad. kjøn. kvat. modad, modug. raust. spræk. stormodug. stupen. torug. traa. trøystug. ukviden. uppsett. uppstælt. vaagen. vaagsam.

M: hugheil. ottelaus. sutlaus. trygg. urædd. vonstøð.

b) *Vanmod. Ræddhug.* – Age. Andfæla. Bivr. Blaute. Fæla. Fælske. Gruvsemð. Hugverk. Kipp. Kvekk. Kvida. Modløysa. Oge. Ogn. Otte. Rygd. Ræddhug. Rædsla. Skjelk. Skjelv. Skræmsla. Støkk. Sut. Svitte. Tykkjeløysa. Ugg (Ugger). Umod. Unenne. Vanmod. Vægje. Øge, Øgna.

V. – aggast. fæla. gruva. ibrynast. kvida. ottast. ræddast. skjerrast. syta. ugga. yvast (ivast). øgja. – blauta.

M: kvekka, kveppa. nøgga. skvetta. stökka.

Adj. – blaud. blautfengd. forfælt, -støkt. fælen. fælsken. gruvsam. handfallen. hugfallen. kvekken. kvidesam. laaghjartad. livrædd. maur. modlaus. nøgg. ottefull, -sam. rædd. ræddhugad, -lynd, voren. skjelvrædd. skjerr. skjotøgd. skræmd. skvetten. skygg. styggjen. stökken. syten. tykkjelaus. uggsam. umodad. vanmodad. – hugstolen. modfallen, laus. – bobberædd. skuggerædd. vitskræmd.

(Serlege). fjellrædd. ljoserædd. myrkrædd. sjorerædd. skogrædd. skrymterædd. – folkestygg. mannstygg. tverstygg.

231. Vilje.

a) Vilje. – Etling. Fyresetning. Gjate(?). Gjetnad. Godvild. Hug. Liking. Lyst. Minne (Jaminne). Raad. Samtykke. Tilhug. Tilsetning. Tilskipnad, -stemne. Traa, -dom. Unne. Vilje. Ynskje.

Jf. Kor. Kosning. Sjølvvræda. Sjølvvild. Tokknad. Val.

V. – etla. kjosa. kora. lata (til). løyva. raada. samtykkja. setja (seg fyre). skila. skipa. skyna. stemna (til). stila (paa). søkja. tekkjast. tenkja. tægda. velja. vilja. – agta(?). ynskja.

Adj. – audtæg. aalhugad. flus. fullhugad. fus. hugfast, -ram. jamviljug. lidsam, -sinnug. raust. sjølvbeden, -minnt, onnug. snarbeden. tilvik. tru. trufast. viljug (godviljug).

Adv. – fust. gjerna. gladlege. helst. hugheilt. trutt. villege.

b) Motvilje. – Iltykkje. Mishug, -liking, tykkje. Motburd. Mothug, -vilje. Ranglæta. Traudskap. Traaskap. Tverskap.

V. – avhugast(?). hata. leidast. mislika. styggjast. traaka. – meinka. neitta. trauta. tverka.

Adj. – einalen(?). einviljug. hardlynd, -nakkad, sett, stadig, stillt. meinbeden, -sam, sperren. motburdsam. motsegjall, -viljug. rang. ranglynd, -saatt, vis. seig. traud. traudig. traa. traabeitt. traakall. traassug. tregg. tver. tverbygen, -kynd, lynd, sett. ufus. uhugad. uviljug.

c) Braadskap. – Braadlynde, -læta, skap. Ovhuug. Sprenghuug. – Jf. Hugskifte, -vending. Lauslynde. Skjotlynde. Titevilla(?).

Ofse (Passion). – Flosa. Fræna. Gir. Gofs(?). Illherdska. Ode. Ofse. Rus. Villa. Ølska. Ørska.

V. – asna (ofsna). mallæta seg. odast. sjoda (upp). ønast. øsast.

Adj. – braad. braadheit, -hugad, lynd. braadug. hastig. hastmodig. hugbraad. kvimpen. ofsen. os. rasvill. ønen. øsen.

hugstutt. lauslaaten, -lotad, lynd. skjotlynd. vaalynd. titevill(?).

M: avskapad. avtøk. galen. od. ov-ørt. uppøst. ustyren. ørsk.

232. Hugnad.

a) Hugnad (Gleda). – Blidskap. Fagnad. Fegna. Gaman. Gilda. Gleda. Gledskap. Godhuug. Hugge. Hugnad. Hyggja. Kjæta. Kvikning. Leik. Liv. Lyst. Moro. Mun. Skjemting. Sæla. Sælebot. Sælka. Tilhyggje. Trøyskap. Une (Unad). Ynde.

M: Fysna. Kipna. Laatt. Løgje. Skripna. Villa. Ølsla.

Hugro. – Ankeløysa. Hugheilskap. Lit (Aalit). Mod. Nøgje. Otteløysa. Ro. Sutløysa. Trygd, Trygge. Tægd. Velnøgje.

V. – fagna seg. fegnast. frygda s. gledjast. hugnast. hyggja seg. kvikna. lettna. lika seg. modast. sprækast. sælka seg. trivast. – Jf. gama seg(?). kjæta s. losta s. moroa s. skjala s. skjemta s. trøya seg. – lita seg. nøgja s. roa s. tekkjast. tryggja s. una.

Adj. – blid. fegen. fjelg (fjaag). frihugad. gild. glad. kaat. kaatleg. kjøn. kvat. kvik. langfegen. leiksam. lett. lettlivad. lettlynd. livleg. lystug. modug. nyfegen. nøgð. sæl. velnøgð. velgjeten.

Jf. fjørug. kipen. laattmild. læjande. skripen. spræk.

(Hugro). ankelaus. atterlitlaus. godhugad. hugheil. ottelaus. sorglaus. sutlaus. trygg. umsytelaus. umurlaus(?). urædd.

b) *Uhugnad* (Sorg etc.). – Agg. Anger. Ank. Atterlit. Gram. Gremja (Gremme). Harm. Hjartesor, -verk. Hugsott, -verk. Ihug. Illhug. Ir, -ing. Kur (Kurr). Kvida. Leidsemd. Nagg. Rygd. Saknad. Sorg. Stur. Sut. Traudskap. Trege. Ufagnad. Ugleða. Uhugnad. Uhyggje. Utokke. Vanhyggje. – Jf. 229 (Ulyst).

V. – angra. gremjast. harmast. illskast. leidast. mistykkja. stura. syrgja. syta. trega. ufagnast. – anka. ira.

Adj. – angersam. arg. aalleid. daper. faa. faaleg. gram. harm. hugfallen, -ill, sjuk. illgjeten, -hugad, nøgð. iren, irsam. kuren. leid. misnøgð. modfallen. nedslegen. nuv. saarhugad. sorgall. stur, -sam. tregefull. tung. tunglynd. tvist. uglad. usæl. ørleid

M: hugbroten, -sprengd, stolen. tykkjelaus. – gorleid. skitleid.

233. Tol og Utol.

a) *Tolmøde*. – Bidlund. Godvilje. Lempa. Linnskap. Livd. Milde. Miskunn. Naade. Spaklynde. Spekt. Tol. Tolgjøde. Tolmøde. Tolugskap. Vaarkunn. Vægð(?). Vægje.

V. – bida. halda seg. hegda seg. lempa s. livast. roa seg. spekkjast. temja seg. tola. tolmøða seg. tøyma seg.

Adj. – bidlundsam. folkeleg. godsleg. godtolug. langmodug, -tøygd. lempeleg. linn. liven, livsam. logn. mild. naadug. raadleg. rimeleg. seveleg. skonsam(?). spaklynd. tauglynd. tolmodsam. tolmodug. tolsam. tolug. tøyg. tøymeleg. uvand, uvandsleg.

b) *Vandsemd*. – Grannsemd. Kjælenskap. Kræsenskap. Kræsing. Skitlæta. Særleike. Vandskap.

V. – kræsa. skrata. skræda. vanda. vandivla. vanska.

Adj. – audvar. grannsam. korvand. kostvand. krellen. kræsen. nøgjen(?). ovgrann. plent(?). sigturleg(?). skriptutt. smaagrann. streng. sær. terten. vand. vandsam. vanskeleg.

(Serlege). bidlevand. lagvand. mannvand. ordsaar, -vand. talevand. tidevand. vedervand. legevand. setevand. matvand, etc.

c) Utol (Illska). – Agg. Fulskap. Gall. Gram. Graae. Graasida. Harm. Illhug. Illska. Illskap, -vilje. Mistykkje. Nagg. Ovund. Sinne(?). Tykk. Utokke. Uvilje. Vreide.

Jf. Ofse (231). Hat. Heitrækje. – Storsinne. Blodsinne.

V. – argast. brenna. bylma. gretta. harmast. illskast. imast. kvessa seg. odast. skjeplast. tykkja. vreidast (vreidskast). yksnast. ylmast. øvast.

Adj. – arg. ful. gram. gretten. harm. hatig. ill. illtolug. olm. saar. sinnad(?). terren. ubidlundsam. utolug. vill. vond. v Reid.

Jf. braadsinnad. gallsinnt. hastig. heit. hyvond. illbræden. ofsen (231). sisinnad. sivond. storsinnad. truten. ybben.

(Um Dyr). dyrolm. folkeful. imen. mannbisk, -olm, vond.

234. Sjølvmåting.

a) Storlynde. – Byrgleike. Gjæe(?). Godmæta. Høgferd. Ovlæte. Ovmod. Sjølvmåta, -vyrdnad. Stolte(?). Storlynde. Storlæte, -mod, vyrdnad. Ublygd. Øgna.

V. – brikja seg. briska (breidska). byrta seg. gilda s. gjøla seg. godmæta s. høgmodast. menna seg. ofsa s. ovtykkjast (av seg). stolta seg(?). stormodast. – gjera seg til.

Adj. – baus. byrg. forvønen. gild (av seg). gjensverdug(?). gjæs(?). godmæten. godtykkjen. godverd. høgmodig. kaut. kry(?). kyndug. ovgild. ovmodug. sergod. sjølvgod. sjølvkjær, -skyldug. stolt. storbyrg. storfeld, -laaten, lynd, modug, verd, voren, vyrdug. ubljug. velverdug. vønen. øgjen.

Jf. einraadug. einvis. serklok. sjølvklok, -raadug, vis.

b) Smaalynde (Blygd). – Audmykt(?). Blygd. Blygsemd. Blygsl. Forøvenskap. Hegd. Hovsemd(?). Nøgsemd(?). Smaalæte(?). Spakferd. Spekt. Varsemd. Vægje. – Jf. Skam, Skjemd.

V. – blygjast. forsmå seg. forøvast. frya seg. halda seg (til Heiders). ottast. skjemmast. smaaminka seg. verjast. vægjast.

Jf. lita seg. nøgja seg. spekkja seg. temja seg. tægja seg(?).

Adj. – audmjuk. blygsam. hogvar. hugmjuk. høgglundad. nøgsam (nøgjesam). smaafeld, -laaten, nøgd. tolug. ærug. – blaud. bljug. blygd. fengen. flein. skamfull. skjemd. – aakaar (hokkaaren). forøven. grannvar. haavar (høgvar). haattvar. nipen. plent. smaanøyten. svinn. varlaaten. vedvoren. – binen(?). skripen.

Jf. fylg. fynt. fyten. haadfaren. skamslysen. skitskjemd.

(Til No. 227). daast. kløkka. kløkkjast. mjuklast, -na. myklast. rennast. sevast. smoltna. ynkast.

XXIV. Vitring.

(Varsling, Tale, Tiltale, Avtale, Song, Skrift)

235. Vitring.

Varsling (Vitring: Signification, Communication). – Avberring. Byrting. Framsyning. Fyrebod. Kynning(?). Lysing. Læta. Minning. Syning. Teikn. Tiltale. Tyding. Umsyning. Varegsla. Varsling. Vitring.

Blink. Glett. Grunk. Grymt. Knett. Knyst. Kvisker. Mukk. Njos. Pist. Sno. Tynt. Ym. – Snev. Teft. Tekk. – Svip.

M: Foreign. Fyrefar. Fyrerunar. Gila. Røyst. Vardivle. – Feigdarljós. Likspon. Naaljos. Varljós. – Lydtrumba (Dustetrumba). Telhogg. Vatsrop (Draugrop). Vitr.

V. – aaferda seg. boda. byrta. faara. forka. gletta. grunka. grynta. hymta. knetta. knysta. kvisa. kviskra. laata. mussa. ovra seg. revja. røysta seg. syna. te. teikna. truga. tymta. umla. vara. varsla. vitra. ymjá (øma). ymta.

(Upersonl.) heita. laata. luda. lyda. røynast. syna. Jf. 174.

(Motset.) dylja. gøyma. løyna. myta. skyla. tegja seg. S. 174.

Adj. – berrsynt. lyd, lydbær. klaar. openberr(?). synberr. synt. uduld. uløynd. uppdagleg. uppsynt. viseleg.

høyrande. kjennande. lydande. røynande. sjåande. skynande.

(Til V.) blinka. blistra. hua. høysta. peika. ropa. sjua. vipa. vitta.

236. Læta.

a) Gnell. Klang. Laat. Ljod. Lund. Læta. Maal. Note. Om. Røyst (Røst). Song. Spel. Tone. Tot. – Jf. 137 (Ljod).

b) Belje (Byl). Brækt. Bur. Gaud. Gaatt (Hundegaatt). Gnelling. Gryling. Humletot. Humring. Hyl, -ing. Kad. Knegg. Kvin. Kvitter. Mekring. Murring. Raut, -ing. Rem. Rining. Rot. Skvatter. Soll. Tot. Tryting. Ul, Yling.

c) Blistring. Frøsing. Gaul. Gjøk. Hauk. Huing. Illjod. Illskrik. Kauk. Kveining. Laatt. Rop. Sangr. Skraal. Skrellelaatt. Skrik. Skryl. Song. Søg. Trall. Ulæta. Vanlæta. Vaaling.

Jf. Gauling. Kvelling. Oll. Os. Simesong(?). Sod. Soll. Staak. Svall. Tot. Vederlæta.

V. – a) gjella. klinga. kvina. laata. ljoda. ljoma. mulla. ora. rjosa. røysta seg. skrella. snarka. sukka. surla. tjota. ymjá.

b) baula. bekra. belja. bresja. brogga. bræka, brækta. bumma. bura. bækta(?). bøyla. druna, drynja. emja. frøsa. gala. garma. garta. gaua. gaula. glyfsa. gnella. gnista. grava. gryla. gøya. humra. hyla. jamsa. jarma. kada. karra. klia. kneggja. knurka. kokla. kokra. kurra. kvepsa. kvina. kvitra. kværa. kvæsa. laata. mala. mekra. mjaa. murra. pista. rauta. raala. remja. reva. rina. ryla. skrata. skrikka. skrækja. skvaka, skvakka. skvatra. skvifta. skvitra. skværa. skyrpa. snaldra. snarva. snerka. storgaula. tita. tjota. traarauta. tryta. tvitta. ula (yla). vaala.

c) anka seg. blistra. gjøka. grymja. hauka. hjala(?). hua (einhua, naudhua). hulla. kaua. kauka. kaasa. kjastra. knisa, knisla. krymta. kvaala(?). kveda. kveina. kvella. kvidla. kvinkra. kvisa. kvistra. lilla. lulla. mutra. nastra. neira. putra. rjota. ropa. ruta. sangra. skratta. skraala. skrella. skria. skrika. skryla (skræla). skvaldra. skvella. smatta. snarka. snippa. snulla. snurkla. snykta. stanka. stynja. sukka. sulla. syngja. tenna. tralla. vaala. veia. vorra. væla. øya (jøya).

Jf. brøla. eia. heia. huta. kava. olla. ramla. ropa. solla. staaka. stuka. svaala. søgja. tjota. – tvia. fya, æa etc.

Adj. – gnell. grann, -mælt. grov. høg mælt. kvell (skvellen). laag. laagmælt. lyd. sangren. skrellen. taugmælt.

Jf. beljande. gaulande. klingande. ljomande. remjande. rjotande. surrande. syngjande. vaalande etc.

237. Tale.

a) *Røda* (Ord). – Andstev. Fyreord, -segn. Maalgreida. Munntam. Mæle. Namn. Nemning. Ord. Ordning. Ordlag. Ordskil, -stev, tak, tam, tøkje. Rød, Røda, -ing. Segn. Stev. Svall. Søg. Tal, Tale. Umkvæde. Vedkvæde, -stev. – «Snakk». «Prat».

V. – braka(?). garta. masa. maalgreida seg. mæla. ordast. røda. svalla. svara. søgja. tala. tolka seg.

M: «prata». «snakka».

(V.a.) bera upp (Maalet). gita. kveda paa. laata um. maalbera. nemna. orda. segja. telja. tolka. (Meir seinare).

Adj. – maalfør. maalug. mælt. (fullmælt, greidmælt). talande.

(Motset.) dumb (dauvdumb?). klumsad. maalstolen. munnfatlad. maallaus. umaalug. umælande. vanmælt.

M: maalbunden. maalhalt. ordlaus. svarlaus.

b) *Rødelag*. – Maal. Maalfelle, -føre, lydska, skifte, tame. Orddæme. Ordhegd(?). Ordlag, -leiding, notar, slag, vik. Sogelag(?).

Talebruk, -maate, sed. – Jf. Bokmaal. Bymaal. Dølemaal. Framandmaal. Heimemaal. Landsmaal etc. – Drag. Drass. Halvemaal.

V. – bleska(?). gugga. kleisa. klussa. kurla. lespa. snulla. stama. stota. vavla. – bausta. gausta. gosa. harpa. hekka. kvella. kviskra. mulla. mutra. mysja (musa). putra. rabba. ravla. rynja. skroa. skrynja. solla. tamsa (tyma). tandra. vella.

M: braska. herma. hoska. knota. spraaka. vanda Maalet. Jf. danska. juska. tydska. svenska o. s. v.

Adj. – blesk. braadmælt. hardmælt, -talande. kleis, klessen. kvassmælt. kvell. radmælt. snarmælt. stam. tidkjefrad, -mælt. – greidmælt, -talande, tøk. kringmælt. langrøden. mangmaalug, -ordug. munndrjug, -kaat, sterk, trøyten. ordhag, -hitten, ram, rik, sløg, viss. ramsug. rødsam. simaalug. «snakksam». svallug. søgjen. taledrjug, -rik. – faaleg. faamaalug, -mælt, ordig. ordknapp. ordvand. seinmælt. tagall. tagmild. talevand. taugmælt. tegjande (tegjall).

238. Tiltale.

a) *vinleg* (Bøn, Spurn etc.). – Aaminning. Bid. Bod. Brek. Bøn. Bønstad (-stav). Ettergang. Fagning. Fortola. Freging. Fretting. Helsing. Kall. Klaga. Krav. Kravsmal. Mas. Minning. Ordsending. Raad. Rop. Spurdage. Spurn, -nad. Spursmaal. Svar. Tigging. Tilbod. Tilteljing. Varsling. Vitring. – Jf. Amster. Aagang. Gnag. Gnoll. Læta. Maning. Storming. Trygling. Tot.

(Tilsvar). Andstemna. Gjegning. Motlegg. Svar. Takk. Utakk.

V. – bidra. bidja. bidla. bjoda. breka. bøna. fagna. fala. frega (meinfrega). fretta. helsa. kalla. klaga. krevja. kveda paa. lokka. mangla. masa. minna. raada. ropa. spyrja (naudspyrja). stæla. støra. telja (til). tigga. trygla. – amstra. aaganga. elta. gnaa. gnya. laata. mana. storma. tjota.

andstemna. gjegna. sanna. svara. takka. (fagna?). – M: dua. ia (dia). – kjæra. rausta. velsigna.

Adj. – blidlaaten. breksam. bønrik. frambærleg. frettsam. gravvis. klagsam. laatsam. ljosgjæv. openskaar. spurvis. svarvis.

b) *uvinleg*. – Avreidsla. Brigsl. Deiling. Fulord. Gletta. Haad. Heitord. Hita. Illord. Kalling. Knot. Knubbord. Last. Neising. Nidord. Reitord. Rekord. Sending. Skamord. Skarvord. Skitord. Skjelling. Skjemsla. Skotord. Skrapa. Skrata. Skrubb. Skræmsla. Slengjeord. Snefsa. Sneida. Snubba. Snækja. Spe. Spit. Spott. Terring. Trugsmaal. Vondord. – Fantord(?).

V. – apa. arga. brigsla. deila (paa). eggja. erta. forvita. gletta (til). harma. heita. hota. hæda. kalla. klandra. knota (paa). lasta. neisa. nekkja. neksla. reida av. reita. sikta, skulda. skjella, skjemma. skota. skrata. skruma. skrumla. snefsa. sneida. snikka. snækja. spea. spotta. terra. truga. øsa. øva.

Adj. – berrskogjen. bitall. djervmælt. erteleg. glefsen. hædeleg. kjeft-ram, -vis. næden. ordkvass. skitørd. spottsam. terren.

239. Fortelnad.

a) *Tilsegn.* – Baud. Bod. Børa(?). Frettnad. Fyrebod. Fyresegn. Godtidend. Greida, -ing. Helsing. Inning. Kunngjering. Kynning(?). Lysing. Læra, Lærdom. Maalbering, -greida. Melding(?). Minning. Nemning. Nemsla. Ordsending. Raad. Rettleiding. Segn. Skilgreida. Skipping. Stemna, -ing. Svar. Tal. Tidend. Tilspurnad. Tyding. Opplysing, -læring, riting. Utidend. Varsling. Visend. Vitring. Ærend. – Atterbod. Illsegn. Illtidend.

V. – bera fram (b. upp). boda. fortelja. gita. helsa (med). inna. kunngjera. kynna? (forkynna). lysa. læra. maalbera. melda(?). minna (um). mæla. nemna. orda. ordskila. raada. segja. skila. skipa. telja. tolka. tyda. vara. varsla. vitna. vitra. – rita upp.

M: kvedast. laatast. segjast.

Adj. – bodfør. framburdsam, -bærleg. ljosgjæv. maalfør. ærendsfør.

b) *Soga.* – Dømesoga. Ervesegn. Fraasegn. Gitord. Herma. Herming. Høgljod, -maal, mæla. Kjempesegn, -soga. Liknarbol. Minnesegn. Ord (=fama). Ry(?). Segn (segjande Sogn). Soga. Storsoga. Utrop. Vidspurnad. – M: Sannsoga.

V. – herma. impa. – bera utyver. segja Sogor.

c) *Villsoga.* – Drysja. Gila. Gysja, Gøysa. Heimløysa. Olla. Regla. Rugsa. Runa(?). Røkkja. Rynja. Skrona. Skrynja. Slosa. Vettesoga (Huldersoga etc.). Æventyr.

Jf. Dikt. Formysa(?). Gams. Hyrgja. Lygn.

V. – gysja. ofsa. regla. remsa. skrona. skruvla. skrynja. – Jf. dikta. hyrgja. ljuga. smaaljuga. tvirøda.

240. Døming.

a) *Umtale.* – Dom. Døming. Ettetale. Fyremæling. Gitord. Hylling. Liking. Lov. Mæting. Ord. Rop (Utrop). Skiling. Skyn. Spaadom. Spaanad. Umrødnad. Umtal. Yverlæta.

V. – dōma. dōmta. gissa. gita. halda (fyre). kalla. kannu. laata (yver). lika. mæta. prova. rekna. ropa (ut). skila. skynsama. slaa (paa). sæta. telja. vaatta. vitna.

M: dykja. kjosa. kora. litast paa. skjota paa. tekkjast. tokka. tymta.

b) *Lov* (Ros). – Aalit. Etterlæta. Frægd. Gjølning. Godlæta. Heider, Heidring. Høling. Kyting. Lov. Lovord, -tale. Mæta. Ros. Skrepp. Skrøyt. Takk. Tægd. Vellæta. Velsigning. Æra.

V. – frægda(?). gjøla. heidra. hylla. hōla. kyta. laata (vel). lova. lovorda(?). mæta. prisa. rosa. skreppa. skrøyta. sælka. takka. tægda. velsigna. vyrda. æra.

Adj. – gjølsam. hōlen. lovmyken. skreppsam. takksam.

c) *Last*. – Anke. Avhalling. Aamæle. Aatal. Aatfinning. Baktale. Etertale. Glettord. Haad. Illelæta. Illord. Klag, -a. Klander. Last. Lastord. Mismæting. Nedsyn. Skamord. Skjemd. Skrub. Smaanad. Tyngsla. Utakk. Vanros, -takk, vyrdnad. (Jf. 238).

Jf. Aatløgje. Gis. Haadord. Hæde. Spe, Speord. Spott.

V. – anka. avhalla. aamæla. baktala. finna aat. fordōma, -smaa. hava aat. hæda. illa. klaga. klandra. lasta. lyta. mismæta. nedsjaa. rata. saka. skjemma. spaa. spotta. svivyrda. tyngja (paa). vanda. vandivla, vanmæta, -rosa, takka, vyrda.

Adj. – aatfinnsam, -fundig. illspaaen. lastfus. spefull. spottsam.

241. Avtale.

a) *Samtal*. – Avgjerd. Avtale. Aamaaling. Dom. Endskap. Faling. Fyremæling, -ord. Greida. Idrag. Kravmaal. Likning. Maalbering. Nemsla. Ordning. Ordskil. Samraad, -rekning, tale. Semja. Skilord. Stadfesting. Stemna. Sætt. Tilstemning. Tilsvaer. Umrødnad. Umtal.

V. – aamaala. dagtinga. dōma. fala. gjera av. greida. jamna. likna. nemna (upp). rekna. skila. tala av. tinga.

b) *Løyve* – Forlov(?). Jakvæde. Jaminne. Javæle(?) Lov. Lovnad. Lovstad. Løyve. Samtykke. Saming. Stadfesting. Tillating.

Jf. Dragsvon. Idrag. Von.

(Motset.) Avtak. Forbod. Neitting. Uløyve. Uppsyn. Bann(?).

V. – bjoda. fullvissa. jatta. lata (upp). lova. løyva. samtykkja. sanna. skila. stadfesta. tillata(?). – Jf. draga Von paa.

(Uløyve). forbjoda. meinka. neitta. segja upp. taka av. – banna(?).

Adj. – lovrik(?). ordfast, -halden, stød. sannordig. sæteleg. truverdig.

c) *Ordkast.* – Andstemna. Antring. Egling. Kiv. Kjekl. Krangl, -ing. Krokord. Meinsvar. Motlegg, -segn. Ordkast. Rangling. Stevjing. Strid. Trætta. Tvidrag, -drætte. Usam.

M: Bitsmid. Deilsmaal. Heitord. Trugsmaal. (Jf. 238).

V. – alka. andgjeglast. andordast. andstemna. antra. aadeildast. egla. eikja. eintrætta. gjegnast(?). kiva. kjaka. kjeftast. kjekla. kjoa. krangla. krekla. kroka. malast. otast. pruta. rangla. rengjast. snara. snida. stevjast. strida. tandra. tevla. truga. trætta. tverkast. tveta. usemjast. vridast(?). vringla.

Jf. fantast. gamsa. gantast. gjønast. glanta. narrast.

Adj. – angordig. eikjen. gjegnordig. kivsam. kjeklesam. kranglutt. krokordug. munndrjug. simaalug. stridsam. trættekjær.

242. Munntame.

a) *Godlaat.* – Etterlæta. Godlaat, -læta. Lokking. Øling. – Bolt, -ing. Drambdrysja. Kyting. Ordsauke. Ovkyta, -læta. Skrepp. Skrop. Skrøyting. – Jf. 240 (Lov).

V. – fjarma. fleina. flikra. godremsa, -røda, svalla, lirka. laata etter. liskra. lokka. sanna (etter). smeikja. tila. øla. – bauta. bolta. borka. brølt. brøla. børta(?). garpa. gauta. grotta. gøysa. kyta. ofsa. røla. røyta. skrala. skropa. skrøyta.

Adj. – etterlaaten. fleinen. mjuktalande. sleikjen. smeiksam. søtmælt.

b) *Illelaat.* – Brek. Gnag. Gnoll. Illelaat, -læta. Klag. Knot. Kveining. Læta. Mas. Naukresvall. Sutring. Tot. Vankvæde.

V. – anka. gnadra. gnaa, gnaala. gnurka. gnya. gretta. grymja. klaga. knota. laata. marma. mjarra. mukka. murra. mussa. storma. tjota. – barma seg. braka. gramma, gremja seg. kjæra s. kveina. kvinkra. masa. naukra. pista. sutra. syta. vankvædast.

Adj. – aabrengjen. breksam. kveinsam. masen. sutrande. syten.

c) *Vas.* – Bakstersnakk. Drøs. Gams. Hyrg. Kjeftriv. Lyrg. Ragl. Ravl. Røra. Skravl. Skrok. Tøv. Vas. (Jf. 239).

V. – apast. gamsa. hyrgja. kjaka. kjefta. lyrgja. mylska. olla. rabba. radda (rodde). ragla. rala (ralla). rassa. ravla. regla. remsa. rjoa(?). rjona. runa. rynja. røra. skrava. skravla. skroa, skrona. skrynja. skvaka. skvata. solla. svava. tandra. tjadra(?). tøva. vasa. vasla. vava. vella. ørska.

Adj. – gamsen. kjeftram. munntroyten. remsug. rorutt. simaalug. skravlesam. tovsam. tovvutt. vasutt. – tidkjeftad.

d) *Slarv*. – Baktale. Bis. Drøsa. Drøsing. Lastord. Røgja. Svalder. Slarv. Slarvesegn. Vas, -ing.

V. – bisa. disa. drøsa. føra (Drøsor). kvisa. rassa. røgja. sladra(?). slarva. susla. søsa. tisa. vasa.

Adj. – drøsekjær. lauskjeftad. slarvesam.

e) *Flaamæle*. – Apeskap. Flaaskap. Gapesvall. Gløypesvall. Narresvall. Nauting. Stupord. Styggesvall. Vaasnakk. – Banning. Eid (Kjøteid, Laukeid). Sverjing. Ubøn. Vaabøn.

V. – apa. flaasa. fleipa. gapa. gløypa (gløypesvalla). hekisa. lata or seg. nauta. slafsa. slumpa.

banna. engla. fliska. stegla. sverja. turrbanna.

Adj. – flaakjeftad. flaamælt. gapen. grovlødd. lausmynt. openkjeftad, -skaar. slumpordug. storkjeftad. uhøvisk.

243. Stev.

a) *Stev* (Formular). – Andstev. Ettersleng. Gaata. Herma. Lærestykke. Millomsleng. Ordstev. Ordram, -tøkje. Rim. Sleng. Spurnad Spurrak. Stev. Tale. Tekster(?). Vedstev. Vers. Vess.

Bøn. Lester. Messa. Preika. Sukk. – Bordbøn, -lesnad. Kveldsbøn. Morgonbøn. – Kveldssukk. Morgonsukk.

Jf. Runestev. – Blodstemma. Fess. Grunnvess. Maning. Naudstemme. Relord. Signing. Tauverbøn. Trollord. – Runa.

V. – lesa. mulla. preika. rima. stevja. – Jf. fessa. galdra. putra. runa. signa. trolla.

b) *Song*. – Kvæde. Salme. Song. Stev. Vers. Visa. Tull. – Vikstev? Kor. – Gravsalm. Kveldssong, Morgonsong. Lovsong. – Barnevers, Voggevers. Fantevisa. Rekarvisa. Skalkevisa. Endeløysa. Klengjestev. Leidestev. Rennestev. Sneidestev.

V. – kveda. messa. nota. syngja. tona. versa. – hulla. lulla. sulla. tralla. – hjala. lilla.

c) *Spel* – Leik. Lokk. Note. Rull. Slaatt. (Laatt). Spel. Trall. Tull. Upptak. Vend. Vik, Vika.

Brudarslaatt. Bulaatt(?). Dansarslaatt. Feleslaatt, -tak. Gangar. Lokkar. Springar. Svivar. Visetone etc.

V. – blaasa. blistra. fela(?). harpa. klykkja. kyngja(?). ringja. samringa. slaa (Harpa). spela. tima. trumba. tuta.

244. Skrift.

Avteikning. Blad. Bok. Brev. Fyreskrift. Hand. Kort. Landkort. Lesnad. Lester. Lista. Log. Løynskrift. Maaling. Orskrift. Prent. Rekning. Rit. Runer. Setel. Skrift. Stil. Tavla. Teikning. Underskrift. Uppskrift. Utskrift.

Serlege – a) Bygglesetel. Folgebrev. Frelsebrev. Grunnsetel. Holdsetel. Kongebrev. Korsetel. Kveisepass (= Bolesetel). Landtal. Namnetal. Pass(?). Pokesetel. Primstav. Sendebrev, -brev. Skiftebrev. Skøyta. Stemnesetel. Vigslebrev. – Jf. Bønebrev. Friarbrev. Spottebrev.

b) Bibel. Døypebok. Grunnlog. Kyrkjebok. Lesterbok. Logbok. Morobok. Notebok. Postill(?). Reknebok. Rulla. Skrivebok. Skronebok. Stavebok. Vederbok. Visebok etc.

V. – avteikna. grava (inn). krita (krota). maala. merkja. namna. prenta. rita. setja upp. skriva. stempla. stila. strika. teikna. trykkja. – boka, bokføra.

Jf. lesa. læra. stava. stota. tolka. tyda.

XXV. Gjerd.

(Verk, Sysla, Freistnad, Ferd, Sed, Livnad)

245. Gjerning.

Arbeid(?). Bruk. Drift. Embætte, Embætting. Gjerd. Gjerning. Handverk. Id. Idn. Kall. Onn. Orka. Orkefar. Reidsla. Røkt. Starv. Stell. Styr. Sysla? Tenesta. Tiltak. Verk. Vinna. Vinneskap. Yrkje.

Fyreloga. – Aaloga. Aarlag. Dagsverk. Fyrelag, -loga. Lage. Lagyrkje. Skant. Stykke. Teig etc. – Aattedagsverk. Dagsorka, -ror, slætte. Dagverdsslaatt. Kveldkjøgla. Kveldsverk. Middagsslætte. Morgonstell. Otteverk. Vikeslætte, -verk. Øyktarslætte, -verk. – Jf. Byrd. Drøgje. Fang. Lyfte. Tak. Einvending. Kvarv. Lag. Sneisgang. Umfar. Umkvarv.

V. – annast (onna). arbeida(?). bruka. drifta. driva. embætta. gjera. grava. halda (paa). hava (fyre seg). idka. kjeppast (med). maka (paa). orka. reidsla. starva. stella. stuka. stulla. tena. verka. vinna.

Jf. aabua. buna. dunna. dussa. fugga. kava. kjona. klutra. mutla. pusla. sussa. tuska. tusla. tvagla.

246. Sysla.

a) *Jordbruk.* – Akster. Barsmid. Dryfting. Engrensking. Gjerding. Haustonn, -vinna. Haaslætte. Hesjing. Høyonn, -vinna. Jordbruk, -køyning. Kasting. Kaaing. Køyrsla. Lading. Plognad, -vinna. Pløgsl. Rakster. Reinekøyrsla. Rudning. Saaing. Saanad. Saat. Skurd, -onn, vinna. Slaatt, -onn, vinna. Sæting. Tining. Torvonn. Trysjing. Vaaronn, -verk, vinna.

Skogbruk. – Aadrift. Brotning. Drivsla. Fløyting. Hogster. Lauving. Lauvonn. Lynning. Skating. Skogtynning. Viding.

V. – arda. berja. dryfta. festa (upp). gjerda. grava. hakka. hesja. horva. høya. kasta. kaa. køyra. lada (løda). ljarah. lobera. loda. pløgja. raka. rydja. saa. skjera. slaa. snu. spada. støyra. sæta. tedja. treskja. trysja. vaarvinna. væla.

aaverka. driva. flaka. fløyta. hogga. kasa. kylja. kylla. lauva. marka. nava. rothogga. sloga. styva. vaalleggja. vida.

b) *Sjoberuk.* – Bauting. Driving. Fiske. Garnbruk. Havror. Kasting. Linebruk. Ror. Sigling. Sildfiske. Sjoferd, -vær. Snørefiske. Torskefiske. Utror. – Jf. Dagvarp. Nattror, -set.

V. – andøva. bauta. beita. dorga. draga. fiska. kasta. kippa. kylpa. meita. pota. ro. sigla. slaga. sløra. vaada (berma).

c) *Ferøkt.* – Agt(?). Ansing. Buferd, -for, føring. Fodring. Gjætsla. Grindgang. Kviing. Markegang. Mjelte. Mokster. Starv. Stiing. Stilling. Stulling. Tøysing. Vakting.

V. – agta(?). ambætta. ansa. brynna. buflytja. buføra. bustulla. bysja. fodra. gjæta. hita. kvia. mjølka. moka. stia. stilla. stjorna. stulla. sætra. tøyssa. vakta. verja. viska.

d) *Matgjerd.* – Bakster. Brygg. Elding. Grøyping. Kirning. Kjæsing. Koking. Maling. Matgjerd, -laging, reidsla, stell, styr. Mylna. Reidsla. Sjoding. Stike. Verming. Ysting.

V. – baka. blengja. bryggja. buhaga, -skapa. drevla. kirna. kjæsa. koka. Løypa. mala. matlaga, -reida, yrkja. reida. sjoda. steikja. ysta.

e) *Klædegjerd.* – Bleik. Faaing. Fletting. Klipping. Liting. Saum. Spune. Spyt. Sying. Tonad. Vevnad.

V. – binda. bleikja. farga. hekla. klipja. lita. sauma. skrædda(?). spinna. spola. spyta (spita). stampa. sy. tona(?). tvinna. tvætta. tøta. tøva. varpta. veva.

247. Freistnad.

a) *Tiltak*. – Aatak. Beite. Byrjing. Fat, -ing. Freisting, -nad. Grip. Handfeste. Hogg. Itak. Kast. Kaup. Leiting. Marfreistnad. Prøva. Rykk. Røyne, Røyning, -sla. Skygn. Slag. Spenn. Tak. Tilbod, -ferd, grip. Tilræde, -sprang, tak, triv, tøkje. Toka. Tøkje. Upphav, -tak. Varp. Vaag, n. Vonarferd, -kast.

Jf. Attertak. Dyrinja. Ferd. Gong. Laup. Renn. Skeid. Skjot. Skov. Sprang. Sving. Utferd, -laup, ror. Venda. Visk. – Blindkast. Forvitarreis. Maafaatak. Sleppetak.

V. – bjoda til. byrja. fara til. faast i. freista. gripa til. hogga til. leggja til. lögta. maata t. nøyta paa. raada til. røyna. slaa til. stemna til. taka aat. vaaga.

Jf. dremba til. drivna (t.). drusa. dyrinja. dyvja. flarpa til(?). klemba. klinka. larka. lugga. renna. rusa. skura. slarka. smikka. smyrja til. sukka t. svarpa t.

b) *Søknad* (Traatting). – Brek. Ettergang, -laup, røknad, søk. Faling. Gisling. Gny. Hiking. Jag. Krav. Leit, -ing. Luring. Ransakning. Røknad. Skygning. Snak. Sokning. Søk, -nad. Traadom. Traaelta. Traatting. Trøyting.

V. – breka. fala. gisla. gissa. gjæta paa. grava. grenska. hika. jagta. leita. lera. lirka. luna. lura. luska. lyskja. nuska. nusla. ransaka. rekkja. rota. røkja. skygna. slima. snaka. snaala. snaassa. snerka. snikja. snoa. snopa. snultra. snuska. snusla. snutra. snydja. snygla. snøyra. sokna. spæja. sæta. søkja. traa, -st. traatta. trøyta.

c) *Stræv*. – Amling. Andov. Annsemd. Bal. Braak. Drass. Driv. Elting. Fikt. Furing. Gnagsing. Hemsing. Itak. Kappflog. Kappjag, -stræv, tak. Kav. Kjeppa. Klunder. Kraf. Mas, Mask. Møda. Maukr. Plaass. Riv. Slit, Slita. Slæp(?). Staak. Strit. Stræv. Tak. Tevling. Tjaak. Traute. Trav. Træl, -ing. Tungorka. Vaass. Vinneskap.

Jf. Bask. Beite. Brot. Hardtak. Herding. Kjempetak. Løypa. Mannrøyne. Munkeverk. Ovgrip. Ovkast, -tak, verk. Rykkjetak. Sprengtak. Stortak, -verk. Tviorka. Tvitroyting. Tvivinna.

V.-amla. ampast. andøva. aanøyta. bagla. bala. balka. baska. braaka. brytja. bula. bynja. bæla (pæla). dragsa, drassa. dusta. elta. flunsa. fura. grisla. grøtta. hemska. jagta. kava. kila. kjeppast. klundra. kraf. kravla. maska. maura. mødast. nøyta seg. røkja seg. saga. sina. slita. slæpa(?). spauka. starta. staaka. sterta. stinta. stratta. streita. strida. strita. strutla. stræva. stuva. svaassa. takast.

tevla (eintevla). tjaaka. trava. tregla. træla. trøyta. tvivinna. vaasa. vaatra.

Jf. bauka. bløygja. buna. dremba. gnagsa. gnaaka. gnya. kappfljuga, -
laupa, renna, slaa etc. kvista. skura. trysja.

248. Trott.

a) *Trott.* – Aanøyting. Drift, -ing. Gridd. Hollskap. Hævleike. Jamne. Kjeppa. Krævleike. Onn. Paahald. Sterring. Strævsemd. Trivenskap. Trott. Trøyting. Uthald.

V. – annast. elta. enda. flyta (paa). gnagsa. grava. halda (paa). idast. idka (paa). kjeppast. muna (paa). myrja(?). røynta seg. slitta. sterra. stræva. trauta. traaka.

Jf. fata. fikla. gnitra. knatta. meka. meta. migra. nusla. nysja. priikka. pusla. smukla. tafsa.

Adj. – ann, annig. annsam. audtæg. balsam. dygg. endig. flyten. girug. gravsam. gridug. herdug. holl. hæv. idig. jamn. karsam. kask. kræv, krævug(?). kvat. naudnyttug (naanøyten). nøytsam. onnug. røksam. sinke(?). sjølvonnug. sterrug. strævssam. triven. trottug. trøyten. verksam. vyrk. ørtrøyten.

Jf. bergsam. freistarsam. mangfreisten (marfreisten).

b) *Utrott.* – Avdrygsla. Dank. Dauvskap. Havandsløysa. Hiring. Leta. Orkeløysa. Rotskap. Sleng. Sletting. Slenskap. Umakløysa. Utrott. Vanskøyting.

V. – danka. driva (Dank). hengjast. hira. homa. letja seg. røyta. slarka. slenga. sletta. slyngja. slæna seg. sløra. søyda.

Jf. dona. drøla. fjona. fundra. helora. loka. rjona. saama. sumla.

Adj. – dauvkynd. havandslaus. illorken. lat. orkelaus. skøytelaus. slarkutt. slengen. trottlaus. uidig. umaklaus, -rædd. utriven. utrottug. vantriven. yrkjelaus.

249. Tilsyting.

a) *Hemting.* – Bergning. Draatt. Fang. Fengd. Finning. Hav. Hemting (Henting). Inntak, -tekt. Kovring. Naaing. Plukk. Rakster. Samning. Sank, -ing. Tildraatt(?). Tilsyting. Tining. Veiding. Vinning.

V. – berga (inn). byrga. draga. fanga. faa. fengta. finna. grava (til). gripa. hausta (inn). hemta (heimta). henta. kara (aat seg). kippa. kjona (til). kovra. leggja (seg til). naa. pesa (pysa). pitla(?). plukka.

raka. raada. rispa. ryskja. samna. sank. skrapa (til). syta (til). taka (inn). tina. triva.

(Serlege). bruma. draatta. fodra. grasa. høya. kangla(?). kleppa. kraka. lauva. loda. lynga. marka. mjølka. ripa. risa. rua. sava. skata. skjera. tanga. torva. vida. vonda.

M: ausa. gaupa, gaupna. hansdska. knipa. neva. nuppa. – Jf. dunga (i Hop). hauga. hopa. kasa. kjerva. lada. muga etc.

b) *Veiding*. – Draging. Fengd. Fiske. Garnfiske. Gildring. Kipping. Linefiske. Meiting. Skjoting. Snørefiske. Veidn.

V. – dorga. draga. fakka. fanga. fiska. gildra. kippa. krøkja. kylpa. ljostra. meita. murta. onгла(?). pota. rekkja. ræna. silda. skjota. skutla. snara. stinga. taka. veida. vela.

c) *Avle*. – Avdraatt. Avelde. Avle. Aarsavle. Budraatt. Byrgsla. Draatt. Hausting. Loding. Sank. Sparing. Undandraatt. Undanelde. Øksling.

V. – ala. auka. avla. draga. elja. føra heim. hausta. leggja (til). loda. setja (paa). skøyta (til). verka. vinna. øksla.

250. Tilbuing.

a) *Emning* (Gjering). – Bygning. Byrja. Emning. Fyrebunad. Gjerd. Gjerning. Gjoting. Grunnlag. Hav(?). Kveiksla. Reising. Rensla. Skaping. Smide. Stomning. Støypning. Tyfting. Upphav. Upplag. Varping. Ypping. – Jf. Muring. Timbring.

V. – bua (til). byggja. byrja. emna. fota(?). gjera. gjota. grunna. hava upp. kveikja. leggja (upp). reisa. renna. skapa. smida. stomna. tendra. tyfta. valda. vekkja. yppa.

b) *Reiding*. – Bakster. Binding. Blanding. Fletting. Hogster. Klipping. Knoding. Knyting. Lagning. Mengsla. Reiding, Reidsla. Saum. Skurd. Sode. Spune. Spyt. Svarving. Tilreidsla. Tilskapnad. Tilskurd. Verking. Vevnad.

V. – baka. binda. blanda. fletta. gløda. haga. hogga. hyvla. klippa. knoda. koka. laga. løypa. mengja. reida. rydja. saga. sauma (sy). sjoda. skjera. spinna. spyta. svarva. telgja. tøta. verka. veva.

(Meir hertil under XXVI. Vedgjerd).

251. Hagleike.

a) *Hegd* (Kunst). – Bragd. Fora. Gjerd. Gjersla. Grip. Hagleike. Handbragd, -bund, ferd, lag. Handgrip, -tame. Hegd. Kunning. Kunst. Lag. Maksl. Skap. Skipelag. Snyrt. Svip. Sviphegd. Tame. Verklag.

V. – ferda. haga. hema. laga. maka. maata. skanta. svipa (til). – Jf. kunna. læra. temja seg.

Adj. – braadnæm. driven. dugleg. fløygd. fridhendt. fullfør. fullkomen. før. gild. greidfør, -sam, tøk. hag. hagfengd. haghendt, -leg, synt. handtamd, -viss. hendt. hendug (henden). holl. hæv. knøten. kvæm. letthendt. mangfør. naten. netthendt. nyt. næm. næpen. ram. skipsam. sløg. snjell. snodig. stødhendt. svipen. sviphag. tøk. tøkleg. velhendt, -vyrk. verkfør. visshendt. visstøk.

Jf. beinskøyt. langskøyt. kapphendt. tiltamd. upptamd.

b) *Vanhegd.* – Baling. Bratl, -ing. Daamløysa. Faafengsstræv. Fusk. Handløysa. Keiving. Klatr, -ing. Larv. Lydskeløysa. Maafaastræv, -verk. Prim. Sjølvvild. Tos. Tufs. Tøv. Ugagn. Vantorv. Vasl. Vim.

V. – balla. bauka. bratla. fatra. fikla (fjatla). fuska. hemra. hurva. kamsa. kaanka(?). keiva. klafsa. klamsa. klatra. klunsa. klusa. kløra. kløya. knoda. koka. kolka. kratla. krotta. kvakla. larva. lepa. læva. rafsa. ruska. slarka. sleiva. slipra. slurva. staura. stava. tosa. tufsa. tøvva. vasa. veiva. vimra.

Adj. – faadugall. faafør. handlaus. illvyrk. keiveleg. kolkutt. larvsam. stuven. styrdhendt. trehendt. uhag. uhendug.

Tufsing. – (V.) ana. enja. flana. fuma. fumla? jana. jaala. kvimsa. prima. rjona. røra. skjaasla. støna. tulla. tvisla. vasla. vima. vingla. yvja.

252. Ferd.

a) *Aatferd.* – Aatburd, -ferd. Bragd. Ferd. Fora. Framferd. Gangelag. Haatt, -ing. Kast. Lag. Maksel. Maate. Sed. Sleng. Snid. Snote(?). Tam. Tame. Tilburd. Vane. Vipra.

M: Baraatta(?). Medkvæde. – Jf. 185 (Likamsrørsla).

V. – bera seg (aat). bruka. fara (aat). gjera. halda seg. haatta seg. laga seg. laata. skaa seg(?). stella seg. te seg.

b) *Vyrðløysa* (Sumling) – Bas. Dus. Dumling. Greinarløysa. Hafsing. Hovløysa. Klussing. Rot. Rusk. Røra. Skøyteløysa. Subb. Suml. Søyling(?). Vasing. Vyrðløysa.

V. – bamla. basa. bosma. busa. dalka. deisa. dumla. flaasa. gropa. hafsa. hurva. klassa (klessa, klussa). klysa. meiska. mydja. mylska. oldra. rafsa. ravla. rota. ruska. røra. skøyra. slabba. slamsa. slaska. slubba. slufsa. snuska. strupla. subba (sabba). sufsa. sumla. surpa. svabba. svamla, svamra. svassa. søyla. tvadda. tvagla. tvætta. tøyra. vabba. vada. vasa. vaspa. vassa.

c) *Spakferd*. – Aalvorsemd (jf. 228). Blygd. Hegd. Hov. Lempe. Maat. Spakleike. Spekt. Stillferd. Vyrdskap. Vægje.

V. – fara fagert. halda seg. lempa s. stilla s. temja s. tøyma s.

Adj. – aalvorsam. blygsam. faamælt. finsleg. fredelæg. gjæveleg. grannvar. hegdug. hovsam. høgfør. lempeleg. logn. meinlaus. raadleg. raadtægd. roleg. seveleg. smaafeld, -laaten, tøk. spak. spakleg. still. stillfarande. stød. tøymeleg. umsynleg. varlaaten, -sam. vyrdeleg. vyrdsam. ærug. – Jf. 226 (Varsemd).

d) *Gamsing*. – Bausning. Bræl. Fjas. Flaasing. Flog. Galningskap. Gams. Gira. Husk. Kappflog. Kipna. Kjæta. Leikstemna. Mallæting(?). Older. Ota. Rasmagn(?). Rivskap, -stemna. Smal. Smoll. Staak. Stim. Taksmaal. Tusk. Villa. Ølsla.

M: Gledskap. Lystugleike. Løgje. Moro. Trøyskap.

V. – asa. bausa. brota. bræla. duska. dysa. fjasa. fjolla(?). flaka. flangsa. floga. flogsa. gamsa. grisa(?). hurra. huska. kipa. kjæta seg. kvima. mallæta seg. mara. maska. ofsnast. oldra, olla. ragla. ralla. rassa. rissa. ruska. skøyra. staaka. stima. stroka. strumla. styrja. sulla. svamra. svaala. trosa. trysja. tura. tuska. vingla. ølast (øsla). ønast.

Adj. – balstyren. flogsam. galen. gallaaten. gamsutt. girutt. kaat. kipen. kvimsutt. leiksam. lentug. lystug. rivsjuk. skriputt. spretten. spræk. styrall. styrjutt. uroleg. ustyren. vargefengen. vill. villurleg. ølen. øsleg.

253. Leik.

Barneleik, -spel, staak. Flog. Gaman (jf. 228). Gledskap. Leik, -stemna. Lystugleike. Løgje. Moro. Skjemting. Spel. Stim. Traute (Trøyting). Turing. Trøyskap. Voka, Vokenatt.

Serlege. – Ballspel. Blindebukk (-tjuka, tjuv). Dans. Dissing. Fangetak. Gangar (-dans). Gøymeleik. Halling, -kast. Hindarleik. Hoppeleik. Husking. Jolebukk (-geit). Kast. Kogg. Krabbalur. Krossdans. Langedans, -leik. Lokkar. Lyrespel. Ota. Riel. Rivskap. Rull. Rundkast. Ryggtak. Selta(?). Spelslaatt, -tak (= Feletak). Springar. Svivar. Tak, Taksmaal. Taugdans. Trallslaatt. Tritur. Tullar. Tusulldans. Vallerkast(?). Vosserrull.

Spel. – Atterkøyr, -stingar. Dragkula. Femkort. Hundrad og Eitt. Kip. Kortleik. Kula. Rakkar (Mugerakkar, Parrakkar). Svelta. Tavl. Terning. Trikort. – Jf. Stikk. Velt. Uvelt. Fil etc.

(Tillag). Kapplaup, -leik, renn, ror, sprang. – Stevjing. Stevleik. – Kraakestup. Spannkjevle.

V. – gama seg(?). leika. losta seg. moroa s. skjala seg. skjemta seg. spela. stevjast. stima. trøya seg.

kappfljuga, -laupa, renna, ro, sigla, springa. – dragast. rivast. takast.

254. Paafund.

a) *Bragder* – Ap. Bragd. Funder. Gira. Grip. Kunst. List. Mugg. Muting. Ovbragd. Paafund. Prim. Snid. Spel. Strik. Vela. Vim. Visbende.

Prettor. – Farkestrik. Fulskap. Fusk. Krok. Meinbragd, -spel, strik. Narrestrik. Peik. Por. Preina. Pretta. Revestrik. Skalkestrik. Skorfil(?). Spikk. Umvel(?).

V. – amast. amloda. apast. fundra. fuska. hitta (paa). kroka. lirka. lura. mugga. myta. narrast. preinast. prettast. prima. skrymta(?). skugla, skygla. snikja. terrast. tulla. vima. vipra.

Adj. – amper. apsam. atall. ful. hittug. krokutt. listug. luren. lynsk. løynful. myten. narrefus. prettefull, -vis. sløg. smaaful. snikjen. støyreful. velutt. vimutt.

b) *Vipror* (Aatgjerd). – Aakast. Aatgjerd. Blodstemma. Elsk. Fessing. Fjetring. Finngjerd. Galder. Gand. Grand. Hugvending. Klumsing. Maning. Runeskap, Runing. Signing. Svik. Synkverving. Tauver. Trolling. Trolldom, -skap.

Jf. Fess, Relord, Runa, Trollord. (S. 243).

V. – fessa. fjetra. forgjera. galdra. ganda. gjera aat. granda. klumsa. krikla. krimsa. kukla. kverva Syni. lesa (i Brigde etc.). mana. mæla. putra. runa. signa. svika? trolla, trylla. venda (Hug, Syn). vikja. villa.

255. Sed.

a) *Sedvane*. – Bragd. Bruk. Bunad. Døme. Ferd. Folkeferd, -gjerd, lag, sed, vis. Gjerd. Handbragd. Haatt. Heimesed. Klædesed, -skurd. Lag. Lund. Lydska. Maate. Reidsla. Sed, -vane. Snid. Svip. Tame. Vane. Vedtekt. Vis.

Serlege. – Barnehaatt, -lag. Bygdarsed, -vis. Dølebunad, -vis. Helgabrigd, -hald, vis. Kvendelag. Landsbunad, -sed, vis. Mannslag. Maallydska. Note. Nymaate. Orddæme. Skipelag. Skipnad. Styremaate. Tiltame. Ættarlag. Ættriv.

V. – bera seg. fara. laga seg. liva. seda seg. te seg. (Jf. 252).

b) *Vansed*. – Daamløysa. Fillebragd. Lydskeløysa. Misbruk. Narreferd. Skriplæta. Ubragd. Ulag. Unote. Uskipnad. Utame.

Uvane. Uvis. Vanhøve. Villstyr. – Fantesed, -snygg, taatt. Farreferd etc.

Adj. – bjaalaus. greinarlaus. lydiskelaus. narreleg. sviplaus. ugjæveleg. usomeleg. utokkeleg. utægleg. vanshipad.

c) *Høgferd.* – Avlæte. Dramb. Fjøgl(?). Flar. Glor. Høgferd. Krus. Ovbunad. Ovgjegn. Ovvis. Skart. Snote. Stas. Storvis. Vanhov.

V. – bragla. brikja. bræla, fjøgla. flaka. flara. høgtida. knota. krusa. laata (fint). mylska. mynstra. ofsa. plenta seg. skarta. slamsa. sløda. spretta. sprikja. stasa.

Adj. – brikjen (brækjen). brisen. dent. drambslæg. fin. grum(?). knoten. ovlaaten. perten. plent(?). skartsam. spretten (spjerten). sprikjen. staseleg. – Jf. kormeis? kormoteleg?

d) *Matsed.* – Aata, Aatnad. Bordhald. Drykk. Eting. Hushald. Kosthald, Kostarhelde. Mathag, -heming, -stell.

Jf. Ovdrykk. Oveting. – Gnistefylla. Spreng. Temba.

V. – dagverda. eta. halda Maal. kvelda. nattverda. nøna. – bita. gløypa. gnaga. gurma. hekka, herja. kjøkja. knabba. knaska. knipsa. kraasa. kræsa. kyrkja. maula. mingla. munsa. nafsa. nigla. nøyta. riva (i seg). slafsa. sluka. slurpa. smatta. snafsa. suga. supa. svelgja. tafsa. tamsa. tandla. teira. temba. terma. terpa. tigla. tiksa. tyggja. tæra. tøyta. øyda.

Jf. bamsa, bamla etc. (s. 186, Munnferd). – (dyrsk) beita. dusla. gnafsa. gora. jorta (urta). kjamsa. mydja. nusla.

Adj. – aalæt (aaleten). fagereten. feiteten. heiteten. kreken. krellen. kræsen. matbraad, -gjerr, grann, myken, raust, vand. ovnøyten. seineten. smaanøyten. snareten. snæv. storeten. stornøyten. suvlfrek, -ryr. svinn. teiren. termen. term-æt.

Jf. frek. frøken. hardfostrad etc. s. 214.

e) *Reinsemd.* – Fjelge. Hema. Reinleike. Snyrting. Vyrdsla.

(Motset.) Griselag. Klessing. Rot. Rusk. Skitsemd. Uvyrdsla.

Adj. – fjelgsleg. grann. hemeleg. koseleg. nebbeleg. reinførleg. reinsam, -skjerten. reinsleg. snyrten. sveipeleg. – fyseleg.

(Motset.) andkremleg(?). griseleg. klessutt. rotall. ruskutt. skitsam. slurvutt. sufsutt. svinsleg. ufyseleg. uhemeleg. uhyrden. usnyrten. uvyrden. vyrdslelaus.

256. Livnad.

a) *Dygd.* – Age. Folkeferd, -høve. Fred. Godvilje. Hov. Hyggje. Kjærleike. Lempa. Meinløysa. Milde. Rettvisa. Snilda(?). Spekt. Søma. Tugt. Uppseding. Vit. Æra.

M: Ferd. Framferd. Lag. Liv. Liverne(?). Livnad. Sedelag.

V. – bjaa. byrja. duga. gjegna. høva. høyra til. lyda. sama. semja seg. søma.

(Personl.) folka seg. hegda seg. liva. seda seg. vitrast. blyggjast. skjemmast.

Adj. – bjaaleg. dygdug. folkeleg. fredeleg. godsleg. hovsam. lempeleg. meinlaus. mild. raadtægd. reideleg. rettvís. sedug. skilleg. snild. stadig(?). stød. tru. trufast. tydsleg. tøymeleg. varsam. velgjerdsam. velsedad. visleg. vitug. vyrdsam. ærleg. ærug.

b) *Udygd.* – Ageløysa. Fanteferd, -lag, taatt. Farkeferd. Gapelag. Hovløysa. Krangling. Last. Lauselivnad. Meinsemd. Narreferd. Nauteferd. Nidingskap. Rettarløysa. Skamløysa. Styggeferd. Styrløysa. Udygd. Ugjegna. Uhyrda (Ukjura). Ulivnad. Used. Uskøyta. Usøma. Uvyrda. Vantugt. Vyrdløysa.

M: Ervesynd. Illtaatt. Ukynde. Vanhaatt. Vondska.

Adj. – agelaus. aaboden. aaleiten. bjaalaus. fleipsam. gapeleg. hardsett, -stillt. kranglutt. krektig(?). kvemleid. lastverd. laak. leid. meinsam. nærsøkjén. rangvís. rettarlaus. skamlaus. skarveleg. slid(?). sterrug. stridug. stygg. styrlaus. traassug. udygdug. ufredeleg. ugjæveleg. uhyrden. uhøvísk. ukynd. usedug. uskilleg. usomeleg. ustyrjutt. utoen? utosleg. utskjemd. utægleg. uvitug. uvyrden. vandedad. vantugta. vitlaus. vyrdlaus. – Jf. vanheilag.

c) *Illgjerd.* – Brot. Fall. Forbrot. Forfang. Gløypa? Herverk. Illgjerd, -gjerning. Illverk. Lastverk. Meingjerd. Misgjerd. Nidingsverk. Rettarbrot(?). Synd. Tilgjerd. Ubyde. Udaad(?). Ugjerd, Ugjerning. Urett. Uskil. Valdsverk(?).

Jf. Forherdsla. Nidingskap. Syndaue.

(Serlege). Draap. Fals. Forføring. Fylleskap. Heimreid(?). Innbrot. Lauselivnad. Lygn. Mord. Ran. Sifylla. Stuld. Svik. Tjuvnad, -skap. V. – brjota. falla. forbrjota seg. forsynda s. gjera Synd (Urett). misgjera. svika. synda (syndast). – Jf. falska. fuska. hela. herja. hora. horsa. kjeltra(?). ljuga. muta. plundra. ralla. rana. ravla. ræda. røva(?). skrymta(?). snyta. stela.

(V. a.) daara. forføra. forraada. forvilja. granda. lura. narra. svika.

Adj. – arg. falsk. fantefengen. forfallen. horsam. illgjerdsk. lygen. meinfus, -hard, sløg. mordgirug(?). mutekjær. skadfus. slarvsam. stelvík. svikall. sviksam. syndhard. syndug. tjuvsam. utru. utugtig. uærleg. ærelaus.

XXVI. Vedgjerd.

(Medferd, Førsla, Tilverking, Utreiding, Røkt, etc.)

257. Medferd.

a) *Medferd* (Tractation). – Bruk. Drift. Flinad(?). Hald. Handsaming. Hævd. Lagning. Medferd. Nøyting. Reidsla. Røkt. Skipnad. Skøyting. Styr. Tilreiding. Vedgjerd. Vøling.

V. – bruka. bua (til). driva. fara (med). fli(?). gjera (ved). haga. halda. hævda. laga. maka. mæta. nøyta. reida. røkta. skipa. skøyta. stella. stjorna. styra. sveipa. tya(?). vøla.

Jf. liva. spara. – slita. trøyta. tæra. øyda.

b) *Vedrøring*. – Fating. Grip. Handtak. Itak. Kjenning. Klapp. Neving. Nupp. Røring. Snerting. Strjukung. Tak. Valking.

V. – fata. faast (med). fingra. gripa. halda. handfara. handsama. handyvla. haara (aat). kjenna. klappa. knefta. knøyva. kramsa. koma aat. naa. nerta. neva. næma. næpa. raaka. rekka til. røra. røyva. skadda. snerta. snudda. spretta (aat). strjuka. taka (i). tuma. tytta. tæpa. valka. varla. Jf. 185.

M: fangla. femna. kausa. kitla. kjæla. kyssa. nebbast. sleikja. smøyta.

Taking. – fakka. fanga. gaupa, gaupna. glefsa. glupa. hemsa. henta (jf. 249). kangla. kippa. knipa, knippa. krøkjia. nuppa. pesa (pysa). plukka. pila. ryskja. sanka. taka. triva. – braadtaka. meintaka.

c) *Knubbing* (hardare Medferd). – Aming. Bank(?). Bøyst. Deng, -sla. Dunking. Hakk. Hogg. Klemb. Klyping. Kreist, -ing. Lugg. Myksla. Nogg. Risting. Rykk. Skrubb. Skump. Slag. Sleng. Snert. Spenn. Strok. Støyt. Trykk. Tryst, -ing.

M: Dask. Dengsla. Dika. Drag. Dribb. Duvslag. Fik. Gleksa(?). Hyda. Kilevink, Killem(?). Labberdus(?). Lørung. Mykja. Rapp. Slett. Smikk. Stroka. Vink. Øyrefik. – Huddika, Hudstroka.

V. – ama. banka(?). berja. buka. bøysta. dengja. dyna(?). fika. gnika. gnuva, gnura. hakka. hamra. hogga. kakka. klakka. klaa. klemba, klembra. klypa. knipa. knoda. knua. knobba. knurva. knyra(?). knøyva. kramla. kreista. kremja. kremta. kroppa. krumpa. krumsa. kua. kumla. lamra. lemja. maa. mykja. nagga. njotra. nugga.

nyggja. penta. persa. rista. riva. rykkja. ryskja. sikka. skaka. skrubba. skumpa. skura. slaa. slita. spana. spenna. stanga. stauka. støyta. taa. tjaa, tjaaka. trengja. truska. trykkja. trysta. tæja. vala. vinda. vrida.

258. Driving.

a) *Framskot.* – Akster. Amster. Beiting. Brotning. Bruting. Drift. Drivsla. Elting. Flyting. Framførsla, -skot, støyt. Jag. Kast, -ing. Køyr. Los. Løyping. Mokster. Rekster. Ræling. Skjot, -ing. Skov. Skuring. Sleng. Spenning. Spreng. Støyt. Tokking. Trengsla. Velting. Yting.

V. – aka. baksa. beita. bløygja. bruta. driva. elta. flyta. fløygja. forelta, -køyra, skunda. fura. føysa. gryta. hassa. jaga. kasta. kila. kvæta(?). køyra. losa. løypa. moka. reka. rikka. rippa. ræla. skjota. skota. skruva. skuva. slengja. spenna. stappa. støyta. tokka. trengja. yta.

Jf. ama. møda. naukra. nøyda. truga. trøyta. tvinga.

b) *Atterhald* (Stopping). – Andov. Atterdriv, -hald, kast, køyr, slag, sleng, støyt. Attring. Bægje. Demming. Feste. Gjegning. Hefte. Hinder. Kverring. Mot. Motslag, -stand. Nekkje. Stemming. Stengsla. Stopp. Tepping. Vending. – (Jf. 194).

V. – attra. avstyra. binda. bægja. demma. drabba. gjegna. hamla. hefta. hevla. hindra. kverrsetja. kvæva. meinhalda. møta. nekkja. sløkkja. stagga. stemma. stengja. stivla. stoppa. strika. stødva. teppa. venda. vikja.

259. Førsla.

a) *Framførsla.* – Aking. Bering. Drag, -ing. Dragster. Draatt. Driving. Drætte. Farskjot. Floting. Flutning. Flyt. Fording. Framburd, -føring, sending. Føring, -sla. Haling. Kasting. Køyrsla. Leiding. Losing. Reiding. Rekster. Sending. Skjot. Sleng. Soping. Tildrag, -førsla.

V. – aka. bera. draga. dragsa (drassa). draatta. driva. flota. flytja. forda. føra. hala. hava (fram). hempa, hemsas. kasta. kippa. køyra. leida. losa. løypa. meisa. moka. nokka. nykkja. raka. reida. reka. ro (v. a.) rulla. rykkja. seila. senda. skjota (skytsa). skutla. skuvla. sleipa. slengja. sloda (sloga). sløda. smetta. smøygja. stinga. toga. tokka. trilla. træda. velta. yta.

M: baatsro. landganga. sundvrida. toppleida. – lunnskjota. – raava. skjóra. sopa. strenda. veita. – sunda, symja. – fli. langa. retta. gjera (av). – berma. bryna. vaada. varpa. – haka. huka. kraka. krøkja. nappa. skrapa. slita.

b) Uppflutning etc. – Fløyting. Lyfting. Reising. Vinding etc.

V. – ausa. fløyta. hengja. hevja. hissa. hyfsa. høgja (høgra). lekja. letta. lyfta. ovra. reisa. syfta. vinda. yppa.

Nedflutning. – drøypa. duva. fella. halla. hykja. kyva. lata? leggja. lægja. løyva. renna. rinda. sika. sila. sleppa. sturta. støypa. søkkja.

c) Tverflutning. – Bending. Krøk. Snuing. Vending, etc.

V. – attra. beita. bøygja. gaga. keika. krøkja. kverva. lida. nørðra. ryggja. skiva. skjønna(?). skreida. snu. sveigja. svinga. tverkasta, -skrykkja, snu, venda. venda. vestra. vikja. vinka. vinsa. ytra. (Jf. 166. 167).

Ymse. – kolla. kvelva. velta. – aksla. dura. hida. hjella. hysa. jorda. kvia. lida (seg). netja. turka. vatna. volla.

Jf. mødra. stekkja. stilla. – skjersetja.

260. Skiping.

a) Hoping. – Blanding. Fletting. Hopekast. Kasing. Kjerving. Lynning. Mengsla. Rauking. Samsod. Skryving. Sæting.

V. – balla. blanda. dunga. døysa. farma. flokka. hatta. hauga. holga. hopa. kasa. kjerva. kraka. krøysa. kuva. lada. leggja (i Hop). lynna. meiska. mengja. muga. pakka. rauka. ruka. røykla. sampa(?). samsa. skryva. stappa. stuva. toppa. tuva. viska. vondla.

Jf. fløkja. krulla. røra. tulla. tusta. tvilla. vasa.

b) Samskiping. – Felling. Greiding. Jamning. Kjerving. Lag. Løding. Rading. Setning. Skaring. Skipnad. Stæling. Tilskiping.

V. – andfötta. brygda. fella. feta. fitja. floleggja, fløa. greida. haga. hesja. hespa. hova. kagga. kjerva. klava. kringla. kringlsa. lada. laga. lana. lekkja. loka. lōda. maata. nysta. para. rada. raaka. reida. reiga. reita. rima. samlaga. samna. sessa. setja (upp). skanta. skara. skeida. skila. skipa. stava. stekkja. stella. stilla. stopla. stæla. sula. teiga. tvileggja. tvinna. tætta. æva.

Jf. borda. bæsa. hida. kjella. kota. kvia. stōda. torga. vagla.

c) Felling. – Ganing. Grøyping. Kryssing. Lask. Renning. Saum. Skjerving. Skolming. Skøyt. Syding.

V. – fella (i Hop). gana. grøypa. haka. klauva. knyta. lafta. lagga. maata. nata. nava. naama. norva. oka. pløggja (i Hop). raama. refta. rekskøyta. renna. samsøkkja. sauma. semja. sinka. skara. skjerva. skøyta. syda. æva. – Jf. Samfelling, No. 161.

d) Festing. – Binding. Gyrding. Knyting. Læsing. Røyring.

V. – banda. besta. binda. brasa. fengsla. festa. fetla. fjetra. (futla). gyrda. habbenda. hanka. hefta. hekta. helda. herka. hyrpa. kleima. klina. klinka. klykkja. knyta. kraka. laska. lima. linda. lodda. læsa. negla. nesta. næla. piksa. pinna. reipa. reiva. røyra. sauma. skruva. snøra. sperra. staga. stengja. surra. svarva. sveipa. tjodra. tvifesta. tøyma. vava. vipla.

261. Sundring.

a) Skilning. – Avsundring. Byting. Deiding. Greiding. Grisling. Kløyving. Løysing. Opning. Rov. Skifting. Skil, -nad. Skurd. Slit. Spretting. Sundring. Tæjing. Uppristing.

V. – byta. deila, deilda. flaga. flaa. flekkja. flengja. flisa. flysja. gjølma(?) gleida. glytta. greida. greina. grisja. grisla. halva. karva. klippa. kljuva. kløyva. lima. losa. luta. løysa. opna. rekkja (upp). rista (upp). riva. rjuva. rova. sera. skifta. skilja. skiva. skje(?). skjera (upp). sleppa. slita. spika. spildra. spjerra. sprengja. spretta. stava (stavkløyva). stykkja. sundra. svada. tafsa. taa. tosa. triskjera, -skifta. tveita. tviskifta. tæja. tæsa. vekkja.

M: brjota. buta. hogga. kabba. skora. slaa. snida. tvibrjota. – holma. kringsetja. kverva. ringa. skjersetja. – avmødra.

b) Smuldring. – Brytjing. Gniking. Krasing. Maling. Støyting etc.

V. – brytja. flisa. gnika. gnura. grjupa. gropa. gryppja. grøypa. hakka. karva. knasa. knuska. knysja. krasa. krysja. kyrna(?). mala. mola. mylja. raspa. saks. skræda. smola. smuldra. spika. stappa. stauka. støyta. tafsa. trosa. trysja. tyggja. tæja.

c) Dreiving. – Breiding. Føykjing. Saaing. Skvetting. Straaing etc.

V. – ausa. breida. bysja. dreiva. drysja. drøypa. fløyggja. føykja. gjota. grisja. gøysa. hysja. kasta. kvervla. rjoda. saa. sindra. skildra. skjeltra. skvetta. sletta. sprada. spreida(?). spretta. spruta. sprøyta. stegla. straa. strøya. tossa.

Jf. byrra. bysta. bøyysa. gleida. skrøyva. sprikja. yva. reisa Ugg.

262. Tilverkning.

a) *Reiding.* – Buing. Emning. Gjerd. Laging. Lagnad. Reidsla. Smiding. Tilgjering, -laging, reiding, stelling. Verking.

Bleik. Brensla. Døyvsla. Elding. Faa. Gløding. Herdsla. Kremting. Menting. Sjoding. Sode. Staup etc.

V. – bua. emna. ferda. fli(?). gjera (til). laga. maka. reida. reidsla. smida. stella. tøta. verka.

Serlege. – baka. barka. beita. berja. bleikja. bløyta. braaka. brenna. bresta. brota. bryggja. bræda. bræsa. bydla. bøykja. deiga. dryfta. døyva. elda. faa. fila. fjelga. fjella(?). forvella. frøysa. galda. gana. garma. gløda. grøypa. heita (hita). hekla. herda. hæra. karda. kirna. kjegla. kjemba. kjæsa. kjøla. klamra. klippa. knoda. koka. kremta. kverka. laka. lunka. luta. løyva. maga. maka. mala. melta. menta. móa(?). møykja. niska. rekkja. renna. ribba. rosta (rysta). ræsa. røykja. røyta. salta. sjoda. skaka. skala. skalla. skjærpa. skjæna. skræda. skræna. sløgja. smelta. solturka. sonnturka. spadgjera. spinna. steikja. sterkja. stivra. støypa. sveisa(?). sya. syra. søyda. søyra. terra. tetta. tida. treskja. turka. tvimeiska. tvisteikja. tøvva. varpa. vella. verma. veva. vinda. viska. vispa. ysta.

M: arda. aurvelta. haustpløggja, -velta. spada. tvibrjota. aveksa. reka. skjeddada. tina. snara. vrida. gnuva. kramla. mykja. rulla. stampa. vala. vevla. S. 257.

b) *Blanding.* – Bland, -ing. Mengsla. Røra. Samsod. Surpa. Sylling.

V. – blanda. bryggja. buhaga. meiska. mengja. møykja. røra. spæda(?). surpa. sylla. tvilla. tøyva.

c) *Tilskurd.* – Boring. Grøyping. Hogster. Hyvling. Lagging. Refting. Skjering, Skurd. Styving. Svarving. Øksing etc.

V. – bora. buta. byggja. flatrydja, -telgja. fleta. flika. gana. gata. grøypa. hogga. hola. hyvla. kabba. kampa. klippa. kolla. kvista. kylla. lagga. meitla. nava. nyva. pløggja. refta. ripa. rydja. saga. skalla. skanta. skata. skava. skjera. skjota. skolma. skora. sletta. slinda. smida. spikka. stinga. strika. styva. svarva. telgja (magtelgja, sprettelgja). tolga(?). øksa.

263. Tilskapning.

a) *Skaping.* – Beinking. Felling. Hogster. Jamning. Laging. Rensla. Skap, -ing, nad. Skurd. Tilhogster, -skapnad, skurd.

V. – beinka. bregda(?). gjera (til). hogga. hova. jamna. karta. klippa. laga. maka. retta. skapa. skjera. snida.

Jf. bakka. eggja. fleta. gaatta. grøypa. hjula. hola. holslaa. jadra. kanta. kringla. lista. meita. myla. ringa. ringkverva. runda. skanta. skjerva. smida. spikka. strika. veggja.

b) Bøygning. – Bending. Bretting. Bøyg. Duving. Halling. Krøk. Nod. Noding. Nyving. Seiling. Snuing.

V. – benda. bjuga. bretta. brigda. bugta. bøygja. duva. gaga. halla. hykja. kaura. krulla. krøkja. kurva. kyva. lida. neigja. njoda. noda. nydja. nykkja. nyva. rengja. ringa. seila. skeina (skøyna). snu. sveigja. vikja. vrida.

c) Avfelling. – Avstytting. Avtak. Felling. Innknepping. Knip. Krepping. Mjaakking. Snerping. Styttung. Sveng. Tynning. (Jf. 119. 114).

V. – avstybba. fella. hyrpa. kappa. klinka. kneppa. knipa. kolla. korta(?). kreppa. krøypa. kverva. kvessa. kyva. lægja. minka. mjaakka. nava. skarva. skjerda. smalka. snerpa. spita. stytta. styva. svengja. trengja (i Hop). tynna. vesla.

d) Tøygning (Utviding). – Breiding. Lengning. Rekkjing. Røming. Spaning. Strekk, -ning. Tan. Tøyg. Utrøming. Viding.

V. – breida. draga (ut). drygja. flengja. hala (ut). kjevla. lengja. rekkja. retta. røma. skrøyva. spana. spenna. sprikja. strengja. strekkja. strida. tana. tengja. tenja. toga. treina. tøygja. vida (ut). vidka.

Jf. auka. aaleggja. fylla. møykja. renna. skøyta. slodlessa. toppa (typpa).

Til Samstilling: No. 113 (Lengd), 114 (Breidd), 119 (Tilskøyt).

264. Umbunad.

a) Sveiping. – Hamsing. Klædnad. Røyring. Vevling. Vinding. Innballing. Umbinding. Umsveip. Væding (Vødning).

V. – balla. duka. fata. hama. hamsa. hyra(?). kjerva (kyrva). klæda. linda. nulla. plagga. reiva. rigga. røyra. røyrga. snøra. surra. sveipa. tulla. vampa. vava. veiva. vevja. vevla. vinda. vira. viva. væda (vøda). væsa. – Jf. binda. fetla. gyrda etc., s. 260.

b) Tekkjing. – Flaking. Himling. Rausting. Syding. Trøding.

V. – bordklæda. bordsyda. flaka. fodra. helleleggja. himla. hyda(?). klæda. rausta. skinna. steinsetja. sudtekkja. syda. tekkja. tilja. trøda. tvitekkja. tyrva. veggvida.

c) Umbuing. – Banding. Gjerding. Hagfelling. Læsing. Stengsla etc.

V. – banda. bonga. borga. falda. gjerda. grima. grinda. gyrda. haga. hægfella. hegna. ıla. klappa (kloppa). kvarda. laska. ljoa. ljofata. luka. læsa. norva. oka. rausta. ringa. ringsko, -truga, vida. sadla. sela. skauta. sko. skofata. sola. spengja. stanga. stengja. strøa. støyra. søyma. tenla. tilja. torvvola. truga (trygja). trøda. yfsa. æsa.

d) *Snøyding*. – Avrakster. Avsnøyding. Flaaing. Løyping. Reisting. Røyting. Skaving. Skaalding. Snøyda. Tøming. Øyding.

V. – avberkja. avklyvja. avklæda. avryma. avsko. avskrøyva. berka. berra. flaa. flekkja, fletta(?). hudtaka. hya (av). karta. klippa. kolla. kvista. kylla. losta. løyva. manka. nava. nuppa. nækja. pila. plukka. raka. reinska. reista. rispa. rua. rydja. røyta. skava. skaalda. skrapa. snøyda. sopa. styva. svada. svida (av). søyra. topphogga. tømna. øyda.

Jf. berkja. branda. flysja. gana. grasa. hæra. kaala (kjæla). krapa. kverka. lusa. maga. rysja. skala. skara. skata. sløgja. snarta. sota. spekka. – herja. plundra. rana. røva. skamstela. skinna.

265. Utreiding.

a) *Paasetning* (Aalag). – Aaloga. Fullbuing. Tilbuing.

V. – auga. botna (bytna). egna. fergja. fetla. fjødra. flæa. fota. grevja, grevsetja. haka. hanka. jarna. kavla. kjevla. klauva. kljaa. klyvja. kraka. krossa. kryna. kvarda. lakka. lessa. lunna. merkja. mysja. namna. nappa. naama. nokka. nydda. nygla. prikkja. rana. ringa. rosa. røta. skjefta. sko. skora. sneisa. spjelka. spunsa. staala. steina. stokka. sula. søyma (tresøyma). tenna. tinda. træda. vaapna. visa (Traad). ydda. ylla. yrva.

M: dura. golva. himla. lafta. nava. rausta. refta. sperra. torvvola. trøda. yfsa. æsa. – begsla. grima. helda. sadla. sela. tjodra. tøyva.

b) *Ilag*. – Iblanding. Ilatng. Krydding. Stæling. Tynning etc.

V. – buda. deggja. fræva. frøyda (frauda). gjøda. humla. hævda. krydda. kvia. loa. mykja. salta. sjoløyva. stæla. suvla. tedja. træda. vatna, vatsbera. – tida (tidja). eittra.

Jf. ausa(?). blanda. drøyva. fylla. hava (i). hella. laga. lata. møykja. renna. skvetta. slaa. stinga. støyva. tappa. tynna. – dytta. foga, fogla. lada, ledja. moga. mora. pakka. stappa. temba.

c) *Yverkast*. – Basing. Bræding. Maaling. Smurning. Strøyng.

V. – aura (øyra). aata. bara. basa. bika. bræda. bysja (bosa). farga. gylla. kalka. kleima. klina. kvæda. leira. maala. mela. mjøla. molda (mylda). olja. rjoda. roda. salva. sanda. saapa. skina. smita. smyrja. snika. straa (strøya). strjuka. sylva. talga. tina. tjøra. tjørebræda, -meiska. vaksa.

d) *Prydnad.* – Blenkjing. Fiving. Kroting. Krusing. Pryda. Pynting(?). Slikjing. Snyrting. Sviping.

V. – anga. besma. blenkja. bryna. bysta. denta. farga. fina. fiva. greida. hema. jamna. kjemba. knota. kransa. krina. krotta. (krita). krulla. krusa. kvita. kvosta. lita. maala. meita. nebba (til). pryda. pynta(?). renda. rjoda. rosa. rukka (rykkja). skarta. skrøyta(?). sletta. slikja. snilda. snyrta. spranga. stasa. stika. strika. svarta. svipa (til). vevja. ylla. Jf. 255 (Høgferd).

M: jakka. klippra. skjekla. tegla. manka (meita). rundklippra.

266. Vøling.

a) *Reinsking.* – Byrting. Hemsing. Rudning. Skiring. Tvætting etc.

V. – bada. branda. byrta. bysta. fjelga. hema, hemsja. hyrda (kjura). hyskja. klaara. lauga. luska. raka. reinska. rydja. ræla. skara. skava. skira. skjøra. skola (skylja). skura. snarta. snyta. sopa. strjuka. trysja. turka. tvaga, tvaa. tvætta. tæra. tømja. vaska. vøla.

Jf. bydla. dryfta. føykja. gyfta. harpa. haara. hekla. hæra. kyrna. reka. syta(?). sila. skaka. skryfta. syfta. sælda. tina.

b) *Umvøling.* – Bøting. Ferding. Retting. Tilstelling. Vøling.

V. – aabøta. beinka. betra. bota. bua (til). bøta. dytta. ferda. fjella (fjødda). friska. gjøda. grotta. grøda. heila. hova. hyrda. (hyra). jamna. kjona til(?). kosa. kraka (atter). krya. kveikja. kvika. laga. lappa. lunna. lyvja. lækja. magna. nøra. nya. reida. reisa. retta, rettleida. røyra. skøyta. snerta. sola. stella. stydja. styrkja. sveipja. tandra. trøysta. tyja. umbøta. vevja. væna. vøla (vela).

M: beita. bryna. eggja. heina. kvessa. kvetja. slipa. strjuka. Jf. forfötta. hælboða. hyrpa. nesta. sauma. – roslipa.

c) *Umgjerd.* – Brigd. Brøyting. Skifte. Snuing. Umskiping.

V. – brigda. brøyta. byta. kumpla. leggja (um). nya (upp). riva. skifta. skjjepla. skruvvenda. snu. tverva. umbuna. venda. ymsa.

Jf. dyrka. hævda. letta. røma. slaka. stilla. umrøma.

267. Tynning.

a) *Skjepling*. – Avlaging. Fløkjing. Rengsla. Riv. Rupling. Skeiving. Skjepl. Skutling. Velting.

V. – avlaga. avskipa. brigda. brikla. fløkja. forvenda. keika. kollstöyta. kverva. rekkja (upp). rengja. riva. rjuva. rova. rupla (rumpla). ruska. skamraska. skeiva. skjekkja. skjepla. skrika. skutla. sumpa. tova. tusta. ussa. vasa. velta. villa. vringla(?). yrva. – skinrengja.

b) *Skjemming* (Brank etc.). – Brenning. Brot. Knekk. Krenk. Riv. Skamfiling. Skjemming. Tynsla. Utskjemming. Vanferding.

V. – branka. brengja. brenna. brjota. forhaga. fortjona. kika (keika). klembra. knekkja. knurva. krasa. krenkja. lamra. rengja. riva. skamfara, -fila, riva, slaa. skjemma. slindra. slita. sprengja. sulka. tyna. vanferda. vanskapa. varla.

Sulking. – bika (ut). bloda. dya. feitta. grima. jarna (eira). klakka. klessa. klysa. kola (kolga). leira. lorta. molda. saura. skitna. slia. sota. sylta. søyla. tjøra (ut).

Jf. duna. haara. rota. røyta. steinhogga. strussa. ukvessa.

c) *Meiding*. – Bit. Gnag. Klor. Skeining. Skuring. Styng.

V. – ama. bita. blinda. blodvekkja. blogga. flengja. frøysa. gjelda. gjelka. gnaga. gorløypa, -stinga. hogga. holrenna, -stanga. klora. kløna. kvikriva, -stinga. lyta. meida. nyygja. ripla. rosa. saara. saarka. skeina. skjera. skraama. skura. skyрма. snippskjera. stinga. svida. tjaaka (tjaa). vadjjefta. vanka.

d) *Draap*. – Dreping. Kverking. Mord. Slaatring. Mannslegt.

V. – avliva(?). bana. drepa. døyda. hengja (upp). kjøva. kverka. kyrkja. langdrepa. myrda. retta (refsa). skjota. slaatra (slagta). sprengja. stinga. strupa (strøypa). søkkja. tyna (av).

Jf. hogga (halshogga). avhovda. – ljostra. skutla. snara. – svima. svæva. torga. (taka av).

e) *Avøyding*. – Avrakster. Avsnøyding. Spilling. Utøyding.

V. – avloa. avsnøyda. avøyda. brenna. brjota. fella. gjera av med. gj. Ende paa. kasta burt. klaara. knekkja. knysja. loa (ut). maa (av). raka (av). riva (upp). rydja (ut). skjøda. skrapa (ut). slita (av). sløkkja. spilla. strjuka (ut). taka (av). tjona (ut). torga. tyna. tæra. ugjera. æva (ut). øyda.

268. Røkt.

a) Umsut (Røkt). – Ansing. Ettersyn. Gaat. Kanning. Røknad. Skøyting. Tilsyn. Umraad, -sut, syn. Vareign. Vitord.

V. – agta(?). ansa. fylgja. gaa (til). gjæta. gøyma. hugsa. hyggja. hylla. hævda. kannu. kjæra seg (um). kosa. lyda (etter). lydast (um). mynja. rettleida. røkta. sinna. sjaa til. skøyta. syta. tryggja. vara. vaasa. vaatta. vyrda.

b) Verning. – Freding. Hegning. Livd. Vakt. Varetekt. Varning.

V. – berga. freda. fredlysa. frelsa. fria. gøyma. halda. hegna. herbyrgja. hysa. liva. skylla. spara. stydja. styra. syta (fyre). vakta. varda. varna (snjovarna, vaarvarna). varveitsla. verja. verna. – Jf. barfria.

c) Fostring. – Al, Aling. Fodring. Foster. Fødnad. Fødsla. Gjæft (Gift). Gjødning. Hald. Kosthald. Metting. Nørsla.

V. – ala. ama (upp). ansa. berga. brynna. etla (atla). feita (fita). fodra. fostra. fylla. føda (braudføda). giva. gjøda. halda. hamna. hyggja. kaasa. livja. mata. metta. mødra. nista. nota. nøra (næra). røkja. røkta. stella. stia. stilla. stjorna. stulla. suvla. søygja. utyrsta. vatna. – Jf. trimæla. tvimæla.

d) Vanrøkt. – Avdrygsla. Gløymska. Hugsløysa. Misgaaing. Uskøyta. Vanhævd, -røkt, skipnad, styr, vyrdsla. Vyrdløysa.

V. – avdrygja. gløyma. lata vera. misbruka. skutra. spilla. svelta. svengja. vanhævda, -røkta, skøyta, styra.

269. Hugbrigding.

a) Fegning. – Hugning. Kveikning. Trøysting. Uppmoding.

V. – andløgja. blidka. fegna. frygda. gama(?). gledja. hugga. hugna. kjæla. kveikja. kvika. letta. løgja. moda. moroa. nøgja. roa. skripa. smeikja. sælka. trøya. trøysta. tægja.

b) Eggjing. – Freisting. Fyretola. Lokking. Stæling. Støring. Tilraad. Tilstyring, -støring. Veling. Øling. Øsing.

V. – anna (paa). draga. driva. eggja. freista. gjøla. herda. hissa(?). høla. leida. lirka (med). lokka. lyrgja (med). mana. raada (til). skunda (paa). snøgga. stolpa. styra (til). styrkja. stæla. støra. telja til (t. ført). tila (med). tokla. vekkja. vela. øla. øsa. øsla.

c) Hugmyksla. – Bløyting. Grøting. Kløkkning. Rørsla.

V. – bløyta. bøygja. grøta. kløkkja. mykja. røra. taka (gripa). – Jf. vekkja. trykkja. ufegna. uroa. mistrøysta. vantrøysta.

d) Skræmsla. – Hoting. Kvekkjing. Skjerring. Skræming. Trugsl.

V. – aga. avstygga. blygja. fæla. happa. hota. kippa. kvekkja. ogna? ræda (rædda). skjerra. skræma. stygga. stökkja. truga. trøgta(?). øgja. – Jf. avtelja. døyva. frya. kjørra. skrubba. telja. fraa (t. uført). temja. tugta. tøyma.

270. Møding.

a) Nøyding. – Aaføring. Freisting. Nøyding. Trugsl. Tvingsl.

V. – aga. aaføra. freista. klemba. kua. køyra. nøyda. pressa(?). strengja. temja. trengja. truga. tustra. tvinga.

Jf. avstyra. bægja. forhalda. hindra. meinka. neitta. stagga. stilla. tagga. tegta. – S. 196.

b) Erting. – Frying. Harming. Maning. Neiting. Terring.

V. – agga. arga. bry(?). eggja. erta. espa. frya. harma. heita. hundlaata. hæda. kalla. laugsta. leida. mana. nagga. narra. neita. oda. reita. skjella. skjepla. spea. spesjera. spotta. terga. terra. utola. øva.

M: bretta seg inn paa. nida seg i. snara seg inn paa.

Jf. apa. brigsla. forvita. hota etc. s. 238.

c) Aagang (Plaaga). – Amster. Aagang. Elting. Forfylgjing(?). Køyring. Mødsla. Plaaga. Skjøding. Tjaa. Trengsla. Tyngsla. Ufred. Uro. Yvergang.

V. – alda(?). ama. ampa. amstra. aaganga. driva. elta. forfylgja. forkøyra. fortrøyta. freista. herja. jaga. krenkja. kvelja(?). køyra. leita (paa). lessa. meinka. møda. nagga. naudtruga. naudvelda. naukra. nøyta. ovrikja. pina. plaaga. røyna. sitja etter. skinna. skjøda. sværa. søkja (paa). søygja (= utsuga). talma. tjaa. trengja. trykkja. trøyta. tvinga. tvirøyna. tyngja. umaka. uroa. veikja(?).

XXVII. Bureide.

(Bygnad, Husreide, Førslverk, Farkost, Kjerald, etc.)

271. Bustad-Merke.

a) Rudning (og Jamning). – Aakerbrot. Brote. Buraak. Buslod. Drog. Ekkje. Feraak. Gald. Gota. Hogster. Kast. Kos. Laam. Meidd. Nybrot. Raak. Risfall. Rothogg. Rudning. Rudsla. Røys. Slod. Spading. Steinrus, -ruva, røys. Stød. Teig. Trokk. Trøde. Tuft. Uppkast. Vaal. Vaalfall. Veg. Vister.

Jf. *Graving*. – Aaker. Brunn. Dam. For (Aurfor). Gref. Grov. Holveita. Kvernardam. Leka. Løypa. Raak. Renna. Rennestein. Skolveita. Slok. Vatshol. Veita.

b) Gjerding. – Bolverk. Bægje. Bøgard. Demming. Gard. Geil. Gjerde. Grind. Grinding. Hage. Hagegard. Hagfella. Hav. Hegning. Hengsla. Kaalgard, -hage. Klivelid, -støde. Kru. Kvi. Kvigard. Kyrkjegard. Lensa. Lid. Lykkja. Merkesgard. Mur. Renning. Skaadam. Skaamur. Skiftegard. Skilgard. Teinegard. Utgard. Vargard, -mur.

Jf. Dreglegard. Einegard. Hunegard. Pasgard. Rekstergard. Risgard. Ræjegard. Skidgard. Slaategard. Sprettegard. Steingard, -hav. Torvgard.

(Tillag). Fiskegard. Straumgard. Tvergard. Millomgjerd.

c) Uppset (Upploga). – Aaburd. Bakkestokk. Bautastein. Borg. Bru. Bruspond. Bryggja. Bytestein. Eintre. Elta. Fyr. Galge. Gapestokk. Gilja. Gravhaug, -stein. Heidenhaug. Hesja. Hjell. Hjelm. Ile. Kjempehaug, -røys. Kjer. Klopp. Knylling (Nyddung). Krana. Kross. Kuv. Kvelving. Lad. Landskot. Laavebru. Lunn. Mara etc. Mila (Kolmila). Pall. Risestein, -sverd. Spong. Stakksneis. Staurlag. Stett. Tjeld. Tjørehjell. Tram. Tropp. Upploga. Varde. Varebru. Varpa. Vase. Velta. Verpe. Vippa. Vite. Vitnestein. Vor. Vorstein.

Jf. No. 7 (Marker), 162 (Værstad), 163 (Merkestad), 168 (Veg).

272. HUS.

Samfengt.- Bygnad. Framhus. Gard. Heimehus. Herbyrgje. Hus. Husbygnad. Kota. Laan. Stavhus. Steinhus. Sætehus. Timberhus. Trebygnad. Uthus.

Sætehus. – Borgstova. Bud. Bur. Drengstova. Eldhus, -stova. Gamme. Glasstova. Hall. Hykja (Hytta). Kot. Køyta. Laan. Ljorebud, -stova. Loftstova. Matstova. Ramstova. Rorbud. Rotstova. (Røykstova). Senghus, Sengjarbud. Stova. Stovelaan. Størhus(?). Sætesel, -stova (= Setehus). Tenarstova.

Uthus. – Badstova. Bakhus. Fehus. Fiskebud. Fjos (Geitefjos, Kufjos, Nautefjos, Smalefjos). Flor. Gardflor. Halvtekkja. Huk (Hykja). Hyske. Høyhus, -løda, sel. Kamar. Kjellar. Kjona. Kvernhus. Kylna. Laave. Løda. Lødelaan. Make. Morkebud. Mylna. Naust. Saghus. Sel, Selhus. Sjobud. Skaale. Skinflor. Skithus. Skjaa. Skogløda. Slaattebud. Smidja. Stabbud, -bur. Stall. Stølsbud.

Svinehus. Sæterhus. Torvskjaa. Trevlaan. Turk. Tyne. Utløda. Vaarfjos, -flor.

M: Barlaan, -skyle. Kota. Skaale. Skjol. Skot. Skygne. Skyle. Tjeld. Trodskot. Vidarskot.

Sameignarhus. – Kyrkja. Kyrkjestova. Raadstova. Sjukehus. Skule. Spital. Stopul (Klokkehus). Tingstova. Tjeldbud. Tollbud.

Jf. Fangehus. Fyr. Kornbud (Magasin). Myrkestova(?).

273. Husryfte.

a) *Grunnverk.* – Bergstein. Borg (Husborg). Buka(?). Durhella. Fellingstein. Flor. Golv. Golvaas, -fisk. Grunnlad, -lag, stein. Grunnstokk, -voll. Helletile. Hollstein(?). Hornlad, -stein. Hyrnestein. Lad. Ladmur, -stein. Mur. Novstein. Sole. Steintile. Svill (Syll). Svillmur. Tel(?). Tild. Tile. Tileaas, -fjøl, skida. Tilfare. Tilja. Tiljemot. Tropp. Tuft. Tuftestokk. Tversvill. Tvifare(?). Underbygnad, -lag.

b) *Veggverk.* – Aaladstokk. Aasud. Bandstokk. Beitskida. Bikel. Bite. Bjelke. Bjorlad. Bordklædning. Brjost. Bulung. Darre. Duragaat. Durstokk. Durgaupa, -lag, skida. Dyr. File. Gauk. Gaupa. Gaatt. Gimling (Gjølming). Glashol. Glugge. Grind (Husgrind). Hellevegg. Kvinnung. Kraaka. Kruna. Kvarm. Kvarv. Kverva. Ladvegg. Laft. Luka. Lødegrind, -stav. Mosefella. Mot. Navehogg, -hovud. Nov. Raftall. Raftestokk, -luk, lægje. Ram. Ramlægje. Reisverk. Røyste, -kabbe. Røystekraaka, -moder. Røysting. Samhalde. Samkoming. Saumslaa. Skaavegg. Skjeldtile. Skjeltrevegg. Skolming. Skorbit. Slind. Slir. Sneid, -kubbe. Standar. Stav. Stavband, -klauv, lægja. Stingeband. Stokk. Stolpe. Sud. Sydning. Timbra. Treskald. Tverlag, -vegg. Umfar. Umkvarv. Upplengja, -standar. Utleggjar, -renning. Vegg. Veggjeband, -mot, sal, sud. Veggvid. Vida.

c) *Takverk.* – Aas. Brunfjøl, -trode. Busse. Bust. Dæla. Farvid. Fortekcja. Helletak. Himling. Huv. Huvstein. Jamtoka. Kalfating. Klauv. Kraakeraa. Krokraft. Kvav, -tak. Kvelving. Kyvetak. Ledaas. Ljore. Melsaas(?). Møne. Møneaas, -troda. Naamtroda. Pannetak. Raft. Rafteskjegg. Rand. Raust. Raav. Reisetrod. Ringvid. Rot. Ræve. Røysting. Skuftung. Sparre. Sperra. Sperrehogg, -klauv, -laas. Spontak. Sudtak. Svil. Tak. Takfjøl, -næver, -stein. Tekel. Tekcja. Toka. Torvkrok, -tak, -vol. Trod. Trodfjøl, -skida. Tvitak. Ufs. Ufsefjøl. Utrefte. Vagl, Vaglaas. Vartak. Vindskeid. Yfse. Yfsekrok. Yverbygnad. Æsing.

Tilbygnað, Opning, etc. – Anddyr. Ark. Barfrø(?). Durlag. Dyr. Glas (Gangglas, Hektglas). Glashol, -kvarm, raama. Glugge. Hurd. Kvarm. Lem. Livvid. Ljoregaupa, -grind, hol, stokk. Luka. Røykhetta, -sup. Skjol. Skytja. Stopul. Torn (Taarn). Utrenning. Utskot. Vindauga.

274. Husrom.

a) *større*. – Baksal, -stova. Bandeloft. Barfrø. Burloft. Fordyr. Forstova. Framsal, -stova. Gang. Hjell. Hok. Høgd. Høgeloft. Høgstova. Kjellar. Kjøk. Kleve. Kor(?). Kot. Kove. Krambud. Kvardagstova. Kvist. Laagstova. Ledskot. Lem. Loft. Mjølkeskjol. Myrkeloft. Ram. Rom. Rullebud. Sal. Salshøgd. Sengrom. Sidekot. Skukk. Stova. Stovehøgd. Størhus. Trev. Turkeloft. Uppstova. Utdyr Utloft. Yverlaup.

M: Kor. Kyrkjeskruv. Songhus. Vaapnhus. – Husvære. Furtekove. Harkehus. Hibbel(?). Krop. Smog.

b) *mindre*. – Bel. Drumb. Flet. Gruva. Husk. Koppekraa. Kraa. Omnkraa. Pina. Sengjarkraa. Sorpkraa. Vidarkraa.

c) *Uthusrom*. – Baas. Bing. Binge. Bosa. Brut (Brot). Fjoshjell, -skukk, trev. Garde. Høgbrot, -loft, trev. Kolbing. Kornbing, -brut. Laave. Saudegarde. Saadbng. Skarnfall, -tile. Stakke. Stekkje. Stille. Tild. – Agnebing.

d) *Utrom*. – Baksval. Durskute. Framskot. Gong. Inngang. Lang. Langsval. Ridar. Skaale. Skjol. Skjæle. Skot. Skur(?). Skut. Skyle. Sval. Trodskot. Utskot. Vidarskot.

275. Husreide.

a) *Eldstad*. – Aare. Aarestad, -stein. Blekkstein. Brandstein. Bæd. Eisa. Eldstad. Elta(?). Esjerøyr. Fluga(?). Grjotomn. Gruva. Gruvestein. Kallauga, Kallhovde. Kraaomn. Mantel(?). Malmomn. Mur. Omn. Omnbolk, -borg, hella, kall, lad, røyr. Peis (Speis). Pipa. Pist. Randaas. Røyr. Skorstein. Snos. Spis. Stein. Steinomn. Ve(?).

b) *Ljosreide*. – Brand. Eldføre, -stikka, ty. Fyrty(?). Helm. Kola. Kolelekkja, -veiv. Kyndel. Lampe. Ljos. Ljosbrand. Loga. Lysa. Lyshella, -stikka. Skunda. Skyndel. Snerta. Spik. Spikhella. Spon. Tyrelisa, -skunda, vase.

Jf. Byrting. Daase. Glaslykt. Kjerteljos, -rak. Ljosrak. Lunta. Lykt. Rak. Rane. Skjaalykt. Stake. Veik (Sevveik).

c) Smidjereide. – Avl. Belg. Deigla. Herdsletro. Hoggbit. Lod (Draglod, Saumlod, Strenglod). Smidjegruva. Stabbe. Sted. (Dragsted, Nebbested, Skruvsted).

Jf. Beitel. Fil. Hamar. Meitel. Stempel. Støypeskeid. Tong.

d) Kylnereide. – Gruva. Hæra (Haara). Kornhella (-hylla). Omnborg, -hella. Sonn. Tarre. Tarrefjøl. Terre. Tore(?). Turkarhella. Tussa.

Jf. Badstova. Kjona. Kylna. Make. Turk. Turkestova.

e) Mylnereide. – Busse. Grotte. Grunnskida, -slaa. Handkvern. Kall. Kvern. Kvernkall, -lur, sko, tro. Lettetre. Lur. Mondul. Mylna. Ring (Mjørling). Sigle. Skakar. Skaktein. Skakvond. Slok. Spenel. Spjeld. Stemma. Stille. Svin. Teina. Tro. Understein. Yverstein. – Vindmylna.

276. Stydjeverk.

a) Pall (Hjell etc.). – Andbenk. Andveg, -sbenk. Aurbenk. Barnestol. Benk. Bleia(?). Bord. Borg. Brik. Brisk(?). Disk. Forsæte. Fotbenk, -skor, spenne. Grindestol. Gruva. Hella. Heskrakk. Hjell. Hylla. Høgbord, -sæte. Klopp. Knefall. Krakk (Knakk). Kreckje. Kubbestol. Kvila. Lad. Landstokk. Langbord. Langkrakk. Laave. Lega. Lem. Loft. Lunn. Lur. Mjeltekrakk. Moldbenk. Mur. Omnbrik. Pall. Rim. Seng. Sess. Sessetre. Skarfjøl. Skarnstokk. Skiva. Skor. Skukk. Slag. Slagbenk. Slagbord. Slind. Spjeld. Stein. Stelling. Stett. Stol. Til. Tram. Trev. Tropp. Uppsaat. Vandring(?). Vendestol. Vor. Yverlaup.

b) Uppstell. – Bakkestokk. Bolk. Braadbenk. Bukk (Sagbukkk). Bur. Fatagaatt, -stol. Fjølhogg. Flak. Framskaap. Gavil. Gaatt. Gilja. Hesja. Hjell. Hylla. Hyvlebenk. Kast. Klædestong. Kraaskaap. List. Lokhylla. Marstokk. Mjølkestol. Navrehald. Randaas. Raavid. Rekkja. Sagban(?). Sagestol. Skaap. Skidehjell. Skjenk. Skruv. Slind. Slir. Spjeld. Stett. Stige. Svarvestol. Tverlag. Uppsaat. Varpa. Verpe. Verv. Vevstad, -stol. Æse.

c) Styd. – Baatskor. Bikkja. Bordknakk (-krakk). Bordstol. Bukk. Dreng(?). Dverg. Fot. Fotspenne. Hjaastaur. Hov. Knakk. (Krakk). Krakkstig. Mannauke. Mara. Marfot (Morfot). Marsula. Neip(?). Skor. Skorda. Snidstaur. Spenne. Stabbe. Sarta. Stett. Stridneip. Strævar(?). Styd. Støding. Tyfot(?).

(Langstyd). Aas. Bite. Bjelke. Fløyteraa. Helm. Lega. Marstokk. Raft. Rim. Skutul. Spol. Troda. Æse.

(Uppstyd). Bolk (Baasbolk). Bolkeslaa. Brik, Brikje. File. Gardstaur. Gjalgja. Grind. Handrid, -tre. Henge. Kallhovde. Krake. Laavebrik. Lidmor. Oke. Okestaur. Omnbolk. Pilar. Rennestaur. Sengjarfot, -karm, stokk. Slaa (Saumslaa). Sneis. Stake. Stakksneis. Standar. Staur. Stav. Stolpe. Uppstandar.

d) Stengsla. – Band. Bjørnlaas. Blekk. Bloka. Bong. Dyr. Glom. Grind. Hekte. Hempa. Hengelaas. Hespera. Klampe. Klinka. Klure. Krok. Kroklykel. Kverva. Kvervel. Laas. Laasskjold, -skraa. Lem. Lok. Loka. Luka. Lykel (Nykel). Læsing. Meinlæse. Molla. Oke. Prysel. Skjaa. Skjol. Skota. Skotlok, -loka. Skreida. Skruv. Skuvlok. Slaa. Smikka. Spita. Spjeld. Stengel. Stengje. Stengsla. Stong. Teppe. Topp, f. Tvernagle. Yvertreme.

e) Nagleverk. – Aarette. Blinding. Bløyg. Dublung (Dimling). Dragspan. Drivspan. Dumme. Hæl. Kile. Kjeng. Knagge. Krake. Lunnstikka. Malspikar. Nabb. Nagle. Nokke. Nubb. Pikse. Pinne. Plugg. Rekspan. Ro. Rosaum. Rækling? Saum. Sneis. Spikar. Splint(?) Spyta. Tapp. Toll. Torn. Tresaum. Tveng. Varnagle. Vegg.

Jf. Alka. Aasud. Bokar (Baakaar). Labbank(?). Norve. Oke. Slaa. Tverslaa. – Bolt. Busse. Grotte. Spenel.

277. Førsleverk.

a) Bereverk. – Bakmeis. Baar. Byrdsvolk. Gjestbaar? Hissa. Hit. Kass. Kjessa. Klyv. Klyvbar, -meis, reide. Korg. Meis. Ok. Sadel. Sele. Skreppa. Teina. Trygje. Tversadel. Vatssele. Vatstre. (Jf. 278 Ilaat).

Tilreide. – Aafot. Bakola, -reip, sele. Berfetel, -puta. Bossa. Bryste. Bukjord, -ol. Fetel. Halestag, -stert. Hovudlag, -mæle. Hyvre. Istig. Klyvfot. Kvidgjord. Leskinn. Ljo. Ljofot. Ljoverja. Meisreide. Ol. Olreip. Sadelreide. Seleball. Stigbygla, -bøygel, jarn, vil.

b) Dragverk. – Akarslede. Breidslede. Drag. Drog. Ferdesslede. Handkjerra. Heilvogn. Hjulbaar, -slede. Husvogn. Jagarslede. Karmslede. Kjelke. Kjerra. Køyrety. Langslede. Lettingslede. Mokslede. Rotslede. Rulla. Slede. Slodda. Spongslede (Spengjing). Steinmerr. Styrslode. Styting. Treskoning. Trilla. Trillebaar. Tromslede. Vaga. Vogn.

Jf. Einbeite. Tvibeite, -drætte. Tribeite. – Gylta. Krubla.

Tilreide. – Akbende. Andra, -ing. Aas. Bendekavle, -stong. Bolt. Brugd. Drag. Eika (Eiker). Fella. Fjetra. Flauta. Flautstokk.

Framkarr, -skeid. Hekka(?). Hjul. Hjulaas, -fella, ring, spik, spong, spyta. Homul (Humul). Horna. Hovudband, -tre. Hyrning. Karm. Karr. Keip. Kleve(?). Kvel. Lunstikka. Meid. Midvol. Nav. Rim. Rong (Vr.). Rot. Rull. Skaak. Skaakkolv. Skaameid, -rim. Skeid. Skokul. Sledetre. Spong. Stabband, -bende. Tilla (Tindla). Tong, -rim, sime. Tverflauta, -humul. Varbord, -skida. Vegende. Vembelstong. – Jf. Draatt, -a. Draattarreim. Bogtre. Drætte. Greide. Hyvre. Ora. Orepinne, -ring. Seleball, -kjevle etc.

c) *Dragverk til Jordkøyning.* – Ard. Aragagn(?). Gardsgogn. Horv (Brandhorv, Lekkjehorv). Kokestokk. Plog. Rull, -estokk. Slode. Stokkslode. Velta.

Tilreide. – Ardaas, -lekkja. Aurskida. Grjotvol. Hima. Humul. Il (Plog-il), Ila. Kjøl. Kjøne(?). Krøkje. Plogaas, -fot. Ploghald, -il, jarn, skjere, styre. Ristel. Skjere. Tel. Toge. Vangsne (Vegsne). Veltefjøl. Verg(?).

278. Ilaat.

a) *Gøymsla* (Ilaat). – Belg. Bidne. Braudtægja. Bur. Byrda. Daase. Dragkista. Eldføre. Eta. Fikka. Flaska. Glasbidne. Hit. Hjelm. Horn. Hus. Husk. Hyltra. Hæresekk. Høta(?). Ilaat. Jøta. Kar. Kass. Kassa. Kassedrag. Kaurtægja. Kipa. Kjer. Kjerald (s. 279). Kjessa. Korg (Kolkorg etc.). Krubba. Kunt. Kvelv. Lumma. Maalekjer. Maat. Meis. Meit. Mulepose. Nygla. Næverskrukka. Pose. Prins. Pung. Pøk. Rodda (Høyrodda). Rusa (Høyруса). Sekk. Skreppa. Skrinda. Skrukka. Skrut. Skuppa. Skuva (Skuffa). Slidra. Smokk. Stut. Taska. Taage. Taagekorg. Teina. Teiste. Tint. Trjosk(?). Tvislidra. Tægja. Vær. Væska(?). Øskja.

Jf. Blekkhus. Brillehus. Brynestokk. Hektehus. Kvotholk. Navarhus. Naalehus. Skolp. Strump. Tunderstokk.

(Faste). Bing. (Kornbing). Kitte. Skaap. – Jf. 274 (c).

b) *Ausekjer.* – Ausa. Ausel. Auskjer. Kaupa. Koks. Mangjelsausa(?). Maat. Nebba. Pøs(?). Skaupa. Skeid. Skjefta. Skjelsing. Skota. Sleiv. Spoda. Spon. Øystra.

c) *Rennekjer.* – Drysja. Hæresaald. Pumpa. Røyr. Sandhus. Saald. Sil. Skak (Humlesil). Skaksaald. Skvetta. Sprøyta. Sælda. Teina. Tregt. Tægja.

279. Kjerald.

(Samf.) Bidne. Kar(?). Kjer. Kjerald. Ilaat. Vær. (Jf. 278).

a) *Heilkjer*. – Bikar. Bolle. Brydja (Brya). Butel(?). Bøytel. Deigla. Fat. Flaska. Glas. Gryta. Herdsletro. Holk. Horn. Kalk. Kanna. Kjenga. Kjetel. Knodtrog. Kopp. Kovle. Krukka. Krus. Krusfat, -skaal, ty. Kula. Kupa. Matgjerdsgrya. Mugge. Mundlaug. No (Nu). Nutebolle. Nuv. Nøla. Olla. Panna. Potta. Ryssebolle. Skaal. Spann. Staup. Steinfat. Steinkjerald, -skaal, ty. Stettefat. Stokk. Sylvstaup. Tint. Tro. Trog. Trygel. Trøys. Tumling. Varaskaal (Aabruskaal).

M: Butt. Disk (Borrdisk). Holk. Hylke. Kaupa. – Gaas.

b) *Stavkjer*. – Ambar. Ask. Bal (Balje). Bide. Bumba. Buna. Bunka. Butt. Bytning. Bytta. Bytte. Dall. (Dull, Dylla). Dunk. Flaska (Treflaska). Fota. Gangekjer. Gilsaa. Gyrda (Gjura). Halvar? Halvtunna etc. Hevla. Holk. Hylke. Kagge. Kakk. Kane. Kanna. Kar. Kirna. Kjer. Kjerald (Stavkjer). Koll. Kolla. Kollbytta, -fota, kjerald. Kopp. Kwartel(?). Laggekjerald. Legel (Liel). Mæle. Okebytte. Pikk (Dall). Ringja. Rostekjer, -saa. Saa. Skjeppa. Snik. Stamp. Stava. Stempa. Stetta. Strippe. Strokk, Strokka. Stropp. Strump. Strykkje. Tankar (Dankar). Tol (Mjølketol). Tre (Trekjerald). Tunna. Tunnekjer, -saa. Tvibyting. Tympa. Vangar. Vatssaa.

c) *Gavlekjer* etc. – Bur. Dryfting. Kassa. Kista. Kistel. Knipa. Krubba. Mjølkkjer. Rotrog (Dryftetrog). Saltkjer, -sære. Skrin. Skrulla. Skryna. Teiste (Eldteiste). – Jf. Byrda. Kuffer(?).

Trjoskbidne. – Daase. Laup. Saalaup. Tina. Øskja. – Braudkorg. – Jf. Kanna. Kjetel. Potta. Spann. – Maat.

(Samfengt). Bukjerald. Laakjerald. Mælekjer. Tint. – Ukjerald.

280. Farkost.

a) *Farkost*. – Eikja. Far, -kost. Ferja. Praam. Siglar. Snekkja(?). – Aafløy. Aattæring (Aattring). Baat. Einrøding. Farmbaat. Fembyrding, -keiping, røding. Firbyrding, -keiping, roring, røming. Fjørefar. Fyring(?). Færing. Halvfemterøming etc. Husbaat. Kjeks. Kjempæring. Lyftingsbaat. Notarbaat. Sambyrding. Seksring(?). Seksroring, -æring. Skipbaat. Skjekta. Skutkeiping. Slagkeiping. Smaabaat. Snadde. Storbaat. Straumbaat. Tendring. Tiæring. Tribyrding, -keiping, røding, røming. Tvorøming. Vengbaat.

(Skuta). Bumbsiglar. Farty. Jagt. Raasiglar. Rorskuta. Skip. Skuta. Skøyta. Slup. Trimastring. Tvomastring.

Jf. Kroks. Kumse. Lørja. – Brigg. Dambbaat(?).

b) Deilder i Farkost. – Bakskut, -stamn. Bekk. Bite (Agnbite). Bog. Botn. Dæla. Farvid. Fotstøda. Framskut, -stamn. Halsbord, -kverv. Hamla. Hamlerom. Haa(?). Huv. Innvid. Keip. Kjempa. Kjemperom. Kjøl. Kjølsvill. Kne. Knott. Kollar. Krafte. Kudæla. Langvise. Laaring. Ledbord. Lening(?). Lot. Lotskar. Lyfting. Lyrodd. Løvang. Midbord, -røde. Nauvrong. Rip. Romband. Rong. Røde. Seglbite. Sigla. Skrov. Skut. Stamn. Stemne. Stilk. Tollrøde. Underrip, -spegel, stemne. Utbording. Veng, -krafte. Vinsar. Æsing. Æsingspord.

c) Tilreide. – Ankar. Aar. Aaskjøna(?). Berling. Blokk. Bras. Drag. Dregel. Dregg. Flake. Fløyta. Fram-aar, -keip. Hals. Hamleband. Handsyfte. Homklakk. Honbora. Kabbe. Keip. Kjempeaar, -tofta. Krabbe. Krake. Lausrip. Lik. Master. Nygla. Pal. Penta. Plitt. Preel. Prior. Pumpa. Rakke. Raa. Segl. Sigletre. Signat(?). Skaut. Skjær(?). Skota. Skvettebord, -rip. Slag. Snidsegl. Spel. Sprit, -segl. Stag. Styre. Styre-laas, -lykkja. Spyta, -vol. Tilja. Tofta. Toll. Urva. Utleggjar. Vant. Var-aar. Varbord, -nagle. Varskaut. Vol. Voltunga.

XXVIII. Handreide.

(Vinnereidskap, Emningsreide, Festeverk, Klædnad etc.)

281. Reidskap.

a) Verkbeine. – Ambod. Andyrkje. Beine (Arbeidsbeine). Bruk. Bunad. Byrn, Byrnad, Byrnskap. Don(?), Donskap(?). Fang. Fli. Føre. Gagn. Gagnvelde. Gjegne. Gogn. Greida. Handboge(?). Lunne(?). Reide. Reidskap. Stell. Tarvende. Tolar (Tolor). Ty. Tøler. Umbunad. Vaaning(?). Veidn. Vel (Veler, Vøler). Velde. Verk. Verkbeine, -ty. Yrkje.

M: Aragagn. Gardsgogn. Jarn. Sjobeine, -reide, velde.

b) Handyvle. – Bokoll. Bolt. Fork. Handspik, -yvle. Kavle. Kjepp. Kjevle. Krok. Lunn. Lurk. Paak. Paale. Raa. Skimla. Skota. Sneis. Stake. Staur. Stav. Stong. Troda. Tust. Verja. Vevl. Vol. Vond.

Jf. Buska. Geisle. Kvist. Ris. Rudda (Rydda). Røyr. Speiss(?). Sviga. Svipa. Svolk. Vidja

282. Vinneveler.

a) til Vaarverket. – Aragagn(?). Gardsgogn. Vinnereidskap, -veler. Vaarvinnevelde. – Ard. Horv. Plog etc. (s. 277).

Serlege. – Breidsletjuga. Greip. Grev. Hake. Hakka. Hakkegrev. Jarnreka. Krafsa. Kvisl. Mykjarkvisl, -styng. Mylderiva. Pela. Reka. Skjeltereka. Skvetta. Spade. Spadegrev, -reka. Sprøyta(?). Styng. Taregreip. Torvspade.

b) til Sumarverket. – Kytel (Tykel). Lauvjarn, -sigd. Ljaa (Langorv, Stutturv). Meis. Riva. Sigd. Skjera. Slode. Snidel. Teinungljaa.

c) til Flutning og Tildrag. – Aketre. Baks. Brut. Hake. Handspik. Jarnstaur. Krok. Lettekrok. Lunn. Sleip. Snjoplog. Staurstong. Vaag. Vaagarmat. Vinda. Vippa.

(Mindre). Baksterspade. Bandhake. Eldskora. Fløyg. Grisl. Halmsula. Hengsula. Hevel(?). Høykrok, -tjuga. Kara. Kastefjøl, -skolp, spjeld. Klypa. Knipetong. Korntjuga. Laavereka. Moka. Moseriva. Murskeid. Nebbetong. Neip. Reka. Ristarsula. Riva. Skjelriva. Skota. Sleiv. Sopa. Spoda. Spon. Sula. Stong. Tjuga. Tong.

Jf. Ausa, Auskjer. Kaupa (Skaupa). Koks. (No. 278).

283. Veideveler.

a) til Dyreveiding. – Dona(?). Dyrgrav. Fella (Foll). Garn. Gildra. Glefsa (Reveglefs). Harestokk. Ljaasoks. Musfella. Net. Snara. Upphevja. Vatsfoll. Veidefang(?). Veidn. – Byrsa. Hagla. Rifla. Skjekte. Skotboge, -kolv, pil.

Jf. Byrsekolv, -laas, mule. Ladtein. Næme.

b) Fiskereide (Sjoreide). – Fiskebeine, -bunad, byrnad, reide, vel, velde. Sjobeine, -bunad, reide, velde.

Serlege. – Bakka, Bakkelina. Djupsogn. Dorg. Fiskesnøre. Gangvad. Garn (Bægjegarn, Vargarn; Drivgarn, Sildegarn, etc.). Glip. Haav. Kastenot. Krøkje. Kupa. Lagn. Lina. Ljoster. Meitspaud. Merd. Net (Angnet, Romnet). Not. Reiv. Rysja (Ruse). Sildenot. Skutel. Slengja. Sløda(?). Snøre. Spaud. Staurvad. Stegla. Søgn(?). Søkkjenot. Taatt(?). Troda (Kippetroda, Potartroda). Vad (Kluftvad). Varpa, Varpenot. Vaad. – Jf. Farkost, 280).

Deilder (av Fiskereide). – Draatt. Draattartog. Felling, -stog. Forsynd. Fortaum. Geilar. Grynne. Onglebolck. Soknarbolck. Tenel (Tenla, Telna). Vaadbolk, -not. Øyra. Øyrebolk.

Tilreide. – Draatt. Duvl (Dubl). Flaa. Fljot. Flot, -holt. Flæe (Flø). Garnkort, -skot. Hevla. Huk. Ile. Kagge. Kavl. Kjeks. Kjoie. Klave. Klepp. Krok. Linegrind, -merr. Løypegjord. Netkavle, -vite. Ongul. Pilk. Pryss(?). Rykkjar. Snørestein (Blystein). Sokn. Streng. Stræv. Sula. Suta. Søkkje, -band, stein. Trehest. Træl. Tysk, -eduvl. Uppstad, Uppstøda. Utfar. Vadbeine. Vadgrind, -horn, rull, stein. Vak. Vakeduvl. Vite (= Netvite).

284. Emnings-Reidskap.

a) Bitjarn. – Bila. Bild. Bindøks. Brothogg. Buløks. Buta. Eggjarn, -staal. Fallekniv. Flethyvel. Flus. Grindsag. Grøypejarn. Haltyrna(?). Handsag. Hyvel. Junge. Kambesag. Kaarde. Kniv. Laggejarn. Langhyvel (Lang). Lauvjarn, -sigd. Listhyvel. Ljaa (Langorv etc.). Lokar. Mutel. Okshyvel. Rubbhyvel. Rullekniv. Sag. Saks (n.). Sigd. Skarøks. Skavl. Skjefting (Beinskjefting etc.). Skjera (Skjøra). Skjevla. Skjæra. Skjø(?). Skjøva. Skolmejarn. Skolp. Skorøks. Skothyvel. Skrubbhyvel. Slagjarn. Sletthyvel. Snellert (Snippert). Snidel. Soks. Strikhyvel. Sverd. Teksla ((Diksl). Telgjebila. Tolkniv. Tverslag. Tvihending. Tvimenning. Øks.

Borejarn. – Beitel. Bor. Gravstikka. Holsyl. Ispil. Meitel. Navar (Keipenavar, Rivenavar, Spikarnavar, Trodnavar). Naal. Stabending. Syl. Tvare. Vindbor.

b) Maatarverk. – Bilæte(?). Blokk(?). Form. Grind. Kjevle. Knott (Nott). Lag. Leist (Beinleist, Parleist). Lod (Saumlod). Maal. Maalstokk. Maat. Merke. Merkejarn. Middrag. Mide. Moskekjevle. Mynster. Mælestong. Passar. Raak. Raama. Ride. Ridel. Ripmaat. Ristespek. Skant. Stabbe. Steinmaal. Stille, -nabb. Sula. Tane. Tumestokk. Varlykel. Vol (Augnevol, Øksvol).

Jf. Bismar. Lodar (Loddar). Pundar. Skorkjevle. Storstokk. Støl. Svidjarn. Talstokk. Tavla. Vaag, Vaagskaal. Vegt.

M: Fil. Hamar. Meitel. Stempel etc. (S. 275 Smidjereide).

285. Husreidskap.

a) Tilreidingsverk. – Blakster. Blekkja. Bolt. Braak. Brota. Bryne. Dengjehivel, -nyel. Dryfting. Fil. Flygel. Garm. Hakka. Hamar. Hampeklove. Hardstein. Hein. Hekla. Kamb. Karda. Kastespjeld. Kjevle. Klove. Klubba. Krafse. Kramla (Klambra). Kvatstein. Laavereka. Linbraak. Meiskror. Mykja. Nydja, Nyel. Rasp. Rekkjearn, -spade. Ror. Rull. Saltstein. Sende(?). Skinn-

jarn. Skjedda. Skoka. Skurstikka. Slegel (Sligil). Sleggja. Slipestein. Sloga. Stamp. Stikka. Stokk. Strjukestikka. Strok. Støytar. Tong. Trinsa. Tust. (Tustarvol, Handvol, Slagvol). Tykel. Verkejarn. Vevl. Vift. Vol. Vond.

Jf. 281 (Handyvle), 282 (Flutningsreide).

b) Vølingsverk. – Bartvoga. Boste. Byrtar. Dregsa. Flugsa. Flyssa. Haartvoga. Kamb. Krafse. Kvost (Kost). Lime. Ljostong. Rjodvisp. Rullegogn, -stokk. Ræl. Skropa. Skrubb. Slikjebein. Slyfsa. Sopa, Sopling. Sota. Stil. Sudd. Tafsa (Tufsa). Trifsa. Tvoga. Vase. Vippra. Visp.

c) Matreidingsverk. – Bakstergogn, -hella, jarn, kjevle, reide, rull, spade. Brenna. Drysja. Fløyg. Gryta (s. 279). Handkvern. Hella. Kakejarn. Kirnetvora. Kjetel (279). Kjevle. Murtel(?). Rist. Rull. Sil, Silhaar. Skeid. Sleiv. Sodspøn. Spade. Takka. Tein (Steikjetein). Tvere (Tyrel). Tvora. Tægja. Visp (Vippra). – Jf. Ror (Meiskror).

286. Festeverk.

a) Reip. – Band. Bastetog. Byrdtog. Feste. Gyrding. Haarsime, -tog. Huskereip. Kabbel(?). Kadel (Kall). Lina. Maala. Olreip, -taum. Reip. Rokkesnor. Sime, -tog. Snor. Snøre. Staaltraad. Streng. Taug(?). Taum. Taatt. Tog. Tog-ende, -stubbe, verk. Tongsime. Traad.

I Sjoreide. – Boglina. Bras. Drag. Fallreip. Fangelina. Fester. Framtog. Geilar. Grunnslø, -tog. Handsyfte. Høvel? Iletog. Landfeste, -tog. Ledstime. Priar. Raaband. Rubb. Skaut. Smitt. Stag. Syfteband. Traassa. Utfar. Vant. Jf. 280.

b) Band. – Aaband. Beisl. Bende. Bendel. Bukol. Bæse. Draglykkja. Fatl. Fengsl. Fetel. Fetl. Flatjord. Gjord. Grima. Gyrda. Hamleband. Hanke. Hekte. Helda. Hempa. Hengsla. Herke. Hesband. Hespa. Hoft (Langhoft, Stutthoft). Homp. Honk. Hork. Horvelde. Hovudlag, -mæle. Hylma? Karrbende. Kjedia (Kjæda). Klykkjeband. Klyvreide. Knut. Kringla. Kurra. Kurv (Master-). Kverva. Lekkja. Lykkja. Mila. Muleband. Nest, Nesting. Ora. Reim. Reiphelder. Ride. Risp. Røyrge, Røyring. Sele. Skinnreip. Snar. Spennel, -ing. Spensl. Sperr, -eband. Sprote? Stert. Strumpa. Taum. Test. Tjoder. Tygel. Urva. Veid (Vid). Vidja. Vidjespennel. Yrgja. Yverbende.

c) Bandfeste. – Bolt. Bøygel. Fjetra. Hake. Halsband. Hanke. Hekte. Helse. Hempa. Hes. Hogold (Hovold, Hogd, Helder).

Kabbe. Kjeng. Klave. Klo. Krake. Kreist. Kringhes. Krok. Leikinde. Lykkja. Læsing. Mel(?). Mella, Mellhempa. Nabb. Nagle. Nokke (s. 276). Oke. Orering. Reiphelda. Rennestaur. Ring. Ro. Sele. Sneis. Spenne. Stett. Sul. Sylgja. Taumstol. Tjoderhæl. Toll. Torn. Tveng. Uldra(?).

M: Fotband. Futull (Fjøtur?). Handkluva. Helda. Hoft. Jarn. Klomber. Lekkja. Stokk. – Kipling. Kjevle.

d) *Gangreide*. – Andor. Andøra. Brodd. Gjengla. Gong. Grevsko. Hjul. Høkja. Isbrodd, -leggjer. Krykkja. Kvel. Onder. Renneskida. Skeisa(?). Skida. Skidband, -brett, stav. Sko (Jarnsko). Stav. Styltra (Skjøltra). Trefot, -gang, sole. Truga. Trug-ring, -sneis. Verje-onder.

Jf. Drag. Fella. Meid. Skoning. Spong. – Kjelke. Gylta. Krubba. Slodda.

287. Vevreidskap.

a) *Spinnereide*. – Handsnelda. Hespetre. Rokk. Rokkhovud. Rokkehjul. Snelda. Snelderennel. Trøda. – Hjulveiv etc.

Kjegla (Fyrekjegla, Etterkjegla). Knott. Reipsloga. Taumleggja.

b) *Vevreide*. – Gogn. Vevgogn, -reide, stad, stol. Uppstadgogn, Uppstoda. – Grind, Vevgrind. – Slynjestokkar.

Deilder. – Bakriv, -rull. Bringetre. Framriv. Golvtre. Lein. Mageriv. Riv. Storeriv. Støda. Støra(?). Vevbrik. Vevlein. Vevstøra.

Tilreide. – Blokk. Bumb. Havald (Hovold). Kabbe. Kljaastein. Lissing. Nappekjevle. Rennebumb, -stol. Skaft. Skeid. Skeidlag, -slag, stokk, tonn. Skilblad, -sprette, stikka. Skutel. Skyndel. Skyt. Sneis. Sparre. Spjeld. Spjelk. Spoletre. Springhest. Sprote. Sveipeskeid. Trod, f. (Trøda). Varpa. Vevskaft, -skeid, skyt, spjeld.

c) *Saumreide* etc. – Eima. Fingerbjørg. Linseima. Naal (Saumnaal, Synaal, Stemmenaal). Skinseima. – Syl (Laskesyl, Pinessyl, Solesyl). Holsyl. – Sneis. Spyta. Stikka.

M:Hekte. Knapp. Krok. Lykkja. – Knappnaal. Prjona.

(Etterverk). Rulla, Rullegogn. Slikjebein. Persejarn.

288. Klædebunad.

a) *samfengt*. – Bunad. Fating (Fat). Gang. Gangverja. Ham, Hamn. Heidersplagg. Helgarbunad, -klæde, plagg. Hyr(?). Igangsklæde. Karmannsklæde. Klæde, -bunad, gang, plagg. Klædnad. Kvardagsklæde. Kvendeklæde (Kjelleklæde). Plagg. Sjobunad. Skinnklæde. Ullklæde. Umbunad. Underbunad, -klæde. Vaasklæde,

-plagg. Velsemdarplagg. Vetterbunad, Væde (Vødning). Yverbunad, -plagg.

b) Gangklæde. – Brjostduk. Brok. Bulung. Dos. Fellestakk. Flange. Flyssa. Fyrklæde. Halsduk, -klut, plagg. Hosa. Hurla. Kasteplagg. Kaapa. Kjole. Klokk. Kuffa. Livstykke. Mentabrok. Mudd (Finnmudd). Nattrøya. Pils. Regnklæde. Rukkestakk. Rundtrøya. Ryktebrok. Serk. Sidtrøya. Skinnbrok, -stakk, trøya. Skyrta. Sokk. Stakk. Strige. Støypekufta. Sveipa. Tjeld (Littjeld, Løgjetjeld). Trøya. Ullanskyrta (Ulla). Underbrok, -trøya. Upplut. Vampe. Varkuffa. Vest. Vott (Fingervott, Halvott, Heilvott).

Tillag. – Bringeskinn. Darre. Duk. Fangskinn. Handduk, -klæde. Handske. Herdeskinn. Krage. Lin. Lummeduk. Muffel(?). Skinnerm. Sløda(?). Strile. Sveiteduk. Turkarklut. Vevling.

Jf. Brake. Filla. Fluga. Flygse. Lurva. Runa. Sletta. Trave. (S. 99).

c) Hovudbunad. – Hatt (Hattekaat). Hetta. Hjelm. Hovudfat, -plagg. Huva. Hylk. Kappa. Karpusa(?). Kollhuva. Køysa. Luva(?). Skaut. Skinnhatt, -huva. Skruv. Snythuva. Svartehuva. Tovhatt. Øyrehuva.

M: Dverghatt. Hularhatt (Hulderhatt). Jolegrima. Staalhuva.

d) Fotbunad. – Fetesko. Fitjung. Fothyr. Hosa. Hoseband, -leist. Hudsko. Komager(?). Kroksko. Labbar, Laddar. Leist. Loddar, Luggar. Parsko. Ragg. Rundsko. Skjøa. Sko. Skofot. Snjohosa. Sokk, Sokkeleist. Sole. Styvel (Knestyvel, Sjostyvel). Taahetta, -ladd. Tela. Tofla(?). Tæsa. Varstyvel. Vødning?

e) Sengklæde. – Aabreida, Aabreidsla. Bed. Blæja. Bolster. Bosblæja, -klæde. Brotkvitel. Dor(?). Dunseng. Dyna. Dynevær. Feld. Filla (Fylla). Fjødgerseng. Grenja. Høgingde. Kodde. Kvileklæde. Kvitel. Lakan. Mjukkvitel. Puta. Rugga, Ruggefeld. Rya. Seng (Underseng, Yverseng). Sengjarplagg, -vær. Skinnfeld. Tjeld (Kviletjeld). Underbreidsla. Voggeblæja, -feld. Yverbreidsla.

Sveip etc. – Kjerving (Kyrving). Likblæja, -lakan. Lyseblæja. Reiv. Sveip. Sveipeduk, -lakan.

f) Aabreida. – Aaklæde. Blæja. Duk. Fillerya. Grenja. Kjessa (Bastekjessa). Matta. Rya. Skvettleder. Slabbeduk. Tuka(?). Tæpe. Varskinn. – Aafot. Klyvfot. Lereide. Leskinn. Ljo. Ljofot. Ljoverja. Sveiteplagg (Hesteplagg).

g) Deilder i Klæde. – Baug. Bloka. Brot (Hosebrot, Huvebrot). Bul. Bulung. Erm (Emmel). Ermekrage, -spjeld, staup. Fald. Fallekrage. Flak. Hæl. Iferd. Ismotta (Hovudsmotta). Krage.

Kvarde. Ledkaure. Legg. Lining. Liv. Napp. Nøm(?). Revle. Ruta. Skoduk. Skruv (Sokkeskruv). Smikka. Stigle. Strump. Tel (s. 88). Tume. Tumlung. Uppslag. Valk. Vase. Vaad. – Bakryfte, -stykke. Framryfte, -stykke. Ledryfte.

M: Fikka. Lumma.

I Fotbunad. – Belling, Bending. Bjore. Forføtte. Gang. Hælkappe, -stykke. Innsole. Lappe. Midsøyma. Skotjosk. Sole. Soleverja. Stroklappe. Taastøyt. Yverføtte, -leder.

M: Bot. Fela. Grima. Halvsole. Hælbot. Kluse. Laske. – Filla. Flugsa. Klut. Lake. Larve. Rave. Runa. Spjør. Tafse. Tave. Totror. Trave. Tufsa. Tultra.

289. Smaareide.

a) *Prydeverk.* – Agnestei. Bolesylgja. Bringepening, -sylv. Brudarlad. Brynja. Fangsylv. Fingergull, -sylv. Flatlekkja. Gullkjedja, -lekkja, neste, ring. Halsband. Haarband. Hovudsylv. Kjedja. Knapp. Korilband, -stein. Krans. Kruna. Lad (Brudlad). Lauv. Lauvneste, -sylv. Lekkja. Maa. Maabelte. Mella. Neste. Perla, Perleband. Ravband. Ring. Spenne. Sprote, -belte. Stein (Glimstein). Støl, Stølebelte. Sylgja. Sylv. Sylvbelte, -kjedja, spenne. Topp. Tyleband.

Blom. Borda. Brogd. Bryning. Dufs. Dusk. Faks. Fruns. Kant. Kvarde. List. Rosa. Rutesaum. Skruv. Skuv. Sprang. Umheng, Umsveip. Votteskruv etc.

Jf. Fiving (Fiff). Krot, -ing. Krus, -ing. Pryda. Pynt. Skart. Skrud. Snyrt. Stas. Utskurd.

b) *Syneverk.* – Bilæte. Klokka (Ur). Kompaas. Maat. Merkejarn. Sigle (Innsigle). Skant. Skorkjevle, -stokk. Stempel. Svidjarn. Talstokk. Tavla. Teikning. Ur. Vederglas.

Fana. Flagg. Fløy. Kvikall. Ræda. Skræma. Varde. Varstong. Vindhane, -kall, kjegla. Visar. Vite.

Jf. Blad. Bodstikka. Bok. Brev. Kort. Lepp. Lista. Pass. Primstav. (Rimstav). Rulla. Setel. Skrift.

c) *Ljodverk.* – Bjølla. Dingla (Tinkla). Dumbjølla. Dumvekkja. Fela. Fløyta. Gigja. Harpa. Horn. Klokka. Kraakesmella. Langeleik, -lur, spel. Leikarhorn. Lur. Maalvekkja. Munnharpa. Nyna. Orga. Pipa. Prillarhorn. Singla. Skjella. Skrella. Slagverk. Smella. Spel. Spelverk. Stallvekkja. Stut. Trumba. Tut. Tvitt.

Tilreide. – Bas. Bell. Boge. Felestokk, -streng. Kolv. Ljodhol. Pipa. Sprett. Streng. Trumbekolv.

d) Leikverk. – Arbyst. Ball. Boge (Spretteboge). Dissa. Dokka. Gand. Gylta. Huska. Huskeskjol. Kjelke. Kort. Krinta. Krubba. Kula. Leika. Leikeball. Lyra. Pil. Rappil. Reia(?). Reieskjol (Reile). Riga. Runsa. Selta. Skiva. Skjekte. Skvetta. Slodda. Snørebuss, -kall. Sopp. Sorphøna. Topp. Trehest.

Jf. Fil. Underfil. Uvissa. Velt. Vissa.

e) Ymist. – Blyant(?). Brilla. Daase. Eldjarn, -staal, tong. Fingerbjørg. Glasaugo. Griffel. Handske. Hyltra. Kamb. Kikar. Knapp. Knappnaal. Knarve. Krafse. Krok. Kvatbein. Ljaaspik. Ljostong. Lykel. Mila(?). Naal. Nebbetong. Nubb. Nygla. Peikestikka. Pen. Pinne. Pipa. Prjona. Regnhatt. Ræl. Skeidekrok. Skruv. Smokk. Solhatt. Spegel. Spyta. Staalpen. Stikka. Stil. Syring. Tapp. Tannstikka.

Jf. Bikskraa. Busteleiv. Forbust. Husk. Nysteklut. Snugg. Sylhandske. Tjørevase.

290. Deilder av Reidskap.

a) Handtak. – Byrdel. Bøygel. Fat, Fate. Gripe. Hald. Handfang, -tak, tre, vol. Hav, Have. Hev, Hevel. Hodda. Honk. Klure. Kyp. Lom. Lykkja. Næme. Orv. Pikka. Skaft (Rirskaft etc.). Skjefte. Stong. Styre. Sveiv. Toll. Veiv. Vette. Vind(a). Vite. Vol. Øyra. Øyrestav.

b) Tange. – Brodd. Eikel. Fal. Flak. Fli. Hake. Høyk. Krok. Nokke. Pen, Penkoll. Pik. Skruv. Spor. Stett. Tange. Tjo. Torn.

Jf. *Bit.* – Agnhald. Agnor. Bit. Bitkorn. Blad. Egg. Fete. Gadd. Hake. Holvor. Kjeft. Odd. Skaarboge. Skjæra (Navarskjæra). Tind. Tonn (Sagtonn etc.).

c) Inndeild. – Auga (Øksauga). Aas. Bakke (Ljaabakke). Bolt. Bumb. Busse. Grotte. Haus. Kause. Kubbe. Legg. Nav. Rull. Stabbe. Stav. Stolpe. Tel. Vol.

M: Brand. Eika (Eikert). Fjøder. Fjetra. Flasme. Grind. Kaata. Lekk. Raft. Rim. Spela. Spik. Spjeld. Spol. Spretta. Stake. Stav. Tola (Tovla). Traler.

d) Gjenge. – Aas. Bikel. Blokk. Byrsing. Darre. Fløyta. Gjenge. Gjengla. Hengsla. Hes (Kringhes). Hjul, Hjulaas. Kringla. Kvel. Laupar. Leikinde. Meinlæse. Molla. Rennel. Rull. Skruv, Skruvfar, -gang, lod, moder. Snelda. Snuel. Stall. Sverv. Trill. Trissel. Varlykel(?).

e) Umlag. – Alka. Andra, -ing. Baug. Bræde. Byne. Byrsing. Doggsko. Drag. Fal. Felling. Grima. Hakka(?). Hetta. Hjulfella,

-ring, spong. Holk. Hus, Husk. Hyltra. Hysa. Hæljarn. Jarnskoning, spong. Klampe. Klaata. Kvarm. Kvelv. Lam. Laske. Laas, -skjold. List. Lok. Nakkeskiva. Nygla. Oke. Panna. Perm. Plata. Raama. Ringvid. Skeid (Knivskeid). Skida. Skjold. Skjæna (Skjena). Sko. Skoning. Skot. Skraa. Slidra. Sole. Spong. Sprote. Staalskiva. Støda, -ing. Treskoning. Trjosk. Umbunad, -gjerd, lag, støding. Varskida.

f) Tilfeste. – Bendekavle, -stong. Blekk. Bloka. Duvl. Fjøder (Staalføder, Stinnføder). Flaa. Fljot. Hevla. Kavl. Kjo. Kljaastein. Knapp. Krake. Lod(?). Moskebit. Reist (Vr.). Slode. Slodkubbe. Søkkje, -stein. Vak, Vakeduvl.

M: Aarette. Bløyg. Dytting. Kile. Kork. Nubb. Nygla. Orepinne. Ro. Selekjevle, -pinne. Sneis. Spanar. Sparre. Spjelk. Spraut. Spuns. Spyta. Stoppar. Svikk. Tapp, -mor. Toppa. Ture. Tvang. Tvitapp.

XXIX. Eign.

(Eiga, Byting, Kaup, Leiga, Innkoma, Utgift, etc.)

291. Eign.

a) Eiga (samfengt). – Arv (Faderarv, Moderarv). Bu. Bunad. Eiga. Eige. Eigedom. Eign. Eignarlut, -mun. Eineiga. Ervegods, -lut, stykke. Fang, Fengd. Gods. Havang. Haava. Heimanfylgja. Heimel. Hovudstol. Kovring. Laan. Lut. Mannslut. Medføre. Midel. Muner. Part. Raad. Rike. Sameiga. Skatt. Tilfang. Ting. Tøler. Vara. Varagn. Vedføre(?).

b) Jordeign. – Aasæte. Bruk. Ervejord, -tuft. Fehage. Fylgsl. Gard (full Gard etc.). Grunn. Grunnfrelse. Hamning. Jord. Jordegods, -part. Jordhalva. Laupejord. Leigebol. Leigemaal. Mark. Marklag. Odel. Rudning. Sæte. Sæterbol. Teig. Tun. Utmark. Vald.

Jf. 162 (Bustad), 117 (Jordskyld).

c) Eignarmuner. – Andmarke. Bunad. Buskap. Ervegull. Ervesylv. Fe. Fenad. Gardsgogn. Husbunad, -gogn, mun. Innbu. Kaupegods. Kram. Lausøyre. Matraad. Mynt. Pengar (Heilepengar, Sylvpengar etc.). Smale, Smaafenad. Smide. Tolar. Trefang. Vædning (Klædebunad).

Jf. 85 (Tilfang), 117 (Pengar).

V. – eiga. eignast. faa. halda. hava. hævda. kanna (til seg). njota. raada. rikja(?). standa (fyre). styra. valda. – sitja med. vera Eigar til.

Adj. – eigen. erveleg. frelsfengen. medfødd, -gjeven. rettfengen. serleg. tilhøyrande, tilkomande.

Pron. – min. din. sin. vaar (okkar). dykkar.

(Motsetn.) framand. herrelaus. ukannad. – merkelaus. ukjend. fraakomen.

292. Sameign.

a) *Samhavande*. – Aalmark. Aalmenning. Feland? Hopeign. Hopemark. Sambeite. Sameiga, -eign.

Bulag. Bytelag. Hopefiske. Hopehavande, -kaup, lag. Kasselag. Kastelag. Lutbruk. Sambruk. Sambøle, -fiske. Samlag, -loga, nøyte, slaatt, sæte. Skreppelag.

Jf. Millomstøda. Millomvera. Samgreida(?). Samrekning.

V. – bruka i Hop. eiga i H. hava i Hop. lut-bruka, -driva, vinna. samlaga seg. samtinga.

Adj. – aalmenneleg. aalmennt. jamfaren. mannjamn. sameigen(?). samhavande. – ubytt. uskift.

b) *Skifting*. – Byte, Byting. Deilding. Fraabyte. Halving. Kløyving. Luting. Markebyte, -gang. Rotabyte. Skifte, -ing. Skilnad. Sundring. Tvibyte. Tviskifte. Umlegg. Utbyting. Utluting. Utløysing. Utskifting.

V. – byta (ut, fraa). deila. deilda. etla (atla). greina. halva. kløyva. luta (ut). sera. skifta. skilja. stykkja. sundra (= leggja sunder). triskifta. tvibyta, tviskifta.

M: jamna. kvitta. likna. løysa ut. skarva. skulta.

Adj. – fraabytt, -skild. skift. sunderlagd. utlutad, utskift etc.

293. Eigebyte.

a) *Giving*. – Beining. Forn, Forning. Føring. Gaava. Givende. Gjæv (Gjæft, Gift). Heimanferd, -fylgja, gaava. Nista (Nyste). Olmosa. Reiding. Sendegaava, Sending. Sælebot. Sælegaava. Æregaava.

Jf. Benkjargaava. Bodsgaava. Festargaava. Fyrstegaava. Hans. Jolegaava. Kaupskaal. Njotsminne. Sengjarmat. Skaalegaava. Voggepening.

M: Fang. Faanad. Fengd. Kovring.

V. – beina. bjoda. forna. giva. leggja (til). ofra(?). senda. skjenkja. tolla paa. – Jf. faa. njota. taka (mot). tægda.

b) *Byting*. – Byte. Bytelag. Byting. Jordbyte. Kastebyte. Makeskifte. Millomlag. Skifte. Umbyte. Umskifte. Veksling.

Jf. Aarbyte. Markebyte. Teigebyte.

V. – byta. gjera Byte. kastebyta. makeskifta. rusa. skifta skjerva. tuska. veksla. versla(?). ymsa.

c) *Kaupskap*. – Avhending. Avsetnad. Forkaup. Handsel. Kaup. Kaupmannskap. Leiga. Løysn, -ing. Sel, Selnad. Sola. Utselnad. Innkaup. «Handel»(?). – Gardkaup. Jordarkaup. Jordløysning. Marknad. – Kaupstemna.

V. – kaupa. kaupslaa. kosta. løysa. – avhenda. avlata. lata (fraa seg). selja. venda, utvenda. – handla(?).

M: som Adv. – til Fengs. til Givendes. til Kaups. til Sels. til Sola. – til Bytes. – attpaa. fritt. fyre inkje. ukøpyt.

294. Leiga.

a) *Leiga*. – Borg. Laan. Leiga. Utleiga. Utlaan. Utsetnad.

(Serlege). Baateleiga. Budleiga. Farleiga. Foderleiga, -verd. Gardleiga. Grasleiga. Grunnleiga, -skatt. Hamneleiga. Hengslehald. Hjelleiga. Husleiga. Jordleiga. Landhald, -leiga, skyld. Lensetoll. Mylnarleiga. Pengelaan. Renta. Skipsleiga. Tufteleiga. – Jf. Baatslut. Landslut. Mannslut.

V. – borga. byggja. kaupa (burt). laana. leiga. setja ut (setja paa Renta). Jf. taka paa Borg. hava paa Borg. hava til Laans. h. til Leiga.

b) *Festemaal*. – Bygsl. Festepengar. Handpenngar. Hyra(?). Pakting. Skøyta. Stednad. Stedpenngar.

V. – byggja. bygsla. fala. festa. leiga. pakta (forpakta). skøyta. steda. tinga.

c) *Trygnad*. – Andsvar. Aabyrgsla. Borgon. Feste. Pant. Trygd. Vedd (Vad, Vadset). Vissa.

Jf. Heimild. Jaminne. Lovnad. Løyve. Rett. Fullvissa.

V. – aabyrgjast. borga. ganga god (fyre). lova. løyva. standa (inne) fyre. svara til. taka paa seg. tilstanda(?). tryggja. vaaga. vedganga. vedkjennast. vissa. vorda. æventyra(?).

M: Kauprov(?). Upprek. Uppsegn. Uppslag(?).

295. Millomgreida.

a) *Forskylding*. – Bot. Forskylding. Greida, -ing. Kvitting. Kvittnad. Lika. Løn. Motgjeld. Motlegg. Reid. Rett. Skil. Skilgreida. Takster. («Betaling»).

(Serlege.) Aarsløn. Bergeløn. Dagløn, -penngar. Dagsror. Fundarløn (Finningsløn). Klokkartoll. Lækjarløn. Mjøllaun. Rorsløn. Skifteløn. Skotpenngar. Slaatteløn. Spelpenngar. Sundpenngar. Tenarløn. Ventepenngar. Verkløn.

V. – bõta. forskylda. giva (atter). gjelda. greida. kvitta. leggja (imot). luka. løna. nøgja (fullnøgja). reida. svara. umgjelda. veita.

Jf. jamna. jenka(?). skarva. skulta(?). slaa i Hop.

b) *Rettsemd.* – Byrd. Rett. Skyldnad. – Jamnad. Likning. Skifte. Skil. Skynsemd. Takster. Trumaal.

V. – byta likt (rett). gjera Rett. likna jamt, etc.

Adj. – beinsleg. falslaus. frelsfengen. greid. likleg. logleg. reideleg. rett. rettfengen. rettug. skilleg. sviklaus. ærleg. – Jf. fulltru. paalitande. rettvis, etc. s. 226 (*Rettvisa*).

c) *Sviksemd.* – Fals. Fanteferd. Fusk. Heling. Kjelter(?). List. Lygn. Muta. Narring. Plundring. Ran. Røvarskap. Stuld. Svik. Syndapengar. Tjuvskap. Urett. Uskil.

V. – fuska. granda. hela. kjeltra. lura. narra. plundra. rana. ravla. røva. skinna. snyta. stela. svika.

Adj. – falsk. rang. rettarlaus. sviksam. tjuvsam. ulogleg. urett. uærleg.

296. Avgifter.

a) *Utgift* (samfengt). – Avdrag. Avgift. Avlaat. Avtak, -takster. Fraagang. Fraatak. Greida. Kostnad. Kostvarding. Kvitting. Løysning. Paalegg. Reid. Reidsla. Skatt. Smaareidsla. Tiend. Tilkosting. Tilloga. Tilskot. Toll. Tyngsla. Utgift. Utlegg, -loga. Utreidsla. Utstand. Yting. Æreskilling.

Jf. Gjeld. Skuld. Smaaskuld. – Krav, Kravsmaal.

V. – avhenda. avlata. bõta. forna. giva. gjelda. greida. klaara. kosta. kostvarda (seg). kvitta. lata (til). leggja (ut). luka(?). offra. reida (ut). skatta. skila. skjota (til). svara. tienda. tolla. veita. yta. – Jf. vedsetja.

b) *Føderaad.* – Folga. Forlog. Forsyn. Føderaad. Hold. Kor. Livaure. Livebraud. Not. Reisepengar (Farpeng). Tærepengar. Uppset. Vilkor. – Legd (Huslegd, Varelegd).

Jf. Beining. Forn. Føring. Nista. Reiding. Sending, s. 293.

c) *ymis Avgift.* – Aabot. Aabudsfall(?). Brudlaupskost. Drykkjepengar. Fartoll. Fatigskatt. Ferjetoll. Fisketiend. Grunnskatt. Husebot. Inngangspengar. Korntiend. Kyrkjetiend. Landhald, -skyld. Leiding. Natthald(?). Offermæle. Skjotpengar. Skuleløn, -toll. Sundpengar. Vigslepengar. – Hans. Skaarungtoll. Vartoll.

Jf. Baateleiga. Farleiga. Foderleiga. Husleiga, etc. s. 294. – Aarsløn. Dagpengar. Rorsløn, etc. s. 295.

297. Bustyring.

a) *Stjorning.* – Bruk. Drift. Hald. Hævd. Lag. Medferd. Reidnad. Skipnad. Skøyting. Stjorn. Styr. Styrnad. Tilsyn. Umsut. Vedgjerd.

V. – bruka. driva. haga. halda. hævda. laga. nøyta. raada. reida. røkta. skipa. skøyta. stella. stjorna. styra.

Jf. auka. aaleggja. aamuna. drygja. fjølga. leggja (til). meika. muna. rika. skøyta (til). øksla. øykja.

Adj. – avlesam. bergsam. hagnytten. karsam. nøytsam. smaanytten. tilsynleg. umsynleg.

b) *Sparing.* – Hegding. Livd. Skanting. Spar, -sem.

V. – gøyma. hegda. hegna(?). liva. mangla. skanta. skona(?). spara. tigla. treina. tyrma.

Jf. gnika. granda. klypa. kneppa. knipa. kreppa. nigla. pina. pira(?). talma. terpa.

Adj. – gløgg. hegdug. knapp. nauv. nett. nærsjaaug. nøgg. smaafengen, -fingrad, gjæv, hendt, sam, tøk. snæv. spar. sparsam. tiglesam. – Jf. blaa. girug. gniken. karg. klyputt. knipen. matsaar. naudarfengen. niten(?). nidsk. pinsam. treisk. turr.

c) *Øyding.* – Mildskap. Rivskap. Skutring. Sumling. Øydsla.

V. – basa. busa. dumla. føykja. glatra. kasta (burt). meiska. moka. mylska. ruska. skaura. skræda. skutra (skutla). spilla. sumla. søyla. søyra. øyda. øydsla(?).

Jf. fara (med). fikta. ruta. sparka. spela.

Adj. – flus. frels. givmild. kostgjæv. mild. raust. riv. romhendt. romus(?). slepphendt. smukk(?). storgjæv, -tøk. uspar. utøydarsam. øydsam. øydslesam.

298. Bustand.

a) *Innkoma.* – Avdraatt. Avle. Draatt. Faanad. Fengd. Finning. Fund. Grøde. Heimførsla. Innkoma. Innstøda. Inntekt. Kovring. Krav. Lut. Midlar. Not. Notning. Sparing (Avsparing). Takster. Tilførsla. Tilkovring. Tilsig. Tilvokster. Uptoka. Utvinning. Vinning.

Jf. Arv. Ervegods. Haava. Muner etc. s. 291.

V. – avla. draga. eignast. fanga. faa. finna. grava (til). hemta. hitta. krafsa (til). ljota(?). naa. njota. raada (til). raaka. samna. sank. skrapa (til). spara (upp). taka (inn). tena. veida. vinna. – (Mots. Utgift, 296).

b) Bergning. – Aarhag. Bufar. Buhag. Byrgsla. Fora. Hævd. Livnøring. Magt. Raad (Husraad, Matraad, Pengeraad). Stand. Umstand. Utveg.

V. – berga seg. halda s. hjelpa seg. livja s. magtast. nøra (næra) seg. standa seg. utvega s. vinnast.

M: halda ut. naa i Hop. rekka til. slenga til. stoppast. vara.

Jf. bala. baska. grava. hangla. krafsa. nesja. skarva. skrapa. slita. stinta. terpa. tigla.

Adj. – bergad. bufast. byrg. fløygd. hjelpen. sjølvbyrg (s. 199).

c) Armod. – Audskap. Brest(?). Buslit. Forfall. Hark. Knelta. Knipa. Naud. Naudardom. Pinsla. Skort. Svelta. Trot. Vanemne. Vanraad. Vanse. Vesold. (Jf. 203).

Bunaud. Faatøkdømd(?). Hjelpeløysa. Pengeløysa. Stakarsdom. Jf. Foderløysa. Kornløysa. Lodarløysa. Matløysa. Vidarløysa etc.

Adj. – armodsam. aud. aumleg. berrbakad. busliten. faatøk (fatig). forkomen. hjelpelaus. illa-raaden. kostlaus. naudkomen, -stadd, trengd. pengelaus. raadlaus. siturftug. snaud. sælug(?). tarvall. tomhendt. troten. uppraadd. utarmad. vanbyrg. vanfaren. vanraadd. øyden.

d) Rikdom. – Bunøgd(?). Fjølde. Fullnad. Fylla. Hemd. Lukka. Magt. Mengd. Nog. Nøgd. Ofse. Ovstand. Rikdom. Storberging. Stornøgd. Sælka. Trivskap. Velstand.

Adj. – byrg. full (og rik). grunnrik. høgføtt. megtug. ovrik. raadd. rik. storbergad. tvibergad. tvifør. velbudd. velhalden.

Jf. braadrik. hundrik. skamrik. stormegtug.

Jf. 199 (Heppa), 207 (Velgang), 209 (Framvokster).

XXX. Samliv.

(Samnøyte, Samkoma, Lagskipnad, Vyrndnad, Samhelde etc.)

299. Skyldskap.

a) Skylda. – Barnerett. Broderskap. Faderskap. Frenndskap. Halvsystkinlag. Moderskap. Nærskylda. Samsystkinlag. Skylda. Skyldskap. Systkinlag. Ættarlag.

V. – barnkjenna(?). faderkjenna. fadra (seg). kannast ved. moderkjenna. mødra(?). – ættast. ættleida.

Adj. – barnleg. broderleg. faderleg. moderleg. nærskyld. sammødra(?). skyld. vardande. vedvard.

(Mots.) uskyld. uvardande. – Jf. No. 55 (Skyldfolk).

b) Sivskap. – Gifta. Giftarmaal. Gifting. Hemdabyte. (Hemnekrok). Hemningslag. Hjonskap. (Kvaanfag?). Maagskap. Sivjaskylda. Styvmoderskap. Systerbyte.

M: Ægteskap(?). – Jf. No. 56 (Sivjungar).

V. – binda seg. giftast. koma i Hop. sivja seg. taka (Kona).

Adj. – gift. (attergift, inngift, nygift). sivjad (syvja). – Jf. G. N. kvángadr, kvæntr, nykvæntr.

300. Samnøyte.

a) Samlag – Bulag. Farnøyte. Ferdalag. Fylgje. Grendarlag. Grendskap. Kynneskap(?). Lag. Samkvæme, -lag, livnad, nøyte, være. Talnøyte. Umgang, Umgjenge. Vedvære.

Baatelag. Bordlag. Fostbroderskap. Hjaasvæve, -sæte. Kastelag. Kvilenøyte. Matnøyte. Sengjarlag. Sengnøyte. Skutelag. Staalbroderskap. Tenarlag. Toftelag.

V. – fylgjast. hjelpast. leggja Lag. leidast. sambølast. samlaga seg. samsengjast. skiftast. ymsast.

Adj. – medfylgjande. samlagad. samskipad. tilkallad etc.

b) Kjendskap. – Folkekjendskap. Heimhollskap(?). Kjendskap. Kjennsla. Mannkjensla.

Adj. – folkegjengd. folkekjend, -van. heimholl(?). kjend. kunnug. mannkjend, -tamd. reken. vidfaren. vidkjend.

(Mots.) framand. langfaren. nykomen. ukjend. ukunnug.

M: aalkjend. kjenneleg. namnspurd. ordgjeten. vidgjeten. vidspurd. – audkjend. fraaskild. serskild. utkjend. utskild. – (S. 308).

301. Heimlag.

a) Lydlag. – Folkehjelp, -tal. Huslag. Mannskap, -tal. – (Jf. Bulyd. Huslyd. Lag. Lyd. Varnad, s. 54).

M: Folkeskifte. Grannebyte, -skifte. Herreskifte. Konebyte, -skifte. Mannbyte, -skifte. Tenarskifte (Drengjeskifte).

Adj. – alen. barnfødd. buande. busett. fostrad. heimfast. nybølt. tilflutt. uppalen. uppfostrad. – einbern (-bernd). einboren. tvibern. tvinlingboren. – frums.

folkesterk. hjelpad. mannad. mennt. skipad. – fjølg. fjølmennt. manglidad. mangmennt. mannsterk.

b) Lydskort. – Barnløysa. Folkeløysa. Husbondløysa. Koneløysa. Kvendeløysa. Mannløysa. Tenarløysa.

Jf. Vanhjelp. Herreløysa. Kongeløysa etc.

Adj. – faahjelpad. faamennt. linnhjelpad. vanhjelpad. vanmennt, -skipad. – folkefaatt. mannfaatt. vinfaatt. – barnlaus. broderlaus. drenglaus. faderlaus. foreldrelaus. frendelaus. gjentelaus (tauselaus). herrelaus. kjerringlaus. konelaus. mannlaus. moderlaus. sonarlaus. tenarlaus. vinarlaus. værlaus.

c) *Einvære*. – Einskap. Einstødingskap. Einsæte. Serskilnad.

Adj. – einfør. einleg, einsleg. (einsaman, aaleine). serskild. – Jf. fal. fri. laus. lidug. ubunden. ubygd. ugift. uleigd. uestedd.

M: embætteslaus. tenestelaus. vinnelaus. – heimlaus.

(Motsetn.) bunden. bygd. fast. fest. forsytt. heimfast. leigd. stedd. tingad. – gift. ampefast etc. – Jf. 175 (Fristand).

302. Uppfostring.

a) *Uppseding* (Education). – Age. Fyretola. Læring. Rettleiding. Seding. Tame. Tilhald. Upp-al. Uppelde. Uppfostring, -lysning, læring. Vitring.

Boklærdom. Kunnskap. Kunst. Lesnad. Læra. Lærdom. Naam. Skule. Skulegang, -hald.

V. – aga. ala. folka. fostra. fremda. halda til. kynna(?). læra. minna. raada. rettleida. seda. segja fyre. setja til. skula (upp). spyrja. styra til. syna. telja fyre. temja til. tugta upp. venja. vitra. øva.

Adj. – framsloppen. fyresynt. lærd. upplærd. uppsedad. upptamd. utlærd. vellærd. – upplyst.

Jf. boklærd. boksynt. høglærd. kunnug (logkunnug, maalkunnug etc.). prestlærd. skriftlærd.

b) *Trumaal*. – Barnelærdom. Bibelord, -vers. Gudsord. Gudstenesta. Gudstru. Heilagdom. Kristendom. Lærdom. Reinlæra. Sanning. Saalehjelp. Tru. Trunad.

(Mots.) Avgudstru. Heidningskap. Vantru. Villtru. – Jf. Kjettarskap(?). Ranglæra. Meintru. Falstru.

V. – halda heilag. – dyrka. lyda. tena. tilbidja. tru. vyrda.

Adj. – andeleg. gudeleg. heilag. himmelsk. kristeleg. kristen. rein og rett. sannheilag. sæl. ævenleg.

Jf. gudelskande. gudrædd(?). rettruande.

(Mots.) jordisk. timeleg. verdsleg. likamleg. kjøtleg. – heiden. heidnisk. gudlaus. ugudleg. ukristeleg. vanheilag. rangtruande. vantruande.

303. Lagfesting.

a) Innsetning. – Festarmaal. Fester. Festing. Hylling. Innskriving, -setning. Kall, -ing. Koring. Kosning. Nemning. Stedsmaal. Tilsetning. Utnemning. Utrop. Val. Vedtoka.

V. – festa. hylla. kalla. kjosa. kora. merkja ut. nemna ut. ropa ut. samtykkja. setja inn. skriva inn. steda. taka (ved). tinga. trulova. velja.

Jf. byggja, bygsla. fala. leiga. setja til. søkja.

b) Vigsla. – Ferming(?). Innleiding. Innvigsla. Kristning. Kryning. Salving. Skirsl. Vigsla (Brudvigsla, Kyrkjevigsla, Prestvigsla). – Daup (Barnedaup, Heimedaup).

Jf. Gravfesting. Gravvigsla. Jordfesting. Moldkast.

V. – døypa. ferma(?). funta. heilaga, helga. kristna. kryna. leida inn. salva. skira. vigja (brudvigja).

Jf. avløysa. krossa. signa. skrifta.

304. Lagskipnad.

a) Styring. – Bod. Dom. Forbod. Greidnad. Grunnlog. Kravsmaal. Landsrett. Log. Lysing. Løyve. Paabod. Paalegg. Raad. Regjering(?). Rett. Rettarbot. Skipnad. Stadfesting. Styring. Tilhald, -setning. Tilskipnad. Umbod. Umraad. Vald.

V. – bjoda. døma. fyresetja, -skriva. gjera av. greida. kalla (til). krevja. leggja paa. lysa til. løyva. nemna (ut). raada. retta. samtykkja. segja til. setja til. skila. skipa. stadfesta. styra.

Jf. forbjoda. hindra. meinka. neitta. taka av.

b) Lydnad. – Age. Atterhald. Etterlyding. Fylgsemd. Hollskap. Lempe. Lyding. Lydugskap. Oge. Rettvisa. Skynsemd. Truskap. Tugt. Tægd. Vyrndad. Vægje.

V. – fylgja. kjennast ved. lita. lyda. mæta. retta s. sinna. skøyta. sæta. tægda. vaatta. vyrda.

Jf. fira(?). giva etter. mu(a). vika. vægja.

c) Rett. – Byrd (Bør). Grunn. Heimild. Lov. Løyve. Magt. Rett. Skil. Skuld. Skyldnad. Tilløyve.

M: Domstol. Byrett. Heimerett. Høgsterett. Landsrett. – Aasætesrett. Erverett. Odelsrett. Rudningsrett. Valrett.

Jf. Bot. Heimgjeld(?). Nefst. Refsing. Straff(?). Tugt.

305. Samgreida.

Avgjerd. Avtale. Bod. Byte. Dom. Embætting. Endskap. Fyreskipnad. Greida. Grein. Hopehavande. Kivsmaal. Kjæremaal. Kravsmaal. Likning. Maal. Maalemne. Maalgreida. Millomvære. Ordskil. Prov. Raad. Raadgjerd, -lag. Rekneskap. Rettarbøte, -gang. Sak. Samførsla. Samraad. Skifte. Skilord. Skynssak. Snøggærend. Spursmaal. Stemna. Svarsmaal. Søkmaal. Tilskipnad. Tinghald. Trættemaal. Tvilsmaal. Umbod. Umtal. Val. Vandemaal. Velferdsak. Verjemaal. Vitnesmaal. Ærend.

Serlege. – Bidlarmaal. Erve. Festarmaal. Giftarmaal. Heimkoma, -sjaaing. Hjonskilnad. Husemaat. Kaupstemna. Landtal. Legdabyte. Legemaal. Livssak. Løyndom. Mannloga, -tal. Markegang. Rikssak. Skilsmaal. Skuldsak. Soknarbod. Takster. Upprek. Uppsegn. Vedd, Veddemaal. Verdsetning.

Jf. Dunskrift. Einmæle. Fyretola. Høgmaal. Løyndarmaal. Møting. Skriftegang, -maal. Semja.

V. – dagtinga. døma. greida. greina. handtakast. mæla (fyre). ordskila. raadføra s. raadleggja. samføra s. samlaga s. samraada s. skila. tala (av). tinga. vitna.

Jf. Adj.- bodfør. greidfør. maalfør. vitnefør. ærendsfør.

306. Samkoma.

a) *Gjesting* – Finning (Fund). Gistnad. Gjesting. Heimkoma. Heimsjaaing. Helsing. Innlyding, -stig. Minnesyn. Samtale. Umlyding. Upplaiting. Vitjarferd. Vitjing.

Jf. Fagning. Innbod. Mottak. Velkoma.

V. – finna. gjesta (gista). heimsjaa s. heimsøkja. høyra (inn). lydast (um). sjaa (til). søkja. vitja.

b) *Møtelag* (Sellskap. – Aata. Bordlag, -setning. Drykkja. Farnøyte. Ferdalag. Fylgje. Gilde. Gjestebod, -lag, møte. Grannestemna. Grendarlag. Kjenningelag. Kula(?). Lag. Lid. Mot. Motlag. Møte. Samkoma, -kvæme, lag. Samnad. Samsæte. Sellskap(?). Soll. Stemna. Ting. Veitsla. Værskap(?). Øl.

Serlege. – Barnsøl. Bidlarstemna, -veitsla. Brudferd. Brudlaup, slag. Dugnad. Erve. Gravfesting. Gravøl. Heimsteimna. Joledrykk, -lag, veitsla. Jordferd. Kaggøl. Kaupstemna. Kortlag. Kranselag. Kyrkjeferd, -lag. Lagrett. Lagøl. Leikstemna. Likburd, -ferd, veitsla. Lykting. Marknad. Møting. Naudsyn. Raadstemna. Rett. Sendefylgje. Sjaund. Skotøl. Skurdøl. Slaattøl. Spyjarstova. Stemne-

stova. Storting. Sælabad(?). Sættamot. Tekkjedugnad. Tiendbyte. Tiendtak. Ting. Tingmøte, -stemna. Umtalsøl. Utferd. Valmøte, -stemna. Voka. Yverhøyning.

Jf. Etarlag. Kraaketing. Løynmøte. Ridemot. Rivstemna.

V. – finnast. flokkast. flykkja. hopa s. høvast. kryda(?). møta, -st. raakast. sannast. sankast. torpast.

Jf. kyrkja. sokna. tinga. – fylgjast. halda Lag.

Adj. – gjestboden. gjestkomen. velkomen. – uboden. framand. – Jf. folkekjær. lagfør. lagkjær. ljosgirug. mannkjær. tydsleg.

(Mots.) folkerædd, -stygg. mannrædd, -stygg. tverstygg. utyd.

307. Hjelp.

a) *Beine*. – Aatvik. Beine. Beinka. Beinsemd. Dugnad. Fagning. Flyting. Framhjelp, -studning. Fylgje. Godgjerd. Godvild. Hinnvita(?). Hjelp. Hjelpsemd. Hugning. Hylling. Kosing. Lette. Letting. Lid. Lidsinne. Livd. Lynne. Naudhjelp. Notning. Rettleiding. Stetting. Studning. Styrkning. Sælebot. Tenesta. Tilhjelp, -studning. Tilvik. Trøyst. Upphjelp. Velgjerd. Verja. Villegskap. – Jf. 195 (Letting).

M: Bergning. Frelsa. Livbergning. Lækning. Løysning.

V. – beina. duga. flyta. halda uppe. hjelpa. hugga. hylla. kosa. kvika. leida. letta. lida. lidrenna. liva. lysa. lyvja. løysa. løyva. nøra. reisa. rettleida. skona(?). sleppa. spara. stetta. stydja. styrkja. tena. trøysta. tyrma. varveitsla. verja. verna.

Jf. berga. frelsa. fria. – grøda. lækja.

Adj. – beinsam. godbeinken. godgjerdsam. godvis. hjelpsam. lidsam. lidsinnug. reidug. tilvik. velgjerdsam.

b) *Ubeine* (Mots.). – Meinbeinka. Meinsemd. Meinsvar. Motburd. Ranglæta. Traaskap. Traass. Tverka. Tverskap. Ubeine. Umilde. Vanbeinka.

M: Aagang. Forfang. Hinder. Krangling. Nid. Ubyde. – Jf. 231 (Motvilje), 256 (Illgjerd).

V. – bægja. forhalda. hefta. hindra. meina. meinka. neitta. sterra mot. trauta. traassa. tverka.

Adj. – bægjen. hindersam. kranglutt. meinsam. meinsperren. rangvis. strid. tra. tver. ubeinug.

308. Vyrðnad.

a) Vyrðing. – Age. Agt(?). Aalit. Etterlydnad. Frægd. Gildskap. Heider. Hylling. Høgd. Høgvyrda. Lov. Lovord. Mæta. Mæting. Oge. Pris. Ros. Røsna(?). Some(?). Storvyrda. Sæt, Sæting. Tru (=Tiltru). Vyrda, -ing. Vyrðnad. Æra.

Jf. Høgtid. Krus. Mannemun. Mannvyrda. Skriping.

M: Godtru. Lit. Raust(?). Tillit, -tru. Trunad.

V. – agta(?). ansa. bera upp. brygdast um. fagna. fysa. giva um. halda (i Æra). heidra. hylla. kannast ved. lita. lyda. mæta. prisa. rekna. sinna. skøyta (um). sæta. taka (fyre gildt). tekkjast. tægda. vaatta. vyrda. vægja. æra.

Jf. fira. kjæra seg um. mua. vika. – dyrka. høgtida. krusa.

Adj. – audmjuk. hugmjuk. lyden. vyrdsam. ærug. – aalitsam. godtruen. litsam. tillitsam. truskyldug(?).

Jf. agtande. etterlydd. heidrad. høyrd. lydd. mæt, -ande. umskøytt. umvyrd. velvyrd. vyrdeleg. ærad. æreverd.

Nærre til *Kjendskap* (300). – aalkjend. fræg. namngjeten. namnkunnug, -spurd. ordgjeten. storgjeten. tilgaadd. velgjeten. vellaaten, -likad. vidgjeten, -kunnug, spurd. (Jf. 240).

b) Uvyrðnad. – Ageløysa. Aatløgje. Forsmaaing. Gis. Haad, -ing. Hæde. Løgje. Mannemink. Mismæta. Narr. Nedsjaaing. Skam. Skjemd. Smaanad. Spe. Spott. Svivyrda. Uvyrda. Vanage. Vanheider, -vyrðnad, æra. Æreløysa.

Jf. Bygdarskam. Gardskam. Ættarskam.

V. – forsmaa. hæda. mismæta. nedsjaa. rata. spea. spotta. svivyrda. uvyrda. vanmæta. vanvyrda, -heidra.

Adj. – avhallad. avheidrad. forsmaadd. haadfaren. hædd. illgjeten. mismætt. nedsedd. uvyrd. vanheidrad.

Jf. avgløymd. faagjeten. heiderlaus. namnlaus. ukunnug. vangjeten. vanspurd.

309. Velde.

a) Velde (Magt). – Eigarstand. Einvald. Einvelde. Fullmagt. Fyremun, -rett, stoda. Herredøme, -magt. Hovdingskap. Kall. Kongedøme. Lov. Magt. Raadsmagt. Sjølvvræda, -velde, vild. Stand. Støde. Tilgang. Umbod. Umraad. Vald. Velde. Yvermagt, -mun, raad, velde.

M: Herrestand. Hovdingstand. Høgd. Stormannskap. – Jf. Hardskap. Meinvelde. Ovrrike. Skræmsla. Trugsmal.

V. – aga. bjoda. driva. føra. halda. kjosa. krevja. løyva. raada. rikja(?). skipa. styra. valda. – Jf. 304 (Styring).

M: amstra. boda. hota. kua. mostra. naudtruga. naudvelda(?). nøyda. ovrikja. ræda. skjerra. skræma. temja. truga. tryta. tustra. tvinga. umboda.

Adj. – byrg. einraadug, -veldug. frels. fri. friraadug. fullraadug. megtug. myndug(?). raadug. sjølvveldug. valdhavande. veldug.

Jf. høgboeren, -sett. stormannsleg. storverdug. ættarstor?

b) *Undermagt*. – Bundenskap. Fylgjeskap. Leigarstand. Tenarskap. Trældom. Ufriskap. Underhand, -magt, mun. Vanmagt. Vanraad.

V. – fylgja. hanga med. høyra til. lyda. standa under. tena. træla. – Jf. mua. vika. vægja.

Adj. – bunden. fast. leigebunden. trælbunden. ufrels. ufri. umyndug(?). undergjeven, -komen. vanmegtug.

310. Tevling.

Andstemna. Aagjegn. Aakapp. Elting. Fylgd. Gjegning. Kappgang, -jag, laup, leik, renn, ror, sigling, sprang, stræv, tak, trøyting. Kjeppa. Ota. Samstræv. Stim. Styrjing. Tevling. Traute. Tøkje.

M: Apeskap. Gamsing. Narreskap. Terring. Ølsla.

Bardage. Bask. Bendetak. Dragsmaal. Fangtak. Nappetak. Rivskap. Ryggtak. Slagsmaal. Taksmaal.

V. – andgjeglast. andstemna. dragast. eigast ved. gjegnast. kappast. kappeta. kapp-fljuga, -ganga, laupa, renna, rida, ro, sigla, springa, trøyta. – kjeppast. leika. mæstast (metjast). otast. stima. styrja. tevla. trauta. Jf. 253 (Leik). – alka. apast. eglá. fantast. fryast(?). gantast. gjønast. leika. narrast. prettast (preinast). reitast. rengjast. stevjast. terrast. vaaga. vedda. øsast. øvast.

bendast. berjast(?). bøygjast. dragast. haldast. kappast. krøkjast. luggast. nappast. rivast. rykkjast. slaast. spennast. takast (fangtakast etc). – bitast. hakkast. hoggast. stangast.

311. Samhelde.

a) *Semja*. – Einleike. Einskap. Fylgd. Hopehald. Kapphug. Lag. Medhald, -helde. Raadlag. Sam (n.). Samband, -hald, helde. Samlag. Samraad. Samstevja. Samtykkje. Semja. Tilhjelp. Vinskap.

V. – fylgjast. halda (saman med). hjelpast. kappast (um). kjennast ved. leggja (Lag). raadføra seg. raadleggja. samføra s. samlaga s.

samraada s. samstavast. samtykkja, -trivast. semja. sætta seg(?). tykkja likt.

Jf. handrekkjast, -takast. leidast. skiftast. ymsast.

Adj. – eindrög(?). fullsamd. jamfus, -hugad, viljug. samd. samdrög. samheldig, -hugad(?). samlagad, -lynd, raadd. samsteltt, -stendig, tidug. samtykt.

b) *Fred.* – Blidskap. Fred. Kvild. Ro. Stilla. (Jf. 208).

M: Annfred. Grannefred. Heimfred. Helgarfred. Husfred. Jolefred. Kyrkjefred. Landsfred. Tingfred. Vegfred. – Matro. Nattarro. Sengro.

V. – freda seg. halda seg. roa s. tolmøda s. væra s. (s. 208). halda Fred. vera i Fred, i Mak, i Ro.

Adj. – fredeleg. fredsam. kjørr. roleg. spak. still. Jf. 208 (Ro).

312. Usemja.

Usam. – Deilding. Greining. Skilnad (Fraaskilnad). Sundring. Tvidrag, -drætte. Tvismide. Usam. Usamnad. Usemja.

Kiv. – Antring. Bit. Bitsmid. Bolrot. Brigsl. Deilsmaal. Fiendskap. Graaleike. Illtykkje. Kiv. Kjefting. Kjekl, -ing. Klander. Mistykkje. Motburd. Neksling. Ordkast. Reiting. Skjellsmaal. Skjemsla. Spit. Syndauke. Terring. Trætta. Uhyggje. Umlægje. Utokke. Utykkje. Uvinskap.

Strid. – Bask. Beite. Fløkje. Herding. Kast. Knelta. Ota. Rid. Rykk. Spark. Spenning. Tak. Tevling. Tøkje. Uppstyr.

Jf. Bardage. Dragsmaal. Slagsmaal. Taksmaal, s. 310.

M: Herstrid. Krig(?). Leiding. Orlog(?). Strid (Aagangsstrid, Verjestrid). Ufred. Upprør. Utbod. Utgonga.

V. – deildast. greina seg. skilja s. sundra s. usemja. – alka. apast. eggjast. egla. eikja. frya. heita. hotast. keika. kiva. kjekla. krangla. mana. neksla. otast. prettast. rangla. reitast. rengjast. skjellast. skjemmast. strida. styrja. syndast. terrast. tevla. trætta. (Jf. 241. 270).

Jf. andstemna. andøva. hamla (mot). sterra. trauta. traassa.

M: berjast. dragast. haldast. rykkjast. slaast. takast (310).

Adj. – illnøgd. mistykkjen. tviskift. usamd. usamtykt. (ikkje samde, pl. ikkje samdrøge, samsteltte, samtykte).

apsam. eikjen. keikutt. kivsam. kjeklesam. kranglutt. rangkynd. rangvis. terren. trættevis.

Jf. kappfus. rivsjuk. stridsam. styrjutt (og ustyrjutt). – bitram. hoggfus. laushendt. stangvis.

313. Hollskap.

a) *Godvilje*. – Beinsemd. Blidskap. Fagning. Fylgd. Godhug. Godskap, - tokke, vild, vilje. Hollskap. Hyggje. Hyllesta. Lynne. Manntokka. Medhelde. Not. Samtykkje. Takksemd. Tekkje. Tilhyggje. Tokka. Truskap. Tyda. Tydskap. Velvilje. Vinskap. Vyrndad. Ynde(?).

Kjærleike. – Elsk. Elske. Elskug. Kjærleike.

Kjæling. – Etterlæta. Finskap. Fysna. Godlaat, -læta. Kjælskap. Krus. Lovsniija. Skrip, Skripna.

V. – fagna. fylgja. hyggja. hylla. kannast ved. lika. litast. mynja. mæta. samtykkja. synast um. tydast. tykkja um. unna (vel). vyrda. – elska. hugbera. hugleggja.

flikrast. kjæla. krusa. laata etter. skripa, -st. – husla.

Adj. – beinug. blid. elsken. fulltru. god. godviljug. holl. kjær. kjærleg. manntyd. mun (mon). mynjarsam. naadug. raust. snild. tru. trufast. trygg. tyd. tydsleg. viljug. vinleg. vinstød. vintyd. vyrk. vægjen. ærug.

etterlaaten. kjælsam. lovsnikjen. skriputt. vinelsken.

b) *Godtru*. – Aalit. Fulltrunad. Lit. Raust(?). Sæting. Tillit. Tiltru. Trauste(?). Tru. Trunad. Tryggjeike.

V. – lita (paa). rekna (paa). stola. tru. tryggja s. trøysta.

Adj. – aalitsam. godhugad. godtruen. litsam. tillitsam.

c) *Medkjensla*. – Daae, Daaing. Kløkkning. Manndom. Medhug, -kjensla, liding. Mildskap. Miskunn. Rensla? Rørsla. Samhug(?). Samtokke. Vaarkunn. Ynksemd(?).

V. – anka. daa seg, daast. kløkka. mjukna. myklast. rennast. rørast. smoltna. – syta. vaarkunna. vaasa. ynka.

Jf. liva. skona. spara. verja. – barma(?). samtokkast.

Adj. – daaig. goddaaig. kløkksam. medlidande. mild. skynsam, skynug. vaarkunnsam. ynksam(?).

314. Uholkskap.

a) *Illvilje*. – Agg. Fiendskap. Fortrot(?). Fulskap. Graae. Graaleike. Grendarhat. Græe. Harm. Hat. Heittrækje. Hemn. Illska. Illskap. Illtykkje, -vilje. Meinhug(?). Mishug. Mistykkje. Motburd, -vilje. Nagg. Nid. Ovund. Ovundsykja. Pe (Pikk). Ranglynde. Sinnetykk. Traudskap. Tykk. Ublidskap. Ugynster(?). Unaade. Utykkje. Uvilje. Uvinskap. Vanhug.

V. – forvilja. hata. illa. mistykkja. misunna. nidast. ovunda. skjemmast (ved). styggjast. vanvyrda. – Jf. graana. kolna. rena.

Adj. – arg. fiendsleg. ful. gram. graa. hatall. hatsam. hemngirug. ill. illviljug. leid. meinsam. ovundsam, -sjuk. styggjen(?). tver. tykkjen. ublid. unaadug. uvinsleg. vond.

b) Mistru. – Aabryde. Aabrydskap. Grune. Illtru. Mistanke, -tru. Mistrygn. Svartsykja. Utru. Vantrygd.

V. – aabryda. bry(?). fortenkja. illtenkja. kjenna (fyre nokot). mistru. mistryggja. tru (til n.). vantryggja.

Jf. brigsla. forvita. klandra. neisa. nekkja. neksla. saka. sekta. skulda. snikka. snækja. tymta (paa).

Adj. – aabrudig, aabryden. illtruen. mistruen. mistryggjen. ottesjuk(?). svartsjuk. utrygg. vantruen.

c) Motgjerd. – Aagang. Forfang. Fornærming(?). Harm. Haading. Illgjerd (s. 256). Krenkjing. Meinbeinka, -gjerd, semd. Motgjerd. Rettarløysa. Skam. Skjemd. Spott. Svik. Tyngsla. Ubyde. Ugagn. Urett. Uskil. Vanbeinka.

V. – apa. aaganga. daara. elta. forfylgja. forraada. harma. hindra. hæda. krenkja. lura. meinka. narra. neita. skjemma. snyta. svika. trengja. tyngja.

Adj. – aagangsam. haadsam. illgjerdsam. krokvis. meinsam, -vis. nærgongoll. rangvis. rettarlaus. skamdjerv. skamlaus. trollsleg. ubljug. uvyrden. vyrdlaus.

315. Fredgjerd.

a) Uppgjerd. – Avgreiding. Avrekning. Bot, Bøting. Fullnad. Fullnøgje. Greida. Grid. Jamning. Kvitting. Likning. Millomlag. Nøgje. Raadbot. Samføring. Samnad. Skulting(?). Tiljamning. Uppgjerd. Utjamning. Utrekning.

V. – freda seg. gjera Fred. greidast. jamna. kvitta (av). lata seg lita (l. seg nøgja). likna ut. nøgja seg. samføra seg. semja seg. skarva. skulta. skynsama.

Adj. – avgjord. avgreidd. klaarad. kvittad. oppgjord. utjamnad. – Jf. fullnøgd. litande. nøgd (aatnøgd). samd. samtykt. saatt(?).

b) Soning. – Avløysning. Ettergiving. Forlating. Frikjenning. Gløyming. Løysning. Miskunn. Naade. Nedsoning. Orsaking. Rettferding(?). Semja. Soning. Sætt, -ing. Tilgiving. Utsoning. (Jf. 313). – «Forlik.»

V. – avløyssa. frikjenna. fritaka. heilaga. kannast ved. miskunna. naada. orsaka. setja fri. sleppa (undan). taka fri (t. til Naade). tilgiva. tægjast. vaarkunna. forlata. giva etter. gløyma. leggja ned. sona ned.

Jf. liva. skona. spara. vægja. – blidna. daast. kløkka. linnast. mildast. mjuka. rørast. sevast.

Adj. – avløyyst. frikjend. orsakad. saklaus. skuldfri. – Jf. fredsam. godtolug. langmodug. linn. mild. miskunnsam. naadug. raadmild. skynug. tolug. tøyg. vægjen.

